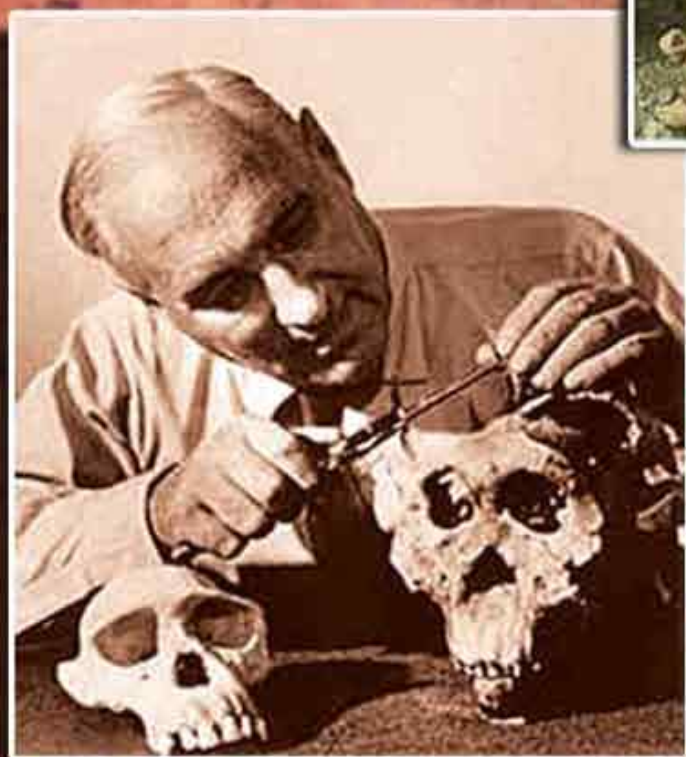
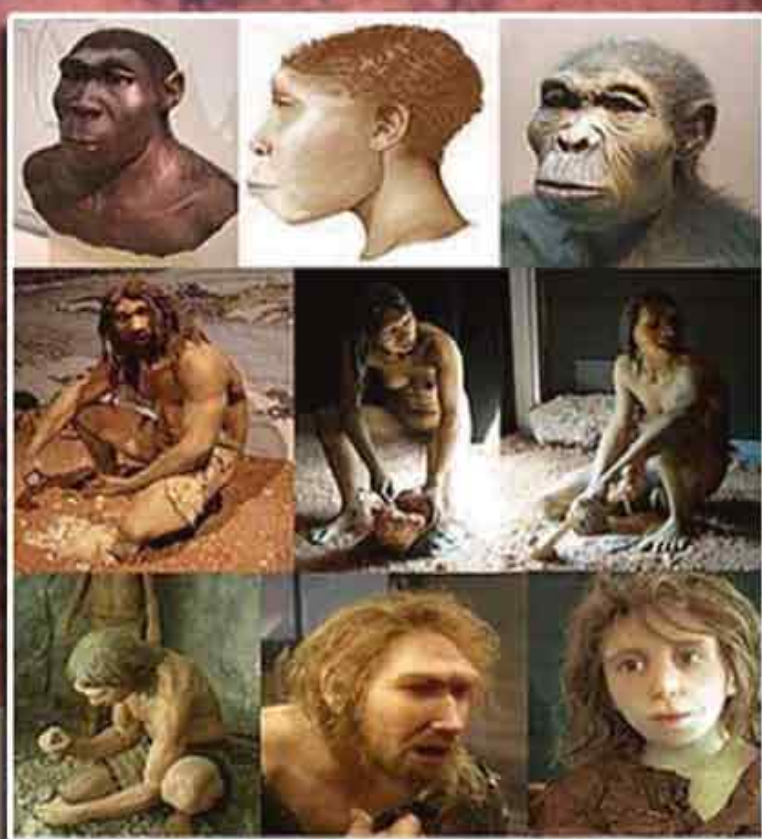

تکامل

پرفسور گ. اوژہ

ترجمہ: محمد فرہت

روح اللہ صبحیان

تاریخ انتشار ۱۳۵۷

انشارات دانشگاه فردوسی ، شماره ۶۰

تکامل

نوشته

پروفسور دکتر گ. اوژه

ترجمه

دکتر محمدزینت و دکتر روح‌الله صمیمیان

آبان ماه ۱۳۵۷

مشخصات

- نام کتاب : تکامل
تألیف : دکتر اوژه
ترجمه به فارسی : دکتر محمد فرحت - دکتر روح الله صبیحیان
ناشر : مؤسسه چاپ و انتشارات و گرافیک دانشگاه فردوسی
چاپ و صحافی : چاپخانه مؤسسه
تاریخ انتشار : آذرماه ۱۳۵۷
کلیه حقوق محفوظ است

فهرست مندرجات کتاب

مقدمه نویسنده

مقدمه مترجمین

فهرست مطالب

۱	اظهارات و وظایف محققین در زمینه‌های تکاملی	
۵	شواهدی در مورد تئوری تکامل	فصل اول
۵	شواهدی از تحقیقات هومولوژیکی	۱-۱
۱۱	مثالهای مربوط به هومولوژیکی از نظر تشریح مقایسه‌ای و مورفولوژی	۲-۱
۱۴	هومولوژی از لحاظ طرز رفتار	۳-۱
۱۸	هومولوژی در اعمال فیزیولوژیکی	۴-۱
۲۰	دلایل تکامل از نظر دیرین شناسی	۵-۱
۲۳	شواهدی از جغرافیای حیاتی	۶-۱
۳۰	شواهدی از اندامهای کاهش یافته	۷-۱
۳۵	شواهدی از نمو رویانی	۸-۱
۴۰	شواهدی از آتاویسم‌ها	۹-۱
۴۲	تکامل علتی	فصل دوم
۴۲	سازش‌های موجودات زنده با محیط	۱-۲
۴۲	لامارکیسم	۲-۲
۴۶	داروینیسم	۳-۲
۴۹	تکامل وراثتی	فصل سوم
۴۹	قابلیت موتاسیون	۱-۳
۵۴	ترکیب جدید ژنها و تولید مثل دوجنسی	۲-۳

۵۶	تکامل ژنتیکی جمعیت‌ها	۳-۳
۵۷	قانون هاردی وین برگ	۴-۳
۵۹	عوامل تکامل	۵-۳
۶۱	انتخاب طبیعی	۶-۳
۷۱	انتخاب جفت در تولیدمثل جنسی	۷-۳
۷۴	مثالهائی در مورد تأثیر انتخاب طبیعی	فصل چهارم
۷۴	تطابق درجهت معین	۱-۴
۸۲	حشرات فاقد قدرت پرواز در جزایر	۲-۴
۸۳	پدیده مقاوم شدن در باکتریها و حشرات	۳-۴
۸۴	صنعتی شدن مناطق و تأثیر آن بر روی رنگ بدن جانوران	۴-۴
۸۷	تکامل اکولوژیکی	فصل پنجم
۸۸	جدائی اکواوژیکی گونه‌ها و نیش اکولوژیکی	۱-۵
۹۴	انواع مختلف طرد رقابتی و افزایش اختلافات	۲-۵
۱۰۰	احتراز از رقابت در بین افراد یک گونه	فصل ششم
۱۰۳	تشکیل نیش‌های اکواوژیکی جدید و تعداد گونه‌های موجود در محیط زیست	۱-۶
۱۰۶	تشکیل نژادها و گونه‌ها	فصل هفتم
۱۰۶	تعریف گونه	۱-۷
۱۰۸	عواملی که منجر به تشکیل گونه‌های جدید می‌شوند	۲-۷
۱۱۰	ایجاد نژادهای جغرافیائی	۳-۷
۱۱۵	تشکیل نژاد و گونه در جزایر	۴-۷
۱۱۷	مکانیسم انواع جدائیها - مانع از تشکیل دورگه‌ها	۵-۷
۱۲۳	مشخصات گونه‌ای و افزایش اختلافات (فرق‌ها)	۶-۷
۱۳۰	تشکیل انواع مشابه در یک منطقه (انواع سیمپاتریک)	۷-۷
۱۳۵	تکامل خارج گونه‌ای	فصل هشتم
۱۳۵	تکامل افزایشی فرم‌ها	۱-۸

۱۳۸	تشکیل فرم‌های جدید و تطابق تشعشی	۲-۸
۱۴۰	مثالهای از تطابق تشعشی	۳-۸
۱۴۹	تسخیر خشکیها بوسیله مهره‌داران	۴-۸
۱۵۸	نمونه‌های باقیمانده از عهد باستان (فسیل‌های زنده)	فصل نهم
۱۶۲	انقراض نسل	فصل دهم
۱۶۷	برگشت ناپذیری	فصل یازدهم
۱۶۹	تکامل فرهنگی و موقعیت خاص انسان	فصل دوازدهم
۱۷۳		فهرست منابع
۱۷۶		فهرست لغات غیر فارسی

مقدمه نویسنده

در سال ۱۸۵۹ یعنی اندکی بیش از ۱۱۰ سال قبل کتاب داروین تحت عنوان بوجود آمدن انواع بوسیله انتخاب طبیعی منتشر شد. این کتاب که عصرنویسی را در زیست شناسی بنیان نهاد متضمن فرضیه تکامل انواع موجودات زنده در طی دورانهای تاریخ زمین بود.

این فرضیه به حکم اهمیت همه جانبه خود در خارج از جامعه زیست شناسان نیز مورد توجه زیاد قرار گرفت، بطوریکه چاپ اول کتاب داروین در نخستین روز انتشار به فروش رسید و در ظرف مدت سه ماه سه چاپ دیگر از آن پیاپی منتشر شد. فرضیه تکامل از آن تاریخ تا کنون مورد بحث و انتقاد بوده و اینک مورد قبول اکثریت واقع شده و یکی از مهمترین و اساسی ترین فرضیه های علوم زیستی را تشکیل میدهد.

توجه و علاقه همگانی به این فرضیه نیز بی کم و کاست به جای مانده است. خاصه که پیشرفتهای شگرف زیست شناسی در سی سال اخیر پایه های آنرا به حد قابل ملاحظه ای محکمتر نموده و در تکمیل آن موثر بوده است.

در این کتاب سعی شده که وضع کنونی تحقیقات تکاملی به شکلی که عامه فهم باشد بیان گردد. مخصوصاً به این نکته اهمیت داده شده که نظریه تکامل به صورت مجموعه ای از تماسی رشته های علوم زیستی که در دست است تفهیم و به عنوان زیست شناسی تکاملی تشریح گردد. اینست که مورفولوژی، سیستماتیک دیرین شناسی، اکولوژی و جغرافیای جانوری نیز به اندازه ژنتیک و فیزیولوژی مورد بحث قرار میگیرد.

مثالهای آورده شده، هم از جانورشناسی و هم از گیاه شناسی است و مکرراً شامل انسان نیز شده است. بیان مطالب، به گونه سهل الفهم موجود لاجرم مستلزم آن است که به گلچینی از این مطالب اکتفا شود و به بسیاری از موضوعات

فقط مختصراً اشاره گردد و از ذکر پاره‌ی از آنها بکلی چشم‌پوشی شود. باوجود این کوشا بوده‌ام که به کلیه نکات مهم لااقل اشاره‌ای بکنم تا بدین- ترتیب هم برای معلم و هم برای دانشجویان زیست‌شناسی‌مدخلی را برای ورود به فرضیه این دانش پریچ‌وخم بگشایم و اهم مفاهیم را برای مراجعه در دسترس گذارم.

باشد که خواننده با وجود این انبوه مطالب و مفاهیم که خود را با آن مواجه می‌بیند، بازهم جزئی از آن مسرتی را احساس کند که به مؤلف هنگام بحث درباره مسائل تکاملی دست می‌دهد.

مقدمه هترجه‌بین

از آنجائیکه تئوری تکامل در ایران و برای اکثریت فارسی زبانان مانند همه مردم جهان مورد علاقه میباشد و اثر علمی فارسی جدیدی که بتواند پاسخگوی احتیاجات آنها در این زمینه باشد وجود نداشت، لذا در این مورد احساس کمبود میشد، بطوریکه هر وقت دانشجویان یا سایر افراد منبع مطالعه‌ای به فارسی از ما میخواستند در معرفی آن عاجز بودیم.

سرانجام حس احتیاج ما را بر آن داشت تا به ترجمه یکی از ارزنده ترین و جدیدترین آثار علمی در زمینه تکامل پردازیم. نویسنده این کتاب که شخصاً نیز با او آشنائی داریم و سمت استادی یکی از ما را در آلمان داشته است جزء دانشمندان درجه اول در این زمینه میباشد و حقیقتاً بخوبی توانسته است ضمن اختصار در توضیحات متن کتاب با ارائه مثالهای بسیار جالب مطلب را تا سرحد امکان روشن نماید بطوریکه خواننده بتواند از آخرین کشفیات و نظریات در زمینه تکامل آگاهی یابد.

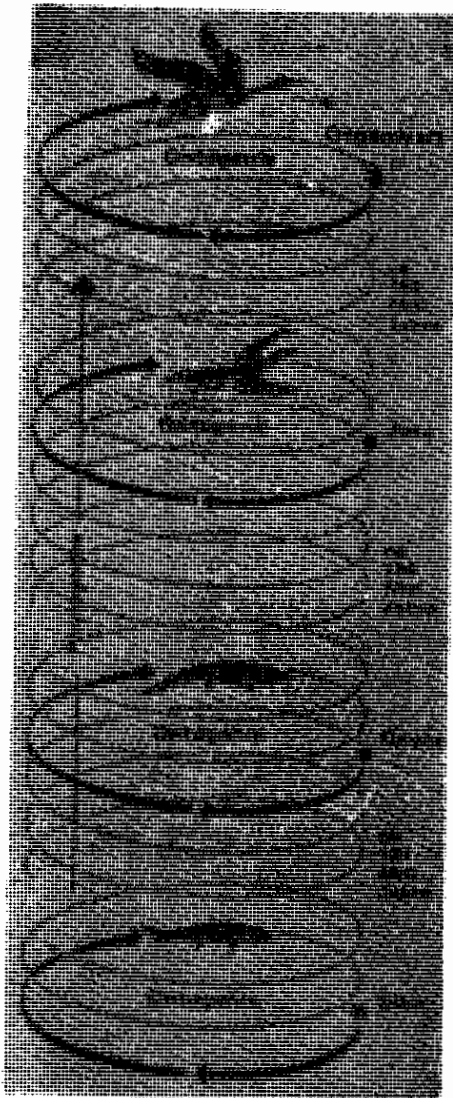
در مورد نام جانوران و گیاهان و سایر اصطلاحات سعی شده حتی الامکان معادل فارسی آنها بکار برده شود و نام یا اصطلاح علمی آنها با حروف لاتین بین دو هلال قرار گیرد.

امید است این خدمت مترجمان مورد قبول دانش پژوهان و علاقمندان به دانش تکامل بوده و مأخذی جهت کاوشهای علمی آنان در این زمینه باشد.

اظهارات و وظایف محققین در زمینه‌های تکاملی

حیات بر روی کره زمین با شکل بسیار متنوعی تجلی می‌کند. بیش از یک میلیون و نیم گونه جانوری و تقریباً ۴۰۰۰۰۰ نوع از گیاهان تا کنون توصیف شده‌اند و هنوز هم روزانه انواع جدیدی (بیشتر از بندپایان کوچک مانند حشرات کنه‌ها، نماتدها، تک‌یاخته‌ها و غیره) کشف می‌شود. دانشمند سوئدی کارل فون لینه (Karl Von Linne) در کتاب خود *Systema Naturae* در آن زمان (۱۷۳۹ میلادی) تنها ۴۲۳ گونه جانوری و تقریباً ۱۴۰۰۰ گونه از گیاهان آوندی را نام‌گذاری کرده بود. بنابراین می‌توان حدس زد که دانشمندان از آن زمان تا کنون تا چه اندازه در این زمینه کار و کوشش نموده‌اند. طبق تئوری تکامل (Descendence Theory) این تنوع موجودات زنده در نتیجه صدها میلیون سال تاریخ تکاملی کره زمین می‌باشد و تمام موجودات زنده کنونی جزئی از تکامل کره خاکی بوده و تمام آنها از فرم‌های اجدادی اولیه بوجود آمده‌اند. جلبک‌های آبی (Cyanophyceae) جزو ساده‌ترین موجودات زنده‌ای هستند که در حال حاضر یافت می‌شوند و همچنین با کتریهائی که فاقد هسته مشخص و میتوکندری و سایر اورگانل‌های سلولی می‌باشند و بدین جهت آنها را پروکاریونت (Prokaryonta) می‌نامند و فسیل آنها از سنگ‌های دوران (Prekambrien) که بیش از ۳ میلیارد سال قدمت دارند در آفریقا بدست آمده است. قدیمی‌ترین موجودات زنده‌ای که هسته حقیقی دارند هسته داران حقیقی (Eukaryonta)

جلبکهای سبزاند که جزوتک سلولیهها بوده و فسیل آنها در سنگهای کالیفرنیا که بیش از $1/2$ - $1/4$ میلیارد سال از تاریخ تشکیل آنها میگذرد بدست آمده است. در منشأ سیستم جانوری و گیاهی تاژ کداران (Flagellata) راقرار داده اند و گیاهان و جانوران پسرسلونی بسطور جداگانه از آنها مشتق شده اند. بنابراین در حین تکامل می بایست از یک منشأ واحد در نتیجه تغییر و تبدیل (Transformation) در طول تاریخ تکامل انواع جدیدی باشکال، طرز کار و زندگی متفاوتی بوجود آمده باشد. این فعل و انفعالات که ایجاد کننده انواع جدید جانوری و گیاهی در مقایسه با اجداد آنها بوده است تکامل (Evolution) نامیده میشود.

شکل ۱ :

ساربیچ هولوژنی (Hologeny spirale)، ساربیچ هولوژنی زیمرمن (Zimmerman) نشان میدهد که تکامل راسته‌ای در طول نسل‌های متمادی توأم با تغییرات اونتوژنی (Ontogenesis) بوده و در نتیجه تغییر صفات ارثی در هر یک از مراحل اونتوژنی طی میلیون‌ها سال منجر به تغییر و تشکیل ساختمانهای متنوع و جدید یعنی فیلوژنی (Phylogeny) گردیده است.

هدفهای تحقیقات تکامل عبارتند از :

۱- پیدانمودن دلایل کلی کسافی برای تغییر انواع و نحوه تکامل آنها در طول تاریخ زمین شناسی که منجر به تکامل انواع عالی (Anagenesis) گردیده است.

۲- کشف نحوه سیر تکامل در موارد بخصوصی (Phylogenesis) مثلا در سرخس ها ، ماهیهای استخوانی ، سم داران و یا انسان که منجر به تشکیل نسب نامه هائی برای گونه های یا گروه های مختلف و در نتیجه پایه و اساسی برای رده بندی طبیعی و چگونگی اشتقاق آنها از یکدیگر است .

۳- پی بردن به عوامل اصلی ایجاد تکامل یعنی فاکتورهائی که باعث بوجود آمدن تغییرات در انواع مختلف گردیده است. از آنجائیکه تحقیقات تکاملی غالباً با فعل و انفعالات تاریخی سروکار دارد بنا بر این بمدارک تاریخی بیشتر بستگی دارد تا به آزمایشات . در اینجا نه فقط بقایای موجوداتی که بصورت فسیل باقی مانده اند حائز اهمیت اند بلکه تمام موجودات زنده ای که ساختمان بدن و طرز زندگی آنها شباهتی با موجودات زنده دورانهای گذشته دارد مهم اند (بسه مطالب ذیل توجه شود) .

تحقیقات در زمینه تکامل علتی (Causal Evolution) برخلاف آنچه فوقاً بدان اشاره شد به بررسی عوامل قابل تجزیه امروزی که میتواند در ایجاد تکامل ولو بمقدار کم مؤثر باشند میپردازد. فرض میشود که این عوامل مثلا تغییر صفات ارثی موتاسیونها و یا انتخاب طبیعی در گذشته نیز مانند امروز مؤثر بوده اند. باین ترتیب هما نظوریکه در زمین شناسی زمان حال کلیدی برای شناسائی دورانهای گذشته میباشد در اینجا نیز از این اصل پیروی می گردد .

تمام موجودات زنده با صفات متنوع خود چه از لحاظ شکل ظاهری و چه از نظر طرز زندگی و رفتار و پیکش منطقه‌ای و متابولیسم و غیره جنبه تاریخی دارند. بنابراین هر یک از رشته‌های زیست‌شناسی مانند مورفولوژی (Morphology)، فیزیولوژی (Physiology) رفتارشناسی (Ethology)، وراثت (Genetics) اکولوژی، (Ecology) و بیاجغرافیای حیوانی پدیده‌های تاریخی بوده و نتیجتاً جنبه تکامل‌راسته‌ای (Phylogenesis) دارند.

باین ترتیب هر یک از رشته‌های زیست‌شناسی به حل مسئله کلی تکامل می‌تواند به نحوی کمک کند و میبایست از ترکیب آنها تئوری تکاملی تدوین شود. در زمانیکه علوم از یکدیگر جدا شده و تخصصی می‌گردند بجا است اگر بگوئیم که زیست‌شناسی نسبت به مسئله تکامل دارای وظیفه مهمی است که الزاماً میبایست نتایج حاصله از مطالعات مختلف در رشته‌های متفاوت را با یکدیگر ترکیب نموده با ایجاد ارتباط بین آنها نتیجه‌گیری نماید.

در حالیکه کارل لینه هنوز به تغییر انواع اعتقاد نداشت و تصور می‌نمود که تمام انواع موجودات زنده بهمان شکلی که دارند از روز اول خلق شده‌اند، لامارک (سال ۱۸۰۹) و مخصوصاً داروین (۱۸۵۹) وجود تکامل را در نتیجه کار و کوشش مداوم و تهیه مدارک و اسناد کافی باثبات رساندند.

زیست‌شناسان کمترین شکلی نسبت وجود تکامل در بین موجودات زنده ندارند و در عصر حاضر این مسئله مطرح نیست که تکامل انجام گرفته یا نگرفته بلکه در هر مورد چگونه انجام گرفته و چه عواملی باعث آن شده‌اند که امروزه موضوع مورد بحث و تحقیق در این زمینه میباشد.

فصل اول

شواهدی در مورد تئوری کامل

۱-۱ دلائلی از تحقیقات هومولوژیکی (Homologus) :

تنوع موجودات زنده بصورت ترکیبی از انواع صفات ، بطور تصادفی و بی نظم و ترتیب بوجود نیامده بلکه بانگاہ سطحی میتوان دریافت که بین آنها فرمهای مختلفی وجود دارد که اصول ساختمانی و محل قرار گرفتن اندامهای مختلف آنها بایکدیگر شباهت کلی دارد. چنانکه در سهره داران باوجود اختلافاتی که در گروه های مختلفه آنها مشاهده میشود، چشم ها، ستون فقرات، ضمائم حرکتی و دندانهایشان را میتوان از یک نقشه ساختمانی واحد مشتقی دانست و باین ترتیب ثابت میگردد که همه از یک منشأ واحدی بوجود آمده اند. چنین اندامهایی را که از لحاظ ساختمان و محل و طرز قرار گرفتن جزئیات آنها در موجودات مختلف یکسان میباشد هومولوگ مینامند .

بنابراین تحقیقات هومولوژیکی عبارتست از تحقیقات علمی مقایسه ای بر روی اندامهای مشابه در موجودات مختلف . قسمتی از هدفهای این علم که از لحاظ تکامل حائز اهمیت است در این است که صفات موجودات زنده را با تمام تغییرات و تشکیلات آنها جزء یک

سیستم واحد بحساب آورد و یا بعبارت دیگر وجه مشترک بین آنها را بررسی نمود. چون تغییرات انجام شده در اندامهای هومولوگ در طول زمان تکامل ممکن است منجر به تغییر شکل فاحش آنها با یکدیگر گردد لذا احتیاج به بررسیهای دقیق دارد تا بتوان اندامهای هومولوگ را از یکدیگر بازشناخت. بررسی بر روی این صفات عبارتند از:

۱- شناخت محل اندام: اندامهایی هومولوگ هستند که وضعیت مشابهی در یک سیستم مخصوص ساختمانی داشته باشند بنابراین هوموتوپ (Homotop) باشند. در این صورت میتوان مثلاً استخوانهای بال پرندگان و دست های یک پستاندار (همچنین دیگر ضمام حرکتی) را هومولوگ دانست. در هر دو مورد میتوان وضعیتهای مشابهی از لحاظ محل و طرز قرار گرفتن استخوانها مشاهده نمود (استخوان بازو، استخوانهای ساعد، استخوانهای میچ، کف دست و انگشتان). همچنین ضمام دهانی حشرات مختلف رانیز که از لحاظ شکل ظاهری کاملاً با یکدیگر متفاوت اند میتوان بر حسب محل و اعصاب مربوطه با یکدیگر هومولوگ دانست. همین واقعیت در مورد خارهای گیاهان وزائده های روی برگها (Phyllocladium) نیز صدق میکند.

۲- شناخت پیوستگی اندامهایی که ممکن است منشأ واحد داشته باشند: اندامهایی که منشأ واحد دارند هر چند از لحاظ محل قرار گرفتن و شکل ظاهری متفاوت باشند (هتروتوپ Heterotop) معذالک در صورتیکه بتوان بوسیله نمونه های حدواسط پیوستگی آنها را با یکدیگر دنبال نمود، میتوان به هومولوگ بودن آنها پی برد. چنین نمونه های حدواسط میتوانند:

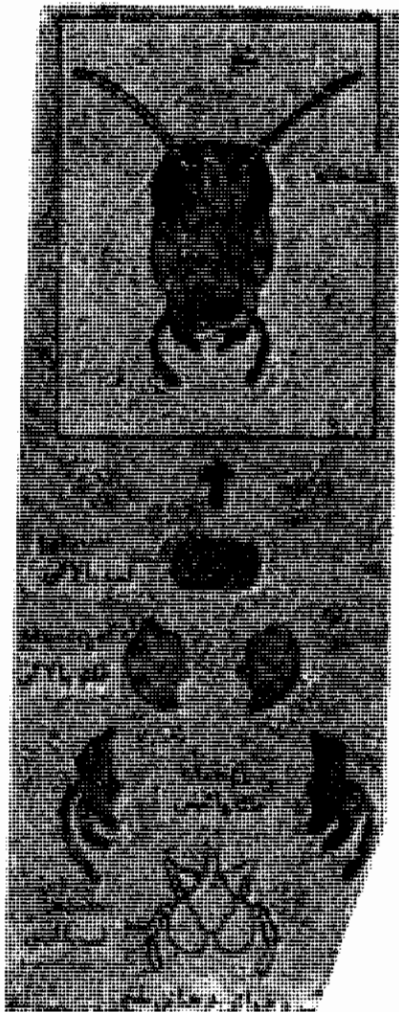
الف- در دوران تکامل جنینی ظاهر شوند. مثلاً ضمام دهانی حشرات نیز مانند ضمام حرکتی آنها بصورت بندبندی هم ردیف با آنها

دردوران جنینی ظاهر می‌گردند و از این لحاظ است که آنها را ضمائم حرکتی تغییر شکل یافته میدانند.

همین وضعیت درباره استخوانهای گوش میانی مهره داران خشکی-زی وجود دارد که از تغییر شکل قسمتی از استخوانهای قوسهای احشائی دردوران رویانی ظاهر گردیده و پس از تغییر شکل در مراحل بعدی نمونه استخوانهای فوق الذکر تبدیل می‌گردند.

ب- نمونه‌های حدواسط رامیتوان از انواع زنده یا از انواع فسیل شده آنها بدست آورد. چنانکه بعضی از ضمائم موجود در بدن عده‌ای از مارمولک‌ها را نه فقط از لحاظ محل قرار گرفتنشان، بلکه با مقایسه آنها با نمونه‌های حدواسط نیز میتوانیم ضمائم حرکتی کاهش یافته بدانیم.

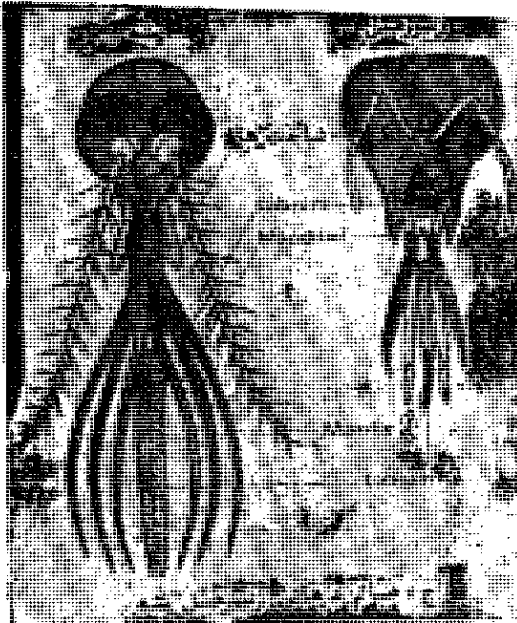
تفسیر شکل و تعویض در اندامهای هومولوگ : شاخکها

شکل ۲ :

در طول تکامل راسته‌ای (Phylogensis)

اندامهای بخصوصی برای انجام وظایف جدیدی تخصص یافته‌اند (تعویض کار) و با عوض شدن کار آنها تغییر شکل نیز داده‌اند. بطوریکه میتوان آنها را با مقایسه منشأ رویانی و طرز تشکیکیشان شناسائی نمود.

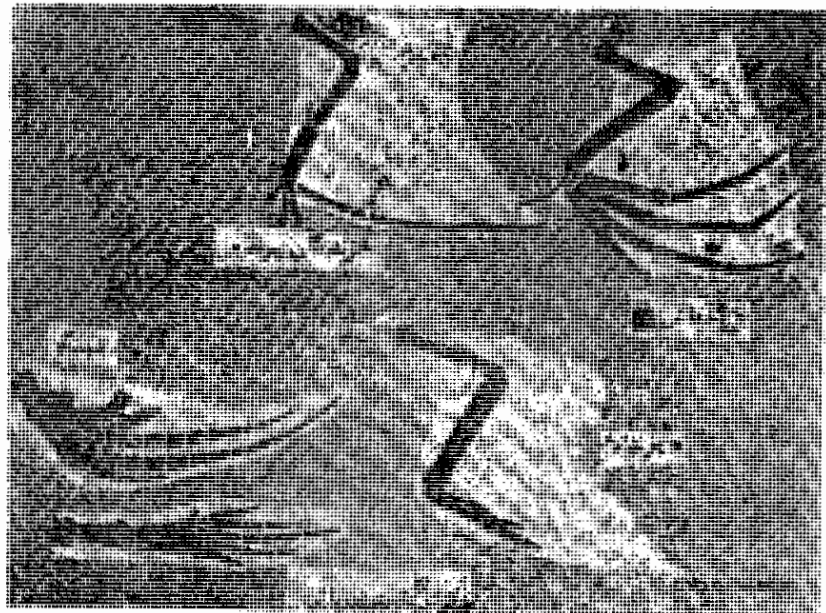
ضامم دهانی حشرات (ب و ج) در نتیجه تغییرانجام وظیفه از تغییر شکل ضامم حرکتی بوجود آمده‌اند. در جنین حشرات ضامم دهانی و حرکتی در ابتدا بصورت ضامم ساده بندبندی ظاهر شده و در مراحل بعدی نموداری از یکدیگر متمایز میگردند.

شکل ۳ :

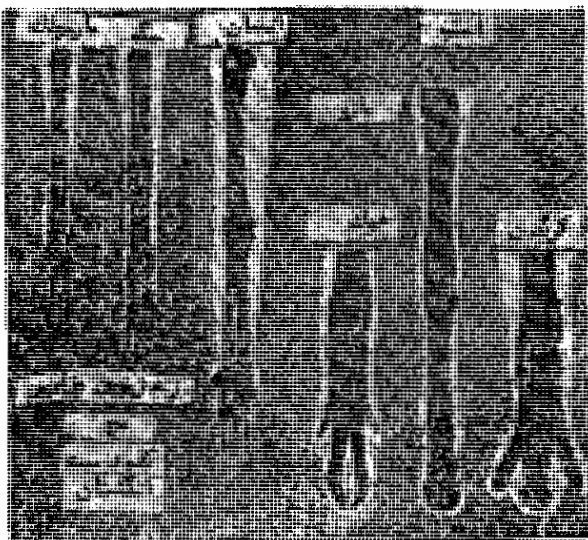
در شاخکهای حشرات نیز وضعیتی مانند اشکال مربوط به شکل ۲ وجود دارد. بطوریکه شکل اولیه شاخک در حشرات مستقیم ورشته‌ای است که حاوی تعداد زیادی سلولهای حسی میباشد و حسن‌های مختلف حشرات مانند بویائی، تشخیص جهت، تشخیص فاصله و تشخیص سرما و گرما را تشکیل میدهند. با تغییر شکل شاخکها مثلا بادبزی شدن یا شاخه شاخه شدن سطح خارجی آنها افزایش یافته و کاملتر گردیده‌اند.

بهمین ترتیب نمونه‌های فسیل شده حدواسط را میتوان در تکاملی ضمائم حرکتی اسب، همراه با ازبین رفتن انگشتان طرفی دنبال نمود. ج- اندامهائی که کراراً در افراد مشابه بوجود می‌آیند نیز ممکن است دارای اشکال مختلف بوده و نمونه‌های حدواسطی داشته باشند مثلاً در انواع خربق‌ها Helleborus میتوان تمام نمونه‌های حدواسط را در تبدیل برگ به کاسبرگ و در گلهای نیلوفر آبی (Nymphaea alba) نیز چگونگی تبدیل گلبرگ‌ها به پرچم‌ها را از طرف خارج بداخل همراه با ایجاد نمونه‌های حدواسط مشاهده نمود.

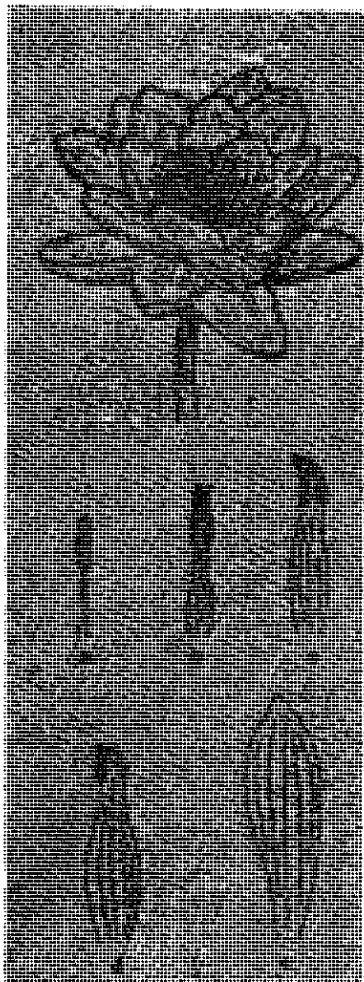

شکل ۴:

هومولوگی در ضمائم حرکتی قداسی مهره‌داران. متفاوت‌الشکل بودن استخوانها قابل توجه‌اند. این استخوانها همراه با کاری که انجام میدهند تغییر شکل داده اما در محل باقیمانده و با مقایسه آنها در جانوران مختلف میتوان هومولوگ بودنشان را تشخیص داد.

در این صورت تمام آنها را میتوان از تغییر شکل برگها مشتق شده دانست. همچنین این امکان وجود دارد که از طریق موتاسیون پرچمها به گلبرگ تبدیل شوند مانند گل‌هایی که دارای گلبرگ‌های زیاداند.

شکل ۵ :

گل نیلوفرآبی (*Nymphaea alba*) که در آن اشکال حد واسط بین پرچمها و گلبرگها را بوسیله پهن شدن پرچمها نشان میدهد.

این موضوع دال بر این است که یک اندام میتواند در نتیجه موتاسیون بشکل اولیه خود برگردد و از آن نیز میتوان برای شناخت اندامهای هومولوگ استفاده کرد. مثلاً در مورد مگس سرکه (*Drosophila*) یک موتاسیون شناخته شده (*Tetraoptera*) باعث تبدیل زائده‌های کاهش یافته بالهای عتبی (هالترها) به بالهای معمولی گردیده است و بدین ترتیب هومولوگ بودن هالترها و بالها ثابت میگردد.

بعلاوه فسیل های بدست آمده ازدوران پرمین بنام *Permotypula* که به راسته دوبالان تعلق دارند هنوز بالهای عقبی کامل داشته اند و هومولوگ بودن این دو را باثبات می‌رسانند.

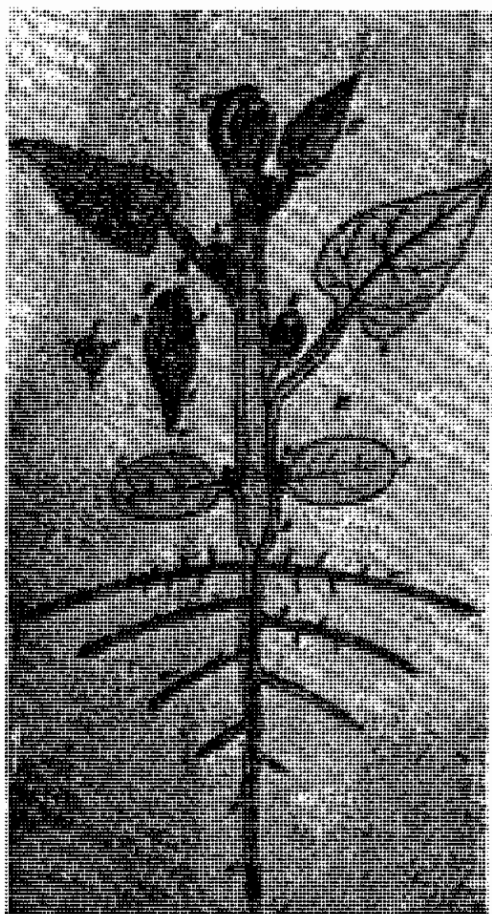
۳- شناخت کیفیت اختصاصی ساختمانهای پیچیده‌ای که از تعدادی واحدهای ساختمانی بوجود آمده اند بدون در نظر گرفتن محل آنها که ممکن است در طی دوران تکامل تغییراتی در آنها پدید آمده باشد در صورتیکه دارای خواص مشترک زیادی باشند بایکدیگر هومولوگ هستند. این قبیل اندامهائی را که از لحاظ ساختمانی مشابه یکدیگر اند هومومورف (*Homomorphe*) میگویند. بکمک این واقعیت میتوان اندامهای هومومورف جدا شده را در جانوران مختلف بعنوان اندامهای هومولوگ تشخیص داد. مثلاً دندان نیش یک ببر و عاج فیل را میتوان بعنوان دندانهای تغییر شکل یافته پستانداران دانست. قابلیت تشخیص اندامهای هومولوگ جدا شده در جانوران مختلف در دیرین شناسی حائز اهمیت خاص است. مجموعه اندامهای هومولوگ در یک گروه از موجودات زنده مثلاً مهره داران ساختمان کلی این گروه را نشان میدهد. مدتها قبل از شناخت تکامل موجودات زنده، اینگونه اندامهای هومولوگ در بین مهره داران، حشرات و نرم تنان شناخته شده و زمینه‌ای برای رده بندی طبیعی ایجاد نموده بود.

۲-۱ مثالهای مربوط به هومولوگی از نظر تشریح مقایسه‌ای

وسورفولوژی :

اندامهای هومولوگ متفاوت الشكل در نتیجه تکامل موجودات زنده در طول دوره تکاملی پدیدار گشته اند. این تغییر شکل ها در نتیجه

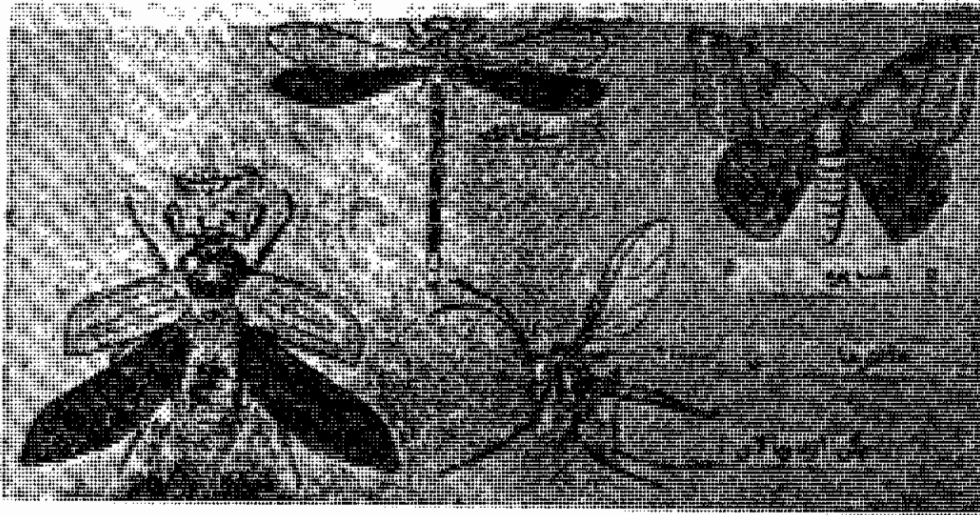
تغییر عمل اندامها و قبول انجام وظایف جدید در طول تاریخ تکامل انجام گرفته است و این پدیده ایست که در تکامل راسته‌ای موجودات زنده دارای اهمیت بسزائی است و بعنوان تعویض کار اندام قلمداد میگردد. مثلا ضمام حركتی قداسی سهره داران که در ماهیها بصورت باله میباشد در موشهای کور برای حفر کردن زمین تخصص یافته و در پرندگان برای پرواز، مع الوصف نقشه ساختمان کلی اسکلت آنها در گروه های فوق الذکر مشابه یکدیگر اند بطوریکه میتوانیم بطور یقین آنها را با یکدیگر هومولوگ بدانیم. وضعیت مشابهی در مورد ضمام دهانی حشرات نیز وجود دارد. در گیاهان گلدار میتوان ساختمانهای متنوع زیادی را از چند واحد اصلی یعنی ریشه، ساقه و برگ مشتق دانست.

شکل ۶:

نمایش ساختمان کلی یک گیاه آوندی اولیه ،
با ریشه، ساقه و برگ که فرم اصلی این گروه از گیاهان را
نشان میدهد.

در این جان نیز بخاطر اعمال مختلف تغییراتی در شکل واحدهای اولیه در گیاهان بوجود آمده است که میتوانیم آنها را نوعی دگردیسی (Metamorphosis) بدانیم. بدینگونه فرم اصلی برگها میتوانند مثلاً به برگهای پهن برای انجام عمل کربن گیری و یا بصورت گلبرگها بمنظور جلب توجه حشرات جهت انجام عمل گرده افشانی و پرچم بمنظور تولید دانه های گرده و یا برگ تبدیل شده به پیچک، برای پیچیدن و بالا رفتن و یا خار درآمده باشد. چنین ساختمان هائی از لحاظ شکل ظاهری و تشکیلات ساختمانی فوق العاده متفاوت اند (Heteromorphe) ، مع الوصف از طرز قرار گرفتن و ساختمان کلی آنها میتوان همه را با یکدیگر هومولوگ دانسته و با ثبات رساند. همچنین اندامهای متفاوتی که مثلاً در امتداد ستون فقرات مهره داران بوجود آمده میتوانند ساختمان کلی مشابهی داشته و با یکدیگر هومولوگ باشند. در این صورت بهتر است از اندامهای هومونوم (Homonome) صحبت نمائیم. ضمناً حرکتی قدامی و خلفی و مهره های ستون فقرات در مهره داران و همچنین بالهای جلوی و عقبی حشرات مثالهای خوبی برای این قبیل اندامها میباشد و اندامهای نامبرده ممکن است در نتیجه تعویض کار تغییر شکل نیز داده باشند. مثلاً مهره های گردن ، پشت و کمر در یک پستاندار دارای اشکال متفاوتی هستند در حالیکه مهره های ستون فقرات در ماهیها تا حدود زیادی شبیه یکدیگر اند. تمام مثالهای داده شده در مورد اندامهای هومولوگ از تشریح مقایسه ای و مورفولوژی انتخاب شده اند بنابراین مربوط به اندامها میباشد. علاوه بر آنها میتوان مثالها و شواهد زیادی از سایر رشته های زیست شناسی برای اثبات هومولوگی ارائه نمود.

شکل ۷ :

تشکیل اندام همونوم :

اندامهای مشابه تکراری که در بدن یک فرد وجود دارد (مانند بالهای جلوی و عقبی) همونوم نامیده میشوند. در بین حشرات بال دار سنجاقک فرم اصلی اولیه را نشان میدهد. بالهای جلوی و عقبی خیلی شبیه یکدیگرند، در سوسکها بالهای جلوی بصورت صفحات سختی درآمده و بالهای عقبی نازک بوده در هنگام پرواز بکار میروند. در بسیاری از شب پرهها بالهای جلوی بصورتی قابل رؤیت اند (استتار) و بر روی بالهای عقبی که غالباً الوان و خوش رنگ هستند قرار میگیرند. در دو بالان فقط بالهای جاوی باقی مانده و بالهای عقبی بصورت هالتر درآمده اند که بعنوان حس تعادل بکار میروند.

۱-۳ همولوژی در طرز رفتار :

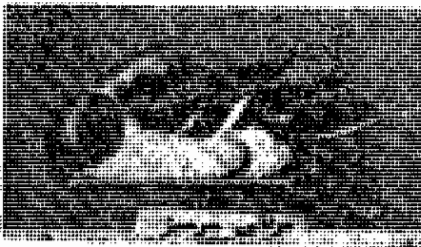
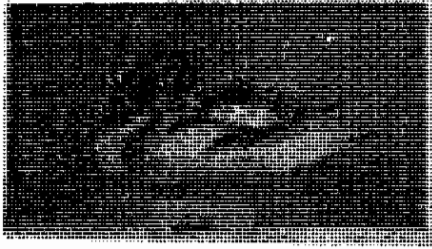
رفتارهای مادر زادی در حیوانات (اعمال غریزی) مثلاً اعمال و رفتاری که پرندگان و ماهیها در دوران آمادگی برای جفت گیری انجام میدهند و همچنین ساختن لانه در پرندگان و تنیدن تار در عنکبوت ها و نحوه جنگ و ستیز بین گونه های مشابه جانوران اغلب همانند انجام گرفته و بصورت صفات ارثی در آنها موجود است و در طول حیات آنها خود بخود ظاهر میگردد. این پدیده هانیز از طریق علمی مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته و جزئیات آنها از لحاظ همولوژی اثبات گردیده اند. تولید صیдахای متنوع در جانورانی مانند چیرجیرک ها (Gryllidae)، ملخ ها و

پرنده‌گان را میتوان بوسیله دستگاہهای صدا سنچ ضبط و از لحاظ هومولوژیکی بایکدیگر مقایسه نمود و اجزاء هومولوگ آنها را از یکدیگر تفکیک کرد. اثبات این قبیل هومولوگی‌ها در طرز رفتار مقایسه‌ای امر مهمی در کشف انواع، طرز رفتار و نزدیکی آنها بیکدیگر محسوب میشود. بسیاری از اعمال بخصوص در گروه‌های بزرگ جانوران نزدیک بهم نیز مانند بعضی از اندامهای آنها بایکدیگر مشابهند. مثلاً هومولوگ بودن رفتار مرغابیها در فصل جفت‌گیری و رفتارهای مخصوص لارو پروانه‌های متعلق به خانواده (Sphangidae) و یا خم کردن زانوها و سردر مواقع تحریک در انواع سسک‌ها (خانواده Sylviidae) و غیره مثالهایی در این زمینه میباشد و هومولوگ بودن طرز رفتارها باعث میشود که بتوانیم اعمال بخصوصی را از یکدیگر مشتق بدانیم (در نتیجه تعویض عمل). مثلاً حرکات مربوط به تمیز کردن پر در مرغابیها جنبه عشوه‌گری بخود گرفته و از این موضوع برای تحریک و بدست آوردن جفت استفاده مینماید.

تحقیقات مقایسه‌ای نشان میدهد که بوسیدن که یکی از رسوم عادی در بین ملل مختلف است رفتاری است که در انسان بیخاطر ایجاد همبستگی انجام میگردد.

این امر از غذا دادن دهان به دهان منشأ گرفته کما اینکه در پرنده‌گان هنوز بشکل اولیه خود یعنی غذا دادن به نوزادان باقی مانده. در صورت تغییر عمل یک اندام ممکن است با وجود از بین رفتن خود اندام رفتار مربوطه، در موجود زنده باقی بماند.

چنانکه بعضی از گوزن‌ها در موقع تهدید کردن لب بالائی خود را بالا میکشند با وجود اینکه فاقد دندانهای نیش بلندی که بتواند باعث ترس

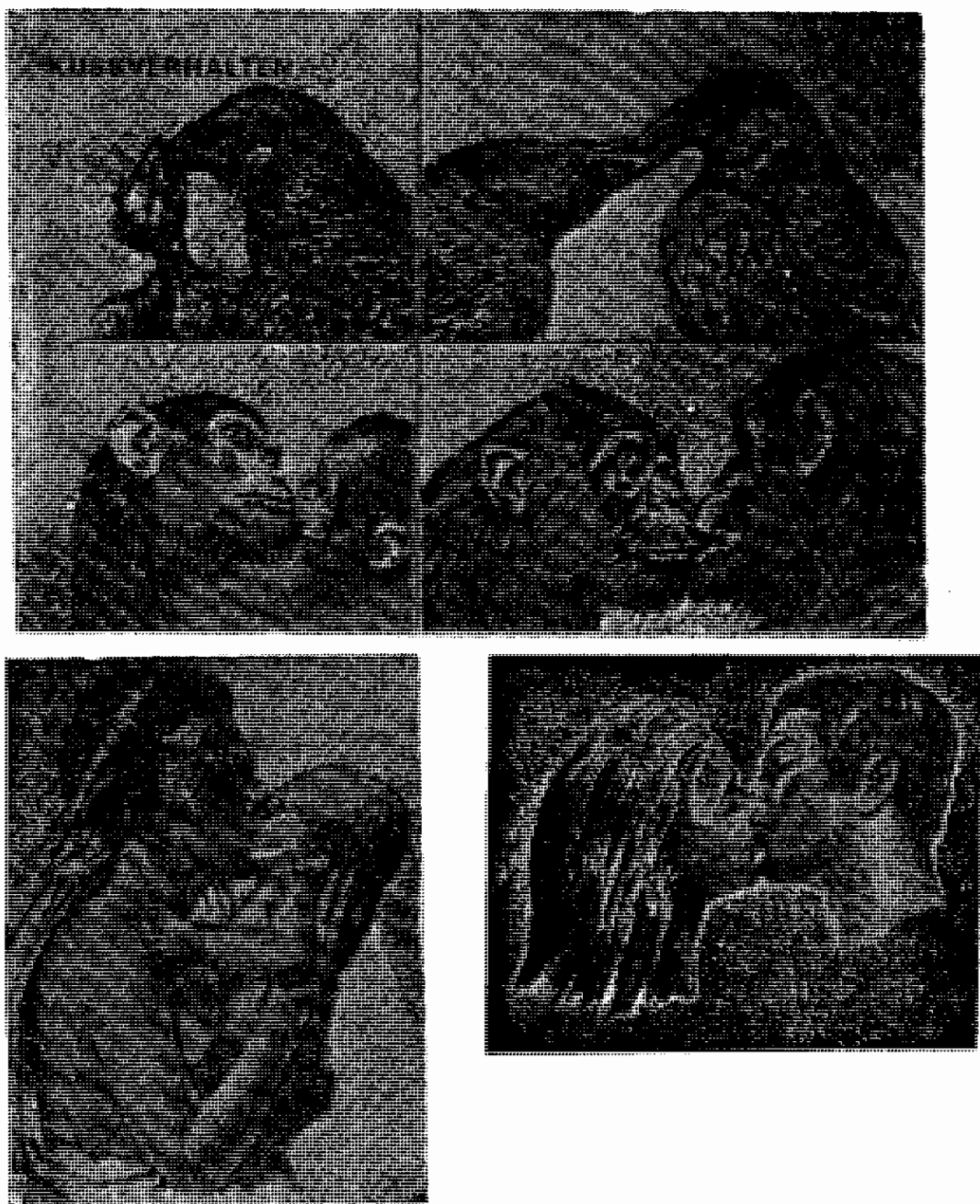

شکل ۸ :

هومولوژی طرز رفتار در انواع سرغاینها . پرتیمز کردن کاذب بمنظور عشوہ گیری .

طرف دعوا شود میباشد (دندان نیش در آنها تنها بصورت زائده کوچکی باقی مانده است) . این عادت از فرم های اولیه آنها که متعلق به خانواده Cervidae میباشد و هنوز دندانهای نیش بلند عاج مانند دارند و در حین تهدید میتوانند آنها را نشان دهند باقی مانده است .

حتی انسان نیز در حالت عصبانیت و تهدید ناخود آگاهانه زاویسه دهانی را بطرف باین کشیده و دندانهای نیش معمولی او ظاهر میگرددند در سیمون ها این دندانها بزرگ بوده و بطرف خارج کشیده شده و میتوانند بعنوان حربه مورد استفاده قرار گیرند.

شکل ۹ :

منشأ بوسیدن باحتمال قوی از رفتاری است که اکنون بعضی از جانوران در حین غذا دادن به نوزادان خود انجام می‌دهند و با کمی تغییر شکل بصورتی که در انسان معمول است درآمده. در شکل بالا سمت چپ طرز تغذیه نوزاد بوسیله والدین در بعضی از قبایل نشان داده شده. آنها پس از اینکه غذا را در دهان خود جویدند، مستقیماً بدهان بچه وارد مینمایند. در شمیمانه‌ها نیز چنین رفتاری وجود دارد. در بعضی از شمیمانه‌ها علاوه بر آن عملی بوسه مانند جهت خوش آمدگویی نیز دیده میشود.

شکل ۱۰ :

قیافه تهدید آمیز در انسان که منجر به ظاهر شدن دندان نیش می‌گردد. این عمل در میمون‌ها که دارای دندانهای نیش بلند هستند باعث نشان دادن حربه دفاعی بطرف دعو و تهدید آن میشود .

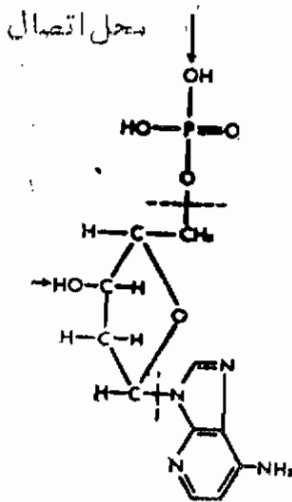
۱ - ۴ هومولوگی در اعمال فیزیولوژیکی :

فیزیولوژی تبادل مواد بدن و فیزیولوژی در تکامل فردی اعمالی هستند که قاعده‌تسا شامل یک سلسله فعل و انفعالات پشت سرهم میباشند و آنزیم‌ها و همچنین هورمونهای مربوطه و مواد حاصله از تبادلات را میتوان با یکدیگر مقایسه نموده و هومولوگ بودن آنها را مطالعه نمود. چنانکه در مهره‌داران اعمال حیاتی اصلی مانند تبادلات تنفسی و تنظیم اعمال مربوطه به تولید مثل وسیله هورمونها با تنظیم و انجام اعمال مربوط به پوست اندازی در بند پایان (سخت پوست، حشرات و غیره) بوسیله هورمونها تا حد قابل ملاحظه‌ای شباهت داشته و با یکدیگر هومولوگ میباشند .

هومولوگی در مورد ما کروموسولکولها - تعداد زیادی از ترکیبات موجود در بدن موجودات زنده ما کروموسولکولها هستند که دارای ساختمان شیمیائی بسیار پیچیده‌ای میباشند. این مواد مثلاً پروتئین‌ها و اسیدهای هسته‌ای (DNA و RNA) و غیره از واحدهای ساختمانی که کراراً تکرار میشوند بوجود آمده‌اند. ترتیب قرار گرفتن واحدهای ساختمانی مثلاً اسیدهای آمینه در پروتئین‌ها و نوکلئوتیدها در اسید-

های هسته‌ای را میتوان پیدا کرده آنها را با یکدیگر مقایسه و همولوگ بودنشان را با اثبات رساند. میزان شباهت ساختمان ما کروموسولکولها در گونه‌های مختلف تا حدود زیادی با نتایج حاصله از سایر تحقیقات همولوژیکی بدست آمده مثلاً نتایج حاصله از فیزیولوژی مقایسه‌ای، تشریح مقایسه‌ای، رویان‌شناسی و غیره مطابقت دارد. در اینجا نیز غالباً خویشاوندی گروه‌های بزرگ بوسیله مقایسه ما کروموسولکولها قابل اثبات است.

مثلاً مهره داران از لحاظ دارا بودن ساده قرمز رنگ خون، هموگلوبین با یکدیگر شباهت کامل دارند. برای اثبات وجود شباهت ما بین دو موجود زنده از لحاظ پروتئین‌ها دانشمندان بیشتر از فعل و انفعالات اختصاصی مربوط به آنتی ژن و آنتی کراس استفاده میکنند تا از راه سروژی مواد شیمیائی مشابه را از نظر کمیت تعیین نمایند.

یک نوکلئوتید از آدنین، دزواکسی ریبوز و اسید فسفریک.

همولوگی و اثبات خویشاوندی از نظر تکامل راسته‌ای - هدف از تحقیقات همولوژیکی در این زمینه اینست که مبدأ واحدی برای صفاتی که در نتیجه تغییرات با یکدیگر کاملاً متفاوت گردیده‌اند پیدا کرده و خویشاوندی آنها را با اثبات رساند. هرچه دو موجود زنده از لحاظ خویشاوندی بیکدیگر نزدیکتر باشند بهمان نسبت تعداد اندامهای همولوگ آنها زیادتر و میزان شباهتشان بیکدیگر بیشتر است.

طبق قانون همبستگی متقابل (Correlation) که بوسیله کوویه (Cuvier) بیان شده است هرگاه بین دو یا چند موجود زنده یک یا چند صفت هومولوگ دیده شد غالباً میتوان صفات هومولوگ دیگری نیز در آنها پیدا نمود بطوریکه این قبیل همبستگی‌های متقابل مابین صفات هومولوگ بوجود آورنده گروه‌های نزدیک بهم بوده و در سیستم طبیعی موجودات زنده پایه اصلی رده بندی قرار گرفته است .

به همین ترتیب در سیستم تقدم و تأخر یا سیستم ترتیبی موجودات زنده میتوان صفات هومولوگ نزدیکتر و بیشتری را پیدا نمود و بالاخره میتوان صفات هومولوگی پیدا کرد که در تمام موجودات زنده اعم از گیاه یا حیوان مشترکاً وجود دارد. مثلاً ساختمان کلی سلول و هسته آن ، میتو کندریها، کروموزومها و همچنین اعمال اصلی سوخت و ساز (صرفنظر از موارد خاص) و غیره در تمام موجودات زنده بااستثنای پروکاریوت‌ها (جلبکهای آبی و باکتریها) یکسان است. این واقعیت دال بر این است که تمام موجودات زنده دارای منشأ واحدی بوده و بایکدیگر خویشاوندی دارند .

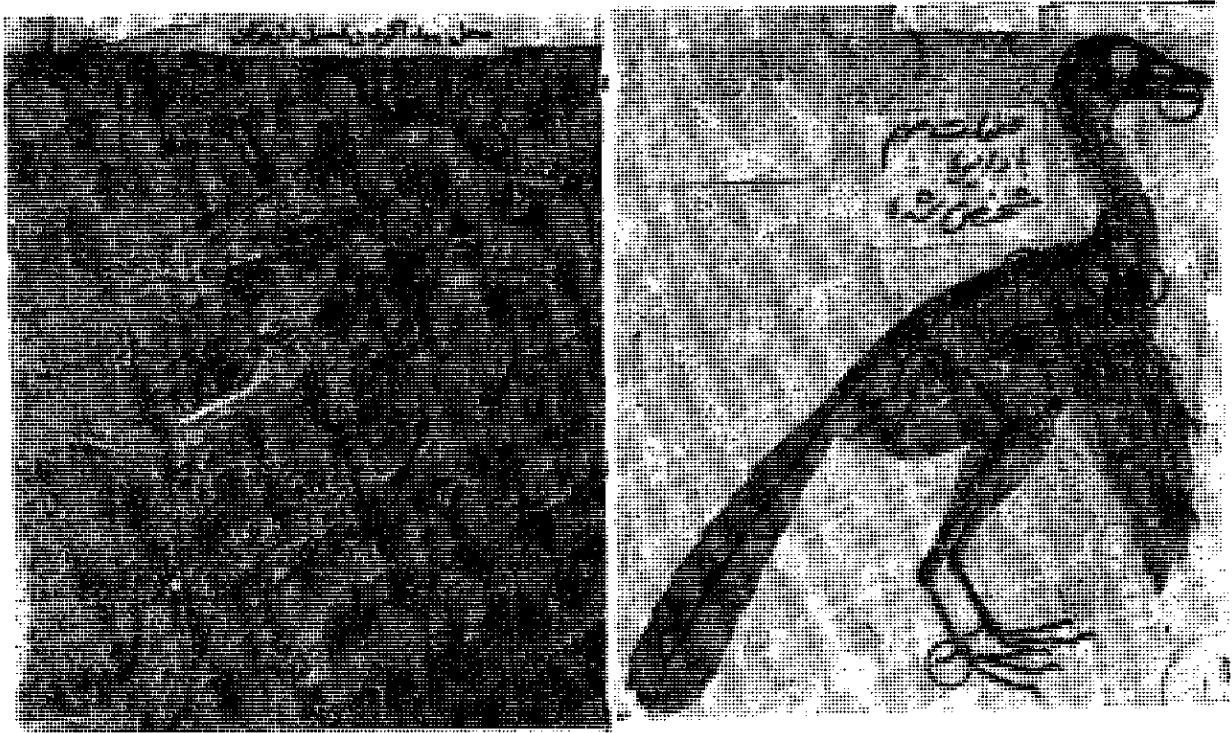
۱-۵ دلائل تکاملی از نظر دیرین شناسی (Paleontology) :

قسمتی از هدفهای تحقیقات تکاملی بدست آوردن تاریخ تکامل و نحوه اشتقاق گروه‌های مختلف موجودات زنده است. شواهد متعدد در این زمینه از تحقیقات دیرین شناسی بدست آمده است. در اینجا از فسیل‌های موجودات زنده دورانهای گذشته و بقایای آنها استفاده میشود. قدیمی ترین فسیلها مربوط به باکتریها و جلبکهای آبی است که از بیش از سه سیلیارد سال پیش باقی مانده اند. انواع دیگری از فسیل‌ها از دوران کامبرین (در حدود ۵۰۰ میلیون سال قبل) بدست آمده اند با پیداشدن فسیل‌های مختلفه از گروههای مختلف جانوری و گیاهی

نظریه لینه که به ثبوت انواع معتقد بود رد شد، چون از طرفی دردورانهای گذشته گروه‌هایی از موجودات زنده وجود داشته‌اند که از بین رفته‌اند و از طرف دیگر علم دیرین شناسی ثابت می‌کند که آن موجودات از ابتدای خلقت وجود نداشته‌اند.

مثلاً در دوره کاسبرین حلزونها، خارپوستان و بندپایان میزیسته‌اند ولی سهره داران و گیاهان خشکی زی‌هنوز نبوده‌اند. اولین پستانداران در دوره ژوراسیک (در حدود ۱۶۰ میلیون سال قبل) ظاهر گردیده‌اند. بنابراین گروه‌های مختلف موجودات زنده در ادوار مختلف در طول تکامل بوجود آمده‌اند. در حالیکه کوویه در اوائل قرن نوزدهم معقد بود که تغییر موجودات زنده در دورانهای مختلف زمین شناسی در نتیجه بلاهای ناگهانی بوده که منجر به نابودی عده‌ای از گونه‌ها و خلق مجدد عده‌ای دیگر گردیده است.

اما مدارك بدست آمده نشان می‌دهند که تکامل راسته‌ای بطور ممتد انجام گرفته است و در موارد مناسب دیرین شناسان توانسته‌اند تکامل تدریجی گروه‌های مختلف را بدست آورند. تکامل اسب معروفترین شاهد در این زمینه می‌باشد که در دوران سوم (شروع آن در حدود ۶ میلیون سال قبل) انجام گرفته است. در چند مورد بخصوص نیز موفق شده‌اند نمونه‌های حدواسطی برای موجودات زنده عالی بدست آورند. سه نمونه از پرندگان اولیه (آرکئوپتریکس) از دوران ژوراسیک در سنگنهای آهکی سولن هوفن (Solnhofen) پیدا شده که دارای ترکیبی از صفات خزندگان و پرندگان می‌باشد. این فسیلها دال بر این واقعیت است که، پرندگان از خزندگان تکامل یافته‌اند. ایکتیواستگا (Iehthyostega) نیز فسیلی است حدواسط بین ماهیها و

شکل ۱۱

پرنده اولیه آرکئوپتریکس *Archaeopteryx* نمونه حدواسطی بین خزندگان

و پرندگان امروزی میباشد . تشابه آن با خزندگان عبارتست از :

دندان درآرواره ، وجود مهره‌های استخوانی در دم ، پنجه‌های بندبندی : با ناخن انتهائی و تشابه آن با پرندگان عبارتست از: وجود پرها و پنجه‌ای بزرگ که بطرف عقب با قرار گرفته .

ذوحیاتین . اگر موفق به پیدا نمودن کلیه فسیلهای حدواسط برای تمام موجودات زنده نشده‌ایم نباید مسئله تکامل راسته‌ای را مردود بدانیم زیرا که معمولا فقط فسیل موجوداتی بجاسانده و در دسترس ما قرار گرفته‌اند که دارای قسمت‌های سخت (اسکلتی)

بوده‌اند بطوریکه نمونه‌های زیادی از فسیل‌های بیجامانده این قبیل موجودات بدست آمده است.

شکل ۱۲ :

ایکتیوستکا (Iehthyostega) از دوران دونین قدیمی‌ترین چهارپای خشکی زی است و حد واسط بین بعضی از ماهیها و سالاماندرهای اولیه میباشد . قبل از هرچیز ساختمان جمجمه و دم آنها به ماهیها شباهت دارد اما از مشخصات ذوحبائین میتوان ضمائم حرکتی پنج شقه‌ای و طرز اتصال لگن به ستون فقرات را در این جانور مشاهده نمود .

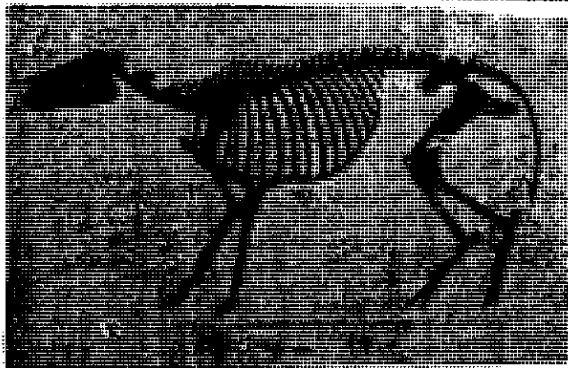
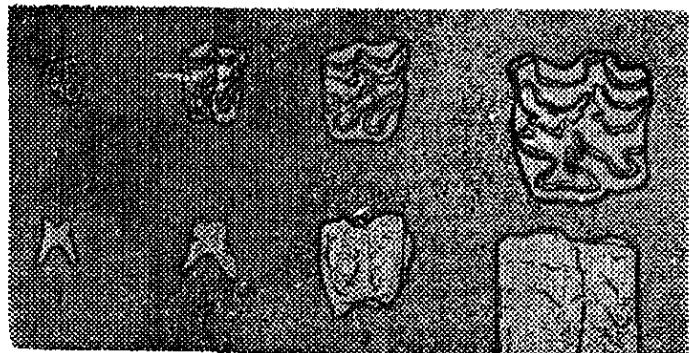
شأنس پیداشدن یک فسیل به عوامل زیر بستگی دارد: اولاً موجود زنده باید قابل فسیل شدن باشد ثانیاً در محل سناسبی قرار گیرد که بتواند بصورت فسیل درآمده و محفوظ بماند ثالثاً بر حسب تصادف بدست جویندگان بیافتد .

۱-۴ شواهدی از جغرافیای حیاتی :

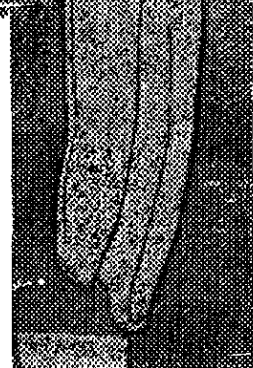
از طرز پراکندگی جانوران و گیاهان بر روی کره زمین نیز میتوان دلائلی برای اثبات تکامل بدست آورد. گروه‌های بسیاری از موجودات زنده در تمام نقاط کره زمین پراکنده نمیشوند بلکه محدود به مناطق بخصوصی بوده و در سایر نقاط دیده نمیشوند و لوی اینکه شرایط زیستی نیز برای آنها مساعد باشد. مثلاً کولیبریس (Kolibris) که پرنده‌ای شهد خوار است فقط در آمریکای جنوبی و آمریکای شمالی یافت میشود و در سایر قاره‌ها وجود ندارد و در این محل‌ها بجای آن انواع

دیگری از پرنندگان شهدخوار یافت میشود. چنانکه در آفریقا پرنندگان دیگری بجای کولپیریس برای شهدخواری تخصص پیدا کرده‌اند. تقریباً تمام پستانداران بزرگی که در آفریقا یافت میشوند در ماداگاسکار وجود ندارند حتی میمون‌های حقیقی (زیر راسته Anthrozoidea) ، در حالیکه نیمه میمون‌ها (گونه‌های متعلق به زیر راسته Prosimii) تکامل زیادی حاصل کرده‌اند .

در استرالیا پستانداران عالی (Placentalia) و همچنین کرکس‌ها و دارکوب‌ها وجود ندارند در حالیکه از انواع پستانداران بیشتر کیسه‌داران و کلوآک‌داران یافت میشوند.

۱۳۸-ب

۱۳۸-الف

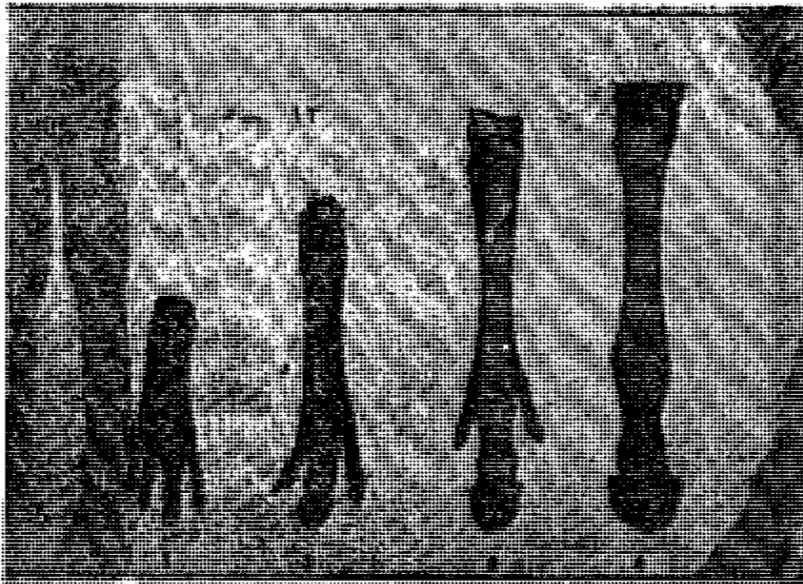

شکل ۱۳ A :

تاریخ طبیعی (تکاملی) اسبها در دوران سوم و چهارم بخوبی شناخته شده و قبل از هرچیز نمونه خوبی برای نمایش نحوه کار تحقیقات دیرین شناسی بحساب میآید و ارنست هکل (Ernst Haeckel) آنها را سری اسبهای دیرین شناسی نامیده است در سرآغاز تکامل اسبها *Hyracotherium eohippus* کوچک قراردارد که از اجداد پستاندار کوچکی تقریباً از پالئوزئیک تا اواخر اوئوزن میزیسته‌اند و از سایر طبقات دوران سوم بقایای فسیل شده مزوهیپوس و پارا هیپوس بدست آمده است . در انتهای این سری تکاملی اسبهای امروزی (*Equus*) قراردارند که از آخرین طبقات دوران سوم پلیوزئیک تا حال حاضر یافت میشوند .

الف در سیر تکاملی دندانهای اسب میتوان از همه چیزخوار، برگخوار و بالاخره علفخوار را مشاهده نمود. اجداد هیراکوتریم همه چیز خوار بوده اند (دندانهای تخصص نیافته دارند). هیراکوتریمها ازبرگهای پهن تغذیه مینموده اند و دندانهای آسیای چهارگوش داشته اند (۱). در اولیگوزئیک، مزوهیپوسها دارای دندانهای آسیابا برجستگیهای کوتاhter و پیوسته بوده اند (۲). در مری کیپوسها که در میوزئیک میزیسته اند تاج دندان ارتفاع بیشتری پیدا کرده و مینای دندان در آنها دارای چین و چروک زیادتری شده است و اطراف تمام دندان را ساروج فرا گرفته است (۳). سطح دندان در اسبهای امروزی جهت آسیاکردن علفهای سخت تخصص یافته است (۴).

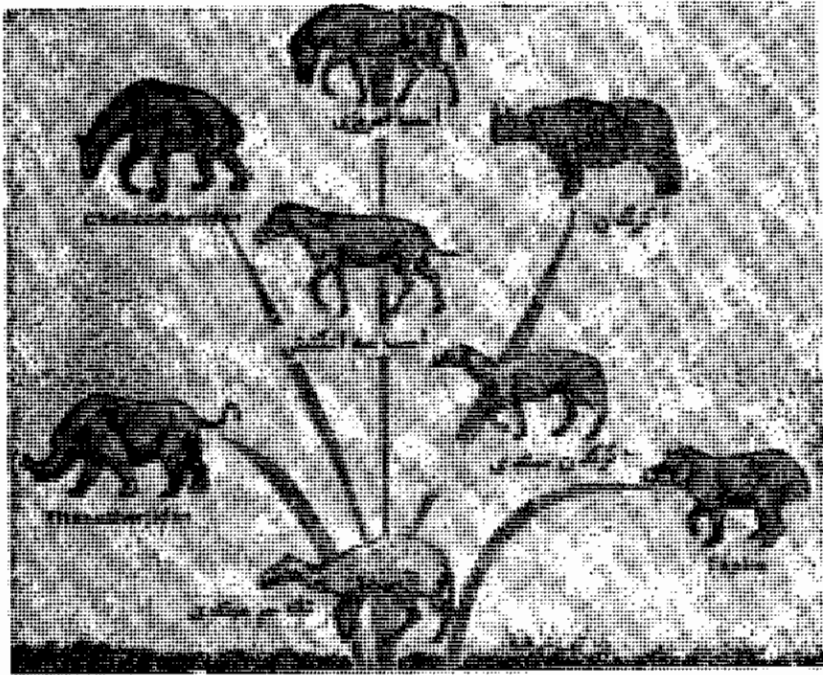
ب و ج - همراه با ازدیاد طول دندانهای آسیا علاوه بر سایر قسمتهای بدن جمجمه نیز تغییر شکل یافته است. فك تحتانی بطرف بالا رفته و استخوانهای صورت طولیتر گشته اند. افزایش مغز که بیشتر در دوران اوئوزئیک رخ داده عامل مهمی جهت تغییر شکل جمجمه بوده است.

A ۱۳ - د

د - از روی تغییر شکل ضمايم حرکتی میتوان تغییر یافتن جانور کم حرکت جنگلی را به جانوری با تحرك زیاد که در دشتها زندگی مینموده دنبال کرد. شکل اولیه « پای دونه » پنج شقه ای است در هیراکوتریم (اوئوزئیک تحتانی) یکی از

انگشتان ضمیمه حرکتی قدامی کاهش یافته و اوروهیبوس (اوئوزئیک میانی) کاملاً از بین رفته است (۱). در مزوهیبوس (اولیگوزئیک) انگشت میانی شروع به نمو کرده (۲). هیپاریون را (پلیوزئیک) در حقیقت میتوان از لحاظ طرز راه رفتن جزء تکسمان بحساب آورد (۳) و بالاخره جنس اکووس را میتوان از لحاظ آناتومی تک انگشتی دانست (۴).

شکل ۱۳ B

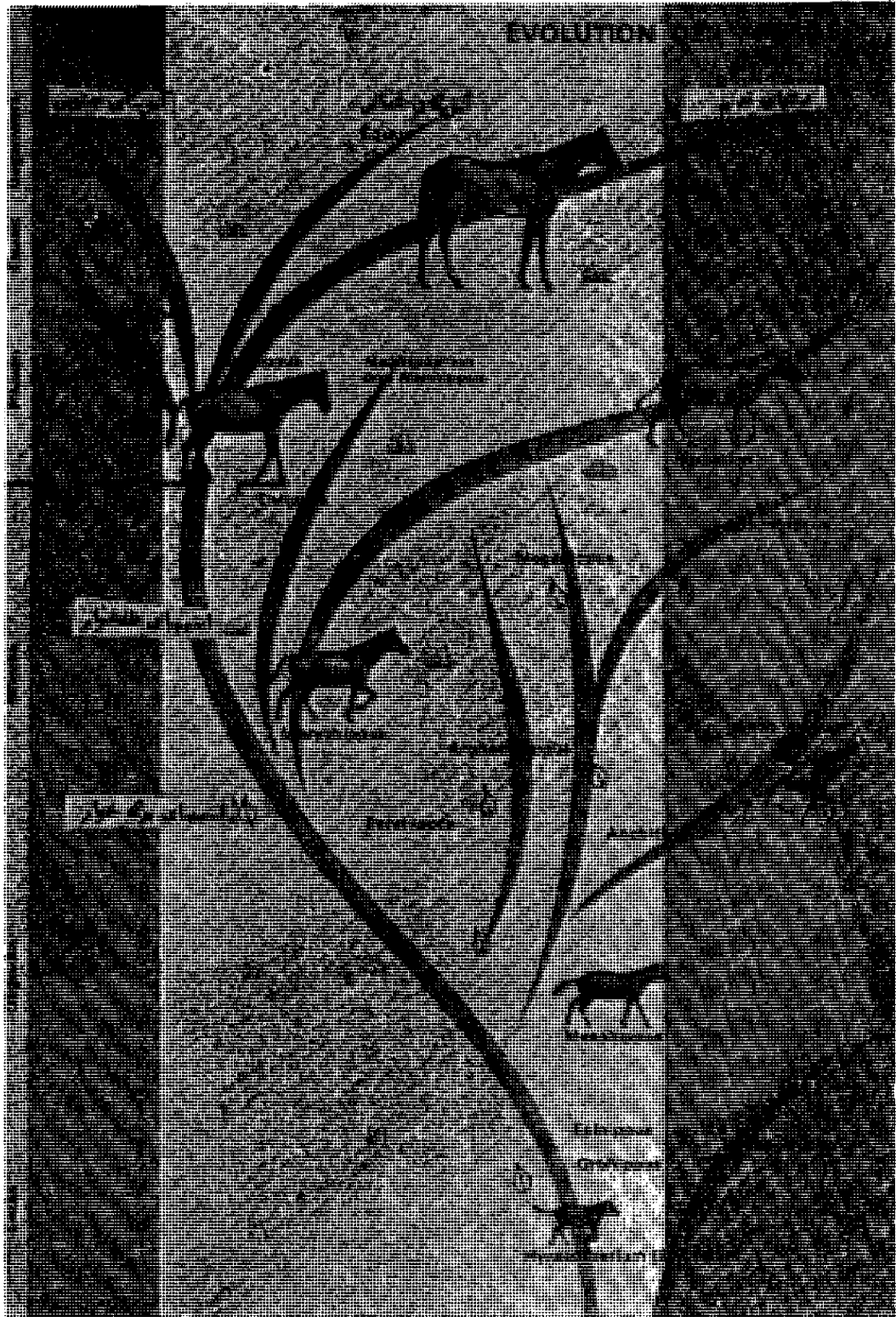
شکل ۱۳ B: الفـ

از مطالعات مربوط به تغییر شکل اندامها و بدر نظر گرفتن کلیه فسیلهائی که از است. مخصوصاً بی اندازه قابل توجه است که تکامل راسته ای اسبها از اوئوزئیک فوقانی خانواده Equidae بافت شده است تصویر بسیار واضحی از تکامل این گروه بدست آمده بعد تنها در آمریکای شمالی رخ داده و جنسهائی که در اروپا یافت شده اند از طریق

خشکی‌هایی که در آن زمان آمریکا را به اروپا و آسیا متصل میکرد ، مثلاً آنکی تریم و هیپاریون و اکووس بآنجا وارد گردیدند برای درك تکامل راسته‌ای این گروه حتماً میبایست امکان چنین مهاجرت‌هایی را در نظر داشته باشیم و بالاخره باین نتیجه میرسیم که تکامل راسته‌ای اسبها فقط در آمریکای جنوبی انجام گرفته است .

ب- کاهش انگشتان پا از پنج به سه در سایر گروه‌های جانوران پستاندار نیز دیده میشود که همه آنها دارای اجداد همه چیز خوار بوده‌اند و سپس علفخوار گردیده‌اند. بعکس خانواده اکویده ، تاپیریده‌ها (Taperidae) هنوز هم از برگ پهن درختان تغذیه مینمایند در حالیکه کالیکوترئیده (Chalicotheriidae) دارای پاهای ناخن‌دار هستند (برای بیرون آوردن ریشه گیاهان) یادکرگدن‌ها (Rhinocerotidae) ساختمان کلی بدن مستخوش تغییرات خاصی گردیده است . باین ترتیب مثالهایی از تک-سمان میتوانند تصویر گویائی جهت نمایش تخصص یافتن اندامها باشد ، همانطوریکه در اکثر پستانداران مشاهده میگردد .

محدود بودن گروه‌های مختلف موجودات زنده به مناطق جغرافیائی بخصوص فقدان آنها در سایر مناطق تا حدود زیادی این واقعیت را تأیید میکنند که این موجودات در همان محل بوجود آمده و نتوانسته‌اند خود را به سایر نقاطی که برای زندگی‌شان مناسب بوده برسانند. دلیل این امر آنست که در سر راه آنها موانعی از قبیل آبها ، کوهها ، صحاری وغیره وجود داشته که عبور از آنها برایشان غیرمقدور بوده است .

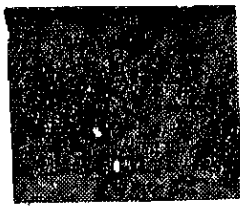

گیاهان و جانورانی که در یک منطقه محدود وجود دارند برای آن منطقه بومی (Endemic) هستند. در جزایر قدیمی یا قاره‌های جزایری که مدت‌ها پیش رابطه خود را با سایر نقاط از دست داده‌اند مانند استرالیا و ماداگاسکار، یا جزایری که هرگز با خشکی ارتباط نداشته‌اند مانند جزایر هاوایی و گالاپاگوس که در اثر آتش فشانیه‌ها ایجاد گردیده‌اند، در آنها گیاهان و جانوران بومی زیادی دیده می‌شوند. چنانچه فسیل موجودات بومی تنها در مناطقی که امروزه نیز در آنجا زندگی میکنند یافت شود دال بر اینست که از زمان قدیم تنها در این منطقه وجود داشته‌اند اما اگر فسیل موجودات زنده بومی در یک منطقه در سایر مناطق نیز یافت شود این مسئله می‌رساند که پراکندگی آنها در دورانهای گذشته بیشتر بوده و امروزه به منطقه بخصوصی منحصر شده‌اند.

۱-۷ شواهدی از اندامهای کاهش یافته (اندامهای اثری):

بسیاری از موجودات زنده در طول تکامل کراراً طرز زندگی خود را تغییر داده‌اند و این امر باعث تغییر کار اندامهای مختلف در آنها گردیده است و بسیاری از آنها عمل اصلی خود را از دست داده‌اند. چنین اندامهای در طول تکامل کم‌کم کاهش یافته و یا بکلی از بین رفته‌اند. اندامهای کاهش یافته را با اصطلاح علمی وستیجیوم (Vestigium) می‌نامند که بسیاری از آنها در حال حاضر هنوز در گیاهان و جانوران دیده می‌شوند. مثلاً در بعضی از خزندگان بقایای ع زائده حرکتی که مخصوص مهره داران خشکی زی است دیده می‌شود (انواع مامولک‌ها و مارها). طرز حرکت بعضی از گروه‌های خزندگان در طول دوران تکامل تغییر کرده و از راه رفتن به خزیدن

تبدیل شده است ، بطوریکه ضمامم حرکتی آنها بلا استفاده مانده و کاملاً کاهش یافته است . در مورد مارمولک های متعلق به خانواده Scincidae کاهش یافتن تدریجی ضمامم حرکتی راسیتوان قدم بقدم دنبال کرد چنانچه در گونه *Chalcides guentheri* در حالیکه ضمامم حرکتی قداسی بصورت زائده هائی کاهش یافته باقی مانده اند ضمامم حرکتی خلفی کاملاً از بین رفته است . حتی در بدن بعضی از مارها هنوز بقایای استخوانهای لگن و ضمامم حرکتی عقبی در داخل بدن بصورت پوشیده وجود دارند و همین وضعیت در مورد بعضی از نهنگ ها نیز صادق است . در سوسک هائی که قدرت پرواز را از دست داده اند (*Carabidae*) بقایای بالهای عقبی آنها در زیر بالهای قاب مانند جلوی وجود دارند و همچنین پرندگان که قدرت پرواز خود را از دست داده اند مانند کیوی ها (*Kiwis*) دارای بالهای کاهش یافته میباشند . جانورانی که در محل های تاریک زندگی میکنند مانند بعضی از ماهیها و انواع موشهای کورزمینی دارای چشم های کاهش یافته هستند . چنانچه در انواع متعلق به خانواده *Spalacidae* زائده ای پوستی روی کره چشم رامیپوشاند .

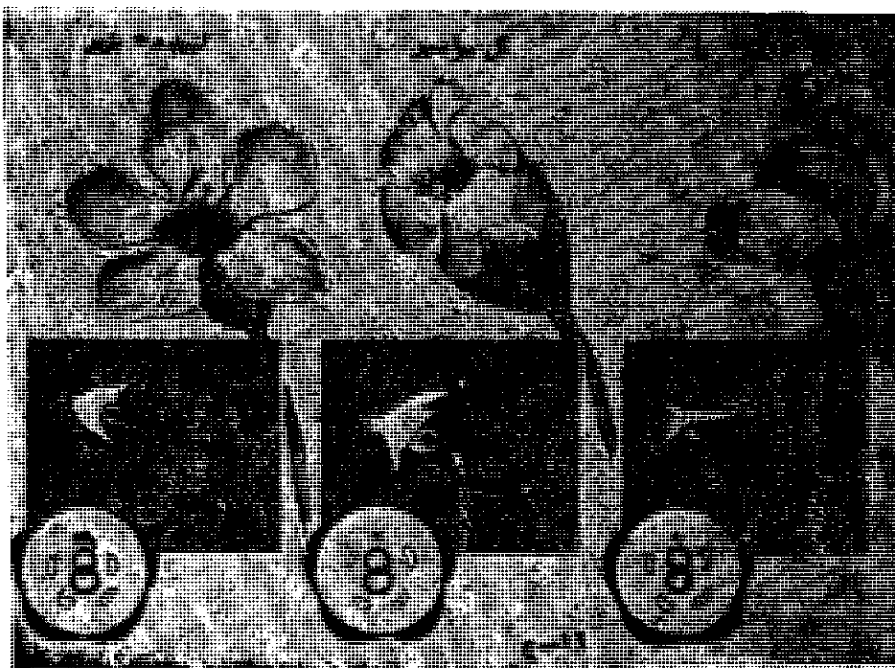
شکل ۱۵ :

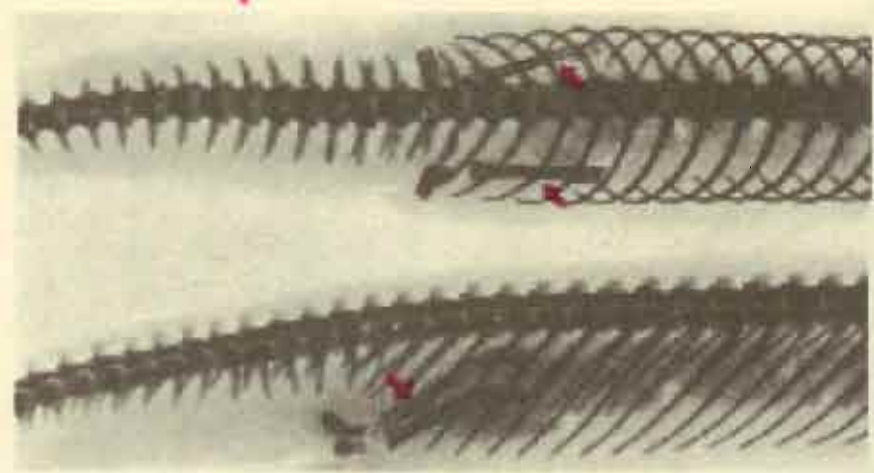
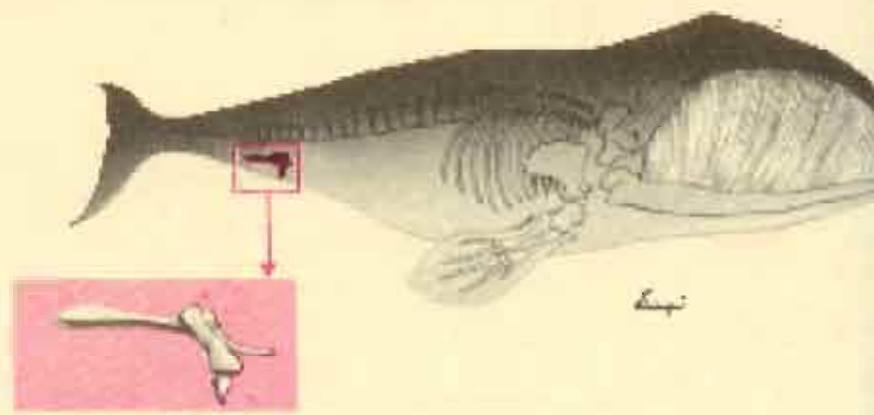
برجستگی لاله گوش در انسان که به عقیده داروین از کاهش یافتن گوش نوك تیز پستانداران باقی مانده است و به برجستگیهای گوشي داروین معروف است.

شکل ۱۵ :

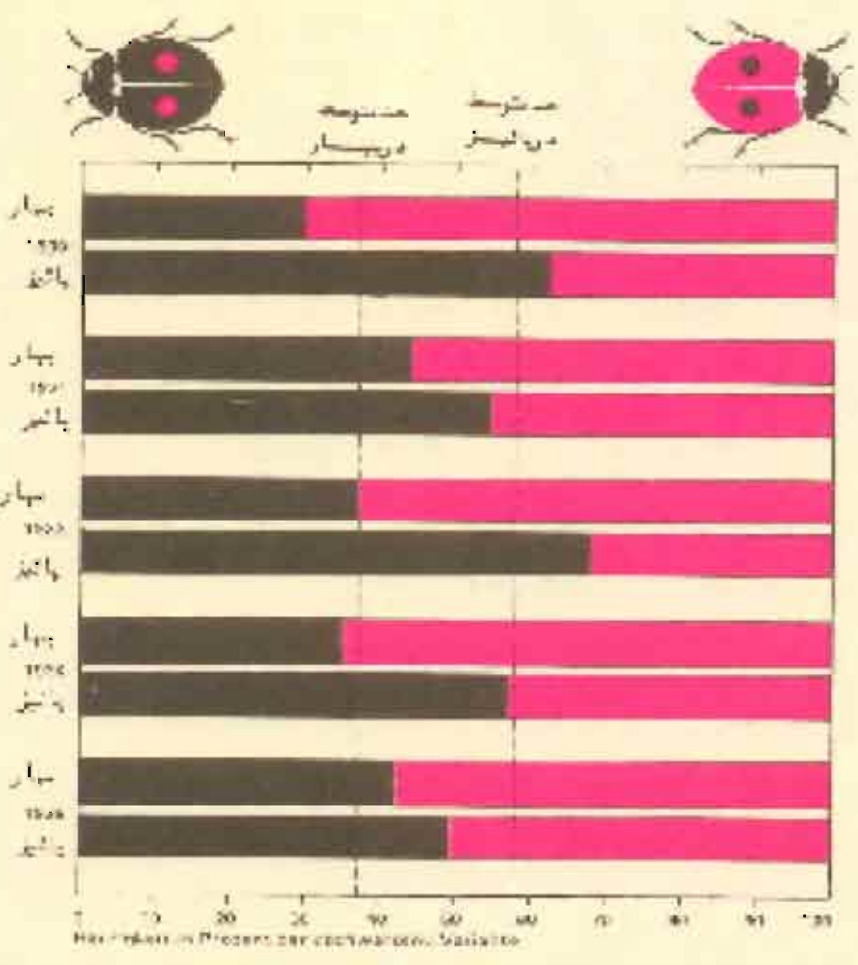
کی وی (*Kiwi*) پرنده ای که قادر به پرواز نیست ولی دارای بالهای کاهش یافته میباشد :

سوهای موجود بر روی بدن انسانهای امروزی رانیزمیتوان از بقایای پوشش متراکم موئی اجداد اولیه او دانست و از اندامهای کاهش یافته دیگر در انسان میتوان بقایای مهره‌های دم را که بصورت خاجی و دنبالچه درآمده و یاساهپیچه‌های لاله‌گوش را که در میمون‌ها و سایر پستانداران خشکی زی وسیله حرکت لاله‌گوش میباشد و نمو کامل دارند و در بعضی از افراد بصورت کاهش یافته باقی مانده بطوریکه قادراند لانه‌گوش خود را کمی تکان دهند نام برد. بعلاوه زائده کرمی شکل آپاندیس که در جوندگان رشد قابل ملاحظه‌ای دارد در انسان بصورت اندامی کاهش یافته درآمده است. در گیاهان نیز نمونه‌های زیادی از اندامهای کاهش یافته در پرچم‌ها دیده میشود. کاهش اندامهایی که عهده دار هیچگونه عملی نبوده ولی از لحاظ شکل ظاهری و مخصوصاً از لحاظ محل قرار گرفتن باندام اصلی شباهت دارند جالب توجه است. چنانکه این پدیده در دو شکلی شدن جنسها نیز انجام گرفته است مانند بقایای پستان در پستانداران نر که مثال خوبی در این زمینه میباشد.

شکل ۱۱

شکل ۱۲

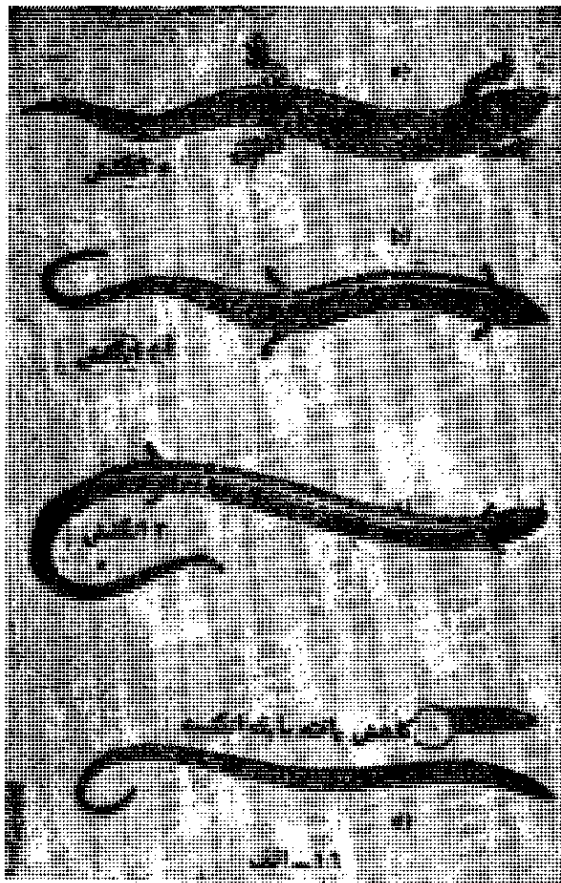
شرح شکل ۱۶ - ب در پائین صفحه ۳۳ است .

شکل ۲۶ ب - تفرع و انتخاب طبیعی در کفش دوز.

این نوع کفش دوزک ها ۳ نسل در سال دارند، که در آنها تنوعی در رنگ بالها دیده میشود که ارثی است ، بطوریکه بعضی از آنها دارای بالهای قرمز با لکه های سیاه اند و بعضی دیگر دارای بالهای سیاه بالکته های قرمز. در طول تابستان نمونه های سیاه رنگ از لحاظ انتخاب طبیعی ممتازترند ، بنابراین نسبت افراد سیاه در جمعیت هر نسل زیادتر دیده میشود ، بطوری که در فصل پائیز افرادی که بدنبال پیدا کردن پناهگاههای زمستانی میگردند بیشتر از سیاهها مییاشد . اما در طول زمستان سرگ و میر بین سیاهها زیادتر از قرمزها مییاشند. در شکل ب تغییرات فصلی و درصد آنها در هر دو مورد در سالهای مختلف در بهار و پائیز نمایش داده شده است .

شکل ۱۶ :

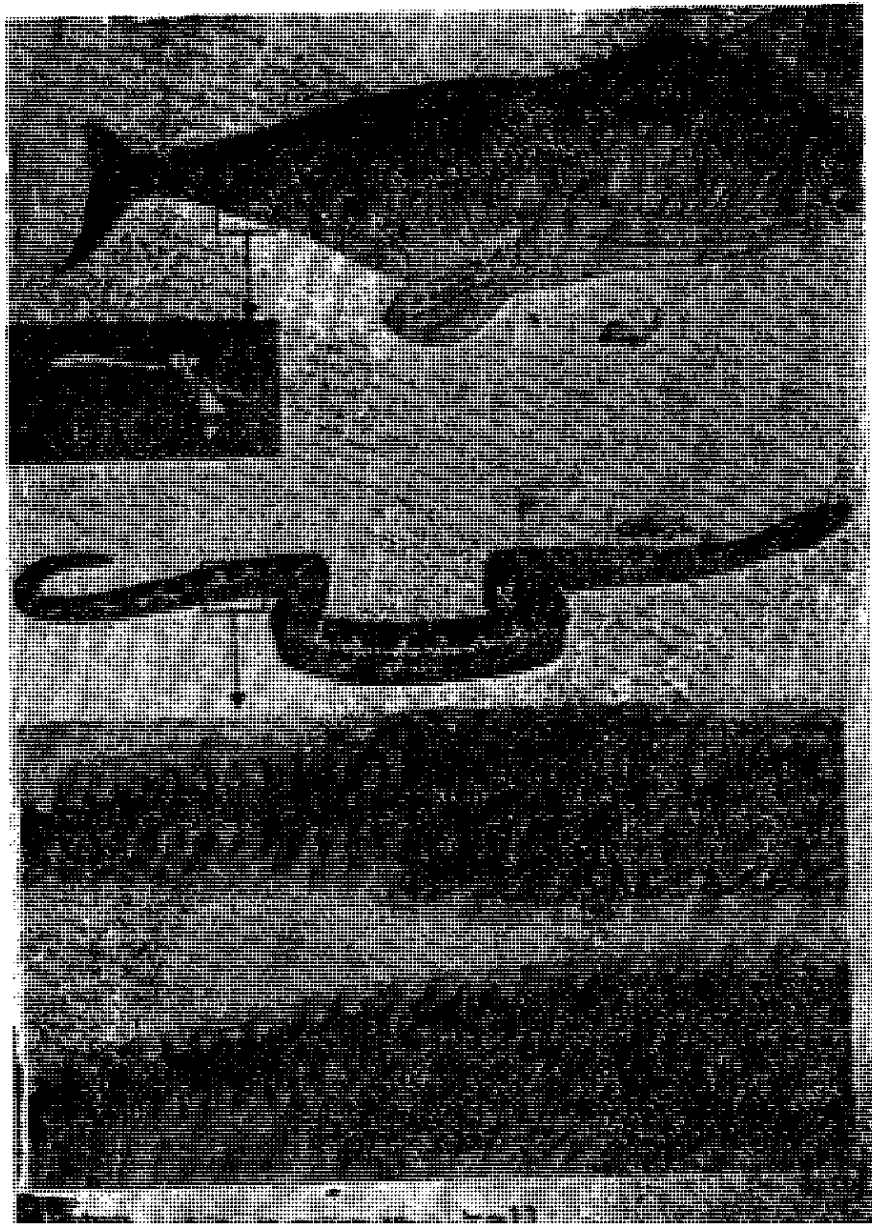
اندامهای کاهش یافته - در طول تکامل موجودات زنده بسیاری از اندامها با از دست دادن وظیفه اصلی خود کاهش یافته اند که غالباً بصورت زائده‌های کوچکی باقی مانده و وجود آنها را تنها با بررسی تاریخ تکاملیشان میتوان توجیه نمود .

۱۶ : الف

نهنگ ها ضحائم حرکتی قلابی و همچنین استخوانهای لگن را تقریباً از دست داده اند بطوریکه تنها استخوانهای بسیار کوچکی از بقایای آنها در داخل بدن بصورت پوشیده وجود دارد. در سارهای زیرخانواده پیتونینه (Pythoninae) نیز بقایای استخوانهای لگن و پاها در داخل بدن در محل اصلی خود باقی مانده اند و تنها یک ناخن (ناخن میخرفی) از بین فلس ها خارج شده است. در سایر سارحاتی ضحائم حرکتی کاهش یافته نیز وجود ندارد .

الف - درمارمولک های صاف (Chalcididae) که در عصر حاضر نیز زندگی میکنند بطور
وضوح میتوان کاهش یافتن ضمائم حرکتی را که بطور تدریجی انجام گرفته به خوبی مشاهده نمود .
در گونه (C. guentheri) که کاملاً ماری شکل است از ضمائم حرکتی قدیمی تنها زائده های
کوچکی در آن باقی مانده و فاقد ضمائم حرکتی عقبی می باشد .

ب - ۱۶

ج - کاهش یافتن پینج پرچم بالائی رادر جنس های خانواده Scrophulariaceae از روی
سه مثال زیر می توان به خوبی مشاهده نمود.

در لیبده - (Verbascum thapsus) هر پنج پرچم بخوبی تکامل یافته اند. در عاف بواسیر (Scrophularia nodosa) بالاترین پرچم فقط بصورت فلسی درآمده که دانه گرده تولید نمی کند در گل سیمون (Anthirrinum orontium) همان پرچم بسیار کوچک شده است. ردیف بالاشکل ظاهری گل ها ردیف وسط شکل جانبی گلها و ردیف پائین دیاگرام گلها.

اندامهای کاهش یافته شواهدی جهت یک تکامل تاریخی مشخص میباشند، که تا حدود زیادی با تغییرات بوجود آمده در زمان های گذشته تطابق حاصل کرده اند چنانکه بموازات آن میتوان در زمینه های مختلف تکامل فنی و فرهنگی بشر نیز شواهدی از این قبیل پیدا نمود.

مثلاً وجود پله در طرفین اتومبیلهای سواری که بلا مصرف بوده و سابقاً بر روی کالسکه ها وجود داشته و منور استفاده بوده است و یا روشن نمودن چراغ در شب تحویل سال که از زمان آتش پرستان قدیم از لحاظ مذهبی مهم بوده و در حال حاضر حتی بین افرادی که بآن ایمان ندارند و یا شاید منشأ آنرا نیز نمیدانند کم و بیش رایج است (مثال اخیر خارج از متن ترجمه است).

۸-۱ شواهدی از مورویانی :

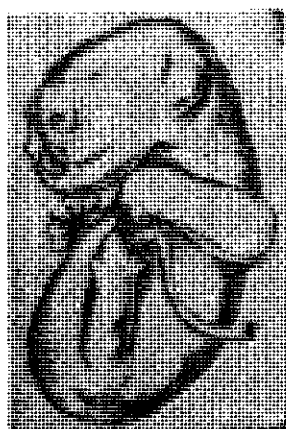
در بسیاری از موجودات زنده در طی دوران رویش آنها (Ontogenesis) اندامهایی بوجود می آیند که در مراحل بعدی یا بکلی از بین میروند و یا بصورت تغییر شکل یافته باقی میمانند. بطوریکه تحقیقات چنین

شناسی نشان میدهند ضمن نمورویانی، اندامهای بخصوص باشکالی درمیآیند که از مختصات اجدادشان بشمار میرود .

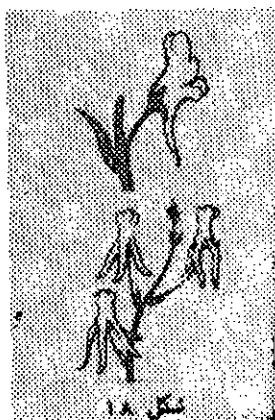
این واقعیت از زمانهای پیش بوسیله محققین جنین شناسی مقایسه‌ای کشف گردیده و منجر به تدوین قانون بیوژنز (Biogenesis) بوسیله هکل (۱۸۶۶-۱۸۶۹) گردیده است . طبق این قانون اونتوژنزیس عبارتست از تکرار سریع و کوتاه فیلوژنزیس (تکامل راسته‌ای) و یا همانطوریکه خود هکل بیان داشته ، تاریخچه نمو رویانی عبارتست از خلاصه‌ای از تاریخ تکامل راسته‌ای .

طبق گفته هکل تخم هر موجود زنده ممکن است نوعی تطابق از خود نشان دهد (مثلاً تشکیل پرده‌های رویانی و یا چسبیده بودن پلک چشم نوزاد پستاندارانی که ابتدا مدتی پس از تولد در محل میمانند) که آنها را نمیتوان با قانون بیوژنزیس توجیه نمود بلکه میبایست آنها را نوعی مزاحمت در تکامل فردی دانست (Kaenognsis) که در مقابل اعمالی که بمنزله تکرار تاریخ تکامل راسته‌ای (Palingenesis) محسوب میشوند قرار میگیرد .

مثالها و شواهد زیادی از این قبیل در نمورویانی بسیاری از موجودات زنده یافت میشود. مثلاً رویان تمام مهره‌داران از مرحله‌ای میکدرند که کاملاً شبیه رویان ماهیها است و مانند آنها دارای شکافهای برانشی ورگهای خونی مربوطه میباشد، با وجود اینکه در جانور کامل هیچگاه چنین دستگانهائی وجود ندارد. این واقعیت دال بر آنست که تکامل مهره‌داران مطمئناً از اشکال آبی که بوسیله شکافهای برانشی تنفس میکرده‌اند شروع شده است .

شکل ۱۷

شکل ۱۸

کمزوزیا سازش در جنین :

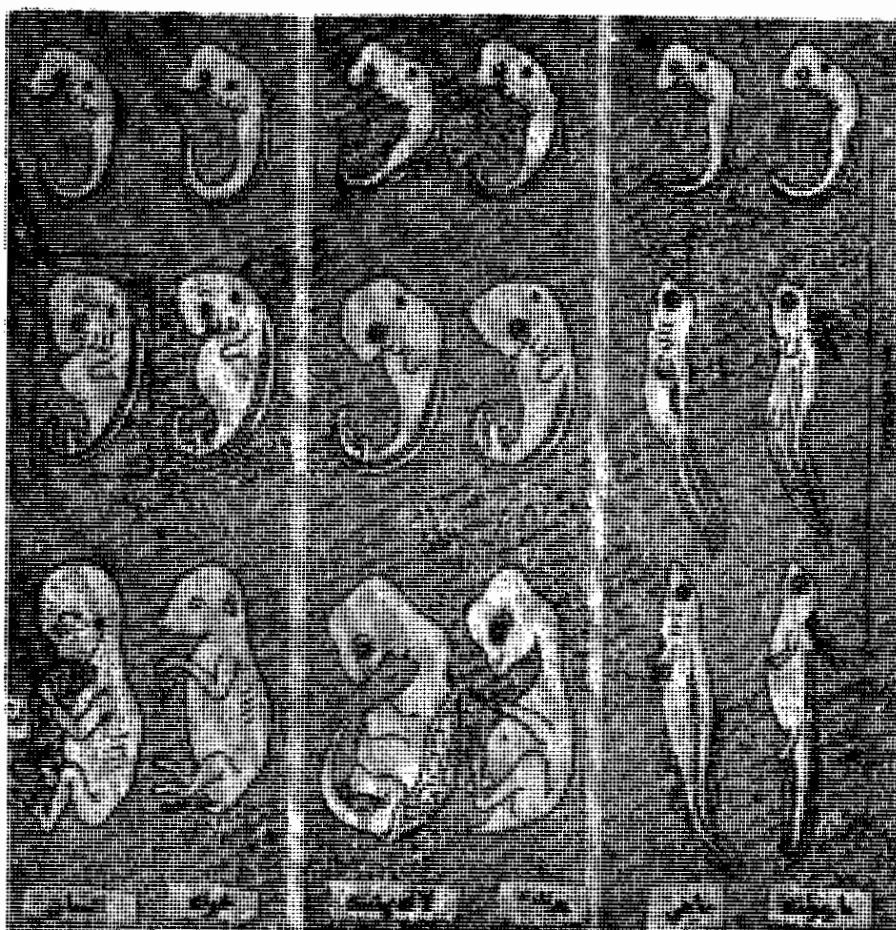
شکل ۱۷ :

کانگورو های بزرگ (*Megaleia rufa*) در مرحله ای بسیار ابتدائی از نمو رویانی متولد میشوند که تنها ۱۴ میلیمتر طول دارند. از محل تولد تا کیسه زیر شکم مادر را با استفاده از دستهای نسبتاً تکامل یافته خود میخزند در حالیکه پاهای آنها رشد چندانی ندارند. چشم و گوش در آنها مانند بسیاری از نوزادان پستانداران دیگر بازنبوده و بقیه تکامل آنها بعد از تولد انجام میگردد.

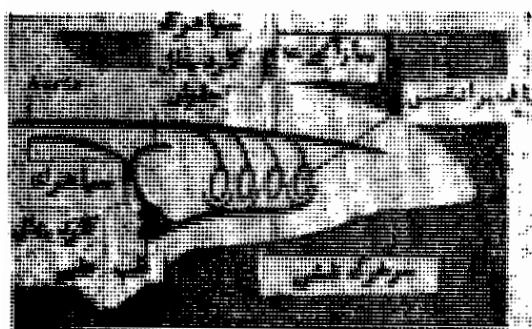
شکل ۱۸ :

تشکیل بلوری در گل کتان وحشی (*Linaria vulgaris*) . بالاگل معمولی با تقارن دوطرفی و پائین گلی که تقارن شعاعی پیدا نموده است

ماهیهیهای متعلق به جنس (*Pleuronectes*) که در زمان بلوغ دارای بدنی بدون تقارن میباشند و از سطح پهلو بطرف زمین قرار میگیرند در دوران رشد از مرحله ای با تقارن دوطرفی میگذرند و بنابراین نوزادان آنها از هر لحاظ شبیه بیک نوزاد ماهی معمولی هستند. نهنگ های بدون دندان (زیر راسته (*Mysticeti*)، که در دوران بلوغ فاقد دندان میباشند در مرحله ای از نمو رویانی آنها جوانه های دندانی ظاهر شده ولی هرگز بصورت دندان کامل نمو نمیکنند بلکه کم کم کاهش مییابند و این خود نشان میدهد که از اجدادی دندان دار (مانند نهنگ های دندان دار، مثلاً دلفین های امروزی) بوجود آمده اند .

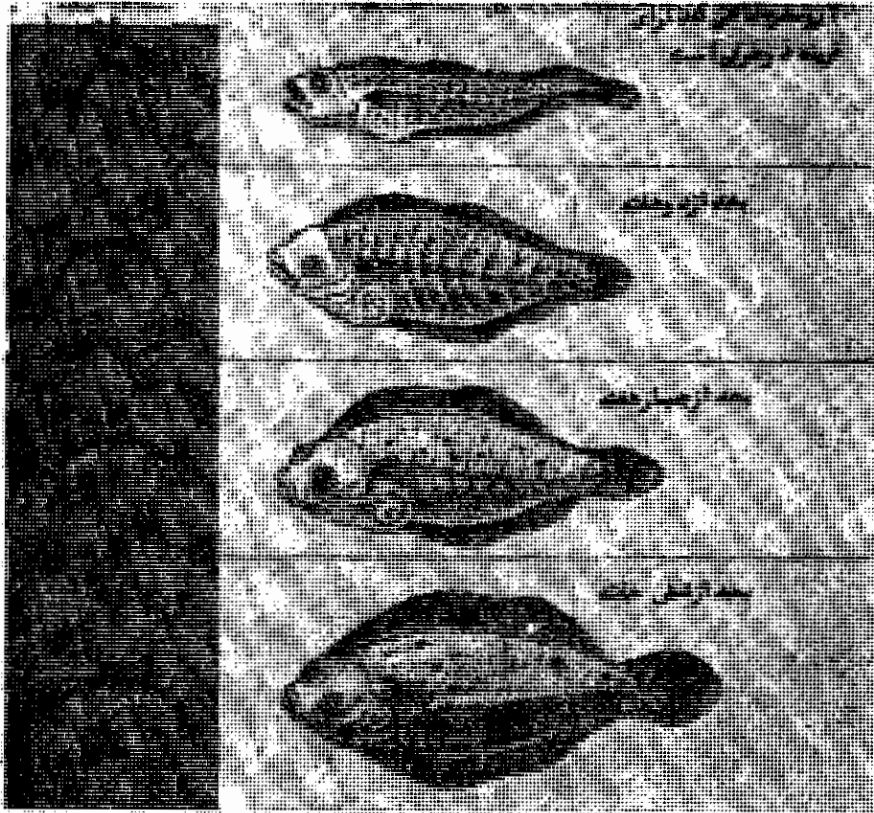

شکل ۱۹ :

شکل جریان خون در کوسه ماهی
که برای مقایسه با شکل سمت راست آورده شده است.

ب

شکل ۱۹ الف :

سفره ماهیها متعلق به جنس *Pleuronectes* از پهلو بطرف زمین قرار میگیرند. بینی، چشمها و دهان تغییر محل داده در پهلوئی دیگر بطرف بالا قرار میگیرند. لاروهای آنها که از تخم آنها بیرون میآیند (در بالا) مانند سایر ماهیها دارای تقارن دوطرفی هستند ولی در مراحل بعدی تکامل فردی بینی، چشمها و دهان بیک سمت کشیده میشوند.

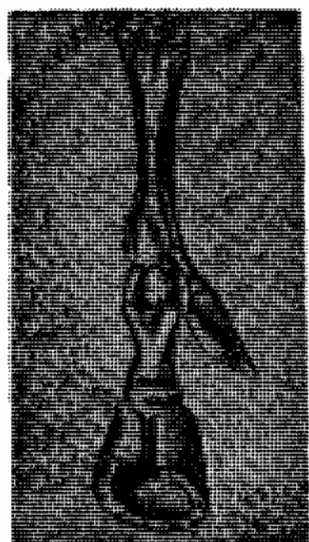
شکل ۱۹ :

در تکامل جنینی (Ontogeny) صفات بخصوصی از اجداد اولیه موقتاً ظاهر گشته و سپس نا پدید میشوند بهمین دلیل جنین مهره داران مختلف (سمت راست ردیف بالا) شباهت زیادی بیکدیگر دارند و ما را بیاد جنین ماهیها میاندازند. در آنها حتی شکافهای برانشی پدیدار میشود. چنین اندامهایی نشان دهنده تاریخچه تکاملی آنها میباشد. در شکل سمت چپ بالا جنین یکماهه انسان را، که در حدود ۶ میلیمتر میباشد با اندامهای داخلی، دستگاه گردش خون و محل شکافهای برانشی بارگهای خونی مربوطه نشان داده و برای مقایسه دستگاه گردش خون و شکافهای برانشی یک کوسه ماهی در سمت چپ پائین رسم شده است.

جنین انسان در مرحله بخصوصی از نمورویانی دارای پوشش نسبتاً متراکمی از موهای جنینی است (Lanugo) که قبل از تولد آنها را از دست میدهد. از عالم گیاهان سرخمره‌ای (*Thuja orientalis*) را می‌توان بعنوان مثال نام برد که شاخه‌های آن از برگهای کوچک پوشیده شده، در حالیکه جوانه اصلی آن مانند همه درختان سوزنی دارای برگهای سوزنی شکل معمولی است.

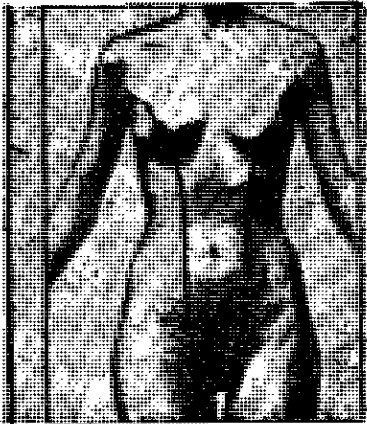
۱-۹ شواهدی از آتاویسم‌ها :

آتاویسم (Atavismus) لغتی است لاتین، که ریشه آن *Atavus* بمعنی جد است و عبارتست از ظهور بعضی از صفات اجدادی در افراد. صفات ناقصی، که ممکن است ندرتاً در قسمت‌هایی از بدن افراد، مانند آنچه در اجدادشان وجود داشته بوجود آید نوعی آتاویسم میباشد. چنین اندام‌هایی ممکن است در اثر سوتاسیون‌ها، ناراحتیها یا نارسائی‌های دوران رویانی و همچنین گاهی در نتیجه آمیزش بین افراد دو گونه نزدیک بهم بوجود آیند. مثلاً گاهی اتفاق افتاده که اسب‌های سه انگشتی متولد شده اند و این موضوع دال بر این واقعیت است که این جانوران تکک سمی از اجدادی چندسمی بوجود آمده‌اند.

شکل ۲۰ :

آتاویسم عبارتست از بازگشت قسمتی از صفات اجدادی در یک فرد. در این شکل دست راست یک اسب، که دارای یک انگشت کوچک انسانی با سم میباشد دیده میشود، که مثال خوبی برای آتاویسم میباشد.

شکل ۲۱:

در حین تکامل جنینی در طرفین سطح شکمی دو-نوار شیری، که از شانه تا کشاله ران کشیده میشوند بوجود آمده و در انسان از هر کدام از آنها تنها یک غده شیری بوجود می آید در حالیکه در بسیاری از پستانداران تعداد بیشتری از غدد شیری در امتداد هر نوار ایجاد میشود.

در بعضی از مگس ها مثلاً مگس سر که افرادی دیده میشوند، که هالتر-های آنها در اثر موتاسیون بصورت بالهای واقعی درآمده است و چون میدانیم که دو بالان از اجدادی باد و جفت بال منشأ گرفته اند پس میتوان گفت که در اینجا نوعی آتاویسم انجام گرفته است. گل بعضی از گیاهان دارای تقارن دو طرفی میباشد و آنرا از تغییر شکل گلتهائی با تقارن شعاعی بدست آورده اند مانند گل میمون. در بین آنها گاه گاهی گلتهائی با تقارن شعاعی دیده میشود که مانند مثالهای فوق نوعی آتاویسم محسوب میگردد و دلالت بر آن دارد که اجدادشان دارای تقارن شعاعی بوده اند.

در انسان نیز انواعی از آتاویسم دیده شده مثلاً وجود بیش از دو عدد نوک پستان، و این پدیده در پستانداران پست تری که هر مرتبه چندین نوزاد بدنیآ میآورند و تعداد نوک پستانهای آنها متعدد است امری است طبیعی.

پدیده های فوق الذکر شواهدی برای این واقعیت اند، که موجودات زنده دستخوش تکامل تاریخی بوده اند و در طول آن هم از لحاظ شکل ظاهری و هم از لحاظ صفات باطنی دستخوش تغییر و تحول گردیده اند و از مجموعه آنها چنین برمیآید، که تکامل موجودات زنده یقیناً انجام پذیرفته است.

پس وظیفه محققین کشف علل و عواملی مؤثری است که تنوع و صفات مربوط به تکامل هر یک از موجودات زنده را باعث گردیده‌اند.

فصل دوم

تکامل عاتی (Causal evolution)

۱-۲ سازش های موجودات زنده با محیط :

یکی از صفات ممتاز موجودات زنده اینست که متناسب با محیط زندگی‌شان میتوانند با آن سازش نمایند یعنی خاصیتی دارا هستند ، که قادراند برای موجودات زنده اعمالی متناسب با شرایط مختلف محیط انجام دهند که برای آن دارای اهمیت حیاتی میباشد .

اولین سئوالی که درحین مشاهده صفات موجودات زنده مطرح میشود : اینست که برای چه یا بچه منظور ؟ پاسخ آن چنین است که تک تک تمام این صفات در موجود زنده سبب اعمالی میشوند ، که برای آن اهمیت حیاتی دارند. بنابراین عواملی، که در ایجاد سازش موجود زنده با محیط مؤثر بوده‌اند در این زمینه اهمیت خاص دارند. دو نفر از بنیان گزاران تئوری تکاملی با دو نظریه متفاوت خود سعی کرده‌اند دلائلی برای ابداع و اثبات تئوری تکامل بیابند و علل آنرا توجیه نمایند . این دو نفر عبارتند از : لامارک و داروین .

۲-۲ لامارکیسم (Lamarckismus)

طبق نظریه لامارک علت اصلی تطابق اندامها با شرایط محیط وجود نیروئی داخلی است، که پیوسته آنها را بطرف تکامل سوق میدهد

(Psycholamarkismus) و سرانجام منجر به بهبود سازش با محیط می‌گردد. او قبل از هر چیز فرض کرده است که عوامل محیط باعث تغییر صفات ارثی شده و این تغییرات در جهات خاصی تکامل می‌یابند. مثلاً بکار رفتن یا بکار نرفتن اندامی باعث افزایش یا کاهش همان اندام می‌گردد. این قبیل تغییرات می‌بایست به نسل‌های بعدی بارث برسند و در طول تکامل منجر به ایجاد صفات برتری برای موجود زنده گردند. بنابراین لامارک عقیده داشت که صفات اکتسابی قابل توارث اند. امروزه میدانیم که در حقیقت شرایط محیط باعث تغییر صفات موجودات زنده میشوند و باین ترتیب تنوع موجودات زنده را ایجاد می‌نماید. مثلاً اقامت در ارتفاعات زیاد مقدار هموگلوبین خون پستانداران و انسان و همچنین تعداد گلبول‌های قرمز آنها را افزایش می‌دهد. این افزایش نوعی تطابق در مقابل کاهش اکسیژن هوا محسوب می‌گردد. همچنین پوست بدن در مقابل عوامل مکانیکی از خود عکس العمل نشان می‌دهد و لایه‌های ضخیم شاخی بر روی آن تشکیل میشوند. گیاهان در ارتفاعات زیاد تحت تأثیر اشعه ماورابنفش تغییر شکل می‌دهند.

شکل ۲۲:

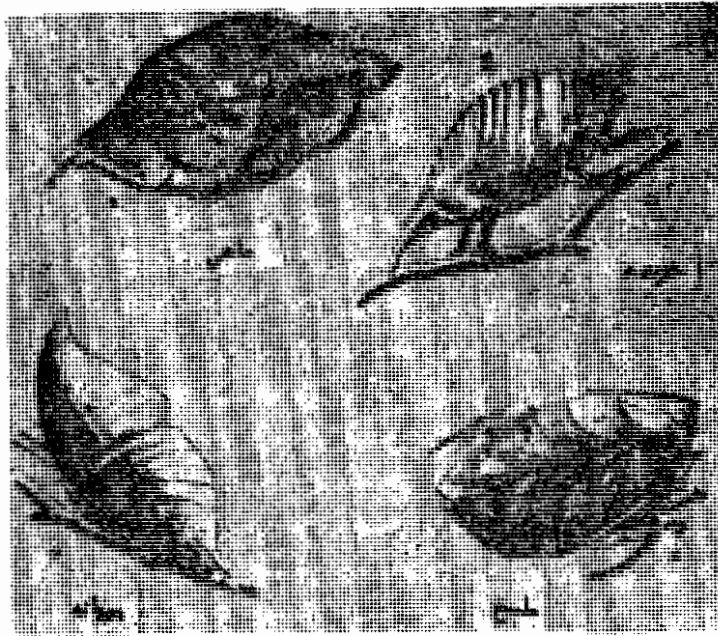
تغییر شکل در گیاه گل قاصدی تحت تأثیر شرایط محیط. سمت راست شکل گیاه در ارتفاعات و سمت چپ در جلگه‌ها.

ماهیچه‌ها را می‌توان با تمرین مداوم قویتر نمود. تمام صفات فوق الذکر جزء صفات اکتسابی بوده و قابل توارث نیستند. این قبیل تغییرات در اثر سازش موجودات زنده با محیط، در محدوده صفات ارثی انجام می‌گیرد. در اینجا فقط شکل ظاهری، فنوتیپ (Phenotypus) تغییر می‌کند ولی صفات ارثی،

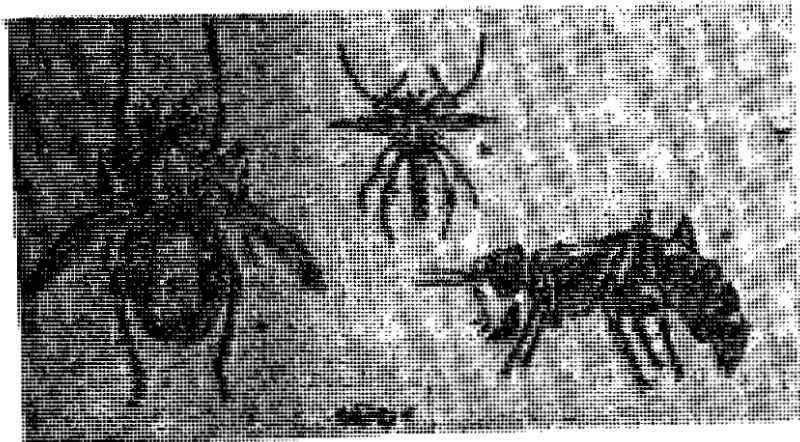
ژنوتیپ (Genotypus) با وان تغییر باقی میماند.

پسریکک همزم شکن بادستهای پینه بسته بادنیا نمیاید و فرزند کسیکه در اثر آفتابزدگی پوستی تیره رنگ داشته باشد با پوستی تیره بدنیا نمیاید و غیره. چون تکامل در نسل های پی در پی ایجاد میگردد و اجباراً با صفات ارثی انجام میگردد بهمین دلیل تئوری لامارک که صفات اکتسابی را عامل تکامل میدانند مردود میگردد.

تنوع صفات در موجودات زنده منجربه تطابق یا سازش بیشتر آنها با محیط میگردد، که لازمه آن وجود صفات ارثی متنوع است تا از بین آنها بهترینشان بعنوان نسل برتر انتخاب شده و تطابق را که ما امروز در تکامل مشاهده میکنیم بوجود آید.

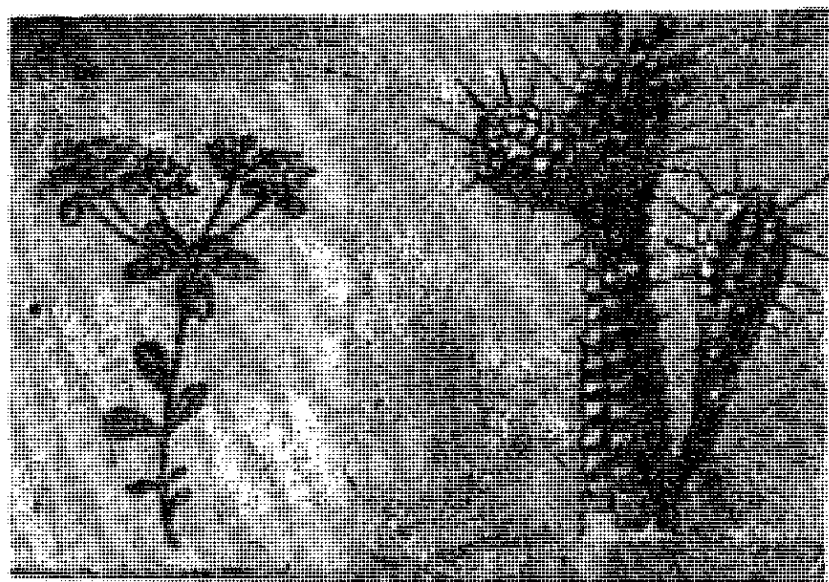
۳-الف

۳-ب

ج-۲۳

د-۲۳

شکل ۲۳:

موجودات زنده با شرایط مخصوص محیط زیست خود سازش نموده اند. در اینجا تاثیر عوامل حیاتی محیط مثل دشمنان، و عوامل غیرحیاتی محیط مانند حرارت، باد و آب و هوایشان داده شده است.

الف استتار: بسیاری از جانوران دارای پوشش استتاری بوده بدین وسیله از چشم دشمنان مخفی میمانند. در این شکل نمونه های مختلفی از گروه های جانوری با چنین پوششی نشان داده

شده‌اند، که همانند یک برگ بنظر میرسند. $a =$ یک ماهی از آمازون (Monocirrhus) $b =$ یک خزنده (Chameleon)، $c =$ یک پروانه (Callima) و $b =$ یک ملخ (Cycloptera)

ب- از بین رفتن بالها در حشرات: در جزایری مانند کرگولن، از بین رفتن بالها در حشرات استیازی محسوب میشود، زیرا در این قبیل جزایر همیشه این خطر وجود دارد که حشرات در حال پرواز بوسیله باد به دریای ریخته شوند. $a =$ یک حشره بالهای کاهش یافته، $b =$ یک پروانه و $c =$ حشره‌ای که فاقد بال میباشد.

ج- قانون آلن: در بعضی از جانوران مثلاً پستانداران اندامهای خارجی مانند لاله گوش و دم و غیره باعث از دست دادن مقدار زیادی از حرارت بدن در نقاط سردسیر میشوند بهمین دلیل مثلاً در پستان گونه‌های نزدیک بهم (سگ سانان) آنهایی که در نقاط سرد زندگی میکنند دارای گوشهای خیلی کوتاه هستند و بعکس آنهایی که در گرمسیر زندگی میکنند دارای گوشهای طویل تری هستند. د- سازش با گرما: گیاهان نیز غالباً با شرایط حاکم بر محیط سازش پیدا کرده‌اند. مثلاً در بین فریون‌ها *Euphorbia helioscopia* که در مناطق معتدل میروید، در شکل بالا نشان داده شده و فرم معمولی این گروه را نشان میدهد. در مناطق خشک انواع این گیاه شباهت به کاکتوس‌ها پیدا کرده و دارای ساقه‌های آبدار و برگهای خارمانند میباشد. یک نمونه از آنها: *Euphorbia nammillaris* که در شکل سمت راست نشان داده شده در آفریقا میروید.

۲-۳ داروینیسم (Darwinismus)

پنجاه سال بعد از لامارک چارلز داروین مجدداً مسئله ایجاد تطابق و تکامل را مورد مطالعه قرار داد. جواب او باین مسئله، بدون در نظر گرفتن جغرافیای حیاتی والاس (Wallace)، تئوری انتخاب طبیعی بود که مستقلاً آنرا تدوین نموده و ازدوجنبه مورد بررسی قرار داد.

۱- افراد متعلق بیک گونه از جانوران یا گیاهان شباهت کامل بیکدیگر ندارند بلکه دارای تنوع زیادی بوده و تنها صفات ارثی آنها در تکامل آنها موثر هستند.

۲- توالد و تناسل در موجودات زنده معمولاً بیشتر از سرگ و میر

آنها است. موجودات دوجنسی (نروماده) در طول حیات خود بطور طبیعی بیش از دو فرد بوجود می‌آورند که جانشین والدین خود میشوند. بنابراین از آنجائیکه تعداد افراد یک گونه در نسل های پی در پی تقریباً ثابت میماند، پس میبایست تعداد زیادی از افراد بطرق مختلف از بین بروند. طبق این نظریه مسئله تنازع بقاء است که منجر به تکامل موجودات زنده میگردد (Struggle for life). در این مبارزه حیاتی افرادی پیروز شده و باقی میمانند، که دارای صفات برتری باشند و بدین صورت انتخاب طبیعی انجام میگیرد. در نتیجه صفات بارزی که برای بقاء نسل الزامی هستند از نسلی به نسل دیگر منتقل گردیده و باقی میماند. این فعل و انفعال است که در طول نسل های متمادی منجر به ایجاد صفات لازم جهت تطابق با شرایط محیط میشود.

داروین برای اثبات نظریه خود گیاهان و جانوران اهلی را، که از انواع وحشی بخاطر دارا بودن صفات ممتازشان پرورش داده شده بودند مورد مطالعه قرار داد. در بسیاری از موارد میتوان تغییرات صفات مختلف را در ضمن اهلی شدن قدم به قدم دنبال نمود و بدین وسیله انسان توانسته است در نتیجه انتخاب مصنوعی از نمونه های وحشی اولیه مانند کبوتر وحشی و گرگ، نمونه های متنوعی از کبوتران یا سگهای اهلی پرورش دهد.

تئوری انتخاب طبیعی داروین به دو عامل جداگانه بستگی دارد. یکی تنوع بی نظم ترتیب صفات ارثی در موجودات زنده، و دیگری انتخاب طبیعی، که از بین تمام افراد یک گونه با صفات متنوع و بدون

نظم و تربیت خود، آنهایی که دارای صفات ارثی مناسبتری هستند و بهمین دلیل شانس بقاء بیشتری دارند میتوانند باقی مانده و نسلهای بعدی را تشکیل دهند. صحت اصول تئوری انتخاب طبیعی داروین باثبات رسیده و حتی امروزه انتخاب طبیعی را یکی از مهمترین عوامل تکاملی بحساب میآورند. با توسعه علم وراثت، که در زمان داروین هنوز اثری از آن نبوده تئوری داروین اهمیت بیشتری پیدا کرده است که در جای دیگر مفصلاً درباره آن بحث خواهد شد.

فصل سوم

تکامل وراثتی

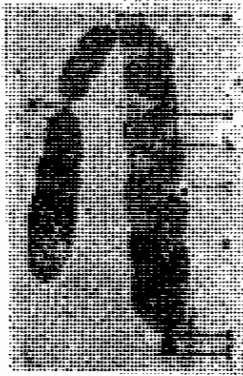
تکامل عبارت از فعل و انفعالاتی است که باعث میشود در طی نسل های متمادی افراد یک گونه صفات جدیدی کسب کنند که در والدینشان وجود نداشته است. این پدیده در نتیجه همکاری عوامل متعددی بوجود میآید که مهمترین آنها عبارتند از:
قابلیت موتاسیون و انتخاب طبیعی نسل برتر.

۱-۳ قابلیت موتاسیون :

در تکامل تنها صفات موروثی مؤثراند زیرا با فعل و انفعالاتی-توأم اند که در نسل های متمادی تکرار میگردند. بنا بر این شرط بوجود آمدن تکامل وجود صفات ارثی متفاوت در بین افراد یک جمعیت است. مقصود از جمعیت تعداد کثیری از افراد متعلق بیک گونه میباشد که در زمان واحد در محیط خاصی زندگی میکنند و میتوانند بایکدیگر آمیزش داشته و تولید مثل نمایند. صفات اصلی موجودات زنده در ژنهای موجود بر روی کروموزمهای آنها قرار دارند.

در نتیجه موتاسیونها برای یک ژن بخصوص یک ژن الیل بوجود میآید (ژن تغییر یافته). چون یک ژن بطرق مختلف میتواند موتاسیون حاصل نماید بنا بر این ممکن است برای یک ژن تعداد زیادی ژنهای الیل وجود داشته باشد **Multiple allele**، چنانکه برای بعضی از ژنها تا

۵. عدد ژن الیل شناخته شده است.

شکل ۲۴:

یک کروموزوم 'a = کروموم؛ که در حال تقسیم
به دو کروماتید است، 'b = کروموسرها 'c =
ماتریگس، 'd = سانتروسر، 'e = فرورنگی ثانوی،
'f = ساتلیت .

از آنجائیکه اکثر موجودات دوجنسی دارای دودسته کروموزوم هستند ($2n =$ دیپلوئید) بنابراین هر فرد حداکثر میتواند ۲ الیل از یک ژن را داشته باشد (باستثنای پلی پلوئیدی). هر یک از افسراد دارای تعداد کثیری ژن است که مجموعه آنها ژنوتیپ آنرا تشکیل میدهند. بطور تقریب در افراد گونه های مختلف بیش از یکصد هزار تا یک میلیون ژن وجود دارد. با آنکه میزان موتاسیونهایی که خود بخود در افراد بوجود میآیند نادر است (10^{-6} - 10^{-4}) برای هر ژن در هر نسل) ، مع الوصف چون تعداد آنها زیاد است امکان بوجود آمدن موتاسیون در هر فرد زیاد میشود.

بعنوان مثال در مگس سرکه (*Drosophila*) در هر نسل در ۲-۳ درصد از افراد ، نوعی موتاسیون بوجود میآید. در انسان بطور تقریب در هر نسل در ۱ الی ۴ درصد از گامتهای افراد یک ژن تغییر یافته بوجود میآید و بوسیله آزمایشات مختلفی توانسته اند میزان درصد موتاسیونها را تا حدود زیادی بساا ببرند. چون در اثر موتاسیونهای متعدد تنوع در افراد یک جمعیت زیاد میشود بنابراین میتوان نمونه هایی را که از بقیه ممتاز هستند جدا نموده و آنها را پرورش داد. برای افزایش درصد موتاسیونها روشهای مختلفی بکار میبرند که مهمترین

آنها عبارتند از:

۱ - بوسیله افزایش حرارت ، بطوریکه با افزایش ۱۰ درجه سانتیگراد میزان موتاسیون ها ۵-۲ برابر بیشتر میشود .

۲ - بوسیله اشعه رونتگن ، اشعه نوترون و اشعه ماورا بنفش .

۳ - بوسیله مواد شیمیائی موتاسیونزا (Mutagen) مانند فرمالین اسید نیتریک و کول کیسین (Colchicin) . کول کیسین ماده ایست سمی ، که از نوعی گیاه (پیازسگ) بدست میآید و در حین تقسیم سلول مانع از تشکیل دو کهاگشته و باعث پلی پلوئیدی میشود . موتاسیونهایی که با بکاربردن هر یک از روشهای فوق الذکر بوجود میآیند با موتاسیون هایی که بطور خود بخود در طبیعت بوجود میآیند معمولاً دارای تأثیر مشابهی بوده و بنابراین بموازات یکدیگر پیش میروند . در مورد موتاسیونهای طبیعی دو نوع ژن میتوان تشخیص داد . یکی ژنهای غیرمقاوم (Unstable) ، که تعداد موتاسیون در آنها نسبتاً زیاد است و دیگری ژنهای مقاوم (Stable) ، که ندرتاً تغییر پذیر میباشند . در نتیجه یک موتاسیون ممکن است یک ژن الیل مجدداً بشکل اولیه خود بازگشت نماید ، که در این صورت آنرا موتاسیون برگشتی مینامند .

مجموعه موتاسیونهایی که را در یک جمعیت بوجود میآید فشار موتاسیونی مینامند ، که باعث تغییرات ژنتیکی میشود و در مقابل آن فشار انتخاب طبیعی قرار میگیرد ، که باعث از بین رفتن موتاسیونهای نامناسب میگردد . بیشتر موتاسیونهایی که در افراد یک جمعیت ایجاد میشود اثرات نامساعد دارند . این پدیده دال بر این واقعیت است که موجودات زنده اسروزی طی دوران تکامل طولانی خود ژنهای مناسب را در ژنوتیپ خود نگاهداری مینمایند .

اکثریت موتاسیونهای جدید اختلالاتی در مجموعه ژنهای یک فرد که بایکدیگر هم آهنگی خاصی پیدا نموده اند بوجود میآورند .
 گرچه اغلب موتاسیونهای جدید دارای اثرات منفی میباشند مع الوصف در مجموع امتیازی برای یک گونه محسوب میگردند، زیرا قابلیت موتاسیون امکان تغییر را در یک گونه بوجود میآورد، تا توسط آن بتواند در مقابل شرایط مختلف محیط زیست قابلیت تطابق داشته باشد و بدین جهت پائین بودن میزان نسبی موتاسیونهای طبیعی خود در نتیجه انتخاب طبیعی است (بـطـوریکه قبلاً اشاره شد اکثریت موتاسیونها نامناسب بوده و در اثر انتخاب طبیعی از بین میروند و فقط آنهایی باقی میمانند که توانسته اند با محیط سازش نمایند).

در اینجا باید باین موضوع توجه داشته باشیم که ژنهایی وجود دارند، که در قابلیت موتاسیون ژنهای دیگر مؤثر واقع میشوند و آنرا تا حدودی حتی گاهی اوقات تا . برابر افزایش میدهند (Mutator genes)
 ژنهای تغییر یافته جدید غالباً بصورت مغلوب اند (Recessive) یعنی در اثر ترکیب با ژنهای تغییر نیافته موجود در سلولهای هموزیگوت بصورت پوشیده باقی مانده و در فنوتیپ موجود زنده ظاهر نمیشوند .
 بعکس در جمعیت ها ژنهای تغییر یافته قدیمی وجود دارند، که به حد وفور در افراد جمعیت دیده میشوند و بصورت غالب (Dominant) میباشند .
 در طی طول تکامل ممکن است ژنهای مغلوب تدریجاً به ژنهای غالب تبدیل گردند . بطوریکه ژنهایی شناخته شده اند، که باعث تبدیل ژنهای مغلوب به ژنهای غالب میگردند (Modifier genes)
 در نتیجه بوجود آمدن موتاسیونها تعداد الیل ها در یک جمعیت افزایش مییابد . چون هر صفت بخصوص در یک موجود زنده قاعده تا تحت تأثیر چند ژن بوجود میآید (Polygeny =) بهمین دلیل یک

ژن میتواند بر روی چند صفت مؤثر واقع شود (= Polypheny) بنا بر این ژنهای مختلف موجود در یک فرد بطرز خاصی بایکدیگر ارتباط دارند (تأثیر متقابل) و از مجموعه تأثیرات آنها اپی ژنوتیپ (Epigenotypus) هر فرد بوجود میآید.

مثالهایی برای پولی ژنی:

رنگ چشم در مگس سرکه تقریباً تحت تأثیر ۳ ژن مختلف قرار میگیرد. در ذرت بیش از ۲ ژن در ایجاد کلروفیل شرکت دارند و در تشکیل تاژک تک سلولی های تاژک دار (Chelamidomonas) بیش از ۱ ژن مؤثر شناخته شده است.

پلی فنی ژنها باین ترتیب شناخته میشود، که مثلاً در مگس سرکه تنها یک موتاسیون باعث تغییرات در صفات ذیل میگردد:

بالهای غیر طبیعی، کاهش، بند سوم سینه که هالترها بر روی آن قرار دارند، مورب قرار گرفتن بعضی از موهای بدن که در حالت طبیعی بصورت عمودی میباشند کاهش، تعداد تخمها در هر مرتبه تخم - گذاری، کوتاه شدن حد متوسط عمر و کاهش قدرت رقابت لاروها در کشت هائیکه تعدادشان زیاد باشد. برای روشن شدن بیشتر مسئله تکامل باید یادآور شد که موتاسیونها پدیده های تصادفی میباشند و این امر بدان جهت است، که نمیتوان پیش بینی نمود کدام ژن و در چه جهتی موتاسیون انجام میدهد. یعنی هیچ رابطه ای بین شرایط خاصی از محیط و صفاتی که توسط یک ژن تغییر یافته بوجود میآید وجود ندارد.

بنابر این موتاسیونها بعنوان جواب یا سازش بخصوصی در مقابل یک پدیده خاص طبیعت نیستند. موتاسیونهایی که در نتیجه افزایش درجه حرارت بوجود میآیند منجر به پیدایش افرادی، که در مقابل حرارت مقاومت بیشتر داشته باشند نمیگردند بلکه باعث تغییراتی

میشود، که قابل پیش بینی نیستند. سوتاسیونهاییکه در نتیجه اشعه ماورا بنفش تولید میشوند نیز بهمان ترتیبی است که در مورد حرارت ذکر گردید. بطور خلاصه میتوان گفت، که تنوع صفات ارثی در یک جمعیت بدون داشتن جهت خاصی افزایش مییابد و چون تکامل با تنوع صفات ارثی افراد یک جمعیت انجام میگیرد، لذا بدان بستگی داشته و سوتاسیونها عامل مهمی برای تکامل محسوب میشوند ولی قابلیت سوتاسیون تنها عامل ایجاد کننده تنوع در صفات افراد یک جمعیت نبوده بلکه ترکیب جدید ژنها نیز که در تولید مثل جنسی دیده میشود نقش مهمی در ایجاد تنوع صفات در افراد یک جمعیت دارد.

۳-۲ ترکیب جدید ژنها و تولید مثل دو جنسی :

باتوجه به این حقیقت، که یک ژن میتواند تعداد زیادی الیل داشته باشد و اکثر موجوداتی که از طریق جنسی تولید مثل میکنند دیپلوئید هستند و در نتیجه در دو دسته کروموزمهای خود معمولاً دو عدد از الیل های یک ژن را دارا میباشد بنابراین هر فرد تنها قسمت ناچیزی از الیل های موجود در یک جمعیت را میتواند داشته باشد.

در اعمال تولید مثل جنسی ژنهای موجود در یک جمعیت مکرراً به طرز جدیدی بایکدیگر ترکیب میشوند بطوریکه دائماً افراد مختلفی با ژنوتیپ های متفاوت بوجود میآید، که باعث تنوع صفات ارثی یک جمعیت میگردد. مجموعه ژنها والیل های یک جمعیت را ژن پول (genpool) مینامند که هر فرد میتواند جزء ناچیزی از آنها را دارا باشد. این واقعیت باعث میگردد که افراد یک جمعیت در تولید مثل جنسی ژنها را با یکدیگر مخلوط نمایند.

بطوری که افراد یک جمعیت دارای صفات مخصوص گونه ای خود

بوده و از طرف دیگر دائماً ترکیبات ژنی جدیدی در ژنوتیپ آنها ایجاد میشود. دو پدیده مهم فوق الذکر که در تولید مثل جنسی دیده میشود برای موجودات دوجنسی امتیاز بارزی محسوب شده و بهمین خاطر است، که بیشتر جانوران و گیاهان از طریق دوجنسی تولید مثل مینمایند و نسبتاً تعداد معدودی از آنها که شامل گروههای مجزا و کوچکی میشوند، مانند بعضی گردان تنان *Rotatoria*، عده‌ای از آمیب‌ها و تاژک‌داران فاقد این امتیاز بوده و تنها از طریق غیرجنسی تولید مثل میکنند. همچنین بعضی از جانوران از طریق باکره‌زائی (*Parthenogenesis*) از دیاد حاصل مینمایند و بهمین دلیل شانس ترکیب جدید ژنها در آنها وجود ندارد.

نحوه ترکیب ژنها در تولید مثل دوجنسی نیز عملی است تصادفی، زیرا در حین تشکیل گامتهای ماده بر حسب تصادف تعدادی از ژنها در گویچه‌های قطبی وارد شده و از بین میروند و تعدادی از آنها در تخمک باقی مانده و به نسل بعد منتقل میگرددند. از آن گذشته در حین تشکیل گامتهای نر تعداد کثیری اسپرم بوجود میآیند که از لحاظ ترکیب - ژنها معمولاً با یکدیگر متفاوت اند و باز بر حسب تصادف یکی از آنها با تخمک ترکیب شده و بقیه از بین میروند.

در اینجا باید توجه داشت که افراد مختلف یک جمعیت دارای مخلوطی از ژنهای متفاوت بوده و بنابراین هتروزیگوت (ناخالص) میباشدند. تعداد گامتهائی که از لحاظ ژنتیکی با یکدیگر متفاوت بوده و در حین تقسیم میوز (*Meiosis*) از یک فرد دیپلوئید میتواند بسازد بوجود آیند به تعداد ژنهای هتروزیگوت (n) بستگی داشته و برابراند با n . در هتروزیگوت‌ها بازا، یک جفت الیل 2^1 نوع یعنی دو نوع گامت بوجود میآید در هتروزیگوت‌های با 2 جفت الیل 2^2 یعنی 4 نوع

گامت تشکیل می‌گردد. در صورتیکه ۲ جفت الیل وجود داشته باشد (که تعدادی است کمتر از حد متوسط) نتیجه می‌گیریم که در چنین فردی ۱۰۴۸۵۷۶ نوع گامت مختلف می‌تواند بوجود آید.

بنابراین مردی که دارای ۳ عدد ژن هترو زیگوت است در هر مقاربت در حدود ۲۰۰۰۰۰۰ اسپرم خارج میکند که با احتمال قوی تعداد زیادی از آنها بایکدیگر از لحاظ ژنی متفاوت اند و با احتمال خیلی کم تعداد معدودی اسپرم که از لحاظ ژنی برابر اند برای ترکیب با تخمک رها می‌گردند. این واقعیت نشان می‌دهد که چه امکانات متعددی برای ترکیب ژنها در یک جمعیت وجود دارد و باین ترتیب مشاهده می‌گردد که در تولید مثل دوجنسی امکانات زیادی برای انتخاب طبیعی از بین افرادی که دارای ژنوتیپ مختلف هستند وجود دارد. بنابراین چه فوقاً ذکر شد از امکانات متعددی که برای ترکیب ژنهای مختلف وجود دارد چنین برمیآید که تمام ژنوتیپهای ممکنه در یک جمعیت بوجود نمیآید.

۳-۳ تکامل ژنتیکی جمعیت ها (genetics of population) :

مجموعه ژنهای موجود در یک جمعیت ژن پول آن جمعیت را بوجود می‌آورد که مبنای کلیه ترکیبات ژنتیکی ممکنه در آنها میباشد. بهمین دلیل میتوان گفت جمعیت ها واحد تکامل میباشدند نه افراد، که تا حدودی میتوانند در امر تکامل مؤثر واقع شوند. کثرت دفعاتی را که یک الیل بخصوص در یک جمعیت دیسه شده میشود فرکانس ژنی مینامند. همراه با ژنهایی که بتازگی بوجود آمده و ندرتاً دیده میشوند (دارای فرکانس کم هستند) ژنهایی وجود دارد که قدیمی بوده و فرکانس زیادتری دارند یعنی در اکثر یا تمام

افراد جمعیت دیده میشود.

تغییر فرکانس ژنی در طول زمان و طی نسل های متمادی منجر به تکامل میگردد. با تغییر فرکانس های ژنی خواص موجودات زنده در یک جمعیت نیز بتدریج تغییر مینماید. این قبیل فعل و انفعالاتی را که در تکامل ژنتیکی یک جمعیت وجود دارد ذیلا مورد مطالعه قرار میدهیم .

۳-۴ قانون هاردی - وین برگ (Hardy - Weinberg) :

مبنای اصلی تحقیقات ژنتیکی یک جمعیت و محاسبات مربوط بدان بر پایه یک جمعیت ایده آل قرار دارد که میبایست دارای مشخصات ذیل باشد :

۱ - هیچگونه موتاسیون جدیدی در آن بوجود نیاید.
 ۲ - جمعیت میبایست آنقدر بزرگ باشد که مسئله احتمالات در آن بدون تأثیر باشد.

۳- احتمال جفت گیری در تمام افراد نر و ماده بیک اندازه باشد (Panmixy)
 و تعداد افراد نر و ماده تولید شده نیز بیک اندازه باشد.

۴ - هر ژن و هر نوع ترکیب جدید ژنی میبایست در افراد مختلف صفات مشابهی بوجود آورد یعنی انتخاب طبیعی انجام نگیرد .
 وضعیت ژنتیکی یک جمعیت ایده آل که ژنهای آنها طبق قوانین مندل تقسیم و پراکنده میگردد در قانون هاردی وین برگ که بنام کاشفین آن نامیده شده است نیز صدق مینماید. طبق این قانون فرکانس های ژنی موجود در یک جمعیت ایده آل ، در نسل های متمادی نسبت بیکدیگر ثابت باقی میمانند .

بنابراین میتوانیم از آمار ژنتیکی جمعیت ایده آل و یا از پراکندگی تعادلی ژنوتیپ در جمعیت بحث نمائیم . اگر تنها یک جفت الیل داشته باشیم که ژن غالب آن A و ژن مغلوب a فرض شود میبایست

$A + a =$ صد درصد باشد که با عدد یک نشان داده میشود اگر a و A بیک نسبت وجود داشته باشد یعنی از هر کدام 0 درصد موجود باشد میتوانیم آنرا با $0/5$ نشان دهیم. هرگاه فرکانس ژنی A را با P و فرکانس ژنی a را با qu نمایش دهیم بنابراین: $P(=0/5) + qu(=0/5) = 1$

در صورتیکه الیل‌ها را با یکدیگر ترکیب کنیم (در تولیدمثل دو جنسی) چنین نتیجه میگیریم که:

$$(P + qu) \times (P + qu) = (P + qu)^2 = P^2 + qu^2 + 2Pqu$$

چنانچه کثرت دفعات را در شروع آزمایش محاسبه کنیم نتیجه میگیریم، که $0/5^2 + 2 \times 0/25 + 0/5^2 = 0/50 + 0/50 = 1$ یعنی فرکانس A با فرکانس a برابر ($0/50 \%$) باقی مانده است. این وضعیت در مورد هر جفت الیل دیگر نیز مسلماً صدق میکند، مثلاً اگر $A = 0/6$ و $a = 0/4$ باشد $P = 0/6$ و $qu = 0/4$ است

هر قدر کثرت تعداد یک ژن در یک جمعیت بیشتر باشد (هرچه فرکانس زیادتر باشد) بهمان نسبت درصد آن ژن بصورت هتروزیگوت Aa کمتر است. در حالیکه بعکس ژنهایی که ندرتاً دیده میشوند (با فرکانس کم) با احتمال زیاد بیشتر بصورت هتروزیگوت درمیآیند. طبق قانون هاردی - وین برگ بطوریکه ملاحظه گردید نسبت فرکانس ژنی در طی نسل‌های متمادی ثابت میماند یعنی تکاملی انجام نمیگیرد.

اما عملاً در طبیعت شرایط لازم برای یک جمعیت ایده‌آل وجود ندارد. هراختلالی که در این شرایط بوجود آید باعث بهم خوردن تعادل ژنتیکی شده و تمام شرایطی را که باعث اختلالات ژنتیکی میگردند میتوانیم عوامل تکامل بدانیم که در فصل بعد مورد

مطالعه قرار میگیرند.

۳-۵ عوامل تکامل :

برای مطالعه این عوامل آنچه را که در مورد یک جمعیت آمده-
آل فوقاً ذکر گردید اکنون مورد توجه قرار میدهیم. در آنجا تأکید
شد که این شرایط در یک جمعیت طبیعی عملاً وجود ندارد، زیرا :

۱ - موتاسیونها بوجود میآیند و عوامل اولیه لازم برای ایجاد
تکامل را بوجود میآورند و باین ترتیب بعنوان اساس عوامل تکاملی
محسوب میگردند .

۲ - جمعیت ها نامحدود نیستند و بهمین دلیل عامل تصادف
بعنوان یک عامل تکاملی اهمیت دارد. از طرفی باین دلیل که بر-
حسب اتفاق (بدون توجه به مناسبت بودن یا نبودن آن) افسراد
خاصی مثلاً در اثر بلیات جوی از بین میروند (= از بین رفتن افرادی که در مقابل
انتخاب طبیعی قرار میگیرند) و چنانچه این قبیل افراد حامل الیل های
نادر باشند باین ترتیب از ژن پول خارج میشوند. به مسئله تصادف در
مورد ترکیب ژنها در حین تشکیل گامتها و زیگوت قبلاً اشاره ای
شده است و برای اینکه موضوع روشن تر گردد یک مثال میآوریم. اگر
یک فرد هتروزیگوت Aa را مبنای قرار دهیم که در آن ژن جدیدی (الیل)
را که در اثر موتاسیون بوجود آمده است نشان میدهد فرد جفت آن
هوموزیگوت (بدون ژن a) یعنی AA میباشد. از ترکیب Aa با AA
طبق قانون مندل افرادی بوجود میآیند که ۵۰ درصد AA و ۵۰ درصد Aa
(1:1) است. ولی اگر از این جفت تنها دو فرد بوجود
آید (یا تنها دو فرد زنده باقی بمانند) ، یعنی از لحاظ تعداد بتوانند
جای والدین را بگیرند در این صورت یکی از افراد حاصله Aa و دیگری
AA خواهد بود، یعنی وضعیتی کاملاً مشابه با ترکیبات ژنی والدین

خود دارا هستند. دره ۲ درصد از سوارد افراد دارای فرمول ژنی AA اند یعنی a از بین رفته و دره ۲ درصد از سوارد هر دو فرد دارای فرمول ژنی Aa اند یعنی فرکانس a دو برابر شده است.

در چنین وضعیتی تنها تصادف مؤثر واقع می‌گردد که آیا یک الیل (a) در نسل بعد کاملاً از بین رفته یا دو برابر شده باشد و باین ترتیب ازدیاد حاصل کند. در این صورت در جمعیت‌های خیلی کوچک عامل تصادف اهمیت زیادی در تغییر فرکانس ژنی دارد و این پدیده ایست که ژن دریفت (genedrift) و یا بنام کاشفین آن Sewall - Wright effect نام گذاری شده است. از بین رفتن اتفاقی ژنها و یا افزایش تصادفی آنها در یک جمعیت قبل از هر چیز در تشکیل جمعیت‌های تازه در مناطق جدید که تعداد کمتری از افراد بوجود آورنده نسل تازه در آن یافت میشود اهمیت پیدا میکند، زیرا افراد بوجود آورنده فقط جزء ناچیزی از الیل‌های ژن پول جمعیت قدیمی را میتوانند به جمعیت تازه وارد کنند، همچنین الیل‌های نادر در اینجا بسرعت افزایش حاصل میکنند

۳ - در یک جمعیت طبیعی هیچگاه پان میکسی (Panmixy) بطور کامل وجود ندارد، زیرا احتمال جفت‌گیری و تعویض ژن بیسن افرادی که در همسایگی یکدیگر زندگی میکنند بیشتر است تا در افرادی که فاصله زیادی از یکدیگر زیست مینمایند.

بنابراین جمعیتی که در یک محیط خیلی بزرگ زندگی میکند مثلاً زاغچه‌های یک منطقه تا حدودی بچندین جمعیت کوچکتر محلی بنام دمه (Deme) تقسیم می‌گردند، چنانکه در مورد زاغچه‌های پارکها و باغهای مختلف دیده میشود. این گونه جمعیت‌های محلی تا حدودی از یکدیگر جدا هستند یعنی تبادل ژنی بین افراد یک جمعیت محلی بمراتب بیشتر است تا بین افراد جمعیت‌های محلی مختلف و ایسن

واقعیت باعث می‌گردد که بتدریج اختلافاتی در بین جمعیت‌های محلی بوجود آید.

در این صورت ملاحظه می‌گردد که در جمعیت طبیعی، پان میکسی محدود شده و بهمین دلیل مسئله جدائی جمعیت‌های محلی عامل مهمی در ایجاد تکامل محسوب می‌گردد.

ع- ممکن است یک ژنوتیپ مشخص در افراد مختلف صفات کاملاً مشابهی را بوجود نیاورد. نتیجتاً ژنوتیپ‌های مناسب دارای امتیاز و نامناسب فاقد امتیاز می‌باشند و این پدیده ایست که آنرا انتخاب طبیعی مینامیم. چون هر فرد از لحاظ ژنتیکی یک واحد (Unicum) است، لذا مواد ژنی بسیاری در اختیار دارد. باین دلیل، که انتخاب طبیعی مهمترین عامل تکامل محسوب میشود، لذا آنرا در فصل جدا گانه‌ای مورد بررسی قرار میدهم.

۳ - ۶ انتخاب طبیعی :

بطوریکه مشاهده نمودیم موتاسیون‌ها و ترکیب ژنها در تولید مثل دوجنسی پدیده‌هایی هستند اتفاقی، اما نحوه تکامل نمیتواند اتفاقی باشد، زیرا در این صورت صفات مناسب موجودات زنده و تکامل آنها برای سازش بهتر با محیط در طول تکامل راسته‌ای قابل درک نمیشود. تنها عامل تکاملی که بوسیله موتاسیون‌های اتفاقی و ترکیب جدید ژنها، زمینه آن فراهم شده است و در جهت سازش بیشتر با محیط پیش میرود انتخاب طبیعی است.

در حالیکه داروین، بنیان گزار انتخاب طبیعی «تنازع بقا» که به باقی ماندن افراد برتر (با صفات ممتاز) و از بین رفتن افراد پست تر (بدون صفات ممتاز) عقیده داشت، امروزه تصور بهتری از جزئیات

تاثیرانتخاب طبیعی در تکامل داریم و آنرا بیشتر یک فعل و انفعال آماری میدانیم .

حتی خود داروین نیز باین مطلب اشاره نموده است که مفهوم تنازع بقاً نوعی مبارزه برای زنده ماندن است و این مبارزه بوسیله چنگال و دندان انجام نمیگیرد. دلیل آن اینست که گیاهانی که عملاً نمیتوانند اینگونه مبارزات را انجام دهند نیز دارای انتخاب طبیعی میباشند. باین حال هیچ مفهوم علمی وجود ندارد که مانند مسئله تنازع بقاً تا این حد سوء تعبیر شده باشد که در مورد آن ضرب-المثل «ضعیف پایمال» است چه در عالم جانوران و چه در جامعه-شناسی مورد استفاده قرار گرفته است .

اما در حقیقت در انتخاب طبیعی مسئله مرگ و زندگی کمتر مطرح است تا این مسئله که یک فرد چه تأثیری در ژنهای نسل بعدی میتواند داشته باشد. بنابراین آن عده از ژنوتیپ هائی که قسمت بیشتری از ژنهای رابه ژن پول نسل بعدی انتقال میدهند یعنی ژنهای آنها دارای فرکانس بیشتری است برای انتخاب طبیعی مناسبتر از سایر ژنوتیپها میباشند. تحقیقات آماری نشان میدهند که افرادی که از لحاظ ژنتیکی دارای صفات مناسبتری هستند نوزادان بیشتری بوجود میآورند یعنی شانس بقاء نوزادانی از آنها که میتواند بسن بلوغ رسیده و تولید مثل نمایند بیشتر است .

بنابراین انتخاب طبیعی باعث ایجاد افراد مختلف با ژنوتیپهای خاصی میشود که بطور تصادفی انجام نگرفته و به ژنوتیپهای مناسب بستگی دارد و از آنها افراد مناسبی از همان ژنوتیپها بوجود میآیند. نقصی را که یک ژنوتیپ معین در نتیجه انتخاب طبیعی بدست

میاورد اصطلاحاً ضریب مؤثر انتخاب طبیعی مینامند که آنرا با S نشان میدهند. اگر یک ژنوتیپ (ژنوتیپی که یک فرد دارا میباشد) فاقد امتیاز خاصی باشد انتخاب طبیعی در آن انجام نمیگیرد در این صورت S مساوی صفر است، اما در صورتیکه انتخاب طبیعی بطور کامل انجام گیرد، یعنی از ژنوتیپ مورد نظر هیچ نوزادی بوجود نیاید در این صورت $S = 1$ است.

بنابراین ضریب مؤثر انتخاب طبیعی مقیاسی است که نشان میدهد یک ژنوتیپ (و بدین ترتیب ژنهای موجود در آن) با چه شدتی روبه کاهش میرود (نیروی انتخاب طبیعی). اکنون فرض میکنیم دو لیل A و a موجود باشند که ابتدایک نسبت وجود دارند بنابراین $1 : 1 = A : a$ است. حال اگر در یک جمعیت (با افراد متعدد) صد عدد ژن A و فقط 99 ژن a به نسل بعدی منتقل شود در این صورت $99 : 100 = S = 1 - 1 : 1$ ، که در اینجا $S = 0.99$ خواهد بود. (ضریب مؤثر انتخاب طبیعی S همراه با لیل a کاهش یافته است). وبه همین ترتیب میتوان شانس را که بوسیله آن یک ژنوتیپ در نسل بعدی میتواند موثر باشد بعنوان ارزش سازندگی آن W فرض کنیم. در صورتیکه انتخاب طبیعی در آن انجام نگیرد (بهترین ژنوتیپ ما بین بقیه خواهد بود) در این صورت $S = 1$ و $W = 1$ است. بسته به میزان انتخاب طبیعی ارزش سازندگی آن مطابق فرمول $W = 1 - S$ کاهش مییابد. اگر در مثال مذکور در فوق $S = 0.99$ باشد در این صورت $W = 0.01$ است و بدین ترتیب مشاهده میگردد که در مثال فوق الذکر فرکانس ژنی A در طول تکامل افزایش و فرکانس ژنی a کاهش یافته است یعنی تکاملی بوجود میآید که در جهت انتخاب طبیعی پیش میرود.

بدین گونه میتوان صحبت از مثبت یا منفی بودن انتخاب طبیعی صفات نمود. اکنون میتوان دریافت، که این مسئله مطرح نیست که کدام قویتر است، بلکه این مسئله مطرح است که مثلاً کدامیک از افراد بهتر میتواند از غذای موجود در محیط استفاده کند، و یا کدامیک بهتر میتواند در مقابل سرما و یا گرما مقاومت نشان دهد و یا در مقابل دشمنان فرار و یا استتار بهتری انجام دهد و یا مقاومت بیشتری در مقابل امراض مختلف داشته باشد و غیره.

در بین افراد یک گونه نزاع واقعی تنها بر سر تشکیل قلمرو و تاب خاطر بدست آوردن جفت در فصل جفت گیری میباشد، که در اکثر مهره - داران این جنگ و ستیز منجر به کشت و کشتار نمیگردد. از آنجائیکه کشتن هموعان ضعیف که اکثر آنها را جوانان تشکیل میدهند بزیان یک گونه تمام میشود بنابراین چنین نزاع هائی اغلب با تهدید باین صورت خاتمه مییابد که ضعیف تران تسلیم شده و قویترها دعوا را بنفع خود تمام میکنند و این طبق اصولی که جزئی صفات مادرزادی آنها است انجام میگیرد. مثلاً مارهای سمی در حین جنگ بر سر قلمرو خویش از دندانهای سمی خود استفاده نمیکنند بلکه بیک نزاع کم خطر که بیشتر به کشتی گرفتن شباهت دارد سپردازند.

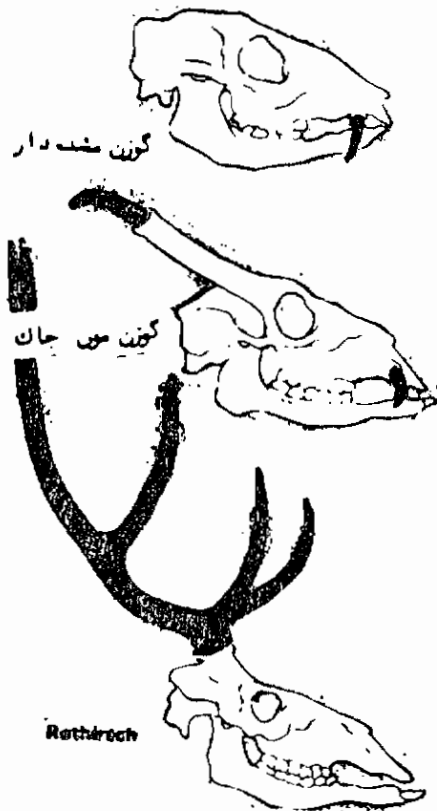
درندگان نیز در حین جنگ بر سر محدوده خویش یکدیگر را بطور جدی زخمی نمیکنند، همچنین در گوزن ها شاخ ها در طول تکامل بصورت حربه ای برای زور آزمائی درآمده، در حالیکه در گوزن های اولیه از دندان نیش، که نسبتاً قوی بوده در جنگ بر سر محدوده استفاده میشده است. انتخاب طبیعی همیشه در بین افراد یک گونه انجام

میگیرد (Intraspecific) ، حتی اگر عامل انتخاب کننده از یک گونه دیگر مثلا از جانوران شکارچی باشد . برای روشن شدن موضوع مثال ذیل ذکر میگردد :

دوموش A و B بر روی چمن زاری همراه یکدیگر بدنبال غذا میروند و بوسیله یک پرنده شکاری مورد حمله قرار میگیرند . موش A یک لحظه زودتر از موش B متوجه خطر گردیده و در پناهگاهی مخفی میشود . موش B گرفتار شده و پس از اندکی مقاومت کشته میشود .

در واقع در اینجا اگر جنگی بمعنی واقعی کلمه انجام گرفته باشد

شکل ۳۵ :

انتخاب طبیعی و ستیزهای بین گونه‌ای :
گوزن های اولیه که هنوز هم وجود دارند (گوزن مشک دار) فاقد شاخ می باشند . دندان نیش فک بالا رشد نموده و بعنوان حربه در نزاع بین گونه‌ای بکار برده شده و میتواند باعث زخمی شدن طرف دعوا شود . در طول تکامل شاخ ساده‌ای بوجود آمده ، که در زیر خانواده Moschinae علاوه بر آن دندان نیش بلندی نیز وجود دارد . در گوزن معمولی شاخها تکامل یافته و شاخه شاخه شده که در نزاع بر سر قلمرو بکار میرود . در این گوزن هادندان نیش بکلی کاهش یافته است .

بین موش B و پرنده شکاری بوده است ، در صورتیکه جنگ برای

زنده ماندن (تنازع بقاء) بین دوش A و B انجام گرفته است ، که موش B از لحاظ انتخاب طبیعی بطور وضوح فاقد امتیاز بوده است . بدوا تأثیر اصلی انتخاب طبیعی را در تکامل بطور خلاصه ذکر مینمائیم .

انتخاب طبیعی در جهت خاصی انجام میگردد و اتفاقی نیست ، بعکس تغییر فرکانس ژنی در جمعیت های کوچک ، که بدون نقشه قبلی بوده و در ژنوتیپ های مختلف موجودات زنده میتواند بطور ناگهانی ظاهر و مؤثر واقع شود ، کاملاً تصادفی است .

از این جهت انتخاب طبیعی بصورت اوپرتونیزم (Opportunismus) انجام میگردد (تمایل به استفاده از موقعیت مناسب در هر زمان) و چون در افراد ژنوتیپ ها با ترکیب پیچیده ای از ژنها ظاهر میشوند ، بنابر این میتوانند علاوه بر بعضی امتیازات بعضی معایب نیز در برداشته باشند ، لذا غالباً منجر به مصالحه میگردد . بدینگونه در تکامل مهره داران از خزندگان که دندانهای خود را بکرات میتوانند تعویض نمایند پستاندارانی که تنها یک مرتبه دندان خود را تعویض مینمایند (دندان های شیری به دندانهای دائمی) بوجود آمده اند .

در حالیکه این پدیده از لحاظ انتخاب طبیعی هیچگونه امتیازی برای پستانداران محسوب نمیشود ، ولی با تغییر شکل دندانها توأم است (دندانهای پیش ، نیش و آسیا) که بوسیله آنها بهتر میتوانند از غذاهای مختلف استفاده نمایند .

در اینجا این مزیت مهمتر از آن عیب است . باید توجه داشت

که تشکیل اندامهای بخصوصی تحت تأثیر انتخاب طبیعی اغلب منجر به انجام اعمال مختلفی میگردد و باین دلیل اندامهای مختلف میتوانند تحت تأثیر نیروهای مختلف انتخاب طبیعی قرار گیرند . مثلاً منقار در لک لک ها نه تنها در بدست آوردن مواد غذایی بکار میرود ، بلکه در ساختن لانه ، تمیز کردن پرها و همچنین تولید صدا (با بهم زدن آنها) بکار میرود . بهمین جهت ساختمان آن به بهترین وجهی برای انجام اعمال فوق الذکر فرم گرفته است . این واقعیت در مورد کلیه صفات یک موجود زنده که میبایست اعمال مختلفی انجام دهند صدق مینماید . بالاخره انتخاب طبیعی تنها میتواند بر روی صفاتی، که قبل از پایان دوران فعالیت جنسی وجود دارند مؤثر واقع گردد ، بطوریکه در تغییراتی مانند پدیده پیری که بعد از خاتمه دوران فعالیت جنسی آغاز میگردد مؤثر واقع نمیشود ، زیرا در این قبیل افراد (ژنوتیپ های خاص) تأثیرات لازم را در نسل بعد از خود بجای گذاشته اند. وضعیت خاصی در انتخاب طبیعی هنگامی بوجود میآید، که با بودن دو الیل A و a هتروزیگوت های Aa در مقابل هوموزیگوت های AA و aa برتری و افزایش داشته باشند.

اینگونه برتری و افزایش نیروی رشد و نمو در هتروزیگوت ها که اثر هتروزیس (Heterosis - effect) نامیده میشود نسبتاً فراوان است و منجر به دوام تنوع ژنتیکی میگردد، چون این قبیل هتروزیگوت ها دائماً در نسل های بعدی افراد هوموزیگوت بوجود میآورند (چند شکلی متعادل). در چنین شرایطی هوموزیگوت هائی که دارای الیل های فاقد امتیاز میباشند، مثلاً aa با فرکانس زیاد در جمعیت

باقی میمانند، درچنین وضعیتی الیل های هوموزیگوتی که از لحاظ انتخاب طبیعی خیلی برای فرد مضر هستند مثلاً $a a$ با فرکانس زیاد در جمعیت باقی میمانند. بدینگونه حتی هوموزیگوتی که دارای ژن کشنده است ($a a$) و بنابراین باعث مرگ فرد میشود ($S = ۱$) با فرکانسی برابر با ۰.۱ در جمعیت باقی میمانند، در صورتیکه ارزش سازندگی، (W) در هتروزیگوتهای ($A a$) فقط یک درصد بالاتر از هوموزیگوت های AA باشد. برای اینکه بتوان ترکیبات ژنتیکی ممتاز هتروزیگوت های Aa را افزایش داد، در این صورت میبایست جمعیتی که بارژنتیکی را حمل مینماید کراراً ترکیبات ژنتیکی منفی ($a a$ و AA) را متوقف نماید. با توجه به تأثیر انتخاب طبیعی دو فرم اصلی زیر تشخیص داده میشود:

۱ - انتخاب طبیعی پایدار کننده

اکثر موتاسیونهای ایجاد شده و بعضی از ترکیبات جدید ژنها مزاحمتهائی در پلی ژنی و پلی فنی ژنوم متعادل بوجود میآورد، که از این حیث انتخاب طبیعی منفی میباشد. مثلاً موتاسیونهای بخصوصی طوری تعادل ژنی را تغییر میدهند، که هیچگونه سلولهای جنسی قادر به تولید مثل نمیتوانند بوجود آیند، یعنی چنین افرادی با چنین موتاسیونتهائی قادر به ایجاد نسل جدیدی نیستند. بعکس بعضی از موتاسیونها باعث از بین رفتن نطفه میگرددند (موتاسیونهای کشنده).

در هر دو حالت فوق الذکر ژنهای مربوطه به نسل های بعدی منتقل نمیشوند. بنابراین انتخاب طبیعی بطور کامل انجام گرفته است ولی مزاحمت های کوچکتر نیز در انتخاب طبیعی تأثیر منفی دارند،

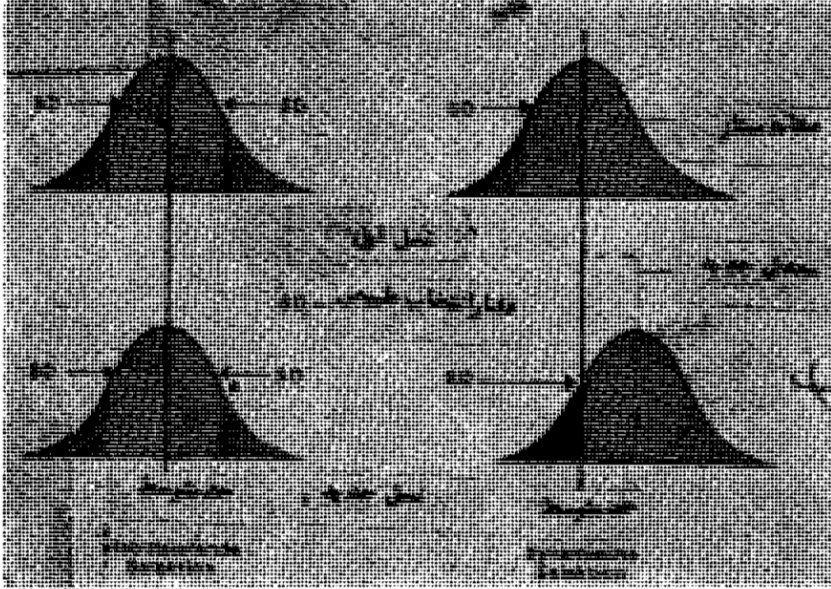
بطوریکه کمتر در جمعیت باقی مانده و تدریجاً از بین میروند. انتخاب طبیعی پایدار کننده باعث تصفیه و از بین بردن موتاسیونهای نامناسب شده و جمعیت ها را به بهترین وجه پایدار میسازد.

انجام نگرفتن انتخاب طبیعی در موارد خاصی منجر به کاهش بعضی از صفات میشود (Degeneration)، مثلاً در بسیاری از جانوران که در محل های تاریک زندگی میکنند چشم ها و رنگ بدن از بین رفته و این پدیده در چنین موقعیتی در مقابل نیروی انتخاب طبیعی قرار نمیگیرد.

۲ - انتخاب طبیعی محرك (انتقال دهنده) (Dynamic Selection)

این نوع انتخاب طبیعی موقعی مؤثر واقع میشود، که موتاسیون های مناسبی در جهت انتخاب طبیعی بوجود آید، یعنی موتاسیونهایی که صفات موجود زنده را مناسبتر مینماید و یا چنانچه شرایط محیط بطرز خاصی تغییر کند که ارزش ژنتیکی الیل های موجود نیز تغییر نماید، انتخاب طبیعی منتقل کننده باعث تغییر ژنهای جمعیت در جهت مشخصی شده و با تغییر صفات مربوطه توأم است. جمعیتها از نسلی به نسل دیگر تغییر حاصل میکنند، یعنی در آنها تکامل حاصل میشود. موجوداتی که سالیانه چندین نسل تولید میکنند ممکن است در فصل های مختلف شرایط انتخاب طبیعی را با تغییرات فصلی (مثلاً حرارت و رطوبت) از نسلی به نسل دیگر تغییر دهند و در هر فصل یک ژنوتیپ مخصوص بر دیگران ترجیح داده شود. چنین جمعیتهایی بطور وضوح در حال تکامل دائمی بوده و بهمین دلیل جمعیت های بهاره، تابستانه و پاییزه انواع کفش دوزک ها (Adalia) بطور

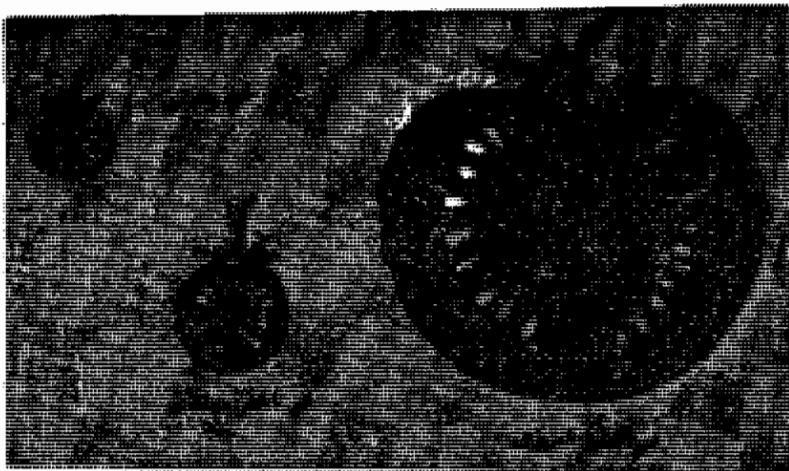
وضوح مختلف اند.

۲۶ - الف

شکل ۲۶ : انتخاب طبیعی -

الف - انتخاب طبیعی پایدار (سمت چپ منحنی تنوع یک صفت را نشان میدهد ، که در آن فراوانترین نوع از لحاظ انتخاب طبیعی مناسبتر بوده و در نسل بعدی تغییری در صفات ایجاد نمیشود . منحنی های سمت راست انتخاب طبیعی با نیروی محرک را نشان میدهد . در اینجا نیروی انتخاب طبیعی یک طرفی بود و نیروی انتخاب طبیعی از یک جهت وارد شده و باعث تغییر صفات در جهت صفت ممتاز میگردد .

۲۷ - الف

۲۷ - ب

شکل ۲۷ : انتخاب مصنوعی

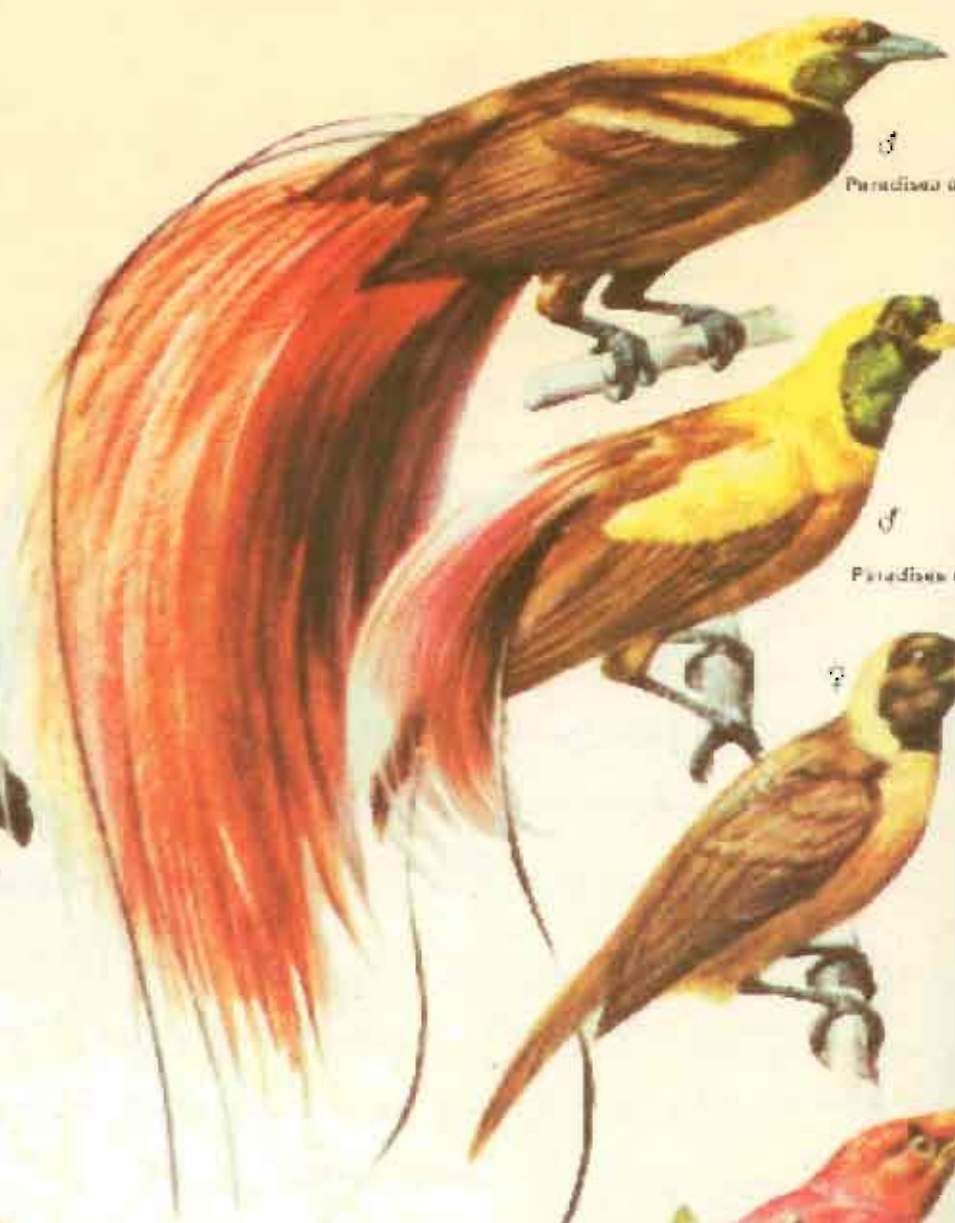
الف وب - انتخاب مصنوعی بوسیله انسان: بادومثال از گیاهان اهلی نشان داده می شود. به بزرگ شدن و گوشتی شدن گوجه فرنگی *Lycopersicum* و همچنین پرورش گل سرخ با گلبرگها زیاد، که از فرم های اولیه آنها گل محمدی بوجود آمده اند. توجه شود .

۳ - انتخاب جفت در تولید مثل جنسی :

انتخاب جنسی ، که داروین نیز بدان اشاره کرده است یکی از انواع انتخابهای طبیعی است . این پدیده بیشتر در جانورانی ، که قبل از جفت گیری دلبری انجام میدهند تا در بین چندین جانور - نریکی از آنها بتواند در رقابت پیروز شده بایک فرد ماده جفت شود دیده میشود . چون آمادگی ماده ها برای جفت گیری در بسیاری از گونه ها توسط عوامل بخصوصی بوجود میآید و میزان تاثیر آن عوامل را بوسیله ماکتهای آزمایشی میتوان افزایش داد (بهتر از بهترین شرایط طبیعی) ، در این حالت یک نیروی مؤثر انتخاب

۸۱-۲

♂ Paradisea apoda

♂ Paradisea rubra

♀

Lophorina superba

Ptilinopus alberti

Cinnamomus regius

♀

شکل ۲۸ :

انتخاب جنسی و پرورش نوزادان ، که قاعدتاً توسط ماده‌ها انجام می‌گیرد باعث بوجود آمدن پوشش سجال در نرها میشود ، همانطوریکه در مورد سرخ بهشتی میتوان آنرا مشاهده نمود . در این سرخ در فصل جفت‌گیری نرها با تعدادی از ماده‌ها در یک سجال جمع میشوند و نرهایی که قشنگتر بوده و بهتر دلبری مینمایند شانس جفت‌گیری با تعداد بیشتری از ماده‌ها را داشته و باین ترتیب تاثیر بیشتری در نسل بعدی بجای میگذارد .

ج- نژادهای متعددی از کبوتران خانگی، که بوسیله انسان پرورش داد، شده اند همه از فرم وحشی کبوتر چاهی مشتقی گردیده اند. در هر مورد نمونه های حواسطی وجود دارد، که صد ها سال باقی مانده اند. مثلاً در کبوتر کلاه گیس دارسالهائی که نمونه های مختلف آن بوجود آمده اند و در طول پیش از سیصد سال بمرحله فعلی رسیده اند نمایش داده شده و میتوان نشان داد، که تغییرات آنها بوسیله سوتاسیون بوده است. ردیف های تکاملی کبوتران، که در اینجا نشان داده شده است، نیز ابتدا توسط داروین مورد مطالعه قرار گرفت و عقیده او را در مورد انتخاب طبیعی محکمتر نمود.

طبیعی آئی، بوسیله ماده ها بر روی چنین رفتارها و صفات انجام میگردد. صفات ثانویه جنسی کاملاً مشخصی در نرها باعث انتخاب طبیعی مؤثر در ماده ها میشود. از بین مثالها، معروفترین آنها پوشش مجللی بدن بعضی از ماهیها و پرندگان با رنگهای متنوع و ساختمانهای اضافی در فصل جفت گیری است. این قبیل ساختمانها و رنگها برای جلب توجه جنس مخالف بکار میروند. ماده ها معمولاً دارای رنگ آمیزی ساده معمولی بوده و بیشتر عهده دار پرستاری از نوزادان میباشند، مانند مرغ بهشتی (*Paradisea rubra*)، که سادگی رنگ ماده ها در حفاظت خود و نوزادان مؤثر است. پوشش مجللی بعضی از نرها، ضمن جلب توجه و تحریک جنس مخالف، جهت شناسائی نوع نیز بکار میرود، که در فصل مربوط به جدائی جنسی مورد مطالعه قرار خواهد گرفت.

فصل چهارم

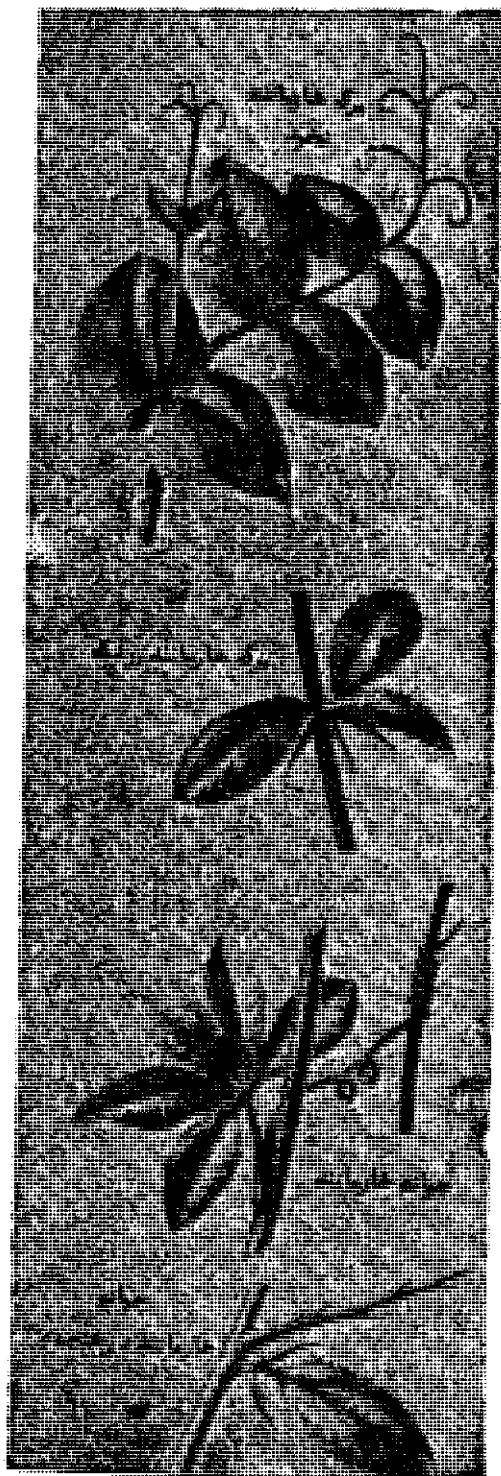
مثالهایی در مورد تاثیر انتخاب طبیعی

۴-۱ تطابق در جهت معین :

اندامهای مختلف موجودات زنده که در اثر انتخاب طبیعی بوجود آمده اند ، هر یک برای انجام وظیفه خاصی تطابق پیدا کرده اند . در گیاهان و گروههای مختلف جانوران اندامهای مختلف میتوانند اعمال مشابه و یا کاملاً برابری را انجام دهند . این اندامها تحت تاثیر فشار انتخاب طبیعی مشابه قرار گرفته و جهت تطابق با انجام کار مشخص ساختمان برابری نیز دارا میشوند . چنین شباهتهایی در تطابق نتیجه کار مشابه میباشد (Analogy) .

درحالیکه اندامهای همولوگ با وجود داشتن منشأ رویانی برابر ، ممکن است در اثر تطابق با اعمال خاص کاملاً متفاوت الشكل گردند (برگهای پهن ، برگهای خارمانند) . اندامهای آنالوگی ، که وظیفه مشابهی را انجام میدهند غالباً از لحاظ شکل ظاهری نیز مشابه یکدیگر شده اند . مثلاً خارهای کاملاً مشخص در گیاهان گاهی اوقات در اثر تغییر شکل برگها (برگ خارمانند) و گاهی از تغییر شکل جوانه های جانبی بوجود آمده اند (جوانه خارمانند) . برگ خارمانند و جوانه خارمانند اندامهای آنالوگ کاملاً واضحی را

تشکیل میدهند.

شکل ۲۹ :

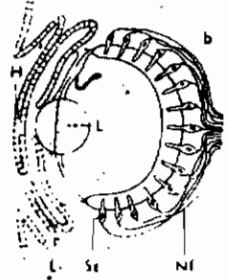
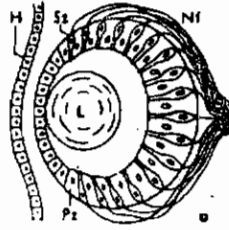
انواع برگها و جوانه‌های خار مانند در گیاهان

(انداسهای آنالوگ).

همین وضعیت در مورد پیچک های برگه ای و جوانه ای صدق میکند و نیز میتوان برگه پهن معمولی را با برگهائی که از تغییر شکل جوانه ها بوجود می آیند (*Phyllocladum*) نام برد ، که بکا رکربن گیری می آیند و مانند برگه های معمولی عمل میکنند . چشم های نرم تن مرکب (*Cephalopoda*) و چشم های مهره داران مثالهای بارزی جهت آنالوگی از عالم جانوری میباشند ، که پس از رشد و تکامل با یکدیگر شباهت زیادی دارند ولی نحوه پیدایش آنها با یکدیگر کاملاً متفاوت است بطوریکه کره چشم در مهره داران از چین خوردگی مغز دوم (*Diencephalon*) بطرف خارج بوجود می آید ، در حالیکه کره چشم نرم تن مرکب از چین خوردگی وجداشدن قسمتی از پوست بدن تشکیل میگردد و جزئیات ساختمان داخلی آنها نیز اختلافات زیادی بایکدیگر دارند . هر دو نوع چشم ، در مهره داران و در نرم تن مرکب ، بدون وابستگی بیکدیگر و بطور جداگانه تکامل یافته اند .

در بسیاری از موارد ممکن است اندامهای همولوگ یعنی اندامهائی که دارای منشأ مشترک هستند ، ولی در جهات مختلف تکامل یافته اند در نتیجه تطابق جهت انجام یک عمل مشترک مجدداً بایکدیگر مشابه شوند . مثلاً ضمائم حرکتی قدامی تمام مهره داران بر حسب محل اجزای مختلف تشکیل دهنده آنها بایکدیگر همولوگ هستند ، با وجود اینکه در ماهیها ، ذو حیاتین ، خزندگان ، پرندگان و پستانداران دارای شکل ظاهری کاملاً متفاوت اند . در نتیجه تطابق ثانویه ممکن است مهره داران خشکی زی به مهره داران آبی تبدیل شوند که ضمائم حرکتی آنها دوباره به باله تغییر شکل مییابد ،

شکل ۳۰

a چشم دوربینی درحازون باغ Helix و چشم نرم تن مرکب، H = قرینه، L = عدسی،
 Li = پلک، NF = عصب بینائی، PZ = سلولهای رنگی SZ = سلولهای بینائی.
 شکل ۳۱: برش طولی چشم انسان.

G = زجاجیه

I = عنیه

P = مردمک

K = زلالیه

H = قرینه

zm = ماهیچه مژکی

B = تارهای آویزان

U = عدسی

Nh = شبکیه

Ah = مشیمیه

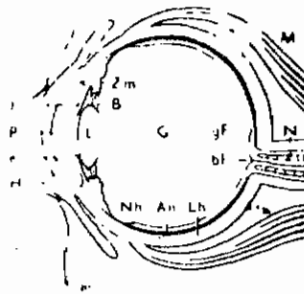
Lh = صلبیه

gp = نقطه زرد

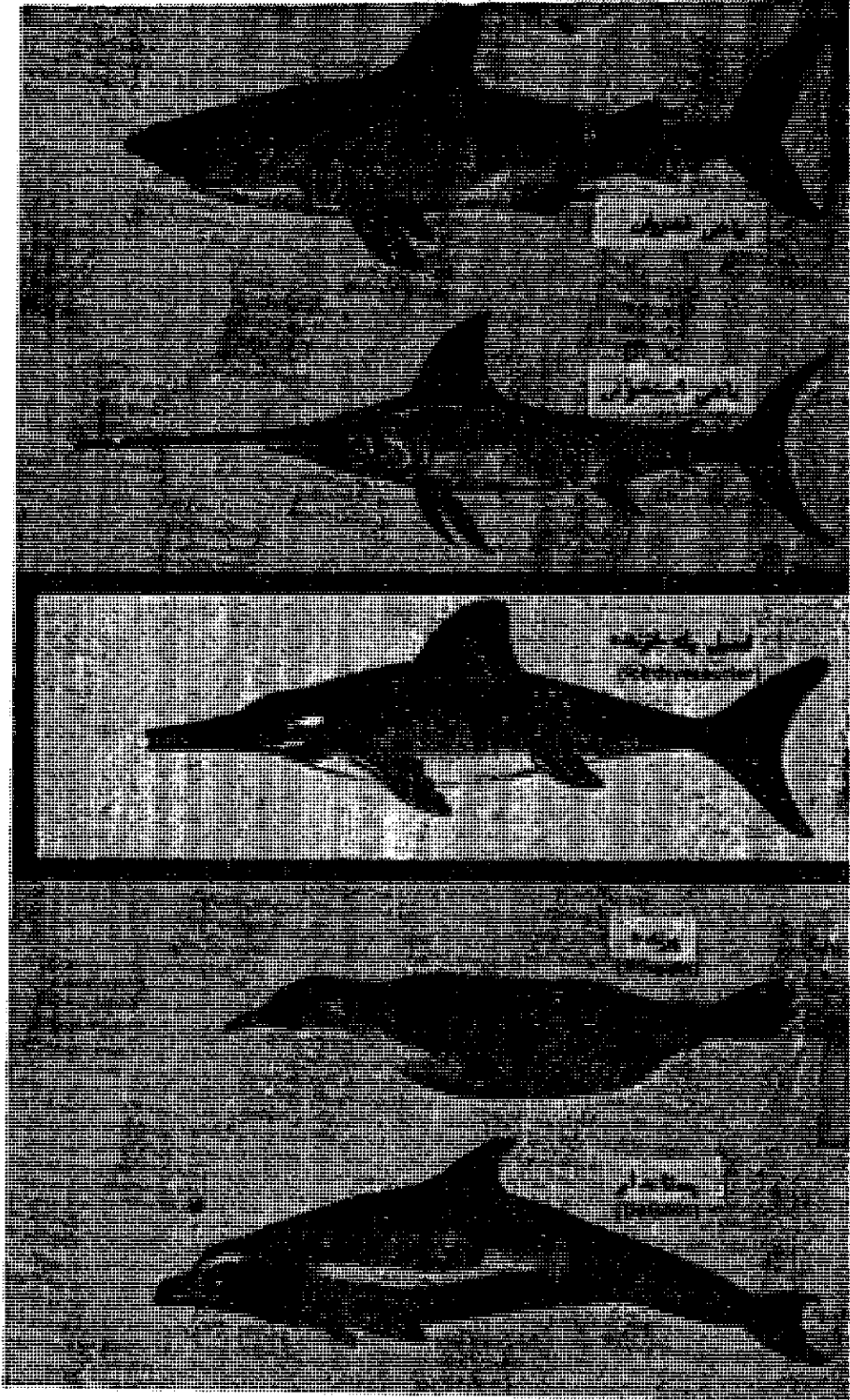
bf = نقطه کور

N = عصب بینائی

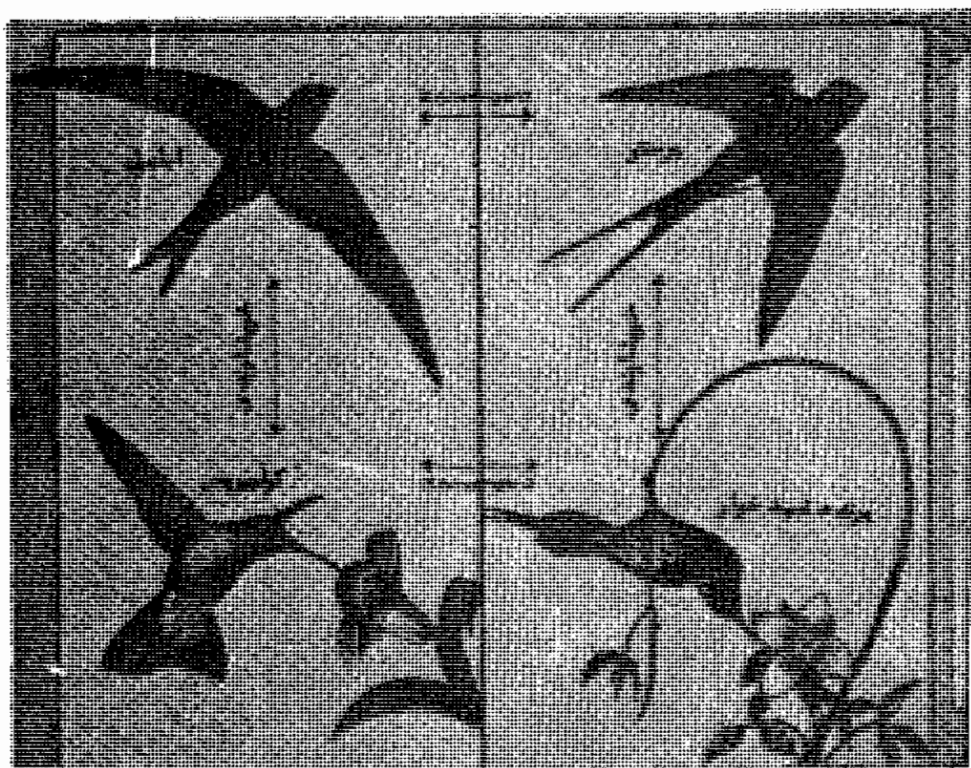
M = ماهیچه

همانطوریکه در انواع نهنگ‌ها، دلفین‌ها و غیره دیده میشود. در اینجا ضمایم حرکتی جلوی در واقع هومولوگ هستند اما بصورت آنالوگ،

هم‌گرا شده (Convergence) ، یعنی باله‌هایی که مستقلانه بوجود

شکل ۳۲ :

موجودات زنده متعلق به گروه‌های مختلف ممکن است ضمن سازش باطرز خاصی از زندگی دارای بدنی باشکل و ساختمان مشابه گردند. باین دلیل صحبت از هم‌گرایی میشود.

الف - انواع مهره‌دارانی، که درآب زندگی میکنند مثالهای خوبی جهت نمایش هم‌گرایی شکل‌ظاهری میباشند. دراین شکل ماهی غضروفی، ماهی استخوانی، خزنده، پرنده و پستاندار دیده میشوند، که فرم بدنی آنها جهت شنا کردن سریع و گرفتن طعمه یکسان گردیده‌اند.

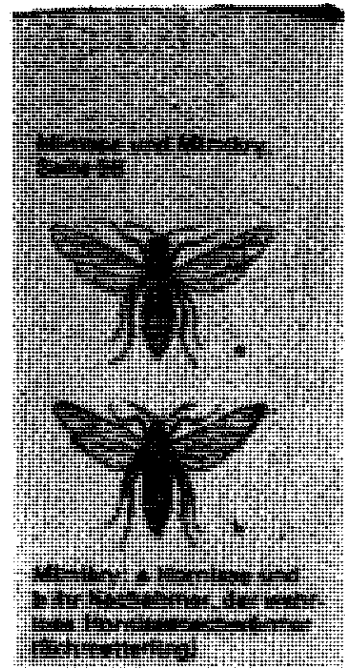
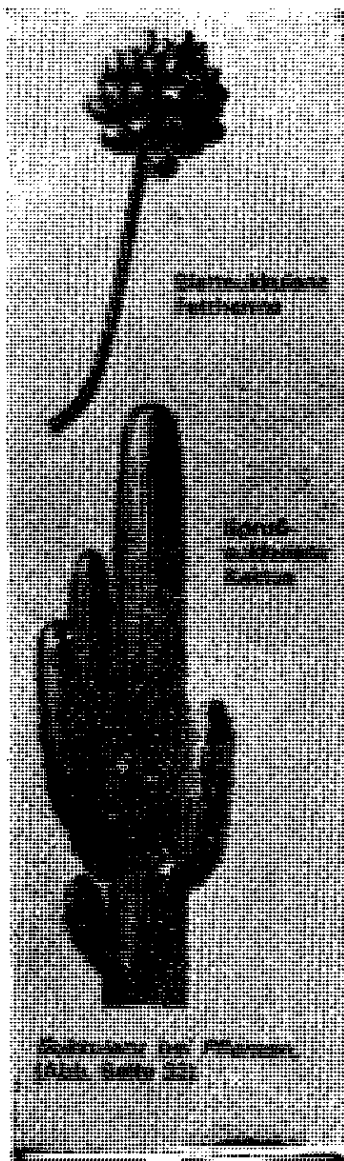
ب- در مورد هم‌گرایی پرندگان به خاطر سازش با طرز تغذیه و شکار دراین شکل ابابیل و پرستو که ضمن پرواز حشرات را شکار میکنند و همچنین کولیبری و پرنده شهدخوار، که از شهد گلها تغذیه مینمایند نشان داده شده. نسبت خویشاوندی این پرندگان باشکل ظاهری آنها نسبت معکوس دارد، بطوریکه ابابیل و کولیبری خویشاوندی بیشتری با هم دارند و هر دو جز راسته Apodiformes میباشند، در حالیکه پرستو و پرنده شهد خوار به راسته Passeriformes تعلق دارند.

آمده‌اند. هم‌گرایی در مواردی بکار میرود، که ساختمانهای مختلف اولیه اندامهائی از موجودات زنده متفاوت در طول تکاملی بخاطر سازش با انجام اعمال بخصوصی مشابه میگردند. هم‌گرا شدن در مواردی که به ساختمان کلی بدن و فرم آن در موجودات مختلف مربوط میشود کاملاً مشخص است، زیرا ساختمان کلی بدن آنها از لحاظ شکل ظاهری مشابه میگردد. مثلاً ماهی شکل شدن جانورانی مانند نهنگ‌ها و دلفین‌ها، که جزء پستانداران بوده و بعداً با زندگی در آب سازش پیدا کرده اند مثالهای خوبی در این زمینه میباشد. همچنین میتوان مثالهای دیگری از هم‌گرایی شدن در مورد ابابیل (*Apus apus*) و پرستو (*Hirundo rustica*) و یا در مورد کولیبرس و پرنده شهد خوار که در شکل ۳۲ نشان داده شده بیان داشت.

تعداد زیادی از هم‌گرایی‌ها را میتوان در راسته‌های مختلف جفت داران پستاندار (*Placentalia*) مشاهده نمود، مانند کیسه داران (کانگورو) که از لحاظ شکل ظاهری شباهت به موشهای کور، سگها و بعضی از جانوران گوشتخوار دیگر پیدا نموده‌اند با وجود اینکه نسبت خویشاوندی نزدیک با یکدیگر ندارند.

در بین گیاهان نیز تعداد زیادی از آنها، که نقاط خشک میرویند پدیده دارا شدن برگ و ساقه آبدار در آنها دیده میشود، بطوریکه در مناطق خشک قادر به ذخیره مقدری زیاد آب هستند. باین ترتیب در گیاهانیکه در خانواده‌های مختلف قرار دارند هم‌گرایی بوجود آمده است. هم‌گرائیها در جانوران نه فقط بخاطر طرز زندگی بوجود می‌آیند و شکل ظاهری اندامهائی مختلف آنها مشابه میگردد، بلکه بوسیله

هم گرائی میتوانند با محیط نیز هم‌رنگ شوند و کمتر بوسیله دشمنان خود صید گردند. مثلاً عده زیادی از گروه‌های مختلف جانوری بشکل برگهای پهن درآمده‌اند و بدینوسیله خود را استتار مینمایند.

شکل ۳۳ :

الف - برگ آبدار (بالا) و جوانه‌های آبدار در کاکتوس (پائین) .

ب - 'a زنبور' پروانه مقلدان، این پروانه که فاقد هرگونه وسیله دفاعی میباشد بطاهم شکل بودن بازنبور در سایر جانوران (دشمنان) ایجاد ترس مینماید.

صفات آنالوگ یا هم‌گرائیهای مختلف رانه فقط در شکل ظاهری موجودات زنده میتوان یافت، بلکه رفتارها و مواد شیمیائی همانندی نیز میتوان در آنها پیدا نمود. مثلا صداهای اخطارکننده‌ای، کسه پرندگان مختلف به‌نگام مشاهده دشمن مثلا بازشکاری تولیدمینمایند در بسیاری از آنها با وجود اینکه از لحاظ خویشاوندی بیکدیگر نزدیک نیستند (مانند سارها، سهره‌های درختی و چرخ ریسک‌ها) تا حدود زیادی بیکدیگر شباهت دارند. این قبیل صداها چون دارای فرکانس زیاد انداز فاصله‌های دور شنیده میشوند و ضمن اینکه تشخیص محل تولید صدا مشکل است حالت اخطارکننده‌ای دارد. صداهای اخطاری مشابه آنچه در پرندگان وجود دارد در پستانداران نیز یافت میشود. مثلا صدای مخصوصی شبیه عوعوع و علاوه برسگ و درندگان که نزدیک بان هستند در کیسه داران و سم داران و میمونها نیز دیده میشود. صدای اخطارکننده دیگری که شبیه فیش یا پیشش باشین مشدد میباشد در مارها و بعضی از پرندگان بصورت هم‌گرا بوجود آمده و حتی در انسان نیز تولید چنین صدائی در موقعیکه مثلا بخواهیم گریه‌ای را از خود دور کنیم بصورت عادی تولید میگردد. از آنالوگها یا هم‌گرائیهای بیوشیمیائی میتوان هموگلوبین موجود در خون پستانداران را نام برد، که بطور جداگانه در بعضی از حلزونها مثلا پلانوربیش (Planorbis) و بعضی از حشرات (Chironomidae) و عده‌ای از خرچنگها (Entomostraca) و کرمهای حلقوی (Annelida) نیز بوجود آمده است

۴-۲ حشرات فاقد قدرت پرواز در جزایر :

در مگسهای سرکه و سایر حشرات گاهگاه موتاسیونهای دیده میشود، که منجر به کاهش بال آنها میگردد و در این صورت ممکن

است بالها بکلی از بین بروند و یا به بالهای ناقص تبدیل گردند. که برای پرواز مناسب نیستند، نتیجتاً حشراتی بوجود میآیند که قادر به پرواز نیستند. در اکثر شرایط طبیعی عدم قدرت پرواز عیبی محسوب میشود و چنین افرادی معمولاً از گردونه انتخاب طبیعی خارج میگردند. در جزایر کوچکی، که دائماً باد شدید میوزد و حشرات در حال پرواز را به دریا میریزد، نداشتن بال امتیازی محسوب میشود و بنابراین در چنین افرادی انتخاب طبیعی انجام میگیرد. در حقیقت در این قبیل جزایر تعداد زیادی از حشراتی که قدرت پرواز ندارند و متعلق به گروههای مختلف (مثلاً دوبالان و پروانه‌ها) میباشند وجود دارد. در این محل‌ها در واقع یک عامل غیر حیاتی یعنی باد باعث انتخاب طبیعی میگردد. بسیار جالب توجه است، که در چنین جزایر طوفانی کوچک بسیاری از گیاهان نیز که بطور عادی دارای دانه‌های باله دار میباشند (انواع Composita) باله‌های خود را از دست داده و صاف گردیده‌اند. بطوریکه کمتر بوسیله باد به دریا ریخته میشوند.

۳-۴ پدیده مقاوم شدن در باکتریها و حشرات :

هرگاه در اثر تغییر شرایط محیط زیست عوامل انتخاب طبیعی جدیدی وارد محیط شوند بطور واضح میتوان نحوه تأثیر آنها را مشاهده نمود. چنین تغییراتی در محیط ممکن است بدست انسان نیز صورت گیرد مثلاً مصرف آنتی بیوتیک‌ها، که برای مبارزه با باکتریها بکار میرود و یا مصرف حشره کش‌هایی از قبیل د.د.ت. که علیه حشرات مصرف میشوند از آن جمله‌اند. اگر این مواد بقدر کافی مصرف شوند اثر کشنده دارند، اما در بین میلیونها افراد یک اجتماع تعداد کمی وجود دارد که تصادفاً در اثر موتاسیون‌های در مقابل مواد کشنده مصرف

شده مقاومت پیدا کرده‌اند. در مورد نوعی باکتری بنام *Echerchia colia* نشان داده شده که موتاسیون بخصوصی منجر به مقاومت آن در مقابل استرپتومایسین گردیده است.

این موتاسیون بطور متوسط در هر یک بیلیون باکتری یک مرتبه انجام میگیرد و بطوریکه نشان داده شده در محیط فاقد استرپتومایسین نیز پدیدار میشود و این بدان معنی است که موتاسیون مورد بحث بطور خود بخود، بدون تأثیر استرپتومایسین بوقوع میپیوندد.

در شرایط طبیعی (بدون تأثیر استرپتومایسین) چنین موتاسیونی بی اهمیت است یعنی چنین باکتری‌هایی نسبت به بقیه باکتری‌های امتیازی کسب نمی‌نمایند و انتخاب طبیعی در آنها انجام نمیگیرد، اما با مصرف استرپتومایسین چنین افرادی امتیاز بزرگی دارند که منجر به باقی ماندن آنها شده و نسل‌های مقاوم بعدی را بوجود می‌آورند.

چون سرعت تکثیر باکتری‌ها بسیار زیاد است، لذا میتوانند در مدت کوتاهی اجتماع بزرگی از افراد مقاوم در مقابل استرپتومایسین بوجود آورند. این امر هر روز مشکل جدیدی در پزشکی و بهداشت بوجود آورده و مانع از ریشه کن کردن باکتری‌های بیماری‌زا میشود. این موضوع در تعداد زیادی از حشرات نیز دیده میشود، که در مقابل سموم مختلف با غلظت‌های معمولی مقاوم شده‌اند.

۴-۵ صنعتی شدن مناطق و تأثیر آن بر روی رنگ بدن جانوران :
تغییر رنگ بعضی از پروانه‌ها، نیز تحت تأثیر تغییراتی، که بدست انسان در محیط داده شده انجام گرفته است. رنگ بسیاری از پروانه‌ها طوری است، که با محیط زیست خود تقریباً هم‌رنگ می‌باشند و کمتر جلب توجه جانورانی را، که از آنها تغذیه می‌نمایند می‌کنند (استتار)،

بعضی از شب پره‌ها مثلاً شب پره درخت سفیدار (*Biston betularia*) در طول روز بر روی تنه درختانی، که بر روی آنها گل‌سنگ روئیده باستراحت می‌پردازد. چون رنگ بال آنها سفید بالک‌های تیره نامنظم است لذا در چنین محل‌هایی بسختی قابل رویت‌اند. در مناطق صنعتی شده بخاطر آلودگی شدید هوا (قبل از هر چیز بخاطر ترکیبات گوگرد دار) گل‌سنگها از بین می‌روند و علاوه بر آن رنگ تنه درختان در اثر دودزدگی تیره رنگ شده‌اند. رنگ بال پروانه‌های فوق‌الذکر در چنین شرایطی فاقد استتار بوده و باسانی دیده میشوند و مورد تغذیه قرار می‌گیرند (مثلاً بوسیله پرندگان).

شکل ۳۴ :

تیره شدن رنگ پروانه‌ها در اثر موتاسیون و انتخاب طبیعی در مناطق صنعتی دودزده. شکسل بالا فرم اولیه، شکل پائین نمونه تیره رنگی که اثر موتاسیون بوجود آمده است.

در اواسط قرن اخیر برای اولین بار در چنین مناطقی آلوده، پروانه‌ای از همان گونه با رنگ تیره ظاهر شد. پروانه‌های تیره رنگ در محیط دودزده امتیازی برای انتخاب طبیعی کسب نموده و کمتر مورد توجه جانوران شکارچی قرار گرفتند. نتیجتاً افراد تیره رنگ رو باز دیاد رفته و پروانه‌هایی، که رنگ روشن داشته‌اند روبه کاهش نهاده‌اند، بطوریکه در بعضی از مناطق صنعتی بکلی از بین رفته‌اند و جای آنها را پروانه‌های تیره رنگ گرفته‌اند. امروزه در حدود ۷۰ گونه از پروانه‌ها شناخته شده، که در نقاط صنعتی تغییر رنگ داده و برنگ تیره درآمده‌اند موتاسیون‌هایی، که منجر به تیره شدن رنگ پروانه‌ها می‌گردند در مناطق

غیرصنعتی نیز گاهگاه بوجود میآید، ولی چون این تغییررنگ از لحاظ انتخاب طبیعی نامساعد است، لذا افراد تیره رنگ یا بسیار نادرا ندو یا بمرور از بین میروند. دانستن این موضوع بسیار قابل توجه است، که در منچستر انگلستان بخاطر اقداماتی، که برای جلوگیری از آلودگی هوا انجام گرفته مجددا پروانه هائی، که رنگ روشن دارند رو با افزایش نهاده اند.

فصل پنجم

تکامل اکولوژیکی

قسمت اعظم پدیده‌های سازشی، که در موجودات زنده دیده میشود، سازشهایی هستند، که در مقابل شرایط بخصوصی از محیط انجام میگیرند. بنابراین عوامل مخصوصی از محیط، تأثیر بسزائی در انتخاب طبیعی دارند. همراه با عوامل غیر حیاتی محیط (درجه حرارت، رطوبت، جریان هوا، مواد شیمیائی، شدت جریان آب و غیره) عوامل حیاتی یعنی تأثیر موجودات زنده بر روی یکدیگر (شکارها، انگل‌ها و رقیب‌ها) نیز اهمیت خاصی دارند. قبل از هر چیز مسئله رقابتها امری مهم در تکامل موجودات زنده بوده است، که ممکن است بین افراد یک گونه یا افراد گونه‌های مختلف بوجود آید. رقابت بین افراد گونه‌های مختلف موقعی پیش میآید، که همه آنها همزمان احتیاج به قسمتهای مهم و محدودی از محیط مانند غذا، محل‌های مخصوص تولید مثل، خواب و محل گذراندن زمستان و غیره داشته باشند. چنین فاکتورهائی، که تعدادشان محدود است با افزایش افراد یک اجتماع رویکاهش گذاشته و بالاخره به حداقل میرسند. بنابراین در اینجا عامل تراکم توده که تأثیر آن با ازدیاد تراکم شدت مییابد بحدی خواهد رسید، که از آن پس امکان افزایش تراکم جمعیت را محدود میسازد (مثلاً موقعی که محل خالی برای تخم گذاری دیگر وجود نداشته باشد).

در این صورت این فاکتور (کمبود محل تخم گذاری) بعنوان فاکتور محدود کننده تراکم توده مؤثر واقع میشود. البته در برابر آنها عواملی نیز وجود دارند، که بستگی به تراکم توده ندارند، مثلاً زمستان سخت، طوفان و امثال آنها، که باعث کاهش تراکم توده میگردند. دو گونه، که در بسیاری از موارد اساسی بایکدیگر رقابت میکنند نمیتوانند در کنار یکدیگر در محیط زندگی بخصوصی زیست نمایند، زیرا بهر حال یکی از دو گونه از لحاظ رقابتی بر دیگری ارجحیت داشته و این برتری هر قدر ناچیز باشد بمرور زمان باعث میشود که گونه دیگر را از محل دور کند و یا اصولاً باعث از بین رفتن آن شود. اینست یکی از واقعیت‌های مهم اکولوژیکی که منجر به پیدایش اصل یا قانون طرد رقابتی (Competitive exclusion principle) گشته است و گاهی اوقات هم بنام کاشفین آن مثلاً قانون موناورد (Monard) نامیده میشود. نتیجه این قانون اکولوژیکی اینست که هرگاه تغییر مناسبی در گونه‌ای بوجود آید، که منجر به کسب امتیاز در آن گونه گردد و شانس رقابت را برای رقبای خود کم کند آن تغییر باعث انتخاب طبیعی در گونه تغییر یافته میشود و همین امر باعث جدائی اکولوژیکی گونه‌ها در منطقه بخصوصی میگردد.

۵-۱ جدائی اکولوژیکی گونه‌ها و نیش اکولوژیکی :

در محیط زیست بخصوصی گونه‌های مختلف از مواد و عناصر و امکانات مختلف موجود در محیط استفاده میکنند، مثلاً در یک جنگل سارها و زاغچه‌ها برای تخم گذاری حتماً احتیاج به حفرات یا سوراخ‌هایی در تنه درختان دارند، در حالی‌که این محل‌ها برای سهره‌های درختی موجود در همان جنگل بلا استفاده هستند. سارها و زاغچه‌ها اقلاً در

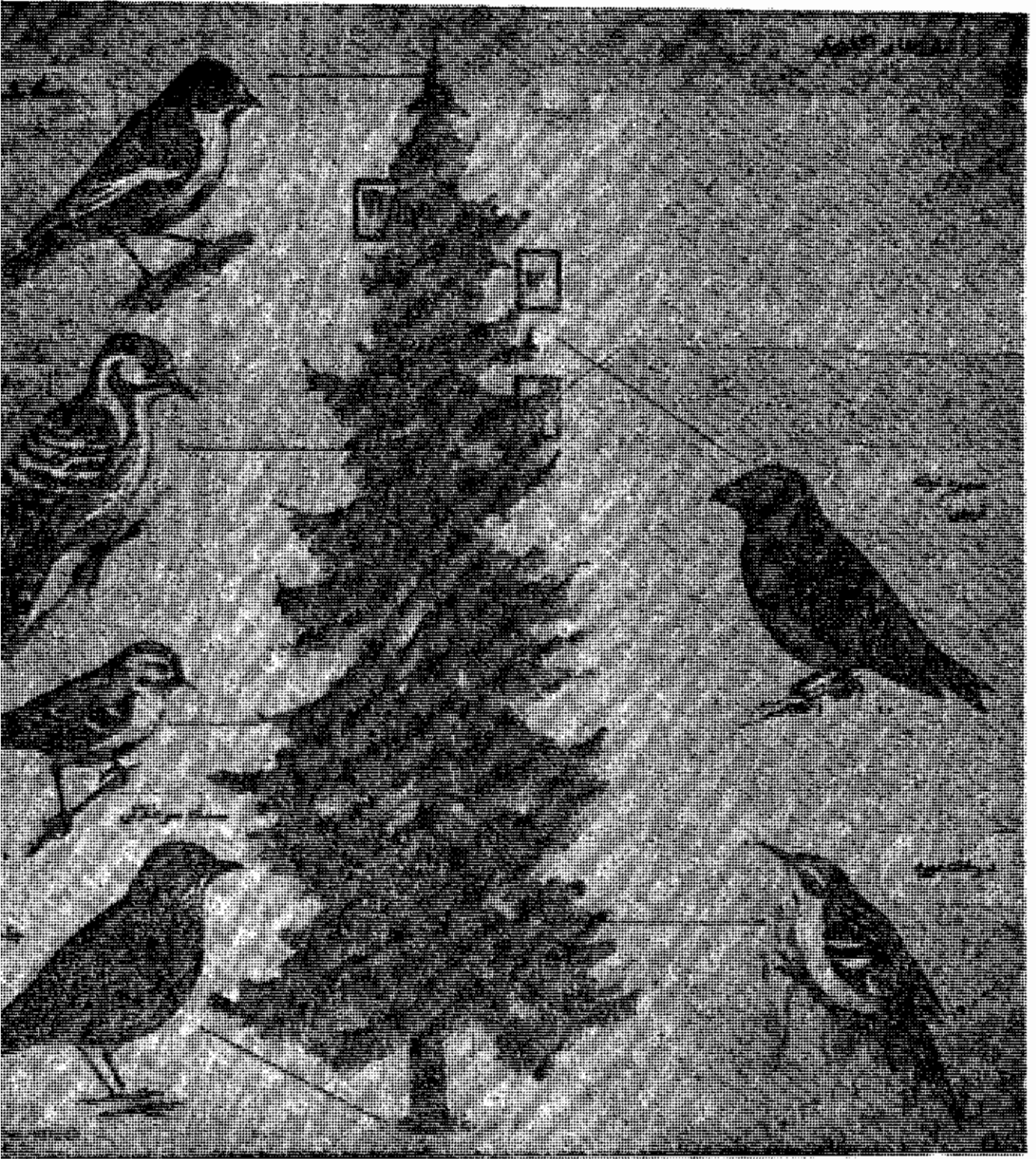
موقع تخم گذاری بر سر محل های مخصوصی (حفرات درختی) رقیب یکدیگر میشوند، اما سهره های درختی در این رقابت شرکت ندارند. بنابراین در این زمینه میتوان بین محیط زیست و محل زندگی فرق گذاشت .

برای سهره ها حفرات درختی در جنگل تنها جزئی از محیط زیست آنها را تشکیل میدهد و نبود و نبود آنها برایشان بی تفاوت است، اما برای سارها و زاغچه ها این حفرات محل زندگی بوده و یکی از عوامل محدود کننده محیط محسوب میگردد، که تراکم جمعیت آنها بدان بستگی دارد. در صورتیکه عناصر مختلف بوسیله گونه های مختلف بطرز متفاوتی مورد استفاده قرار گیرند ، یار رقابت بین آنها کاهش مییابد و یا بکلی از بین میرود. مثلاً یک باز بیشتر از شاخه های انتهائی درختی که در محیط زیست آن یافت میشود جهت لانه گذاری یا شکار یابی استفاده میکند در حالیکه دار کوبها بیشتر تنه همان درختان را جهت پیدا نمودن غذا و لانه گذاری مورد استفاده قرار میدهند (آنها از حشراتی که زیر پوست تنه درخت یافت میشود تغذیه میکنند).

نیش اکولوژیکی عبارت از روابط فیما بین داده های محیط ، احتیاجات و نحوه استفاده از آن بوسیله یک گونه است .

شکل ۳۵ :

نیش اکولوژیکی چند پرند در جنگل درختان سوزنی. دار کوبها و درخت نوردها *Certhiidae* بر روی تنه درخت به جستجوی غذا میپردازند در حالیکه درخت نوردها، که کوچکتر اند بدن بال حشرات کوچکی که در شیار های روی تنه درخت مخفی شده اند میگردند، دار کوبها با حفر سوراخهای نسبتاً عمیق و کندن پوست تنه درخت احتیاجات غذایی خود را تأمین میکنند. بعضی از سسکها (خانواده *Muscicapidae*) که به سسکهای سگس گیر معروف اند بر روی نوک شاخه های انتهائی درخت اقامت گزیده و حشرات در حال پرواز را شکار میکنند. سسک های سر-

طلائی (خانواده *Regulidae*) باوزن بسیار ناچیز خود (در حدود ۰ گرم) بر روی نازکترین شاخه هانشسته به شکار حشرات میپردازند. سهره نوک قیچی (خانواده *Fringilidae*) برای استفاده

ازدانه های میوه درختان سوزنی تخصص یافته وبالاخره چلچلک ها (خانواده Turdidae) بر روی زمین بدنبال غذا (کره ها و حلزون) میگردد.

بنابراین نیش اکولوژیکی محل بخره موصی نبوده بلکه رابطه چند جانبه ایست، که بین یک گونه بخصوص و محیط زیست آن وجود دارد درحالیکه بیوتوپ یک نوع محل زندگی آنرا (آدرس) نشان میدهد (مثلا جوی آب، چمن، جنگل وغیره) که در آن نیش ها وجود دارند. بدین لحاظ میتوان گفت نیش اکولوژیکی عبارت از خواسته های یک گونه از محیط است.

قانون طرد رقابتی فوق الذکر باتوضیحات داده شده بقرار ذیل توجیه

میگردد:

انواع سیمپاتریک (Sympatric) یعنی گونه هائی که در یک منطقه جغرافیائی بخصوص زندگی مینمایند، نمیتوانند نیش اکولوژیکی واحدی داشته باشند. اختلاف بین نیش های اکولوژیکی گونه ها باعث کاهش رقابت بین آنها میگردد و در طول تکامل منجر به جدا شدنشان از لحاظ طرز زندگی گردیده است. در واقع در اینجا رقابت باعث جدائی اکولوژیکی گونه ها بوده است، یعنی نیش های اکولوژیکی متفاوتی در آنها تشکیل گردیده، بطوریکه تحمل اکولوژیکی در مقابل رقبا، باعث پیدایش انواع صفات یارفتارهای بخصوص در گونه های مختلف گشته است.

چون نحوه استفاده ازداده های محیط زیست احتیاج به نوع بخصوصی سازش دارد لذا بدین نحو تنوع زیادی در ساختمان بدن موجودات زنده پدیدار گشته است. ساختمان های مختلف رفتارهای متفاوت و طرز زندگی موجودات زنده تصویری از تنوع نیش های اکولوژیکی آنها در محیط است. مثلا پرنده هائی که در یک جنگل

طعمه خواران کوچک و آشغال خواران

شکل ۳۶: نیش های اکولوژیکی و هم جواری
 اجتماعات مرجانی باعث ایجاد نیش های اکولوژیکی زیادی میشود. بعضی از گونه ها از آنها
 تغذیه مینمایند و عده ای دیگر از آنها بعنوان تکیه گاه یا پناهگاه استفاده میکنند

طوطی ماهیها از خود سرجانها تغذیه مینمایند، پنس ماهیها باپوزه کشیده خود غذا را از داخل حفرات بیرون میکشند، انواع ثابت تا اندازه‌ای بدخل بدن سرجانها فروبیرونند، انواع شکارچی‌ها از سایرین تغذیه میکنند و همچنین انواع گیاه خوار نیز در اینجا نیز از جلبکهای موجود بر روی بدن سرجانها تغذیه مینمایند.

زندگی میکنند اختلافات زیادی در انتخاب نوع غذا، چگونگی- کسب و سحلی که آنها جستجو میکنند دارند و بهمین نسبت ساختمان متقار و بدن آنها باطرز رفتار و نحوه کسب غذا و غیره متناسب گردیده و با یکدیگر متفاوت شده‌اند.

برای روشن شدن این موضوع که نقش یک بیوتروپ در زندگی موجودات زنده تا چه حد مؤثر است میتوان اجتماعات سرجانی و موجودات زنده مختلفی را که در آنجا زندگی مینمایند نام برد.

(به شکل ۳۶ مراجعه شود).

۲-۵ انواع مختلف طرد رقابتی و افزایش اختلافات :

اصل طرد رقابتی تا اندازه‌ای باعث جدا شدن نحوه زندگی انواع مختلف (نیش‌های اکولوژیکی) می‌گردد و زندگی مسالمت آمیز آنها را در کنار یکدیگر امکان پذیر می‌سازد. اما در گونه‌هایی که در مناطق جغرافیائی جداگانه‌ای زندگی مینمایند (انواع آلوپاتریک Allopatric) ممکن است نیش‌های اکولوژیکی بسیار مشابهی - تشکیل داده و هم‌گرائیهای زیادی را نشان دهند. مثلاً کولیبری در آمریکای جنوبی و پرند‌های شهدخوار در آفریقا نیش‌های مشابهی ایجاد کرده و موقعیت‌های همانندی را دارا هستند و به همین دلیل هم - گرائیهای زیادی در آنها دیده میشود. انواع فوق‌الذکر و سایر پرندگان شیره خوار مثل مرغهای عسل خوار استرالیائی (Meliphagidae) و یا پرندگان شیره خوار جزایرها وائی (Drepanididae) فرم مخصوصی که مناسب با نحوه کسب غذا (شیره خواری) میباشد دارا گردیده‌اند. با وجودیکه این پرندگان از لحاظ خویشاوندی از یکدیگر دور هستند، مع الوصف صفات مشابهی کسب کرده‌اند. تعداد بسیاری از هم‌گرائی‌ها مشابه آنچه در بالا ذکر گردید در عالم گیاهان نیز دیده میشود. مثلاً فرم‌های مخصوصی از گیاهان که برای زندگی در مناطق خشک سازش یافته‌اند (گیاهان آبدار = Succulence) در آمریکا از کاکتوس‌ها، در آفریقا از شیرمال‌ها (Euphorbiacea) و در ماداگاسکار از تنه‌ها خانواده موجود در آنجا Didiereacea بوجود آمده‌اند. در حالیکه گونه‌های مختلف موجود در مناطق جغرافیائی مجزا (انواع آلوپاتریک) میتوانند نیش‌های اکولوژیکی مشابهی را تشکیل

دهند و هم گرائیهای متناسبی بوجود آورند، انواعی که در یک منطقه جغرافیائی بخصوص زندگی میکنند (انواع سیمپاتریک) نیش های اکولوژیکی مختلفی را تشکیل داده و باعث کاهش رقابتها میگردند. برای روشن شدن موضوع سبادت به ذکر چند مثال مینمائیم .

بسیاری از گونه های نزدیک بهم (مثلا از یک جنس یا خانواده) در بیوتوپ های مختلف زندگی کرده و بنابراین رقابتی بین آنها وجود ندارد. مثلا بین گروه عقابها *Circus aeroginosus* و *G. pygargus* که در بیوتوپ های مختلف زندگی مینمایند از لحاظ اکولوژیکی جدا بوده و رقابتی بین آنها وجود ندارد. همین پدیده در مورد موش صحرائی

(*Clethrionomys glareolus*) و موش جنگلی (*Apedemus sylvaticus*)

و همچنین در مورد سهره نوک قیچی درخت کاج (*Loxia curvirostra*)

و سهره نوک قیچی درخت سرو (*Loxia pytiopsittacus's*) و یا قورباغه

چمنی (*Rana temperavia*) و قورباغه باطلای (*Rana arvalis*)

نیز صدق میکند و همانطوریکه از نامشان پیداست محل و طرز زندگی آنها متفاوت است. گونه های نزدیک بهم در کوهستانها میتوانند

هر کدام برای زندگی در ارتفاعات بخصوصی تخصص پیدا کرده و باین ترتیب بسته به ارتفاع از یکدیگر جدا شده باشند. مثلا -

خرگوش برفی (*Lepus timidus*) در مناطق کوهستانی سلسله

جبال آلپ زندگی میکنند، در صورتیکه خرگوش صحرائی (*Lepus europeus*)

بیشتر در مناطق مسطح یافت میشود. انواع مختلف کبک ها مثلا

Lagopus mutus و *Lagopus lagopus* و *Tetrastes bonasus*

هریک به تناسب ارتفاع محل مخصوصی برای زندگی دارند. جانورانی که در آبهای جاری زندگی میکنند بسته به احتیاجات حرارتی و میزان

اکسیژن محلول در آب هر کدام در قسمت بخصوصی از سیر جویبارها یافت میشوند. کرمهای پلاناریا نمونه های خوبی برای اثبات این موضوع هستند (شکل ۳۸). همچنین استفاده از یک بیوتوپ در فصول مختلف سال یا ساعات بخصوصی از شبانه روز باعث کاهش رقابت میگردد. مثلا در بین پرندگان شکاری جغدها شب هنگام و بقیه در روز بدنبال شکار میروند و یا عده ای از پرستوها در روز حشرات در حال پرواز را شکار مینمایند و عده ای دیگر در شب و همچنین بعضی از انواع ماهیهای رودخانه (*Pomoxis annularis*) در آمریکا بهنگام روز فعالیت دارند در حالیکه بعضی دیگر (*Pomoxis nigromaculatus*) در شب فعالیت دارند.

شکل ۳۷ :

چهارگونه مختلف از شپش مانندها (Mallophaga)

که در شکل دیده میشوند هر کدام برای زندگی در بین قسمتهای بخصوصی از پره های میزبان تخصص یافته اند.

همچنین در انسان سه گونه از شپش مانندها Anoplura

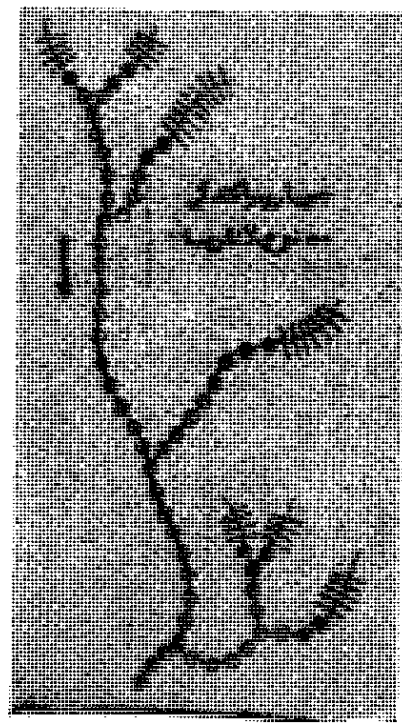
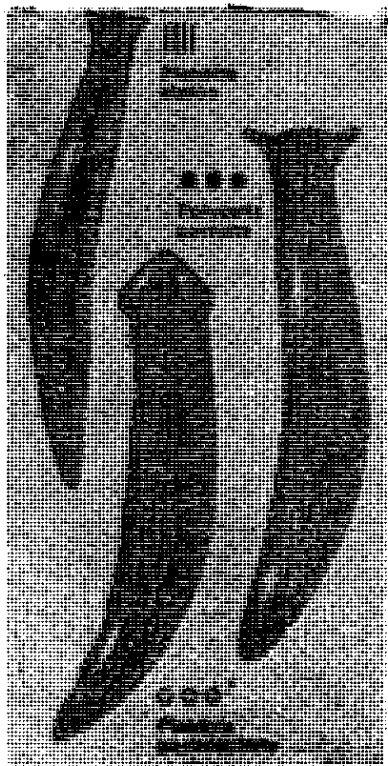
دیده میشود که یک نوع از آنها روی سر و نوع دیگر

در لباس و سویی در لابلای موهای زهار زندگی میکنند

و محدود به همان مناطق اند.

سرانجام ممکنست اختلافات جزئی در نوع غذا و نحوه کسب آن منجر به طرد رقابتی شود. مثلا در بین پره های یک پرنده بخصوص انواع مختلف شپش مانندها (Mallophaga) بصورت انگل های خارجی زندگی میکنند و هر کدام از آنها در قسمت های بخصوصی از پره های بدن پرنده دیده میشوند و بدینسان محل زندگی سجزائی دارند. پرنده

هائی که روی یک درخت بخصوص زندگی میکنند نه تنها بدنبال غذاهای متفاوت میباشند، بلکه درقسمتهای مختلف درخت نیز آنرا جستجو میکنند. مثلاً شش نوع چرخ ریسک اروپائی بر روی یک درخت نیش های اکولوژیکی مجزائی تشکیل داده اند بطوریکه یکی از آنها خارج از فصل تخم گذاری غذای خود را بیشتر از روی زمین و

شکل ۳۸: محل زندگی سه گونه از کرمهای پلاناریا در طول مسیر یک جویبار.

- ۱- نمونه آلپی (*Planaria alpina*) که با علامت |||| نشان داده شده چون تنها در آبهای سرد و تمیز میتواند زندگی کند، لذا فقط در محل جوشش چشمه ها یافت میشود.
- ۲- *Polycellus cornuta* که با علامت نمایش داده شده کمی دورتر از چشمه ها یافت میشود.
- ۳- *Planaria gonocephala* که با علامت ه ه ه ه نمایش داده شده و احتیاج به گرمای بیشتری دارد در جویباری دور از چشمه ها یافت میشود.

دیگری از روی شاخه‌های درخت، آن یکی فقط از شاخه‌های انتهائی و بالاخره آخری از روی تنه درخت بدست می‌آورند. حتی از لحاظ حفرات درختی که در آنها تخم‌گذاری میکنند خواسته‌های متفاوتی در آنها وجود دارد (ارتفاع سوراخ از زمین، اندازه سوراخ و عمق آن). متفاوت بودن طرز تغذیه در پرندگان را از روی شکل و ساختمان منقارشان که غالباً جهت کسب غذای بخصوصی فرم خاصی دارا شده است میتوان مشاهده نمود.

درک این واقعیت که رقابت عامل بوجود آورنده تخصص و ایجاد نیش‌های اکولوژیکی نزدیک بهم میگردد از آنجا روشن میشود، که اگر در منطقه‌ای یک گونه خاص وجود نداشته باشد نیش اکولوژیکی آن بوسیله گونه‌های دیگر اشغال میگردد. مثلاً در ایرلند چون خرگوش صحرائی وجود ندارد نیش اکولوژیکی مخصوص بانرا نیز خرگوش برفی اشغال نموده است. سهره قرمز (*Fringilla coelebs*) در قاره اروپا هم در جنگلهای درختان سوزنی‌زندگی میکند و هم در جنگلهای درختان برگ پهن. اما در جزایر قناری مثلاً تنریفا (*Teneriffa*) سهره دیگری یافت میشود که از لحاظ خویشاوندی با سهره قرمز نزدیک است. در آنجا این دو رقیب بدین ترتیب نیش‌های اکولوژیکی مجزائی دارا شده‌اند که، سهره قرمز فقط در جنگلهائی با درختان برگ پهن و دیگری در جنگلهائی با درختان سوزنی‌زندگی میکند. در گیاهان نیز میتوان تشکیل چنین نیش‌هایی را مشاهده نمود.

مثلاً هرگاه سه نوع گیاه ذیل :

غله خودرو (*Bromus erectus*) و دم روباهی چمنسی -
 (*Alopecurus pratensis*) و چاودار بیابانی (*Arrhenatherum elatius*)

به تنهایی روئیده شوند، یعنی مسئله رقابت وجود نداشته باشد، چاودار بیابانی نقاط نیمه مرطوب را اشغال مینماید در حالیکه غله خودرو در مناطق خشک ترودم روباهی چمنی در نقاط کاملاً مرطوب میرویند.

تأثیر انتخاب طبیعی در جهت ایجاد نیش های اکولوژیکی مختلف در میان انواعی که رقابت دارند و در مناطق جغرافیائی مشترکی زندگی میکنند بمراتب واضحتر از مواردی است که هر یک از آنها به تنهایی در منطقه ای ساکن باشند. برای نمونه دوپرنده از خانواده Sittidae یکی کمرکلی کوچک (*Sitta neumayer*) و دیگری کمرکلی (*Sitta tephronota*) را یادآور میشویم، که اگر هر دو با هم در یک منطقه زندگی کنند از لحاظ شکل ظاهری اختلافاتی پیدا میکنند.

درسهره های داروین نیز پدیده ای مشابه آن دیده میشود که در مناطقی که گونه های مشابه در یک جزیره زندگی میکنند اختلاف شکل منقارشان بیشتر از نقاطی است که به تنهایی وجود دارند، زیرا در جاهایی که رقابت نباشد تخصص در نوع غذا ونحوه کسب آن کاهش مییابد.

اختلاف مربوط به شکل ظاهری نه تنها در خصوص غذا، بلکه در انتخاب محیط زیست نیز پدیدار میگردد، مثلاً دونوع قورباغه آمریکائی یکی *Scaphiopus holbrooki* و دیگری *S. couchi* در مجلهائی که با هم زندگی میکنند اولی ظاهری شنی ودومی گل رسی دارند.

فصل ششم

احتراز از رقابت در بین افراد یک گونه

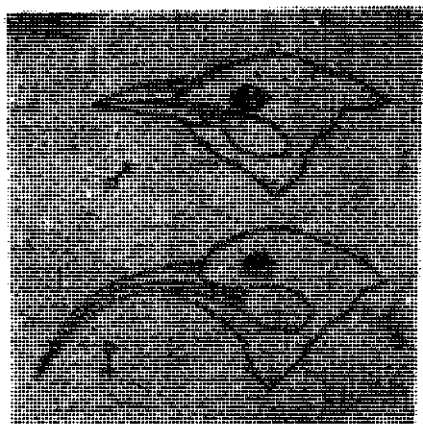
بطوریکه مشاهده نمودیم باتشکیل نیش های اکولوژیکی-
مختلف ممکن است رقابتها بین گونه هائی، که در یک منطقه جغرافیائی
بصورت هم جوارزندگی سینمایند کاهش یابد، اما افراد یک نوع
بعکس همیشه نیش اکولوژیکی یکسان دارند (واین یکی از صفات
گونه ای است) ، بطوریکه رقابت بین آنها همیشه وجود دارد واین امر
به تنازع بقا و انتخاب طبیعی مربوط میباشد. در این صورت ممانعت
از رقابت بیشتر در اثر پراکنده هموعان شدن در محیط و دفاع از
قلمرو انجام میگردد ، پدیده ای که ما آنرا از نزاع های بر سر محدوده
بین ماهیها " پرنندگان " خزندگان و پستانداران میشناسیم . در
بی مهرگان دفاع از محدوده نادر است دفاع از قلمرو بوسیله یک
جفت بیشتر بخاطر لانه سازی ' تخم گذاری و محافظت از نوزادان می باشد.
بدین ترتیب افراد ضعیف اجباراً مجبور میشوند به نقاط نامناسب
تری پناه ببرند و در آن محل ها یا نمیتوانند تولید مثل نمایند و یا
پس از تولید مثل موفق به پرورش تعداد کمتری از نوزادان خود میشوند
نتیجتاً تشکیل محدوده ها مانع از ازدیاد بیش از حد جمعیت گردیده و
عاملی برای تنظیم تراکم بوده و برای انتخاب طبیعی امکانات متعددی
را بوجود میآورد. حتی در موارد خاصی تکامل باعث ایجاد نیش های
اکولوژیکی متفاوت بین افراد یک گونه گردیده است، بطوریکه نیرو

ماده ها با صفات ارثی متفاوت از یکدیگر متمایز گشته و دوشکلی جنسی

شکل ۳۹: بسیاری از حیوانات - حداقل مدت زمانی - نسبت به محل بخصوصی وفادار میمانند. بعضی از آنها در محدوده منطقه مشترک از قلمرو خود در مقابل رقبا دفاع میکنند.

در آنها بوجود آمده است (Sexual dimorphism). مثلاً در خیلی از درندگان اختلافات فاحشی از لحاظ اندازه و شکل ظاهری بین نر و ماده ها وجود دارد، که محتملاً این اختلافات با جثه جانورانی که شکار میکنند متناسب است. همچنین در طرلانها و قرقیها مادهها بمراتب بزرگتر از نرها میباشند و از لحاظ شکل ظاهری نیز اختلافاتی دارند و این اختلافات ممکن است در نحوه کسب غذا مؤثر باشد. در نوعی زاغچه گوشه-واره دار (*Heterolochia acutirostris*) که در نیوزلند زندگی میکردند علاوه بر سایر اختلافات، منقار در جنسهای نر و ماده تغییر شکل فاحشی داشته است، بطوریکه در نرها منقار کوتاه و قوی بوده و غذای خود را در پوست تنه درختان جستجو میکردند، در حالی که مادهها دارای منقاری بلند و خمیده بوده و غذای خود را از محلهای دیگر تأمین میکردند و این بدان معنی است که دو شکلی بودن آنها باعث دارا شدن نیشهای اکولوژیکی جداگانه شده است. در عدهای از دارکوبهای متعلق به جنس (*Centurus*) که در جزایر کوچک مغرب هندوستان یافت میشوند نیز اخیراً اختلافاتی در شکل منقار و طول زبان در نر و مادهها مشاهده شده، که نشان دهنده نیشهای غذایی جداگانه برای هر یک از آنها میباشد.

شکل ۴. :

در زاغچه گوشه-واره دار *Heterolochia acutirostris* منقار نر و ماده ها با شکل کاملاً متفاوتی درآمده و دال بردار بودن نیشهای غذایی جداگانه میباشد.

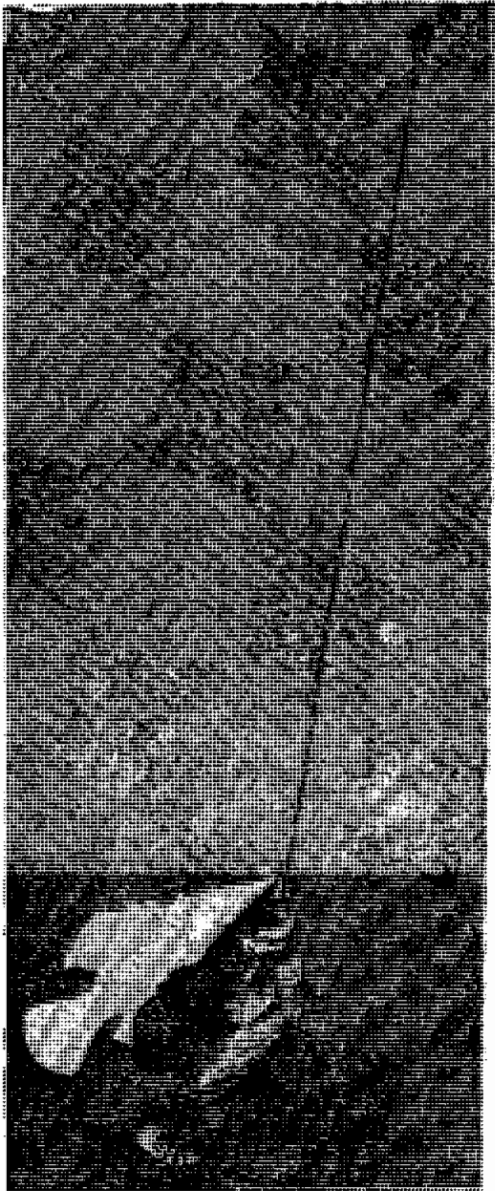
۱-۶ تشکیل نیش های اکولوژیکی جدید و تعداد گونه های موجود در محیط زیست :

ایجاد نیش های اکولوژیکی و طرد رقابتی بین انواع موجود در یک محیط زیست بدین معنی است که هر یک از آنها میبایست نیش اکولوژیکی مخصوص بخود را بسازد، یعنی هر کدام برنامۀ اکولوژیکی بخصوصی در پیش گیرند. ایجاد نیش های اکولوژیکی جدید (برنامۀ اکولوژیکی جدید) در محیط زیست به عوامل حیاتی و غیرحیاتی حاکم بر محیط و همچنین امکانات استفاده از آن بوسیله موجودات زنده بستگی دارد. در اینجا میتوان از نوعی کسب پروانه اکولوژیکی صحبت نمود، که آیا یک محیط زیست اجازه ایجاد نیش اکولوژیکی خاصی را به جانور میدهد یا خیر. مثلاً چون غلظت آب بمراتب بیشتر از هوا است، تعداد زیادی از جانوران مخصوص میتوانند در آب معلق مانده و پلانکتن ها را بوجود آورند، در حالیکه در درهوا پلانکتن وجود ندارد، زیرا خاصیت فیزیکی هوا مانع از معلق ماندن جانوران درهوا میباشد.

بدینگونه وجود پلانکتن ها در آب امکان بوجود آمدن نمونه هایی از موجودات زنده را که به نقطه ای چسبیده و ثابت شده اند داده است. این موجودات از پلانکتن ها تغذیه نموده و محیط آبی این امکان را بآنها میدهد که گامتهای خود را در آن بریزند، که پس از لقاح در آب ایجاد نسل بعدی را نمایند، در حالیکه چنین وضعیتی درهوا نمیتواند وجود داشته باشد. بهمین خاطر است که در آب تعداد زیادی از جانوران بصورت چسبیده به تکیه گاه زندگی میکنند (پولیپ ها، شقایق دریائی، بعضی از دو کفه ایها، بعضی از کرمهای شنی وغیره).

اما در خارج از آب حتی یک گونه از جانوران که بطور واقعی در محل ثابت شده باشد (صرفنظر از انگل‌ها) دیده نمیشود.

تشکیل نیش اکولوژیکی جدید بدین معنی است که موجود زنده از امکاناتی، که تا کنون استفاده نمیشده بطرز خاصی بهره‌برداری کند. مثلاً ماهی تیرانداز (Toxotes) عادت جدیدی کسب کرده

شکل ۴۱ :

تشکیل یک نیش غذایی جدید. ماهی تیرانداز (Toxotes) میتواند آبرافواره مانند تا حدود یک متر از دهان خود به هوا پرتاب نموده و حشراتی را که بر روی گیاهان نشسته اند هدف گیری نموده آنها را بداخل آب انداخته صیدشان نماید. برای هدف گیری بهتر تقریباً بطور عمودی در آب قرار میگیرد.

که میتواند آبرا از دهان خود بصورت فواره بطرف حشراتی که بر روی گیاهان خارج از آداب نشسته یا در هوا پرواز میکنند پرتاب نموده و پس از اینکه بداخل آب افتادند از آنها تغذیه نماید. بدین ترتیب توانسته است منبع غذایی کاملاً جدیدی (از خشکی) را برای خود کسب نماید. هر قدر امکان تشکیل نیش های اکولوژیکی جدید در یک بیوتوپ بیشتر باشد یعنی هر چه امکانات محیط اجازه تشکیل نیش های بیشتری را بدهد بهمان اندازه تنوع گونه ها در اجتماع موجودات زنده آن بیوتوپ بیشتر خواهد بود. در بیوتوپ هایی که تنوع زیاد وجود دارد مانند جنگل های گرم و مرطوب که در تمام طول سال برای زندگی مناسب است تعداد کثیری از گونه های مختلف یافت میشوند و این خود یکی از دلایلی است که در سوماترا (گرم و مرطوب) ۳۸ گونه از پرندگان یافت میشوند در حالی که در آلمان با وسعت تقریبی برابر با سوماترا تنها ۲۴ گونه پرنده زندگی میکند.

فصل هفتم

تشکیل نژادها و گونه‌ها

تکامل عملی است که در نتیجه آن طی نسل‌های متمادی گونه‌ها (= انواع) تغییر می‌نمایند، یعنی انواع جدیدی بوجود می‌آیند. بنا بر این تشکیل گونه‌های جدید پدیده‌ایست اساسی در امر تکامل. به همین خاطر داروین نوشته‌های اساسی خود را در امر تکامل «پیدایش انواع» نامیده است.

جمعیت‌های موجودات زنده شامل افرادی بی‌نظم و ترتیب نبوده بلکه از گونه‌های مختلفی بوجود آمده‌اند، که باعث شده‌اند تا بتوانیم آنها را طبقه‌بندی نمائیم.

۱-۷ تعریف گونه :

گونه را میتوان از دو جنبه مختلف تعریف نمود. یکی از روی صفات یا شکل ظاهری که یک‌گونه از مجموعه افرادی تشکیل میشود، که در کلیه صفات مهم بایکدیگر و بانسلی که از آنها بوجود می‌آید مشابه باشند. این تشابه بان جهت است که تمام آنها بخاطر دارا بودن صفات مشابه طبیعتاً نیش‌های اکولوژیکی برابری نیز دارند، یعنی به لحاظ اینکه شرایط انتخاب طبیعی در همه آنها تا حدود زیادی یکسان است صفاتشان نیز کم و بیش ثابت میماند. از طرف دیگر مساوی بودن صفات

در آنها از آن جهت است که افراد یک گونه در عمل تولید مثل دو جنسی دائماً صفات ارثی خود را (ژنهای خود را) بایکدیگر مخلوط میکنند و باین ترتیب مجموعه مشترکی از ژن‌ها را دارا میباشند (ژن پول). گونه را میتوان از روی این خاصیت مهم بطرز دیگری بشرح ذیل نیز تعریف کرد :

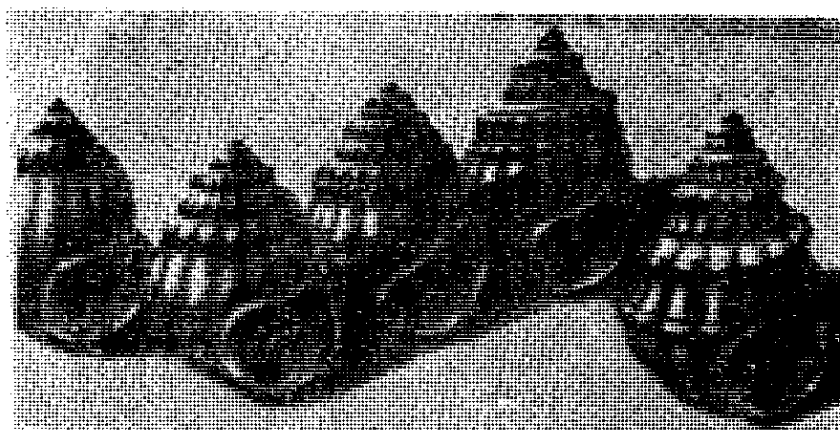
گونه از اجتماع افرادی تشکیل میشود که عملاً بایکدیگر جفت‌گیری میکنند و یا پنانسیل آمیزش دارند و از سایر انواع از لحاظ تولید مثل جدا هستند، یعنی با آنها تعویض ژن انجام نمیدهند، بنابراین یک گونه جماعتی را تشکیل میدهد که امکان تولید مثل دارد.

تشکیل گونه‌ها در عمل تکامل ممکن است به دو طریق انجام گیرد:

۱- تغییر تدریجی و تاریخی انواع (= ایجاد نوع بصورت تغییر-پذیری آلوکرون (Allochrone) - در طول تکامل صفات یک-گونه تحت تأثیر عوامل تکاملی مثلاً موتاسیون و انتخاب طبیعی بمرور تغییر کرده ، بطوریکه در طول دورانهای زمین شناسی به گونه جدیدی تبدیل گردیده است . اما تغییرگونه‌ها از این طریق منجر به افزایش تعداد انواع نمیشود و طبق تعریف بیولوژیکی گونه ، بسختی قابل درک است ، زیرا افراد اجتماعاتی که زمانی طولانی از یکدیگر جدا هستند طبیعتاً نمیتوانند ژنهایشان را بایکدیگر تعویض نمایند . در موارد مساعد و بخصوصی میتوان از روی فسیل‌های بدست آمده ، تغییرات در یک نوع را بطور واضح مشاهده نمود .

۲- شقه شدن انواع (ایجاد نوع بصورت هم زمان Synchronone)
بعکس آنچه در مورد تغییر تدریجی انواع بیان گردید در اینجا از یک گونه دو نوع مشابه ، که اصطلاحاً انواع خواهر نامیده میشوند بوجود

می‌آیند، که هم زمان بایکدیگر زندگی مینمایند. بدین ترتیب این پدیده باعث افزایش تعداد گونه‌ها شده و در طی تکامل باعث شاخه شاخه شدن درخت زندگی و همچنین تنوع زیاد موجودات زنده گشته است. شقه شدن انواع را میتوان تا حدودی تخصصی شدن گونه دانست که در فصول آینده مورد بحث قرار خواهد گرفت.

شکل ۴۲: ایجاد نوع بصورت تغییر پذیری تدریجی. در اینجا پنج فسیل از صدف هازون آبی *Viviparus* نشان داده شده، که تغییرات تدریجی نوع از آنها بخوبی مشهود است. این فسیل‌ها بترتیب در طبقات مختلف پالئوزوئیک پیدا شده‌اند.

۷-۲ عواملی که منجر به تشکیل گونه‌های جدید میشوند:

جدائی - عامل اصلی تشکیل گونه‌ها. داشتن گروه‌هایی از افراد یک گونه از سایرین است. بطوریکه جدائی آنها باعث گردیده که دیگر نتوانند بایکدیگر تعویض ژن انجام دهند. پس از اینکه تعویض ژن در بین گروه‌های مختلف متوقف گردید هر دسته ممکن است در جهت خاصی تکامل یابند. چنین جدائی‌هایی را که محتملاً منجر به تشکیل گونه‌های جدید در یک اجتماع میشود اصطلاحاً Separation مینامند. این پدیده قاعدتاً بدین جهت بوجود می‌آید، که اجتماع یک

گونه در مناطق جغرافیائی مختلفی پراکنده شده و یا افراد اجتماع بخاطر کمبود مسکن از یکدیگر فاصله گرفته و کم کم جدا شده و مناطق جغرافیائی جدیدی را اشغال میکنند (جدائی جغرافیائی). تشکیل گونه‌های جدیدی که در نتیجه جدائی جغرافیائی بوجود آمده باشند اصطلاحاً Allopatric Separation مینامند ، که در آن ابتدا گونه‌های جدید در مناطق مجزا زندگی کرده (Allopatric distribution) ولی بعدها ممکنست در مناطق بخصوصی باهم دیده شوند. جدائی جغرافیائی در بین افراد یک اجتماع ممکنست بطرق مختلف ذیل انجام گیرد :

۱- در مورد پراکنده‌گی نوع ممکنست تعدادی از افراد بر حسب تصادف از سوانعی ، مانند کوهها و آبها عبور کرده و اجتماع جدیدی را در منطقه تازه‌ای بنیان‌گذاری کنند.

۲- تغییرات جوی در طول دوران تکاملی زمین مثلاً دوران یخ-بندان ، تبدیل تدریجی جنگلها به مزارع یا صحاری ، که با تغییرات آب و هوای آن همراه است ، ایجاد کویرها و غیره باعث گردیده که اجتماعات موجود در محل درجات مختلف پراکنده شده و در مناطق جدیدی ساکن گردند .

چنانکه در اروپا حرکت یخ‌ها از شمال به جنوب باعث تخریب دامنه کوهها گردیده و بسیاری از انواع را از اروپای مرکزی به جنوب یا جنوب غربی منتقل نموده است (glacial refugium) ، که این امر باعث جدائی جغرافیائی جمعیت‌ها شده است. در آفریقا نیز پس از پایان دوران بارانی (دوران Pluvial) بسیاری از جنگلهای یک پارچه بصورت مناطق جنگلی کوچک مجزا درآمده و نتیجتاً باعث جدائی جغرافیائی انواع گردیده است .

۳ - بعد از ذوب یخ‌های دوران یخ‌بندان قسمتی از خشکیها حدود ۱۰۰ متر در زیر آب فرورفته و از بلندیها جزایری بوجود آمده است و باین ترتیب جمعیت‌های موجود در آنها از سایرین جدا گردیده‌اند . جدائی افراد یک جمعیت در مناطق جغرافیائی مختلف باعث تشکیل صفات مختلف در آنها میشود ، که برای روشن شدن موضوع شواهد زیر ذکر میگردد :

۱- هر کدام از گروه‌های جدا شده از یک جمعیت دارای قسمتی از مجموعه ژنهای آن جمعیت است ، بطوریکه طبیعتاً اختلافاتی در فرکانس ژنی گروه‌های جدا شده وجود دارد . این موضوع مخصوصاً در گروه‌هایی که بوسیله تنها چند فرد بنیان‌گذاری شده بخوبی مشهود است (مثلاً جزیره‌ای که بوسیله تعداد معدودی از افراد یک گونه اشغال میگردد .

۲- همراه با موتاسیون‌هاییکه ممکنست در گروه‌های مجزا شده - بطور مساوی بوجود آید (موتاسیون‌های موازی) ، موتاسیون‌های بخصوصی نیز در یکی از گروه‌ها میتواند بوجود آید ، که باعث اختلاف ترکیب ژنی آنها با سایر گروه‌ها میگردد .

۳- دسته‌هاییکه از لحاظ فضائی از یکدیگر مجزا هستند هیچگاه در شرایط محیطی کاملاً برابر قرار نمیگیرند (مثلاً آب و هوای مختلف یا رقبای مختلف) ، بطوریکه انتخاب طبیعی در جهات مختلفی انجام میگیرد که خود منجر به ایجاد صفات متفاوت در جمعیت‌های جدا شده میگردد .

۳-۷ ایجاد نژادهای جغرافیائی (زیر گونه‌ها Subspecies)
گونه‌ها در اثر فعل و انفعالات بوجود می‌آیند - تعداد کثیری از

انواع، که در یک منطقه جغرافیائی بزرگ زندگی مینمایند بصورت جمعیت‌هایی با اندازه متفاوت بطور مجزا از یکدیگر دیده میشوند که بدلائل فوق‌الذکر بایکدیگر اختلافاتی دارند. اگر در یک اجتماع جمعیتی با صفات ارثی خالص از سایر جمعیت‌ها متمایز باشد تشکیل یک زیرگونه یا نژاد بخصوصی را میدهد (Subspecies). بیشتر گونه‌هایی که در منطقه وسیعی پراکنده هستند نژادهای جغرافیائی - متفاوتی را بوجود می‌آورند. یک گونه که از تعداد زیادی زیرگونه - ساخته شده باشد گونه چند نژادی (Polytypus) نامیده میشود. در جائیکه نژادهای مختلف یک گونه مجدداً بایکدیگر آمیزش نمایند تولید هیبرید (hybride = نوزادی که از آمیزش دو نژاد مختلف بوجود آید) مینمایند و بدین ترتیب منطه‌ای با افراد هیبرید بوجود می‌آید و صفات نژادهای مختلف بایکدیگر مخلوط میشوند. انسان نیز گونه‌ای است چند نژادی که نژادهای مختلف آن در نقاط جغرافیائی بخصوصی پراکنده بوده و میتوانند با یکدیگر آمیزش داشته باشند.

از آنجائیکه عوامل غیرحیاتی محیط‌مثلاً درجه حرارت و رطوبت در مناطق جغرافیائی پیوسته بتدریج تغییر میکنند (مثلاً از ساحل دریا بطرف خشکی) میتوان تغییرات تدریجی مربوط به سازش‌های مختلف متناسب با شرایط محیط را مشاهده نمود، که ما آنها را صفات کسب شده تدریجی یا Clines مینامیم. مثلاً در جانوران خونگرم اندازه بدن همراه با کاهش متوسط درجه حرارت محیط افزایش مییابد اما ضمائی از بدن که بطرف خارج قرار میگیرند مانند گورشها و دم و یادست و پا از طولشان کاسته میشود (قانون نسبی آلن Allen). این قبیل

تغییرات متناسب با شرایط سرد محیط انجام گرفته و در هر حال منجر به کاهش ازدست دادن حرارت بدن به محیط می‌گردد. تغییر تدریجی صفات در مناطق جغرافیائی پیوسته را که در اثر عوامل غیر حیاتی بوجود می‌آیند میتوان به سایر اختلافاتی که در صفات نژادهای جغرافیائی توضیح داده شده است اضافه نمود. این قبیل صفات نیز در بسیاری از موارد نوعی سازش مستقیم با محیط را نشان میدهند، مثلاً پستاندارانی که در مناطق سرد سیر زندگی میکنند پوشش موئی متراکمتر از پستاندارانی دارند که در مناطق گرمسیر یافت میشوند. در بسیاری از موارد در بین پستانداران و پرندگان صفاتی مشاهده می‌گردد، که مربوط به سازش با محیط نیستند.

در این قبیل موارد صفات تحت تأثیر ژن‌ها بوجود آمده و ممکن است همراه با آنها صفات دیگری در جانور بوجود آید و آن صفات از لحاظ انتخاب طبیعی حائز اهمیت باشند، مثلاً نژادهای فیزیولوژیکی (ژنهای چند صفتی Polypheny of Gene). نمونه‌های حد واسطی که در مرزهای جغرافیائی دیده میشوند و نشان دهنده تبدیل گونه به زیرگونه (= نژاد) میباشند مثالهای جالبی برای نشان دادن ایجاد نژادهای جغرافیائی میباشند.

در این مورد میتوان چرخ ریسک سرسیاه (*Parus major*) را بعنوان مثال ذکر نمود. تعداد کثیری از نژادهای متفاوت این پرنده (بیش از ۳ نژاد) از اروپا تا ایران، هندوستان، جنوب چین، ژاپن تا حدود نواحی آمو وجود دارد. (در این نواحی چرخ ریسک کوچک *p. Major minor* دیده میشود. نژادهای مختلف این پرنده بوسیله رنگ بالها، پشت و شکم از یکدیگر متمایز میگردند و در هر نقطه‌ای که دو

۳ ع - الف

۳ ع - ب

۳ ع - ج

شکل ۳ - ۲

۳ ع - د

الف - تشکیل گونه در چرخ ریسک بزرگ - از چرخ ریسک بزرگ (*Parus major*) سه نژاد مختلف وجود دارد که در اروپا نژاد بزرگ (گروه **Major**)، در آسیا و سیبری و سواحل پاسیفیک نژاد آسیای جنوبی (گروه بخارائی) و در شرق آسیا نژاد کوچک (گروه **minor**) دیده میشوند. در منطقه آمو دو گروه کوچک و بزرگ با یکدیگر دیده میشوند اما هیچگونه آمیزشی ندارند بطوریکه رفتارشان درست مانند دو گونه مجزا است (انواع سیمپاتریک) در منطقه مشترک جنوبی یعنی ازبکستان و هندوچین، که گروههای مختلف در کنار یکدیگر یافت میشوند بین آنها آمیزش دیده شده و تعویض ژن انجام میگیرد. در مرکز آسیا نیز منطقه مشترکی بین نژاد بزرگ و نژاد بخارائی یافت میشوند و آمیزش دارند.

a = *Parus major major* نژاد بزرگ

b = *Parus major bokharensis* نژاد بخارائی

c = *Parus major minor* نژاد کوچک

ب - پراکنندگی سه نژاد مختلف

ج - نژادهای جغرافیائی گورخرصحرائی - در گورخرصحرائی (*Equus quagga*) می توان چندین نژاد (۱، ۲، ۳، و ۴ در شکل) تشخیص داد. وجه تمایز آنها از طرفی پیدایش خطوط تیره بینابینی بر روی سطح بدن و از طرف دیگر کاهش خطوط تیره روی ضمام حرکتی است که هرچه بطرف جنوب نزدیک شویم واضحتر میگردد. در نمونه یک که انقراض نسل حاصل کرده خطوط روی دست و پا از همه واضحتر است.

Equus grevyi = ۱

« *quagga bohmi* = ۲

« « *chapani* = ۳

« « *burchelli* = ۴

د - نژادهای جغرافیائی نوعی مرغابی (*Merganetta armata*) در این مرغابی ها تنوع رنگ درنرها فوق العاده جالب است در صورتیکه ماده ها دارای رنگ ساده و یکنواختی هستند.

شکل ۴ - ه - اختلاف ناچیز مربوط به رنگ حلقه ای از پوست بدون بر اطراف چشم پرستوهای دریائی که وسیله ای برای شناسائی نوع میباشد (به صفحه ۳، ۲، ۱ مراجعه شود)

تشكيل نژاد و گونه

(Regulus regulus)

(Regulus ignicapillus)

(Phylloscopus collybita)

(Certhia familiaris)

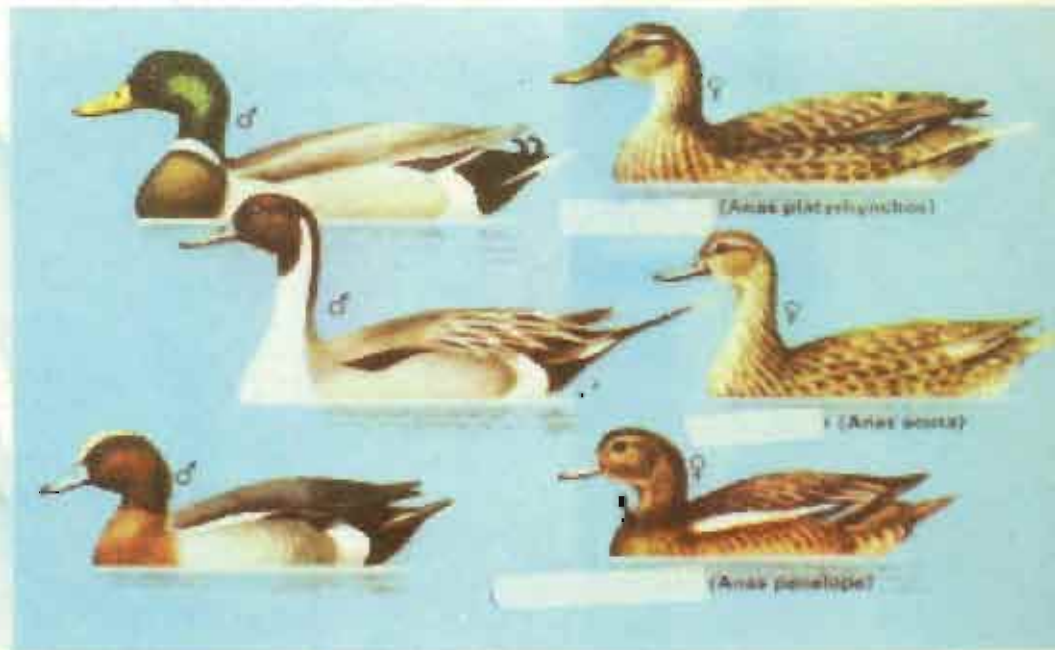

(Phylloscopus trochilus)

(Certhia brachydactyla)

ع ع الف

(Anas platyrhynchos)

(Anas boschas)

(Anas penelope)

ب - ع ع

ع - ع ع

Chaetodon capistratus

Chaetodon vagabundus

ع - ع ع

شکل ۴ : تشکیل نژاد و گونه

الف - شناسائی گونه ها بوسیله صدا - انواع مختلف پرندگان کوچک وجود دارند که در کنار یکدیگر زندگی کرده و آمیزش ندارند . از لحاظ رنگ و شکل ظاهری آنقدر یکدیگر شباهت دارند که در حین تشخیص ممکن است اشتباه شوند ، اما آنها را میتوان از روی صداهای بخصوصشان بخوبی از یکدیگر تمیز داد .

برای جلوگیری از دورگه شدن میبایستی انواع جانوران همنوع و جنس خود را بشناسند . در پرندگان این امر غالباً از طریق بینائی انجام میگردد و رنگهای مختلف وسیله شناسائی آنها قرار میگیرد .

ب - در مورد مرغایها ماده ها از لحاظ رنگ استتار دارند در حالیکه نرها در فصل جفت گیری دارای پره های رنگی متنوع و جالب توجه میگردند .

ج - در انواع قوهای سفید بالغ موجود در اروپا شکل و رنگ منقار وسیله تشخیص گونه ها میباشد . این شناسائی تنها در نرهای بالغ امکان پذیر است در حالیکه قوهای جوان همه دارای منقاری ساده و مشابه هستند .

a = *Cygnus bewickii*

b = *Cygnus cygnus*

c = » olor

د - شناسائی نوع از طریق بینائی در ماهیها - دو نوع نزدیک بهم از ماهیهای موجود در سواحل مرجانی اقیانوس کبیر بوسیله صفات ظاهری از یکدیگر متمایزاند ، که وسیله شناسائی بوده و تنها نه همنوعان حمله نموده و آنها را از قلمرو خارج میسازند .

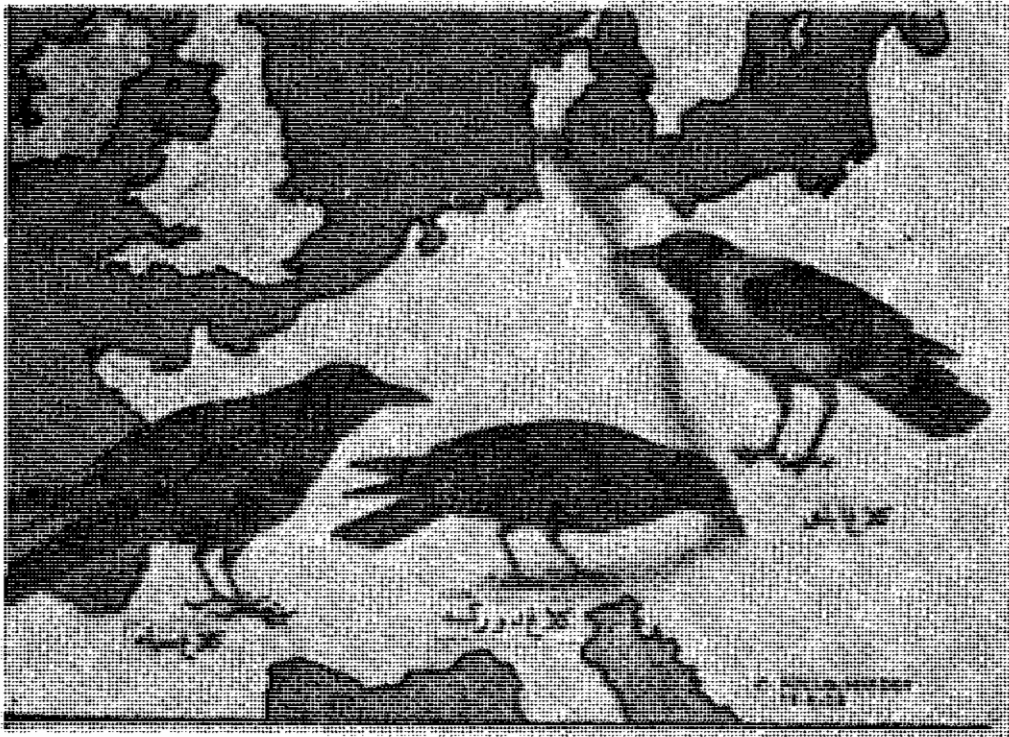
نژاد مختلف بایکدیگر تماس حاصل میکنند و ایجاد دورگه‌ها را مینمایند، یعنی بایکدیگر آمیزش نموده و یک منطقه از دورگه‌ها بوجود می‌آورند. بعد از دوران یخ‌بندان نژاد اروپائی یعنی چرخ ریسک سرسیاه از منطقه بزرگ پراکندگی فعلی بطرف مشرق گسترش یافته، بدون اینکه نژادهای جغرافیائی جدیدی بوجود آورد. در منطقه آمور یعنی دورترین نقطه شرقی با چرخ ریسک کوچک برخورد کرده و در آنجا منطقه مشترکی را تشکیل داده (= انواع Sympatric)، بدون اینکه با یکدیگر آمیزش نمایند. بنابراین دو نژاد موجود در دو انتهای منطقه بزرگ پراکندگی، بعد از اینکه مجدداً در ناحیه آمور بیکدیگر رسیده‌اند مانند دو گونه کاملاً مجزا رفتار نموده و نشان میدهند که پراکندگی جغرافیائی نیز میتواند منجر به تشکیل گونه جدید گردد. با وجود اینکه در سللهای اخیر دورگه‌هایی از چرخ ریسک سرسیاه و چرخ ریسک کوچک دیده شده ولی تحقیقات نشان داده‌اند که اختلافات این دو نژاد در تولید صدا و سایر رفتارها آنقدر متفاوت است که انتخاب جفت از نژاد دیگر با اشکالات زیادی روبرو بوده و بدین ترتیب خیلی بندرت اتفاق می‌افتد.

در کلاغها نیز حد مرزی جالبی بین گونه و نژاد یافت میشود. کلاغ سیاه (*Corvus crone crone*) در مناطق غربی پراکنده بوده و نمونه مشابه آن یعنی کلاغ ابلق (*Corvus crone cornix*) در مناطق شرقی زندگی مینماید. این دو نژاد در نتیجه پراکندگی جغرافیائی حاصله از دوران یخ‌بندان بوجود آمده‌اند.

بعد از ذوب شدن یخ‌ها هر دو نژاد مجدداً بطرف اروپای مرکزی گسترش یافته و در آنجا بایکدیگر برخورد نموده و ایجاد دورگه‌ها را

کرده‌اند؛ بطوریکه در آن نواحی منطقه نسبتاً باریکی ازدورگه‌ها از آنها تشکیل گردیده است.

در سایر مناطق این دونژاد کاملاً مجزا از یکدیگر زندگی مینمایند، در موارد دیگری ممکن است جدائی جغرافیائی ایجاد شده در اثر یخ‌بندان از تشکیل نژادها گذشته و منجر به تشکیل گونه‌های جدید شده باشد یعنی اگر مجدداً بایکدیگر در منطقه مشترکی برخورد نمایند یکدیگر را بعنوان هم‌نوع نشناخته و آمیزشی انجام نمیدهند. هر دو نوع میتوانند بطور مجزا در کنار یکدیگر زندگی کنند (= انواع سیمپاتریک)

شکل ۴۰ :

ایجاد دورگه‌ها در یک منطقه - کلاغ سیاه و کلاغ ابلق گونه‌های جغرافیائی هستند، که تبدیل نژاد به گونه را نشان میدهند. در جائیکه پراکندگی آنها بایکدیگر مشترک میگردد ایجاد دورگه‌ها را مینمایند. دورگه‌ها برنگ خاکستری متمایل به سیاه هستند و در نقشه بالا منطقه هاشورزده محل دورگه‌ها را نشان میدهد.

بلبل خال‌دار (*Luscinia luscinia*) و بلبل معمولی (*Luscinia megarhynchos*) که اولی در شرق و دومی در غرب آلمان زندگی میکنند در نواحی شمال شرقی هر دو با هم دیده میشوند. این دو نوع از لحاظ شکل ظاهری شباهت زیادی بی‌گد دیگر دارند و همچنین در مورد بسیاری از انواع دیگر، که در نتیجه یخ‌بندان از هم جدا شده‌اند نیز ایجاد نژادها و گونه‌ها دیده میشوند که در حال حاضر در قسمت‌های بزرگی از مناطق پراکنندگی خود در همسایگی یکدیگر زندگی میکنند. مثلاً دارکوب سبز و دارکوب خاکستری و غیره.

مناطق مرزی بین نژادها و گونه‌ها در مواردی که جدائی جغرافیائی مدت مدیدی بطول انجامیده و هنوز هم ادامه دارد بخوبی مشهود است، بطوریکه منطقه مشترک بین آنها وجود ندارد. این پدیده ایست که در مورد یک گونه در آمریکای شمالی یا آسیا و یا اروپا زندگی می‌کرده و پس از پایان دوران یخ‌بندان در نتیجه بالا آمدن آب‌ها گروهبائی از آنها از بقیه جدا شده‌اند بطوریکه رفت و آمد آنها از قسمتی که در آب فرورفته غیر ممکن گردیده است. مثلاً نوعی گاو وحشی آمریکائی (*Bison bison*) و گاو وحشی اروپائی مشابه آن (*Bison bonasus*) و همچنین گوزن قرمز اروپائی (*Cervus elaphi*) و گوزن آمریکای شمالی (*Wapiti*) از آن جمله‌اند. اینگونه انواع در اسارت میتوانند بایکدیگر جفت‌گیری نمایند ولی در طبیعت بخاطر اختلافات زیادی که دارند بایکدیگر آمیزش نداشته و در رده بندی بعنوان نیمه‌گونه یا فوق‌گونه آورده شده‌اند.

۷-۴ تشکیل نژاد و گونه در جزایر :

جمعیت‌هائی از موجودات زنده که در جزایر زندگی مینمایند بخاطر

جدائی جغرافیائی از جمعیت‌های مشابه دیگر که در شرایط متفاوتی (مثلاً آب و هوای مختلف) قرار گرفته‌اند بتدریج اختلافات بیشتری با یکدیگر پیدا میکنند. مثلاً در تعدادی از جزایر دریای آدریاتیک نژاد-های متعددی از یک گونه مارمولک (*Lacerta sicula*)، که در خشکی‌های مجاور زندگی میکنند یافت میشود. همچنین مارمولک-های آبی‌رنگ موجود در سواحل کاپری (*Lacerta sicula caerulea*) بخاطر رنگ و طرز رفتار مخصوص بخود بعنوان یک نژاد مجزا از نوع دیگری که در جزایر کاپری یافت میشود (*Lacerta sicula sicula*) متمایز است در حالیکه این دو نژاد تنها بوسیله راه‌آبی باریکی کسسه برایشان غیرقابل عبور است از هم جدا شده‌اند.

ممکن است بطور تصادفی مثلاً در اثر باد و طوفان انواعی از قبیل پرنده‌گان و حشرات به جزایری که از ساحل فاصله زیادی دارند آورده شود، که در آنجا جمعیت تازه‌ای تشکیل میدهند و در نتیجه جدائی از سایر هم‌نوعان (آنهائی که در خشکی باقی مانده‌اند) ایجاد نژاد و یا در زمان طولانی حتی گونه‌های تازه‌ای را می‌نمایند. مثلاً جزایر قناری ظاهراً دوسرته بوسیله عده‌ای از سهره‌های نارونی، که از خشکیها بدانجا راه یافته بودند اشغال شده است. صفات اولین دسته از مهاجرین در طول زمان آنقدر تغییر کرده بود، که پس از رسیدن دوسمین دسته از پرنده‌گان هم‌نوع مهاجر بدانجا هیچگونه اختلاطی بین آنها انجام نگرفت. چنانکه در تعدادی از این جزایر امروزه دو گونه از سهره‌های نارونی یافت میشوند بدون اینکه با یکدیگر آمیزشی داشته باشند. این دو گونه عبارتند از: *Fringilla teylea* و *Fringilla coelebs canariensis*. بعلاوه در گونه‌های فوق الذکر نیش‌های اکولوژیکی

جداگانه‌ای نیز بوجود آمده و نتیجتاً می‌توانند همزیستی مسالمت‌آمیزی با یکدیگر داشته باشند .
 شواهد زیادی از این قبیل تغییر محلها یعنی انتقال تصادفی عده‌ای از موجودات زنده از خشکیها به جزایر، که در طول تاریخ انجام گرفته و باعث بوجود آمدن عده‌های زیادی از گونه‌ها گردیده وجود دارد. مثلاً در جزایر هاوایی بیش از ۲۰ گونه مگس سرکه (جنس *Drosophila*) وجود دارد و این یک چهارم کلیه گونه‌های این جنس است که در سرتاسر دنیا یافت میشود .

۷-۵ مکانیسم انواع جدائیها- ممانعت از تشکیل دورگه‌ها :

افراد متعلق بیک گونه تشکیل اجتماعی رامیدهند که بایکدیگر آمیزش کرده و تولید مثل مینمایند، در صورتیکه با افراد گونه‌های مشابه در شرایط طبیعی آمیزشی نداشته و تولید مثل نمیکند. چنانچه تعدادی از افراد یک گونه بعللی از اجتماع خود جدا شده و مدت مدیدی بصورت مجزا زندگی نمایند همانطوریکه قبلاً توضیح داده شد در محیط جدید رفته رفته صفات جدیدی دارا میگردد بطوریکه اگر بر حسب تصادف با افراد اجتماع اولیه برخورد نمایند آمیزشی بین آنها انجام نمیگیرد و بنابراین میتوانیم آنها را دو گونه مجزا بدانیم .

مکانیسم‌های مختلف جدائی مانع از بوجود آمدن دورگه‌ها بوده و بدین ترتیب باعث متمایز شدن گونه‌ها از لحاظ ژنتیکی میشود. تاکنون انواع مختلفی از مکانیسم‌های جدائی در گونه‌ها شناخته شده که مهمترین آنها را شرح میدهیم .

بطور خلاصه میتوان از دو مکانیسم جداگانه نام برد یکی مکانیسمی که بعد از جفت‌گیری مؤثر واقع میشود (= مکانیسم جدائی بصورت

متاگام (Metagame) و دیگری مکانیسمی است که اصولاً مانع از جفت گیری میشود (= مکانیسم جدائی بصورت پروگام (Progame) در مورد جدائیهای نوع اول میتوان من باب مثال ناسازگار بودن ژنهای دو گونه مختلف بایکدیگر را نام برد، بطوریکه سبب اختلالاتی در نمو رویانی و مرگ دورگه های در حال تکامل میشود (= یکی از علل بالا بودن مرگ و میر در دورگه ها) و همچنین باعث کاهش نیروی جسمانی و یا قدرت رقابت در دورگه ها گشته و تحت تأثیر انتخاب طبیعی محکوم به فنا میگردند. از آن گذشته ممکن است دورگه ها بطور کلی عقیم باشند و خود بخود در نسل بعدی از گردونه خارج شوند. مکانیسم های نوع دوم که مانع از جفت گیری میشوند و نتیجتاً مانع از تشکیل هرگونه جنینی میگردند بسیار فراوان اند. من بسبب مثال تعدادی از آنها را ذیلاً شرح میدهم.

جدائیهای فصلی یا دوره ای :

گونه های مورد نظر در فصول مختلف سال فعالیت جنسی دارند، بنابراین در زمان های مختلف قادر به تولید مثل هستند. مثلاً عده ای از قورباکه ها و سالاماندرها تحت تأثیر درجه حرارت آب در زمانهای مختلف تخم گذاری میکنند. گونه های مختلف سوریانه ها ممکن است در فصول مختلف سال به پرواز عروسی بروند (سوریانه های نروماده در حال پرواز جفت گیری میکنند) و بنابراین از لحاظ جنسی جدا باشند. همچنین دو گونه از پروانه های کوچک متعلق به جنس *Ephestia* چون در زمانهای مختلف جفت گیری میکنند امکان آمیزش بایکدیگر را ندارند. یکی از آنها *E. unedontata* زودتر از پیله بیرون آمده و لاروان از برگ درختچه هائی از جنس توت فرنگی درختی (*Arbutus*)

تغذیه میکنند و دیگری *E. innotata* دیرتر از پيله بیرون آمده و لارو آن از علفهای متعلق به جنس درمنه (*Artemisia*) استفاده مینمایند و بدین ترتیب از لحاظ اکولوژیکی نیز از یکدیگر جدا میشوند (استفاده غذائی از گیاهان مختلف).

در شرایط مخصوص آزمایشگاهی با کم و زیاد کردن درجه حرارت میتوان شرایطی فراهم کرد که پروانه‌های هر دو نوع همزمان از پيله خارج گردند. در این صورت با یکدیگر جفت‌گیری نموده و ایجاد دورگه مینمایند.

جدائی مکانیکی :

در عده‌ای از بند پایان (مثلاً عنکبوت‌ها، هزارپاها و حشرات) دستگاه جفت‌گیری در نرها و ماده‌ها دارای ساختمانی بسیار پیچیده است بطوریکه مانند کلید و قفل سیبایستی برای یکدیگر ساخته شده باشند در غیر این صورت انجام عمل جفت‌گیری امکان پذیر نمیشود. بدین ترتیب جفت‌گیری بین افراد گونه‌های مختلف غیر ممکن میشود. در اکثر موارد مکانیسم‌های دیگری نیز در جدائی آنها مؤثر میباشد.

جدائی رفتاری (اتولوژیکی) :

در جانوران عالیتر (با اندامهای حسی کاملتر) جدائی‌هایی که بخاطر رفتارهای مخصوص در گونه‌های مختلف دیده میشود بیش از همه اهمیت دارد و این بدان جهت است، که افراد یک گونه از روی غریزه یا بخاطر رفتارهای غیر قابل برگشتی که احتیاج به یادگیری دارند تنها پس از برخورد با صفات یا علامات بخصوص ممکن است فردی را بعنوان جفت قبول نمایند. بنابراین بعضی از صفات گونه‌ای برای تشخیص هم نوع بکار میرود و در واقع علامات محسوب میشوند، که

جهت آگاهی جنس مخالف بوده و بوسیله آنها شناسائی نوع امکان پذیر میگردد. تنوع موجودات زنده از لحاظ رنگ ، نقشه ، تولید صدا تولید بو، ایجاد نور و رفتارهای مخصوص زمان جفت گیری و غیره بیشتر تحت تأثیر فشار انتخاب طبیعی بوجود آمده است، تا بدینوسیله مانع از تشکیل دورگه ها گردد. این قبیل صفات بمعنی واقعی کلمه ارزش ثبات گونه ای دارند ، یعنی عامل مهمی برای ثابت ماندن صفات یک گونه میباشد. بر حسب اندامهای حسی موجود بر روی بدن یک موجود زنده، که این قبیل صفات گونه ای بآنها بستگی دارد میتوان انواع متفاوتی از صفات گونه ای را تشخیص داد. مثلاً علامت شیمیائی ممکن است در بسیاری از گونه ها بصورت بو عامل تشخیص گونه ای باشد، چنانکه این قبیل مواد بوسیله پروانه های ماده ترشح گشته و وسیله جلب پروانه های نر میگردد. این گونه مواد شیمیائی جلب کننده، که فرمون (Pheromone) نامیده میشوند در عده زیادی از حشرات دیگر نیز وجود دارد که در بعضی از موارد نیز ممکن است بوسیله نرها ترشح شده و باعث جلب ماده ها گردد. در زندگی جنسی پستانداران نیز مواد معطر مخصوص بیک گونه اهمیت داشته باعث میگردد ، که توجه افراد همان گونه را جلب کند. مثلاً نژادهای مختلف سگ ها از همین راه یکدیگر را بعنوان یک گونه میشناسند. فرمون ها در گونه های مختلف متفاوت بوده و بنابراین فقط افراد همان گونه بطرف یکدیگر جلب میشوند و بدین ترتیب امکان دورگه شدن تا حدود زیادی کاهش مییابد.

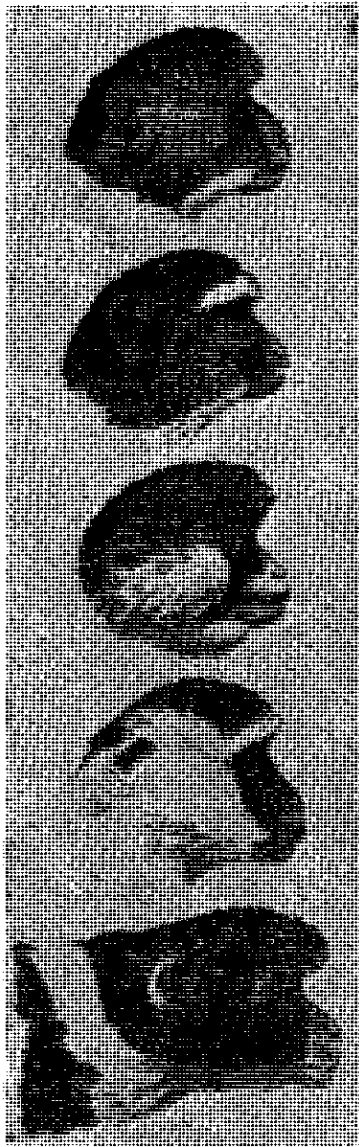
شناسائی نوع از طریق شنوائی :

تعداد کثیری از گونه های پرندگان ، ملخ ها ، سیرسیرک ها ، قورباغه ها و غیره بیشتر در فصل جفت گیری صداها و یا آوازهای مخصوص

به نوع خود را تولید کرده و باعث جلب توجه هم‌گونه‌های خود میگردند. این امر بیشتر در مورد انواعی که از طریق بینائی بخوبی قابل تشخیص نیستند اهمیت پیدا میکند. مثلاً گونه‌های مشابه پرندگان مانند سسک سر پلائی (*Regulus regulus*) و سسک آتشی (*Regulus ignicapillus*) و یا درخت نورد جنگلی (*Certhia familiaris*) و درخت نورد باغی (*Certhia brachydactyla*) با وجود اینکه از لحاظ شکل ظاهری بسختی قابل تشخیص اند ولی از روی صداهای متفاوتی که دارند میتوان بخوبی تشخیصشان داد.

شناسائی نوع از طریق بینائی :

در انسان و بسیاری از جانورانی که قدرت بینائی کافی دارند شناسائی نوع بوسیله چشم انجام میگیرد بطوریکه در بعضیها حرکات و رفتارهای مخصوص و در بعضی دیگر شکل یا رنگ بخصوص یک گونه وسیله شناسائی قرار میگیرد. علامات مخصوص شناسائی نوع غالباً تنها در یک جنس (معمولاً در نرها) بوجود آمده و ماده‌ها، که بیشتر عهده داپرورش نوزادان هستند دارای رنگی ساده بوده و کمتر چشم گیر میباشند (استتار). مثلاً در گونه‌های مختلف مرغابیها ماده‌ها تا حدودی هم رنگ اند در حالیکه نرها، که با پرورش نوزادان کاری ندارند بخصوص در فصل جفت‌گیری دارای پرهای رنگی جالب و چشم‌گیری میگردند، که برای هرگونه اختصاصی بوده و بنا بر این وسیله شناسائی قرار میگیرند. در صورتیکه خارج از فصل جفت‌گیری مکانیسمی برای جدائی آنها لازم نباشد پرهای رنگی مخصوص فصل جفت‌گیری ریخته و بجای آنها پرهائی با رنگهای معمولی میرویند (بمنظور استتار).

شکل ۶ ۴

شناسائی از طریق بینائی . مرینج گونه ازبیمون های متعلق به جنس *Cercopitecus* که هر کدام علامات مخصوصی جهت شناخت گونه ای دارا ستند . بسیار جالب توجه است که کمترین اختلاف رنگ باعث میشود تا نمای سرها کاملاً با یکدیگر متفاوت گردند .

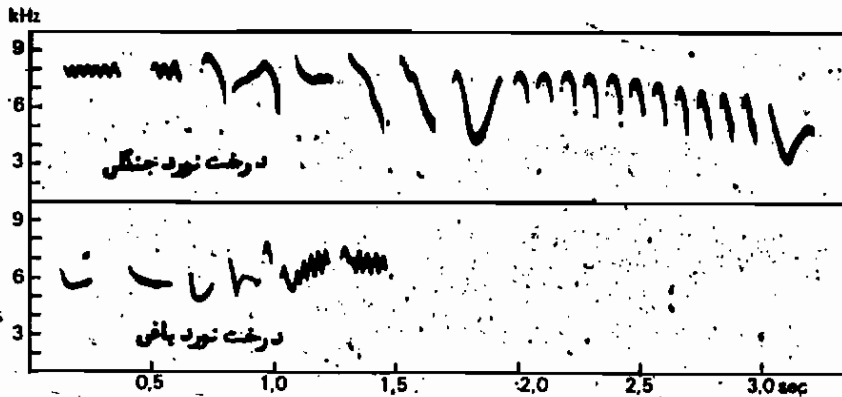
در ماهیها نیز نقوش و رنگهای بخصوص بر روی سطح بدن یافت میشود، که در بعضی از موارد مخصوص دوران فعالیت جنسی است (مثلاً شکم قرمز در انواع نر متعلق به خانواده *Gasterosteidae*) . ماهیهای که در بین اجتماعات سرجانی زندگی کرده و از لحاظ خویشاوندی نزدیک یکدیگر هستند بخاطر دارا بودن نقوش و رنگهای مختلف و متنوع از یکدیگر بخوبی متمایز بوده و شناسائی آنها بوسیله افـراد هم‌نوع از طریق بینائی اسکان پذیر است . درسیمون های متعلق به

جنس *Cercopithecus* * نیز نقوش و رنگهای متنوع سر و صورت باعث شناسائی گونه‌ها از یکدیگر می‌گردد. در بعضی از موارد رنگهای مخصوص شناسائی گونه‌ها چندان مشخص نیستند و تنها به قسمتهای کوچکی از بدن محدود می‌باشند. مثلا در انواع قوهای اروپائی تنها رنگ منقار در آنها متفاوت است و این اختلاف نیز منحصربه افراد بالغ می‌باشد بطوریکه در افراد جوان چنین اختلافی مشاهده نمی‌شود. حتی اختلافات خیلی کوچک و بظاهر ناچیز مانند رنگ عنقیه (= Iris) و یا وجود حلقه‌ای از پوست بدون پر در اطراف چشم ممکن است وسیله شناسائی گونه‌ها باشد. این پدیده در بسیاری از پرستوهای دریائی دیده می‌شود. اگر رنگ حلقه پوستی بدون پر اطراف چشم‌ها را تغییر دهیم (رنگ آمیزی نمائیم) در این صورت حتی ممکن است جفت‌هایی - که قبلا با همدیگر لانه سازی کرده بودند از یکدیگر جدا شوند، زیرا احتمالا جفت یا همسر آرایش شده خود را دیگر نمی‌شناسند. تمام علامات نامبرده مخصوص شناسائی گونه‌ها نه فقط بمنظور انتخاب یکی از هموعان بعنوان جفت است بلکه بدین نحو رقیبان هموع نیز شناسائی می‌گردند. این امر مثلا در مورد تعداد زیادی از ماهیهای موجود در بین مرجانها که نیش‌های اکولوژیکی نزدیک بهمی را تشکیل می‌دهند اهمیت زیادی دارد و بدین نحو می‌توانند از قلمرو خود دفاع کنند.

۶-۷ مشخصات گونه‌ای و افزایش اختلافات (فرق‌ها)

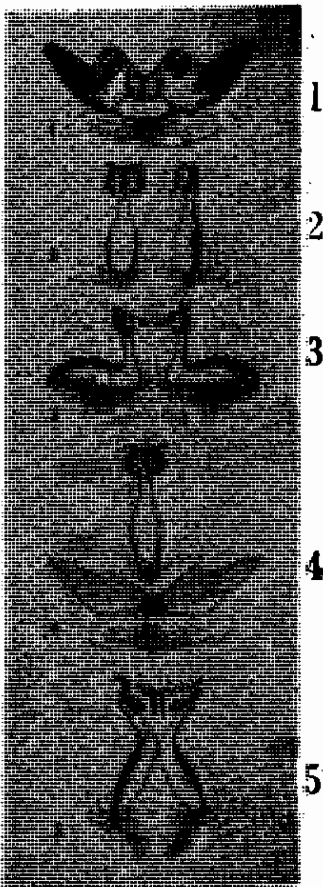
در نقاطی که انواع مشابه زیادی زندگی می‌کنند، بطوریکه امکان اختلاط بین آنها و ایجاد دورگه‌ها زیاد باشد، تحت تأثیر انتخاب طبیعی اختلافی گونه‌ها واضحتر می‌گردد. اما اگر انواع نزدیک بهم در منطقه‌ای

* میمونهای هستند که دارای دمی دراز و صورتی با رنگهای بسیار چشمگیر می‌باشند و در جنگلهای آفریقا بصورت دسته جمعی زندگی می‌کنند.

شکل ۷

اسپکتروگرام صوتی صداهای درخت نورد جنگلی و درخت نورد باغی را نشان میدهد. با وجودی که این دو گونه از لحاظ شکل ظاهری شباهت زیادی یکدیگر دارند (شکل ۴) ولی از لحاظ صوتی کاملاً از هم دیگر متمایزاند.

شکل ۸

مراسم جفت گیری در سرغ غواص ماسک دار.

قسمتهایی از یک سری اعمال مربوط به مراسم جفت گیری.

۱- زبالهای گسترده خود را به ماده نشان میدهد. ۲- سپس

نروماده بزیر آب فرورفته و بطوریکه در شکل دیده میشود از آب بیرون

میآیند. ۳- نروماده سرهای خود را به هم نشان میدهند. ۴- وه- هر دو

در حالیکه از آب بیرون میآیند به نوعی رقص میپردازند و گیاهان

آبی را که با خود آورده اند یکدیگر نشان میدهند.

یافت نشود و امکان دورگه شدن وجود نداشته باشد چنین فرقه‌ائی بی اهمیت میباشند. بنابراین اهمیت پدیده افزایش اختلافات گونه‌ای بانیش‌های اکولوژیکی قابل مقایسه است .

چنانکه دونوع کمرکلی (متعلق به خانواده Sittidae) یکی *Sitta tephronota* و دیگری *Sitta neumayer* در نقاطی که هر دو یافت میشوند بخاطر اختلاف موجود در نوار تیره بالای چشم بخوبی از یکدیگر متمایز میشوند در صورتیکه در نقاطی که جدا از هم زندگی میکنند کاملاً مشابه یکدیگرند. در مورد صوت پرندگان وسیر-سیرک‌ها (از حشرات) نیز پدیده مشابهی مشاهده میگردد. اگر گونه‌های مشابه در یک محل یافت شوند اختلافات صوتی در آنها وجود دارد ولی اگر در مناطق مجزائی زندگی نمایند ممکن است صداهائی کاملاً شبیه بهم داشته باشند. بعضی از مرغابیهای نژادهای جزیره‌ای یافت میشوند که در آنها نرها نیز در فصل جفت‌گیری فاقد پرهای الوان بوده و مانند ماده‌ها دارای پرهای معمولی هستند. در اینجا چون گونه‌های مشابهی وجود ندارد و امکان دورگه شدن نیست لذا انتخاب طبیعی باعث بوجود آمدن علامات مخصوص در نرها نشده است.

مثلاً این پدیده در جمعیت‌های مرغابی سرسبز (*Anas platynchos*) در هاوائی و مرغابی فیلوش (*Anas acuta*) در جزایر کرگولن (در حدود ۳۰۰ جزیره کوچک و بزرگ در جنوب اقیانوس هند) بخوبی مشهود است، در حالیکه در سایر نقاط دنیا، که گونه‌های مشابهی در همجواری آنها یافت میشوند نرهای این دو گونه دارای پرهای الوان مخصوص فصل جفت‌گیری هستند.

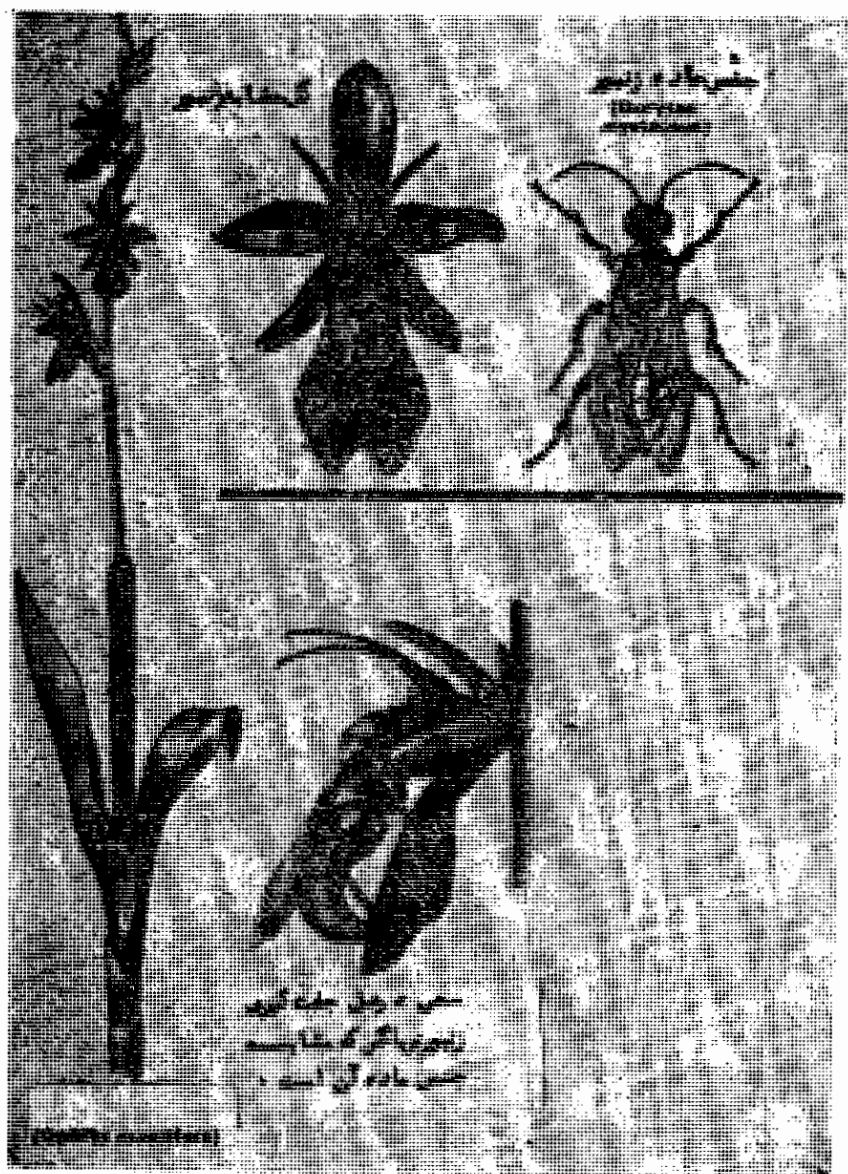
مکانیسم‌های جدائی در گیاهان :

در مورد مکانیسم‌های جدائی که بعد از لقاح مؤثر واقع میشوند

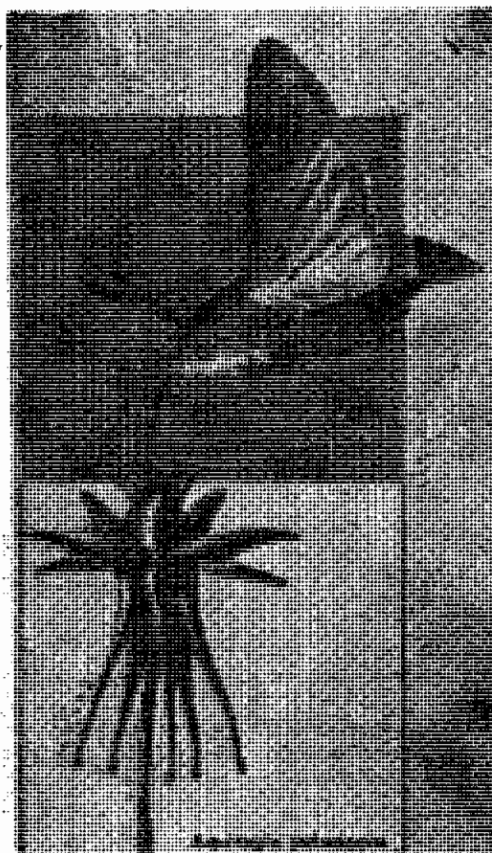
گیاهان نیز وضعیت‌ی شبیه جانوران دارند. در این‌جا سرگ و می‌دورگه‌ها و عقیم بودن آنها پدیده‌ایست، که بخد و فوردیده‌میشود و قدرت رقابت و قابلیت تولید مثل در آنها کاهش فاحشی می‌یابد. در بسیاری از موارد امکان ترکیب گرده از یک‌گونه با تخمک‌گونه دیگر وجود ندارد، زیرا یادانه‌گرده نمیتواند باعث تشکیل لوله‌گرده بر روی تخمدان گردد و یا نمولوله‌گرده قبل از پایان رشد کامل خود متوقف‌گشته و امکان رسیدن گامت نر به گامت ماده از بین می‌رود. در این قبیل مکانیسم‌ها که اصولاً مانع از انجام لقاح میشوند طبیعتاً جدائی فصلی در گیاهان نیز مؤثر است. زیرا گونه‌های مختلف گیاهان در فصول مختلف سال شکوفا میشوند. مثلاً گل آقطی قرمز (*Sambucus racemosa*) در فصل بهار و گل آقطی سیاه (*Sambucus nigra*) خیلی دیرتر شکفته می‌گردد. چنانچه این دورا در شرایطی قرار دهیم که با هم شکوفا شوند ممکن است تخمک یکی بوسیله‌گرده دیگری و بالعکس بسیارور گردد. گروهی از انواع مشابه گل‌های ارکیده (جنس *Dendrobium*) که در نقاط گرم و مرطوب در کنار یکدیگر می‌رویند گل هر کدام ممکن است فقط بفاصله تنها یک روز باز شود و تنها چند ساعت شکفته باقی بماند. چون در گیاهان اندام‌های حسی وجود نداشته و در محل ثابت هستند، لذا مکانیسم جدائی رفتاری در آنها بطور مستقیم دیده نمیشود اما گیاهان گل‌داری که بوسیله حیوانات‌گرده افشانی می‌گردند (= انواع زئوگام *Zoogam*) از اندام‌های حسی جانوران، بعنوان نوعی مکانیسم جدائی استفاده میکنند. مثلاً بسیاری از گیاهان بوسیله رنگ یا شکل و یا بوی مخصوص خویش توجه دسته بخصوصی از جانوران را بخود جلب میکنند، چنانکه هر دسته از آنها گل‌های بخصوصی

را بردیگرگله‌ها ترجیح داده و باعث میگردند که گرده‌های هرگل بر روی گل دیگری از همان نوع منتقل شود. در اینجا انتخاب هم‌نوع با استفاده از اندامهای حسی جانور انجام میگیرد. علاوه بر آن نوعی جدائی مکانیکی در اینجا موثر است که مثلاً گل بسیاری از گیاهان بخاطر ساختمان مخصوص خود مانع از این میشوند که تمام جانوران گرده افشان بتوانند به شهد آنها دسترسی پیدا کنند و نتیجتاً در هر مورد جانور بخصوصی برای استفاده از شیره آنها تخصص یافته است

مکانیسم‌های جدائی در گیاهان

شکل ۵۰ - الف

شکل . سب

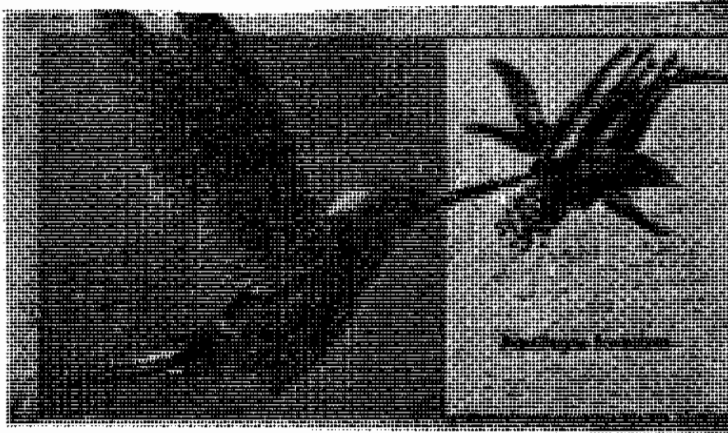
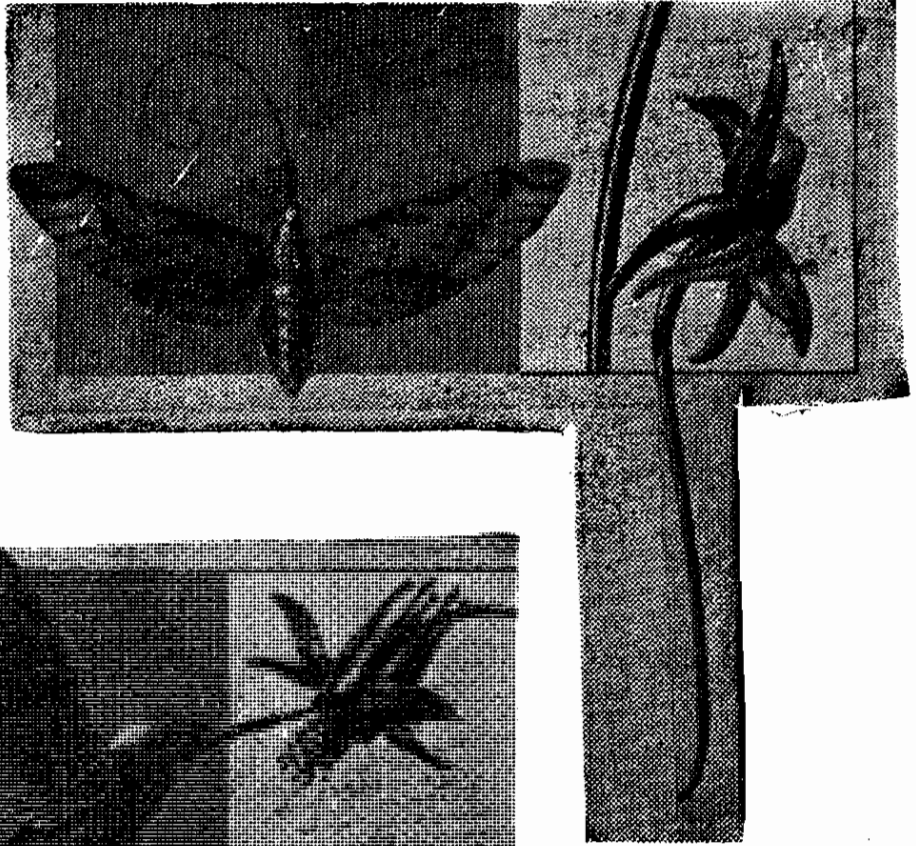
شکل . ه

گیاهان میتوانند بوسیله رنگ، شکل و یا بوی مخصوص گل خود در هر مورد توجه گونه بخصوصی از حشرات را برای گرده افشانی جلب کنند و باین ترتیب تا حدود زیادی از ایجاد دورگه‌ها جلوگیری میشود.

الف - در ارکیده‌های جنس *Ophrys* گله‌ها شباهت زیادی به زنبورهای ماده از نوع *Gorytes mystaceus* دارند و بدین جهت زنبورهای نر آنها را با زنبورهای ماده اشتباه کرده و برای جفت‌گیری بطرفشان میروند و بدینوسیله دانه‌های گرده را از گلی به گل دیگر منتقل میکنند.

ب و ج - در غرب آمریکا دو نوع تاج‌الملوک وجود دارد که یکی از آنها یعنی

. هـ

. ج

Aquilegia pubescens فقط توسط پروانه‌های خرطوم بلند (*Sphingidae*)
 و دیگری *A. formosa* فقط بوسیله کولپیریس ها گرده‌افشانی میشود .

د - شهد گل تعداد کثیری از گیاهان در انتهای لوله طویلی قرار میگیرد بطوریکه فقط
 حشرات یا پرندگان بخصوصی که دارای دستگاه مکند مناسبی هستند میتوانند بآن دسترسی
 پیدا کنند . چنانکه در ماداگاسکار نوعی ارکید (*Angraecum sesquipedale*)
 یافت میشود که شیره آن در انتهای لوله‌ای بطول ۳۰ - ۴۰ سانتیمتر قرار دارد و فقط نوعی
 پروانه خرطوم بلند (*Xanthopan morhani praedicta*) قادر است با خرطوم
 درازی که دارد از شهد آن استفاده نماید و در ضمن گرده‌افشانی رانیز در این گل انجام دهد .

پدیده بسیار جالبی در گروهی از ارکیدهای متعلق به جنس *Ophrys* دیده میشود، که به ارکیدهای زنبورمگسی مشهور گردیده‌اند. در اینجا گلها شباهت زیادی به حشرات ماده از پوست بالان پیدا کرده‌اند بطوریکه نرها اشتباهاً جهت جفت‌گیری بطرف آنها جلب میشوند و بدینوسیله آنها را گرده افشانی میکنند. در اینجا هر یک از حشرات نر بسراغ گلی میرود که شبیه حشره ماده متعلق به نوع خودش باشد باین ترتیب نوعی مکانیسم جدائی بوجود آمده، که توسط حشره اعمال میشود.

۷-۷ تشکیل انواع مشابه در یک منطقه (انواع سیمپاتریک):

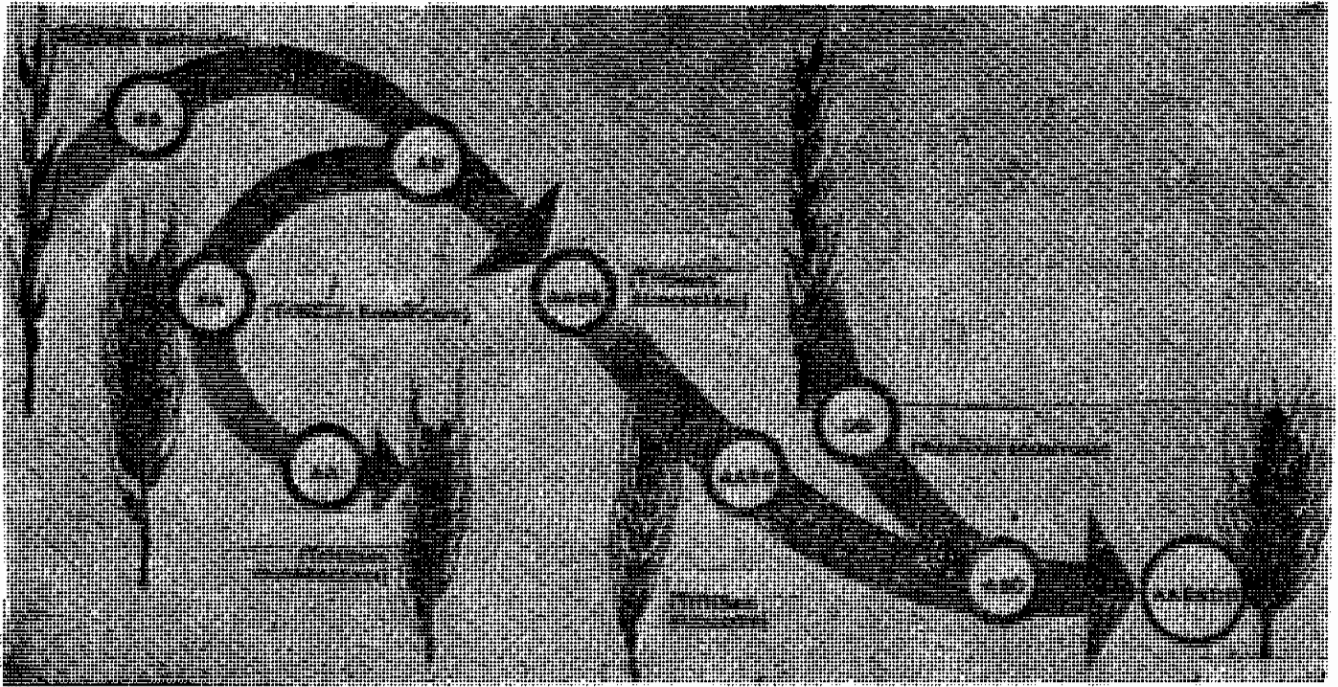
در حالیکه در تشکیل انواع آلوپاتریک یعنی انواعی که در مناطق مختلف جغرافیائی زندگی میکنند جدائی جغرافیائی مؤثر واقع میشود، در موارد خاصی انواع سیمپاتریک یعنی آنهاییکه در یک منطقه وجود دارند تحت تأثیر عوامل خاصی ممکنست از تعویض ژن بین آنها مانع بعمل آید، باین ترتیب اجتماع جدیدی بوجود سیاید، که از لحاظ تولید مثل از جمعیت اجدادی خود جدا شده و تبدیل بیک گونه جدید میگردد.

با وجود اینکه اهمیت تشکیل انواع مشابه در یک منطقه در تکامل جانوران هنوز مورد بحث است و چنین بنظر میرسد که نقش مهمی در این امر ایفا نکرده باشد، مع الوصف این پدیده در عالم گیاهان بخوبی مشهود است. بدلیل اینکه در گیاهان نوع بخصوصی از موتاسیون (Genommutation) نسبتاً فراوان دیده میشود و آن پلی پلوئیدی است (Polyploidy). در

پلی پلوئیدی تعداد کروموزومهای یک گونه حداقل دو برابر می‌گردد (Autopolyploidy). آمیزش بین دو گیاه از یک گونه، که دارای تعداد متفاوتی کروموزوم باشند منجر به تشکیل دورگه‌هایی می‌گردد، که معمولا تقسیم میوز (= تقسیم با کاهش کروموزومی) در آنها بطور عادی انجام نمی‌گیرد و بنابراین عقیم می‌مانند. فردی از یک گونه گیاه که پلی پلوئید شده باشد (بیش از n ۲ کروموزوم داشته باشند) در مقابل سایر افراد دیپلوئید هم‌نوع خود نوعی مکانیسم جدائی بدست آورده است که مانع از اختلاط ژن بین آنها می‌گردد و باعث تشکیل یک جمعیت مجزا می‌شود. عملا تعدادی زیاد از انواع نزدیک بهم را در گیاهان می‌شناسیم، که تعداد کروموزومهایشان چندین برابر تعداد کروموزومهای انواع اجدادیشان شده است و بدین ترتیب نشان می‌دهند، که این افزایش تحت تأثیر پلی پلوئیدی بوده است. مثلا در گونه‌های مختلف گل سرخ (جنس Rosa) تعداد کروموزومها ۱۴ - ۲۸ - ۵۶ و ۴۲ عدد است ($n=7$). چنین بنظر میرسد که حدود $\frac{1}{3}$ از گونه‌های گیاهان عالیترین در اثر پلی پلوئیدی بوجود آمده باشند و تنها در درختان سوزنی (Conifera) این پدیده بندرت دیده میشود. در گیاهان ممکنست در اثر پلی پلوئیدی از ترکیب گونه‌های نزدیک به فرم اجدادی، انواع جدیدی بوجود آیند. دورگه‌ها معمولا بخاطر اختلافاتی که در تعداد کروموزومهایشان دارند در تقسیم میوز دچار اختلالاتی میشوند، زیرا برای هر کدام از کروموزومها

یک جفت همولوگ وجود ندارد. این اشکال ممکنست در نتیجه پلی پلوئید شدن دورگه‌ها برطرف شود (Allopolyploidy) و بدین ترتیب میتوانند تولیدمثل کنند. بعلاوه این قبیل پلی پلوئیدی باعث جدا شدن دورگه‌ها از انواع اجدادی آنها شده، جمعیت‌های مجزا و بالاخره از آمیزش بین آنها میتواند یک گونه جدید بوجود آید. بجز در بعضی از گیاهان وحشی (در سرخس‌ها پلی پلوئیدی نسبتاً فراوان است) تشکیل دورگه‌ها وانجام پلی پلوئیدی در آنها در پیدایش اکثر گونه‌های گیاهان اهلی نقش مهمی را ایفا کرده است. مثلاً گیاه اهلی پنبه آمریکائی (*Gossypium*) با $2n$ کروموزوم ($2n=52$) دورگه‌ایست از پنبه وحشی آمریکائی ($2n=26$) و پنبه آسیائی ($2n=26$) که در اثر پلی پلوئیدی بوجود آمده است. همین‌اسر در مورد چندین گونه تنباکونیز صدق میکند. درخت آلوئی برقانی (*Prunus domestica*) نیز دورگه‌ایست که در اثر آلوپلوئیدی از گوجه‌گیلانی (*Prunus spinosa*) با n کروموزوم (تتراپلوئید) و غارگیلاس (*Prunus cerasifera*) با $2n$ کروموزوم (دیپلوئید) بوجود آمده است و در نتیجه هگزاپلوئید ($6n$ کروموزوم) میباشد (n از گوجه‌گیلانی و $2n$ از غارگیلاس). همچنین بسیاری از انواع غلات آلوپلوئید هستند مانند گندم معمولی، که نمونه‌های اجدادی آن دو مرتبه تشکیل دورگه داده و در هر مرتبه پلی پلوئید شده‌اند (شکل ۵۱).

در حیوانات پلی پلوئیدی بطور وضوح کمیاب است و این امر بیشتر بدان جهت است، که اکثر جانوران دوجنسی بوده و تعیین جنسیت بوسیله ژن‌ها انجام میگردد. انجام پلی پلوئیدی در ماده‌هایی که دارای

شکل ۱۰

نحوه پیدایش گندم معمولی از نمونه‌های وحشی که در نتیجه آلودگی پلوئیدی بوجود آمده است. A و B و D نشان دهنده تعداد کروموزومها بصورت هاپلوئید ($1n=$) میباشد.

کروموزومهای جنسی XX هستند منجر به تشکیل افرادی با کروموزومهای XXX میگردند و درنرها با کروموزومهای جنسی XY منجر به تشکیل افرادی با کروموزومهای جنسی XXYY میشود. دراین صورت درنرها پس از تقسیم میوزگامتهای XY بوجود میآیند و پس از ترکیب با گامتهای ماده XX زیگوت‌هایی با کروموزومهای جنسی XXYY تشکیل میشود و باین ترتیب میکانیسم تعیین جنسیت دچار اختلال میگردند، بهمین دلیل افراد دو جنسی پلی پلوئید در گروه‌هایی که تعیین جنسیت بوسیله این قبیل مکانیسم‌ها انجام میگیرد (مثلاً دربین سهره داران میتوان خزندگان، پرندگان و پستانداران را نام برد) عملاً غیرممکن میگردند. با این حال در بین جانوران نیز گونه‌های پلی پلوئید در انواعی که تولید مثل از طریق باکره زائی (Parthenogenesis)

است و یایک جنسی میباشند وجود دارد. مثلاً نمونه‌های پلی‌پلوئید در بسیاری از کرم‌های پلاناریا و همچنین در عده‌ای از کرم‌های خاکی و در نوعی خرچنگ کوچک آب شور (*Artemia*) و یک نژاد یک جنسی از خرخاکیها (*Trichoniscus elisabetha coelebs*) دیده میشود.

در سوسک‌های سرخ‌طوسی (جنس *Otiorhynchus*) و همچنین در گونه‌های دو جنسی، که تعیین جنسیت در آنها بطریق دیگری انجام میشود، مثلاً در قورباغه‌های آمریکائی (خانواده *Ceratophrytidae*)

یک گونه دیپلوئید متعلق به جنس *Odontophrynus* بنام *O. cultripis* ($2n=22$) در کنار گونه‌ای بنام *O. americanus* که تتراپلوئید میباشد ($2n=44$) زندگی میکند و حتی گونه دیگری بنام *Ceratophrys dorsata* یافت میشود که اکتا پلوئید است ($2n=88$). پلی پلوئید بودن نوعی سوسمار در منطقه آریزونا ای آمریکا متعلق به خانواده *Teiidae* و از جنس *Cnemidophorus* که اخیراً شناخته شده است مربوط به تولید مثل بصورت با کره زائی در آن میباشد.

اختلافات اساسی در تشکیل گونه‌های سیمپاتریک، که در نتیجه پلی پلوئیدی بوجود آمده اند و انواع آلوپاتریک بطور خلاصه عبارتند از:

۱- انواع سیمپاتریک همیشه از افرادی بوجود می‌آیند که پلی-

پلوئید میشوند در حالیکه انواع آلوپاتریک در اثر جدائی جغرافیائی جمعیت‌ها شکل می‌گردند.

۲- در تشکیل انواع سیمپاتریک در نتیجه پلی پلوئیدی مکانیسم جدائی بطور ناگهانی در مقابل سایر افراد اجتماع قبلی بوجود می‌آید و عامل برای جدائی محسوب میشود، در صورتیکه در انواع آلوپاتریک جدائی خود باعث ایجاد انواع جدید میشود.

فصل هشتم

تکامل خارج گونه‌ای (Transspecific evolution) :

عواملی که باعث تشکیل گونه‌های جدید میشوند تقریباً بخوبی قابل درک بوده و تا حدود زیادی تمام آنها شناخته شده‌اند. تکاملی که در محدوده یک گونه بوجود می‌آید تکامل کوچک (microevolution) و یا تکامل داخل گونه‌ای (infraspecific evolution) نامیده میشود. ایجاد صفات و تغییرات جدید در گونه‌های نزدیک بهم نسبتاً ناچیز است و در اینجا این سؤال مطرح میشود، که آیا اختلافات فاحش حاصله در بین طبقات مختلف موجودات زنده مانند راسته، رده و حتی شاخه در نتیجه میکروموتاسیونهای فوق‌الذکر بوجود آمده و یا در اثر موتاسیون‌های بزرگ (Macromutation) و یا تکامل خارج گونه‌ای حاصل گردیده است. قبل از هر چیز بوجود آمدن اشکال جدید مثلاً پرندگان و پستانداران از خزندگان (Typogenesis) مورد توجه قرار می‌گیرد.

۸-۱ تکامل افزایش فرم‌ها (Additive typogenesis) :

عده‌ای از محققین ایجاد اختلافات فاحش بین گروه‌های مختلف موجودات زنده را در نتیجه موتاسیونهای بزرگ دانسته و معتقداند، که بطور ناگهانی مجموعه‌ای از صفات در اثر جهش ناگهانی تغییر یافته و فرم‌های جدیدی بوجود آمده‌اند. چون موتاسیون‌های کوچک

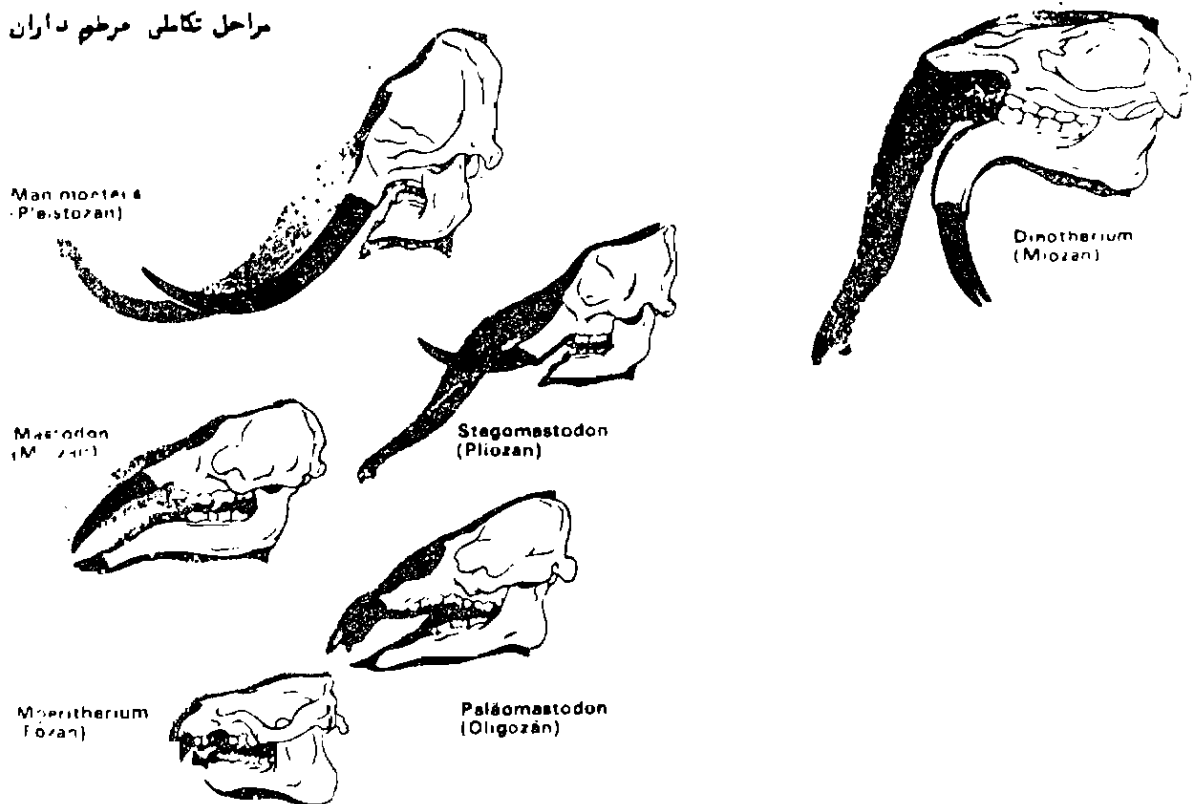
معمولی نیز غالباً باعث بهم خوردن تعادل ژنی در ژنوتیپ یک فرد و نحوه تأثیر آنها میگردند، طبیعتی اطلاعاتی که در حال حاضر در این زمینه وجود دارد، امکان ایجاد سوتاسیون های بزرگ مناسبی، که منجر به تشکیل فرم های جدید شده باشد وجود ندارد. علاوه بر این دیرین شناسان در موارد زیادی توانسته اند مقدار زیادی از تغییرات تدریجی را بوسیله فسیل ها و شواهد بدست آمده باثبات برسانند. مثلاً در تکامل انواع اسب ها و خرطوم داران همه شواهد دال بر تغییرات تدریجی هستند، که قدم بقدم انجام گرفته، بطوریکه میتوان از نوعی تکامل افزایشی فرم ها صحبت به میان آورد. همچنین نمونه های حد واسطی که دیرین شناسان پیدا نموده اند انجام چنین تکامل های تدریجی را تأیید مینماید. صفات جدیدی که بوجود آمده اند مانند پردرپرندگان و یا دندان درپستانداران، که بطرز پیچیده ای انجام گرفته و یا تغییر شکل ضمامم حرکتی در اسب ها و غیره همه دلالت بر نوعی سازش با محیط میکنند، بطوریکه میتوان عامل مؤثر در این زمینه از تکامل را نیز نیروی انتخاب طبیعی دانست.

چون این قبیل از سری تکامل های تدریجی در محدوده تکامل افزایشی فرم ها در طول زمانهای بسیار طولانی و در جهت خاصی انجام گرفته، بنابراین میتوان گفت که هر یک از آنها بمنظور سازش با محیط در جهت خاصی تحت تأثیر انتخاب طبیعی بوجود آمده اند (انتخاب طبیعی مستقیم Orthoselection).

کاهش تدریجی انگشتان جانبی همراه با افزایش انگشت وسطی در اسب، که در حین تشکیل ضمامم حرکتی تک سمی انجام گرفتند و همچنین

تغییرات تدریجی برجستگیهای روی دندانهای آن، که منجر به تشکیل دندانهای مناسب برای علفخواری گردیده مثال های معروفی از این قبیل تکامل ها ، که در جهت خاصی ، برای انجام عمل بخصوصی انجام گرفته اند میباشدند. همین امر در مورد تکامل دندانهای عاج و خرطوم فیل ها نیز صدق میکند .

مراحل تکاملی خرطوم داران

مراحل تکاملی در خرطوم داران (Proboscidea) نیز مانند تکامل اسب ها بخوبی مشخص گردیده است. در شکل سمت چپ تعدادی از مراحل تکاملی مهم این جانوران نشان داده شده که مرانجام منجر به پیدایش فیل های کنونی گردیده است. در اینجا افزایش تدریجی طول دندانهای پیش فوقانی، که تبدیل به عاج شده اند و همچنین نمولب بالائی و بینی و تبدیل آنها به خرطوم بخوبی دیده میشود . در گروهی از خرطوم داران بجای دندانهای پیش فوقانی دندانهای پیش تحتانی نمو کرده اند ، که در شکل سمت راست نمونه ای از آنها از جنس Dinotherium نشان داده شده است

معهدا در بعضی از شاخه های فرعی مثلا در Dinotherium (= گونه بخصوصی از خرطوم داران) تکامل دندانهای عاج بعکس سایر

خرطوم داران نزدیک در آرواره پائین انجام گرفته (شکل ۵۲)
و این پدیده دال بر آنست که در یک گروه خویشاوند امکان طی
مراحل تکاملی در مسیرهای مختلف وجود دارد .

۸-۲ تشکیل فرم های جدید و تطابق تشعشعی در آنها :

در محدوده تکامل بین گونه‌ای، میتوان نشان داد، که هر یک
از انواع جدید نیش اکولوژیکی مخصوص بخود تشکیل میدهد
یعنی از امکاناتی که در محیط زیست وجود دارد ولی بوسیله دیگران
مورد استفاده قرار نگرفته است بهره برداری مینماید . مثلاً منابع
غذائی جدیدی را مورد استفاده قرار میدهند، که سایر افراد اجتماع
موجود در منطقه یابدان دسترسی ندارند و یا قادر نیستند حد اکثر
استفاده را از آن ببرند . همچنین در موقع بوجود آمدن اشکال جدید
(Typogenesis) پدیده تعویض رابطه محیط با موجود زنده
نقش مهمی را ایفا مینماید، منتهی در اینجا معمولاً تأثیر تغییرات
بزرگتری مطرح است . اشغال خشکیها بوسیله ماهیهای متعلق
بگروه * *Crossopterygia* در دوره دونین، تسخیر هوا بوسیله
پرندهگان یا خفاشان و همچنین استفاده آب دریاها بوسیله عده‌ای از
مهره‌داران خشکی‌زی (مانند نهنگ ها) مثالهای جالبی در این
مورد میباشند. پس از تعویض محیط زیست بوسیله عده‌ای از موجودات
زنده نیش های اکولوژیکی بزرگتری تشکیل میگردد ، که آنها
را میتوانیم مناطق اکولوژیکی بنامیم (ecologic zone) .

زیررده‌ایست از ماهیها که محتملاً اجداد ذویاتین محسوب میشوند و در دوره دونین وجود
آمده‌اند. تنها گونه‌ای از آنها که هنوز زندگی میکند - *Latimeria calumnae* میباشد
که در سال ۱۹۳۹ کشف گردیده است .

بعد از تشکیل مناطق اکولوژیکی بزرگ ممکنست آن مناطق در اثر تخصصی شدن رفتارهای گونه‌ای بمناطق کوچکتر و بالاخره به نیش های اکولوژیکی متعلق به انواع متفاوت تقسیم گردد، یعنی در این مناطق تکامل با تشکیل گونه‌های جدید و مجزاشدن آنها بصورت فرم‌های مختلف درجهات مختلف سازش با محیط بوجود آمده است و این همان تکاملی است که اصطلاحاً تطابق تشعشعی (Adaptive Radiation) نامیده میشود. عواملی که درچنین پراکندگیها مؤثر واقع میشوند عبارتند از:

۱ - امکانات موجود در محیط، یعنی موجودات زنده چه نیش های اکولوژیکی تازه‌ای را میتوانند در آن تشکیل دهند. در اینجا باید توجه داشته باشیم، که عوامل حیاتی نیز جزء محیط محسوب میشوند (تأثیر موجودات زنده بر روی یکدیگر) و بهمین دلیل در نتیجه تکامل آنها ممکنست مناطق یا نیش های اکولوژیکی جدیدی بوجود آید. مثلاً پس از تکامل گیاهان در خشکی امکان زندگی جانوران در خارج از دریاها فراهم شده است. در نتیجه تکامل گیاهان گلدار نیش های اکولوژیکی تازه‌ای برای جانوران شهد خوار مثل پروانه ها و کولیبیریس ها بوجود آمده است. بعد از اینکه گیاهان عالیتر خشکیها را اشغال نمودند (دوره دونین) غذای لازم برای جانوران موجود در محیط و همچنین حیواناتی که ممکن بود بعداً به خشکی وارد شوند فراهم گردید.

۲ - برحسب اینکه تصادفاً چه موتاسیونهایی با چه ترکیباتی در موجودات زنده در محیط ظاهر شوند، که در نتیجه بتوانند از امکانات محیط نیش های اکولوژیکی تازه‌ای بسازند (یانسازند).

اصول ساختمانی یکم موجود زنده در بعضی از موارد امکان تشکیل نیش یا منطقه اکولوژی بخصوصی را نمیدهد. مثلاً خارپوستان (Echino dermata) که بوسیله عروق آبی مخصوصی، که با آب دریا مستقیماً ارتباط دارند حرکت میکنند و بدین جهت امکان خارج شدن از محیط برایشان هرگز وجود نداشته است.

بندپایان خشکی زی (عنکبوتیان و حشرات) بعلا داشتن اسکلت خارجی و تنفس بوسیله تراشه نمیتوانند از حد معینی درشت تر شوند و بهمین خاطر نمونه های بزرگ (مثلاً مانند مهره داران) در بین آنها دیده نمیشود.

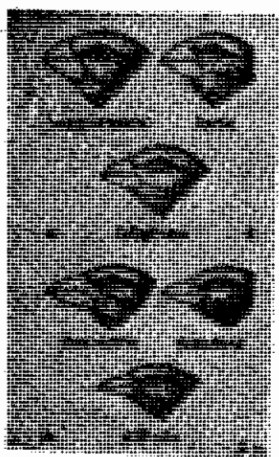
۳- رقبائی که در محیط وجود دارند (از گونه های دیگر) ونیش های اکولوژیکی که در محیط زیست بوجود آورده اند. مثلاً در حال حاضر برای ماهیهای ریه دار (Dipnoi)، که میتوانند مانند ذو حیاتین زندگی کنند این شانس وجود ندارد، که مانند *Crossopterygia* در خشکی ساکن شوند، زیرا نیش های اکولوژیکی که ممکن بود توسط آنها تشکیل شود قبلاً بوسیله ذو حیاتین اشغال گردیده اند، لذا امکان ساختن نیش های اکولوژیکی جدید برای آنها وجود ندارد.

۸-۳ مثالهایی از تطابق تشعشعی:

سهره های داروین (خانواده Geospizinae) - در یک هزار کیلومتری ساحل غربی اکوادور، در امتداد خط استوا، جزایر گالاپاگوس قرار گرفته اند، که در نتیجه آتش فشانها بوجود آمده اند و هیچگاه با خشکیها رابطه ای نداشته اند. تمام گیاهان و جانورانی که در این جزایر یافت میشوند اکثراً از سواحل آمریکای جنوبی یا بوسیله باد بدانجا منتقل شده و یا همراه با تنه های شناور درختان بمحلی رسیده اند (مثلاً

سنگ پشت‌ها و سوسمارها). چون عمل انتقال با توجه به فاصله زیاد خیلی بندرت و تصادفی اتفاق می‌افتد و تنه‌اعده معدودی از گونه‌های موجودات زنده قادرند تحت چنین شرایطی تارسیدن به جزایر مورد بحث زنده بمانند، بنابراین تعداد انواع موجود در جزایر فوق‌الذکر خیلی کم است مثلاً ذو حیاتین که تحمل گذشتن از آب دریاها را ندارند در آن نقاط هرگز دیده نشده‌اند و زیست‌اندازان تنها چندگونه (یک گونه خفاش، چند نوع موش و دو نوع سگ دریائی) وجود دارد.

بدین ترتیب ساکنین موجود در جزیره محیط‌های زیستی بسیاری را داشته و دارند، که یا بکلی بلا استفاده مانده و یا تنها جزئی از آنها مورد استفاده قرار گرفته و بدین ترتیب امکانات زیادی برای تشکیل نیش‌های اکولوژیکی جدید وجود داشته است.

شکل ۳ ه

شکل منقار در سهره‌های داروین.

بنابراین جزایر فوق‌الذکر مدل‌های مناسبی برای تحقیقات تکاملی می‌باشند. معروف‌ترین مثال در این مورد گروهی از سهره‌ها می‌باشند، که تنوع آنها در این جزایر ابتدا نظر داروین را جلب نموده و تا حدود زیادی در تحکیم نظریه تکاملی او موثر واقع شده است. بمنظور بزرگداشت آن دانشمندانها را سهره‌های داروین نامیده‌اند.

این پرندگان زیرخانواده مجزائی را تشکیل داده‌اند (Geospizinae)، که شامل ۱۳ گونه می‌باشد و فقط در این جزایر دیده میشوند. تمام آنها مستقیماً با یکدیگر خویشاوندی داشته و از یک گونه، که محتملاً در اواخر دوران سوم زمین‌شناسی (تقریباً ۱ میلیون سال قبل) بدانجا منتقل شده است بوجود آمده‌اند. چون قبلاً گیاهان وحشرات بدانجا وارد شده و نشوونمای زیادی داشتند اما هیچگونه پرنده‌ای در آنجا وجود نداشت، لذا سهره‌های تازه وارد از امکانات زیستی فراوانی برخوردار بوده و با هیچگونه مسئله رقابتی روبرو نبوده‌اند. از انجائیکه تک تک جزایر گالاپاگوس فاصله کافی از یکدیگر دارند و رفت و آمد موجودات زنده بین آنها مشکل بوده بدین لحاظ شرایط مناسبی جهت جدائی جغرافیائی فراهم بوده، بطوریکه در هر یک از این جزایر جمعیت‌های جداگانه‌ای تشکیل شده است. این وضعیت باعث گردیده که از طرفی انواع متعددی ایجاد شوند (تا امروز ۱۳ نوع) و از طرف دیگر نیش‌های اکولوژیکی متفاوتی را بوجود آورند. در بین آنها رقابت بیشتر بخاطر مواد غذایی بوده و تخصصی شدن هر یک از آنها برای استفاده از غذای بخصوصی مسئله رقابت را تا حدود زیادی کاهش داده است. این امر بدان جهت امکان پذیر بوده که رقیبان دیگری (از سایر گونه‌های پرندگان) وجود نداشته است. نتیجتاً ساختمان منقار و بدن، در هر یک از آنها بسته به نحوه تغذیه بطرز خاصی بمنظور سازش با محیط تکامل یافته است.

امروزه در بین سهره‌های داروین گونه‌هایی وجود دارد، که غذای خود را در زمین، تنه درختان، روی کاکتوس‌ها و یا گیاهان ساحلی (در منطقه جزر و مد) جستجو مینمایند. نه تنها محل جستجوی

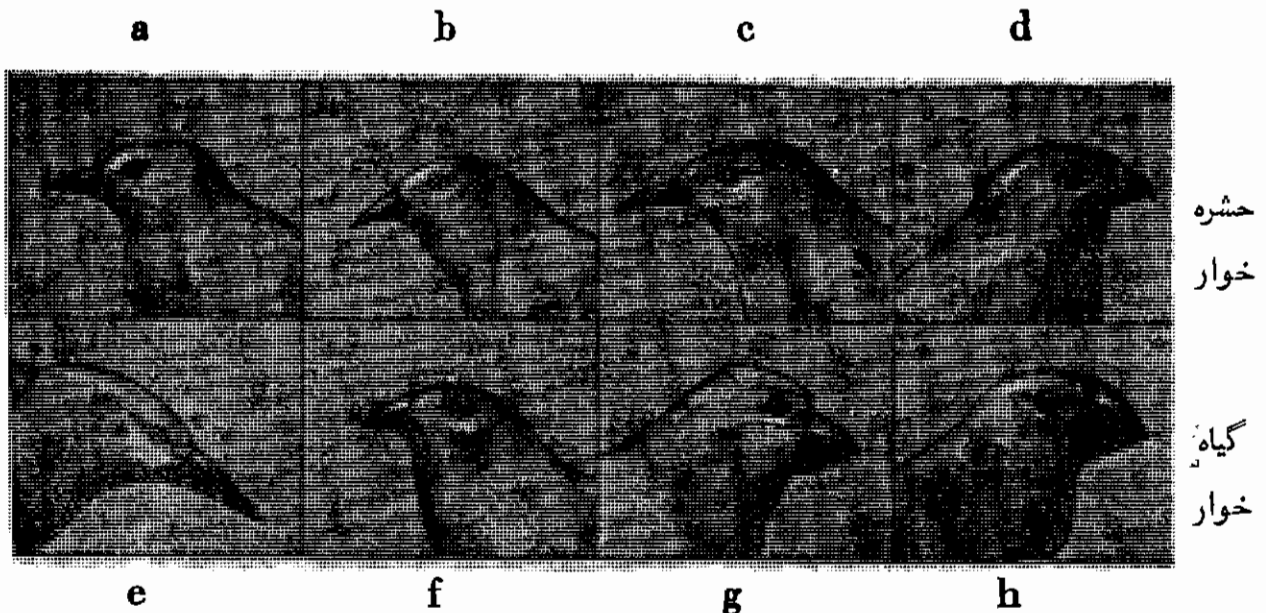
غذا در آنها متفاوت است، بلکه نحوه کسب آن نیز در سحج برای گونه‌های مختلف متفاوت است. در جوار انواع حشره خوار با منقاری کشیده و باریک، انواع دانه خوار با منقاری قوی و کوتاه دیده می‌شود.

حتی بعضی از این سهره ها قادرند لارو حشراتی را که در اعماق چوب زندگی میکنند بوسیله منقار خود بیرون کشیده و آنها را مورد استفاده غذایی قرار دهند و بهمین منظور منقاری سمبه مانند و زبانی دراز (مانند دارکوب ها) دارا شده‌اند، چنانچه دو نمونه از سهره‌های داروین بعنوان سهره‌های دارکوب مانند نامیده شده اند که عبارتند:

از *Caetospiza pallida* و *C. heliobates*

چون در این مناطق دارکوب وجود ندارد نیش‌های اکولوژیکی آنها بوسیله این سهره‌ها اشغال گردیده است. آنها شاخه‌های نوک تیز درختان ویاسیخک‌های کاکتوس‌ها را شکسته و از آنها بمنظور بیرون آوردن لارو حشرات از داخل سوراخ‌های عمیق تنه درختان استفاده می‌نمایند.

شکل ۴ الف

سهره دار کوبی که برای بیرون آوردن حشرات از سوراخهای تنه درخت از خارهای کاکتوس بعنوان ابزار کار استفاده مینماید .

موقعیت جزایر گالاپاگوس بر روی نقشه جغرافیائی .

سهره های درختی (e و f)
بیشتر از گیاهان تغذیه
میکنند

سهره های درختی (d)
بیشتر از حشرات تغذیه
میکنند

فرم اولیه (g)

نمایش تطابق تشعشعی
مربوط به شکل e - الف

سهره های
دار کوب مانند

سهره های زمینی (h)
دانه خوار

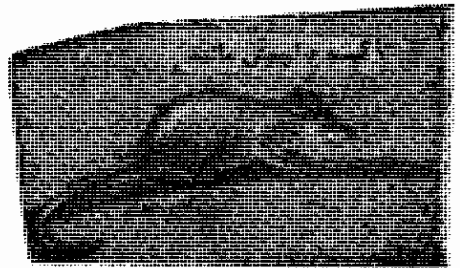
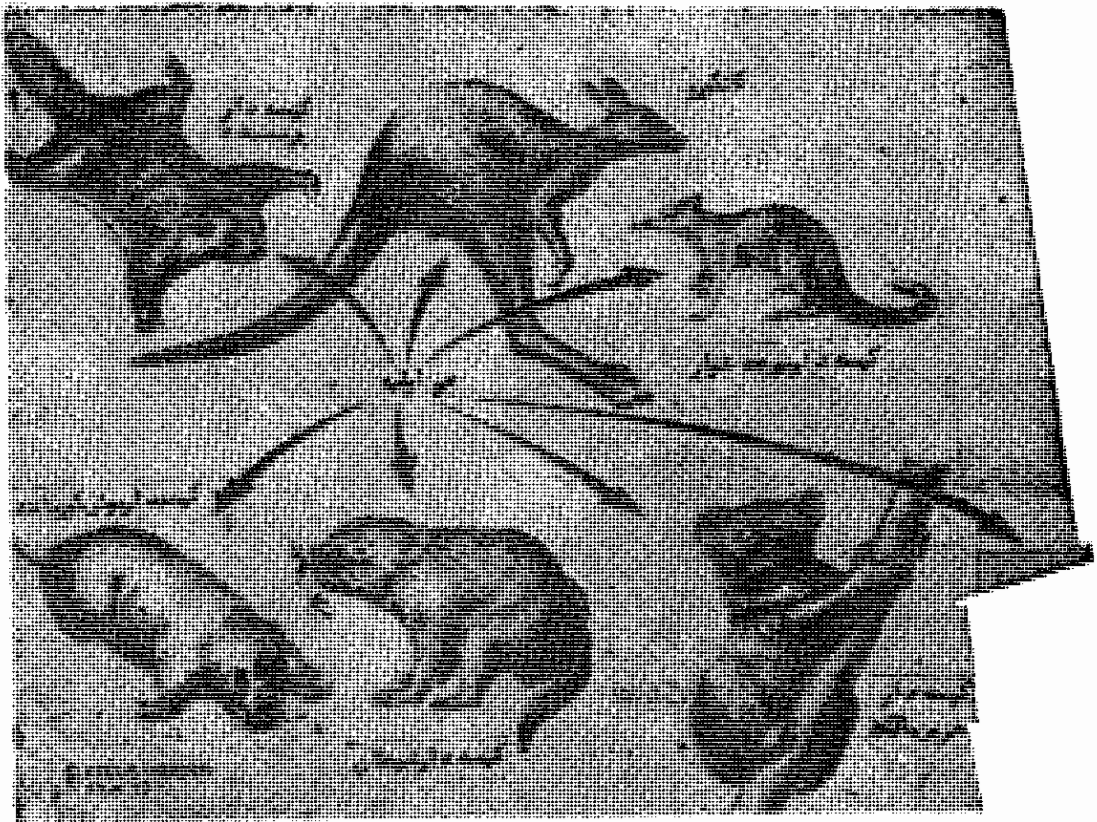
سهره های حشره خوار
(a) (b) (c)

شکل ۴ الف

سهره های داروین در جزایر گالاپاگوس جهت کسب مواد غذایی بطریق مختلف و از سحلهای متفاوت دارای منقار و فرم بدنی متفاوت گردیده‌اند. چنین بنظر می‌رسد که فرم اولین آنها (g) دانه خوار بوده است، مشابه آنچه در اکوادور وجود دارد. بیش از همه سهره‌های دارکوب مانند (شکل بالای صفحه ۴) با محیط سازش نموده‌اند، بطوریکه برای بیرون آوردن لارو حشرات از داخل سوراخ‌های تنه درختان از سیخک‌های درختان کاکاوس استفاده می‌نمایند.

شکل ۴ ب

در کیسه داران استرالیائی (Marsupialia) فرم‌های بسیار متنوعی با طرز زندگی مختلف بوجود آمده است. بطوریکه منجر به ایجاد هم‌گرایی با فرم‌های سخنانب پستانداران (Placentalia) که در استرالیا وجود ندارند ولی در سایر نقاط دنیا دیده می‌شوند گردیده است.

تکامل چنین عاداتی باعث گردیده (یکی از موارد خیلی نادری که جانوران از ابزار خاصی استفاده مینمایند)، که استفاده از منبع غذایی جدیدی مقدور شده باشد.

اگر تنوع را در انواع سهره‌های داروین در نظر بگیریم، مثلاً از لحاظ فرم منقار، طرز زندگی و رفتار، باین نتیجه میرسیم، که همه آنها از یک فرم اجدادی مشتق گردیده و درجات مختلف با محیط سازش نموده و این همان تطابق تشعشعی میباشد (Adaptive radiation) که منجر به تشکیل یک زیرخانواده با تعداد زیادی از گونه‌ها گردید است. این امر بدان جهت مقدور بوده، که در آنجا محیط دست نخورده اکولوژیکی وجود داشته و اجازه چنین تکاملی را داده است، در حالیکه اجداد سهره‌های داروین، که در سواحل قاره آمریکای جنوبی باقی مانده‌اند یعنی در جائیکه انواع نیش‌های اکولوژیکی بوسیله سایر گونه‌ها تشکیل شده بودند (مثلاً بوسیله دارکوب‌های حقیقی) امکان چنین پراکندگی برایشان میسر نبوده است.

بهمین ترتیب برای پرندگان که بعد از سهره‌ها وارد این جزایر شده‌اند (تقریباً بیش از ۸۰ گونه از آنها تا کنون شناخته شده است) چنین پراکندگی‌هایی امکان پذیر نبوده است. مثلاً در سارکپه‌ها جنس *Buteo* و نوعی توکا از خانواده *Turdidae* و غیره. در سایر موجودات زنده موجود در جزایر گالاپاگوس نیز پراکندگی بخاطر سازش با محیط دیده میشود. مثلاً در انواع حلزونهای جنس *Bulimulus* و انواع گیاهان جنس *Scalesia* متعلق به خانواده مرکبان (*Compositae*) باشکال و اندازه‌های مختلف (حتی درخت مانند) وجود دارند.

پرندگان صوتی (آوازخوان) از خانواده Drepanididae نیز در جزایر هاوایی و وضعیتی مشابه سهره‌های داروین در جزایر گالاپاگوس دارند. در حدود ۸ گونه از این پرندگان در هاوایی بصورت بومی زندگی میکنند و قبل از چند گونه دیگری، که به جزیره آمده‌اند (سارکپه ها، مگس خوارها و کلاغ ها) در آنجا وجود داشته‌اند و تکامل نیز مانند تکامل سهره های داروین بصورت تطابق تشعشعی بوده است. در آنجا علاوه بر انواع دانه خوار، حشره خوار و میوه خوار، انواع شهدخوار با منقار دراز و خمیده و زبانی لوله‌ای شکل، مانند آنچه در کولیبری های آمریکای جنوبی دیده میشود نیز وجود دارد .

تطابق تشعشعی در کیسه داران (Marsupialia) :

سهره‌های داروین و همچنین پرنده‌های صوتی فوق الذکر با وجودیکه اختلافاتی در ساختمان بدنی و ستقارشان دارند، ضمن پراکندگی خود، از لحاظ رده بندی در محدوده خانواده باقی مانده‌اند (پرندگان صوتی در خانواده - Drepanididae) . اما در کیسه داران استرالیا این جدائی یا پراکندگی بخاطر سازش با محیط در سیستم رده بندی بصورت وسیعتری انجام گرفته است. در بین گروه‌های مختلف پستاندار، کیسه داران میباشند؛ بین کلوآک داران، که تخم گذار بوده و پروتیریا (Protheria) نامیده میشوند و جفت داران (Placentalia) که نوزاد نسبتاً تکامل یافته‌ای بدنیا می‌آورند قرار گرفته‌اند. این جانوران فاقد جفت بوده و نوزاد آنها بصورت تکامل نیافته بدنیا می‌آید (حتی در کانگوروهای بزرگ که ممکنست به بزرگی انسان برسند طول نوزاد آنها در بدو تولد فقط ۱ میلیمتر است) و پس از تولد تا پایان دوران تکامل جنینی در کیسه شکمی باقی میماند و از غدد شیری مادر تغذیه

مینماید . در دوران کرتاسه و اوائل دوران سوم کیسه داران در اکثر نقاط دنیا حتی اروپا پراکنده بوده اند ولی امروزه فقط در آمریکای جنوبی و استرالیا دیده میشوند . در حالیکه کیسه داران موجود در آمریکای جنوبی با نمونه ای که اخیراً به آمریکای شمالی رفته است (Opossum) همه جزء کیسه داران کوچک میباشند ، در استرالیا انواع مختلف و متفاوت الجثه ای وجود دارد .

قاره استرالیا از لحاظ زمین شناسی جزیره ایست ، که پستانداران عالی نتوانسته اند بدانجا راه یابند (غیر از خفاشان و عده ای از جوندگان) . بدین جهت کیسه داران در آنجا بدون رقیب مانده و انواع مختلف نیش های اکولوژیکی را بوجود آورده اند . چون در اینجا نیز شرایط اکولوژیکی مشابه با سایر قاره ها بوده ، لذا نیش های اکولوژیکی مشابه آنچه جفت داران در سایر قاره ها تشکیل داده اند بوجود آمده است و این امر منجر به ایجاد هم گراییهای زیادی (Konvergenz) مابین آنها و پستانداران دیگر گردیده است . بطوریکه انواع کیسه داران مانند کیسه دار موش مانند ، کیسه دار گرگ مانند ، کیسه دار سمور مانند و غیره هر کدام همانطوریکه از نامشان بر میآید نمونه مشابهی در بین جفت داران دارند و این شباهت بجدی است ، که گاهی اوقات ممکنست در حلقه اول با یکدیگر اشتباه گردند . حتی نیش های اکولوژیکی مخصوص علف خواران بزرگ نیز بوسیله انواع مختلف شکل بوجود آمده است . بجای سم داران از گروه جفت داران ، گانگورو در بین کیسه داران تکامل یافته است .

دلایلی که نشان میدهند در اینجا عدم رقابت نقش مهمی در جدائی بخاطر سازش با محیط داشته است عبارتند از :

۱ - تکامل کیسه داران خفاش مانند در استرالیا انجام نگرفته زیرا در آنجا خفاشان حقیقی وجود داشته‌اند. خفاشان جزء تعداد معدودی از جفت داران قادر به پرواز بوده‌اند، که قبلاً توانسته‌اند به استرالیا وارد گردند.

۲ - در آمریکای جنوبی، جائیکه جفت داران تنوع زیادی دارند (چونندگان، درندگان و غیره) از انواع کیسه داران در عصر حاضر فقط کیسه داران رات مانند یافت میشوند. در اوائل دوران سوم، که کیسه داران در آمریکای جنوبی فراوان بوده‌اند، با افزایش درندگانسی مانند گربه سانان و سگ سانان، که جای آنها را گرفته‌اند، کم کم رو به کاهش گذاردند.

۳ - پستاندارانی که توسط انسان به استرالیا برده شده‌اند جای کیسه داران مشابه خود را گرفته‌اند. مثلاً دینگو (*Canis familiaris dingo*) نوعی سگ است، که قبلاً توسط انسان با استرالیا برده شده و در محل بصورت وحشی درآمد و کیسه داران گرگ-مانند مشابه خود را تقریباً بکلی نابود کرده است.

۴ - تکامل و تنوع جفت داران باعث از بین رفتن کیسه داران کشته و نمونه هائیکه هنوز در آمریکای جنوبی و استرالیا زندگی میکنند از بقایای آنها محسوب میشوند.

۸-۴ تسخیر خشکیها به وسیله مهره داران :

اگر قبول نمائیم که تئوری تکاملی سعی دارد بوجود آمدن شاخه‌ها ورده‌ها مثلاً تکامل پرندگان از خزندگان یا مهره داران خشکی‌زی چهارپا از ماهیها را، با توجه به مکانیسم‌های مختلف تکاملی توجیه نماید، در این صورت تکامل کیسه داران در استرالیا قدم‌های

کوچکی در این زمینه محسوب میشوند .

در اینجا سعی بر این است که چند اصل مهم را بوسیله یک مثال یعنی نحوه بوجود آمدن ذو حیاتین از ماهیها (اولین مهره دار چهارپای خشکی زی) روشن نمائیم. ماهیها رامنشاً تکامل مهره داران میدانند که دارای صفات مخصوص بخود، مثلاً ضمام حرکتی بصورت باله و تنفس بوسیله آبشش بوده و برای زندگی در آب متناسب گردیده اند . چنانچه یک ماهی معمولی به خشکی آورده شود، بزودی از بین میرود بنابراین اگر بنا باشد محیط زیست تازه ای فتح گردد، حتماً میبایست مقدمات و شرایط آن قبلاً فراهم شده باشد. در صورتیکه این شرایط تحت تأثیر مکانیسم های مختلف شناخته شده تکاملی فراهم گردد، الزاماً میبایست در محیط زیست قبلی (در مثال مورد بحث آب) انجام گرفته باشد .

ماهیها ئیکه تسخیر خشکیها بوسیله آنها انجام گرفت

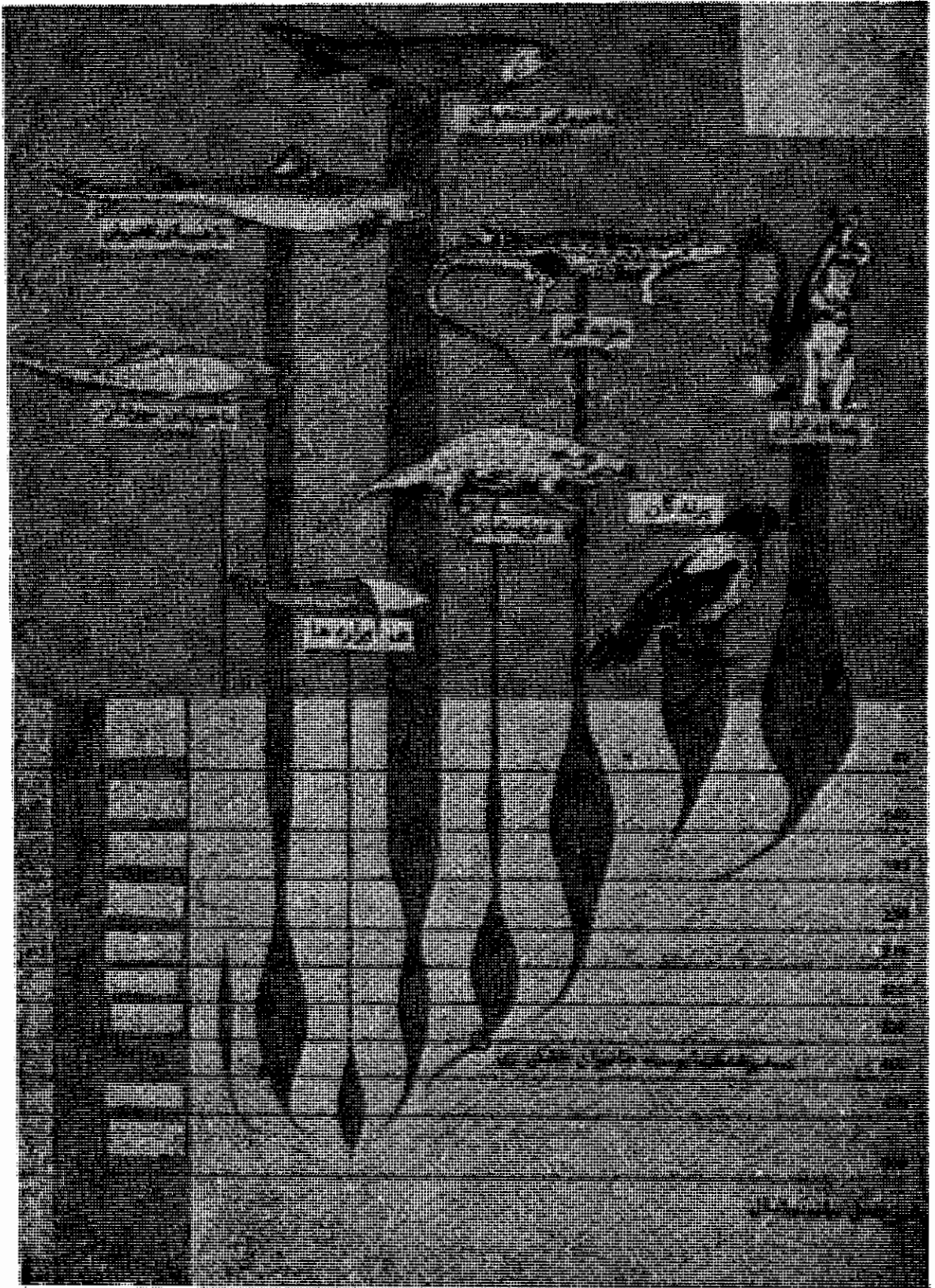
(*Crossopterygia*) شبیه ماهیهای ریه دارا مروزی بوده اند . آنها در دوران گرم و خشک دونین (در حدود ۳۰ میلیون سال قبل) در آب های شیرین سطحی ، که بشدت گرم میشده و بنا بر این از لحاظ اکسیژن فقیر بوده زندگی میکرده اند. این واقعیت بوسیله فسیل هائیکه در چنین مناطقی پیدا شده اند باثبات رسیده است. برای سازش با چنین شرایطی (جبران کمبود اکسیژن) ریه بعنوان دستگاه تنفسی اضافی در آنها بوجود آمده و توانسته اند کمبود اکسیژن آب را از راه هواتأمین نمایند. ساختمان مخصوص باله های گوشتی این امکان را بآنها میداده که محیط های زیستی خشک شده را ترک کرده و بایک راه پیمائی کوتاه بدنبال محیط زیست جدیدی (مثلاً دریاچه) بروند. طرز زندگی ماهیهای ریه دار امروزی نیز بهمین منوال است و اینگونه سازش هائیکه توسط ماهیهای

فوق الذکر بخاطر وضعیت غیر عادی محیط زیستشان انجام گرفته ، باعث شده است ، که از محیط خارج شده و خشکیها را تسخیر نمایند . آغاز تسخیر خشکیها (محیط زیست جدید) بطور حتم از این اسکله اکولوژیکی انجام گرفته ، که مقدمات آن در آبهای سطحی انجام گرفته است (Preadaptation). چون در آن زمان هیچگونه جانور مهره داری در خشکیها وجود نداشت ، لذا این موجودات در محیط زیستی تازه میتوانند آزادانه بزندگی خود ادامه دهند ، بطوریکه میتوانند از تمام امکانات محیط بهره برداری نمایند . قدیمی ترین فسیلهائی که از چهارپایان خشکی زی بدست آمده (Ichthyostegalia) از لحاظ ساختمان جمجمه ، ضمام حرکتی ، دندانها و بعضی از صفات دیگر خویشاوندی نزدیکی را با کروسوپتریگیان نشان میدهند و بدین ترتیب نمونه های حد واسط حقیقی بین ماهیها و ذو حیاتین را تشکیل میدهند .

مهره داران که تا آن زمان فقط در آب زندگی میکردند با تسخیر خشکیها محیط زیست جدیدی با امکانات فراوان برای تشکیل نیش های اکولوژیکی تازه بدست آوردند و نتیجتاً نوعی پراکندگی بخاطر سازش با محیط بوجود آمد و آنقدر وسعت یافت ، که منجر به تکامل کلیه مهره داران خشکی زی گردید . در حالیکه ذو حیاتین بخاطر نداشتن قدرت جلوگیری از تبخیر آب بدن و احتیاج به محیط زیست آبی بسرای پرورش نوزادان خود نتوانسته اند محیط مرطوب را بکلی ترک کنند . خزندگان خیلی بهتر توانسته اند با زندگی در خشکی سازش نمایند . صفات جدیدی که در خزندگان بوجود آمد ، مهمترین کلید برای تسخیر خشکیها محسوب میشود . پراهمیت ترین این صفات عبارتند از :
 ۱- پوستی پوشیده از فلس و تقریباً فاقد غدد ترشچی ، که بمراتب

مقاومتر از پوشش بدن ذو حیاتین در مقابل خطر خشک شدن در مقابل هوا بوده است (اگر آب بدن بیش از حد معینی تبخیر گردد خطر مرگ وجود دارد).

۲- تشکیل آمنیون (Amnion) در تخم هائی با پوسته ضخیم که جنین در داخل آن که بصورت حفره ای پرازما یغ است و بعنوان یک آکواریوم کوچک برای جنین محسوب میشود قرار گرفته و نمورویانی خود را در آنجا با تمام رساند و بدین ترتیب خزندگان بعکس ذو حیاتین از محیط آبی بی نیاز گشته و قادر گردیده اند، که تمام دوران زندگی خود را در خشکی ها بگذرانند. خزندگان برای مدت مدیدی (دوران دوم زمین شناسی) گروه پیروز مهره داران خشکی زی را تشکیل میداده اند و بهمین دلیل آن دوران را عصر خزندگان نامیده اند. در بین آنها گروهی علفخوار و گروهی شکارچی با جثه های عظیم تکامل یافتند (خزندگان غول پیکر Sauria). بعلاوه گروهی از خزندگان آبی (Ichthyosauria) به زندگی در آب پرداختند و گروهی دیگر (Petrosauria) هوا را تسخیر کردند. تشکیل گروههای مختلف فوق الذکر بخاطر سازش با محیط انجام گرفته، که دامنه آن بسیار وسیع بوده است. با تکامل گروههای جانوران خونگرم که بصورت پرندگان و پستانداران از گروههای بخصوصی از خزندگان بطور جداگانه بوجود آمدند (فسیل های بدست آمده این مطلب را تأیید میکند) و صفات ممتازی از قبیل ثابت بودن درجه حرارت و مشخصاً بچه زای بودن در پستانداران کسب نمودند که وابستگی آنها را به محیط کمتر میساخت و باین ترتیب امتیازی بر اجداد خون سرد خود بدست آوردند، لذا توانستند بتدریج نیش های اکولوژیکی آنها را اشغال نمایند. بجای خزندگان ماهی مانند نهنگ ها و بجای پرندگان

شکل ۵۵

شکل ۵۵ :

مسئله منشاء تکامل مهره داران به مسئله تکامل طناب داران مربوط است، که علاوه بر مهره داران شامل بی جمجمه ها (Acrania) نیز میگردند. با وجود بحث زیادی که درباره تکامل آنها از کرمهای حلقوی شده است، بنظر میرسد که این موضوع صحت ندارد. محتملا مهره داران از اجدادی کرمی شکل (همی کورداتا Hemichordata) بوجود آمده اند و از آنها هیچگونه فسیلی در دست نیست. تا کنون پاسخ قطعی باین سؤال داده نشده است.

اولین آثار مهره داران در اوردوویزیون (Ordovisium) بدست آمده است. در دوران سیلورین تنها فسیل ماهیهای مبتدی دیده شده، که با تکامل ماهیهای آب شیرین ارتباط دارد، در حالیکه اکثر فسیل های موجود در رسوبات دوران پائوزئیک دریائی هستند. در دوره دونین ماهیها فراوان بوده و به عصر ماهیها معروف گشته است. در اواخر دونین اولین مهره داران چهارپای - خشکی زی ظاهر گردیده (ذو حیاتین) و در کربونifer بحد و فور وجود داشته اند. مزوزئیکم عصر خزندگان بوده، که در هوا خشکی و آب زندگی بینموده اند. در همین دوران اولین پرندگان و پستان داران نیز ظاهر شده اند، که در کنوزئیک تنوع زیادی حاصل کرده و محیط هوا و خشکی را اشغال کرده اند. در این شکل وضع تکاملی رده های مختلف مهره داران نشان داده شده است. برای اثبات

این مدعا، که پرندگان و پستانداران از خزندگان و خزندگان از ذو حیاتین و ذو حیاتین از ماهیها و غیره تکامل یافته اند، دیرین شناسی با ارائه دلایل بسیار محکمی سهم بسزائی یافته است. در اینجا مخصوصا فسیل نمونه های حد واسط اهمیت زیادی دارند.

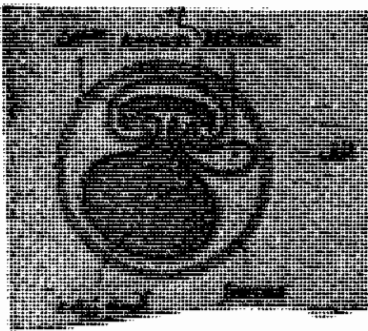
پرندگان امروزی تکامل یافتند و آنچه در عصر حاضر از خزندگان باقی مانده نسبت به تنوعی که در گذشته داشته اند تنها بقایای ناچیزی محسوب میشود.

اشغال خشکیها توسط گیاهان نیز بهمین نحو انجام گرفته است. در اینجا فرم هائیکه برای زندگی در خشکی مناسبتر بوده اند مانند بعضی از سرخس ها (Kormophyta) در طول دورانهای زمین شناسی تکامل یافته اند. اولین گروه از این قبیل گیاهان، سرخس های سخت (Psilophyta) در اواخر دوران سیلورین در محل های خیس تا مرطوب زندگی میکرده اند. در کربونifer پنجه گرگیان (Lycophytina)، دم اسپیان (Sphenophytina) و سرخس های حقیقی (Pterophytina) فراوان بوده اند. از این گیاهان که بیشتر در مناطق با اقلیمی

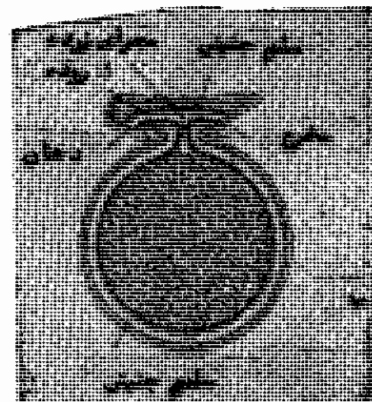
میروئیده اندمعدان ذغال سنکک دوره کربونیفر بوجود آمده است. از سرخس‌های حقیقی، که بوسیله هاگ تولید مثل مینمایند گیاهانی تکامل یافته، که از طریق جنسی تولید مثل میکنند. در این گیاهان سلولهای جنسی نر تاژک دار بوده و بوسیله شنا در آب بطرف سلولهای جنسی ماده رفته و با آنها ترکیب میشوند.

باین ترتیب نهانزادان آوندی (Pteridophyta) به مناطق بسیار مرطوب محدود بوده‌اند. تشکیل دانه در گیاهان قدم اساسی است، که در زمینه تکاملی آنها برداشته شده و این امر شباهت زیادی به تشکیل تخم در خزندگان و نقش آن در تکامل آنها دارد. بدین ترتیب گیاهان دانه دار بوجود آمدند، که تا حدود زیادی از محیط آبی بی نیاز گشته‌اند، بطوریکه در دوران دوم زمین شناسی ابتدای باز دانگان (Gymnosperma) که از انواع موجود آنها درختان سوزنی (Conifera) میباشد اکثریت اجتماعات گیاهی را تشکیل داده بودند و پس از آن با بوجود آمدن نهاندانگان (Angiosperma) کم کم روبکاهش نهادند، زیرا دانه این گیاهان در غلافی مقاوم قرار داشته و بدین ترتیب امتیازی کسب کرده بودند، که میتوانستند جایگزین باز دانگان گردند.

شکل ۵۶

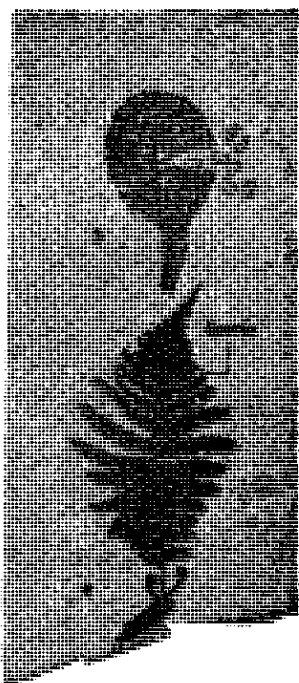
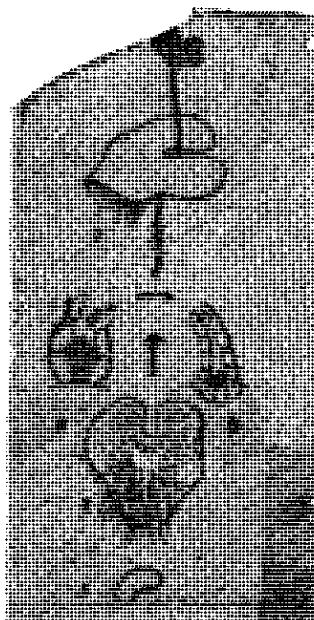
الف - ۵۶

ب - ۵۶

شکل ۵۶: الف - تخم آمسیون داران (مثلا خزندگان). جنین: وسیله آمسیون احاطه شده. آلانتوئیس بعنوان مثانه و دستگاه تنفسی بکار میرود.
 ب - بعکس در ماهیها جنین بر روی زرده قرار گرفته و آمسیون، آلانتوئیس و سرورژا وجود ندارد.
 در حال حاضر نهان دانگان با تقریبا ۲۵ هزار نوع گروه غالب گیاهان را در مقابل باز دانگان با تقریبا ۶۰۰-۷۰۰ گونه تشکیل میدهند.

شکل ۵۷

سیکل تکاملی سرخس - ۱ = اسپورگوکونی ۲ = پیش جوانه با اندامهای تناسلی نر (a) و ماده (b)، ۳ = سرخس با اسپورها، ۴ = کپسول سملوا اسپورها ۵ = پیش جوانه با سرخس جوان.

شکل ۵۸

شکل ۸۵۰

مثالهایی در مورد فسیل های زنده گیاهی ژنگو (درخت معبد) که بصورت وحشی در بعضی از مناطق چین میروید در مجاورت معابد بعنوان یک درخت مقدس کاشته شده و پرورش داده میشود. این درخت در حدود ۲۰۰ سال قبل با اروپا آورده شده و در پارکها بعنوان درختی زینتی کاشته میشود. این درخت تنها گونه باقیمانده از زده (Ginkgoinae)، که جزء دانه اختری ها (Gymnosperma) است می باشد. سلولهای جنسی نر آن دارای ۲ تاژک فنی شکل بوده و قادر به حرکت هستند. در اواخر تریاس و اوائل یوراسیک (در حدود ۱۷۵ میلیون سال قبل) جنس مشابهی از این گیاهان (Ginkgoites) در اکثر نقاط دنیا فراوان بوده اند، که فسیل های زیادی از آنها باقی مانده است.

گونه های دیگری نیز که وضعیتی مشابه درخت معبد دارند مانند درخت ماموت یا درخت غول (Sequoia gigantea) و اروگاریا (Araucaria) یافت میشوند.

فصل نهم

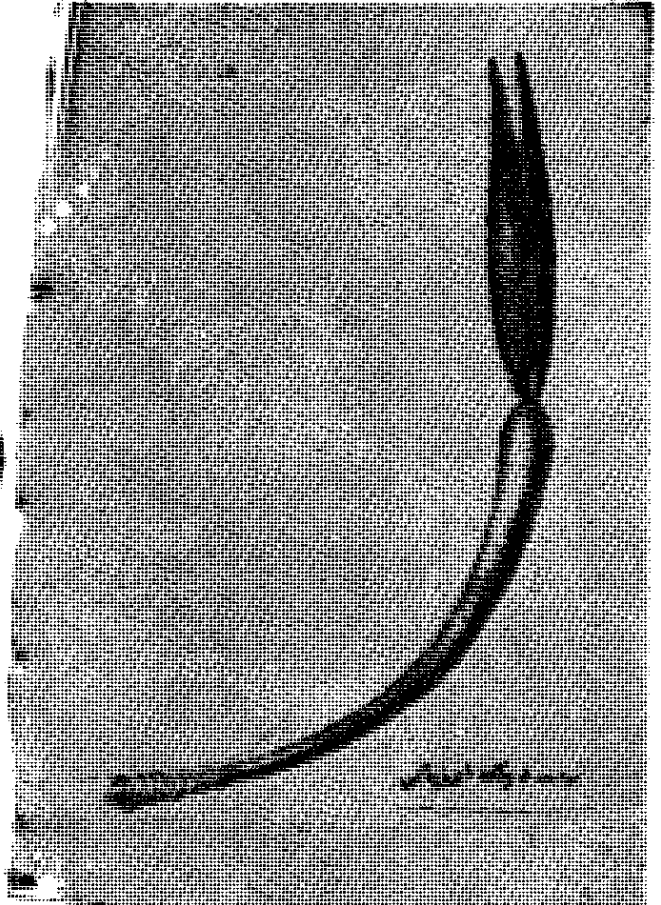
نمونه های باقیمانده از عهد باستان (فسیل های زنده) :

تغییر رابطه موجودات زنده با محیط خواه بعزت تغییر شرایط محیط (مثلاً استپی شدن ، تکامل عالم گیاهان جهت استفاده بعضی از جانوران و یا پیداشدن رقابتهای جدید) و خواه در نتیجه اشغال محیط های زیستی جدید بوسیله موجودات زنده (مثلاً اشغال خشکیها) ، بوجود آمده باشد، عوامل جدیدی را برای انتخاب طبیعی فراهم نموده و باعث ادامه تکامل گردیده است. بعکس گونه هائی از موجودات زنده یافت میشوند، که طی میلیونها سال از دوران تکاملی زمین در محیط زیست خود بدون تغییر باقی مانده و توانسته اند تکامل را مغلوب خویش سازند ، یعنی تا حدودی با محیط سازش کرده و بدون تغییر باقی مانده اند. در حقیقت تعداد زیادی از موجودات زنده گیاهی و جانوری را میشناسیم ، که شباهت زیادی به فسیلهای بدست آمده از دورانهای گذشته دارند ، بطوریکه نمونه های باقیمانده عصر حاضر را طبق نظریه داروین فسیل های زنده مینامیم . فسیل های زنده معمولاً در رده بندی موقعیت استثنائی دارند، زیرا انواع دیگر نزدیک بآنها در این بین یا تغییرات فاحشی یافته و یا بکلی نابود شده اند ، چنانکه انواع باقیمانده از دورانهای بسیار قدیمی را میتوان نمایندگان از موجودات زنده آن اعصار دانست . پراکندگی جغرافیائی آنها اکثراً

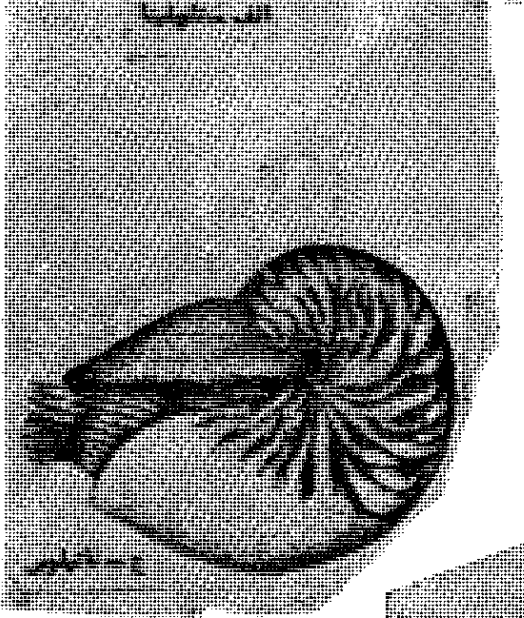
محدود بوده و با قدمت وصفات آنها مطابقت دارد.

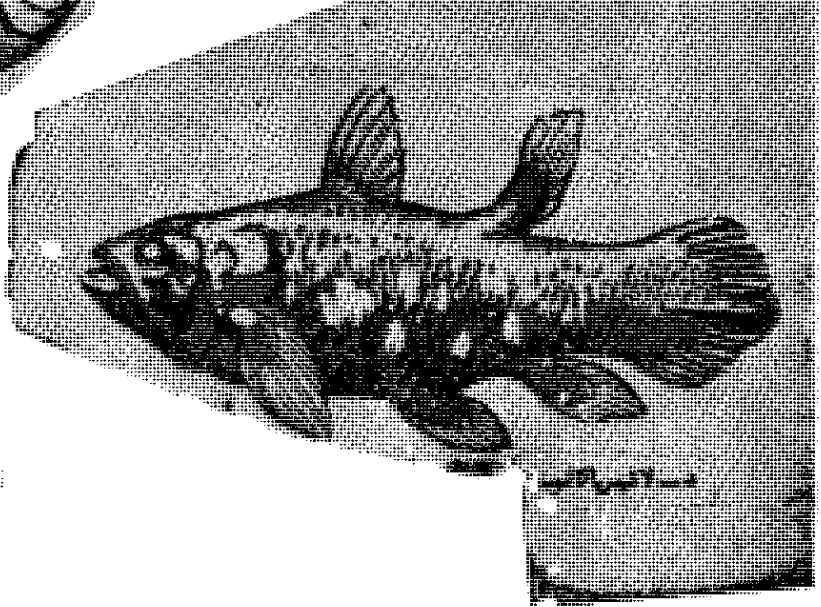
سکه

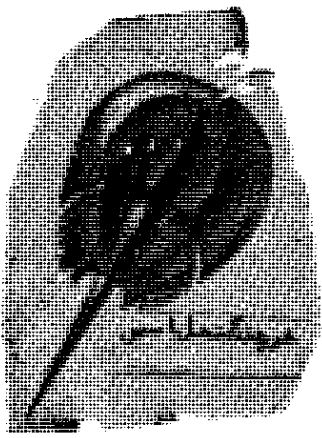
تیر

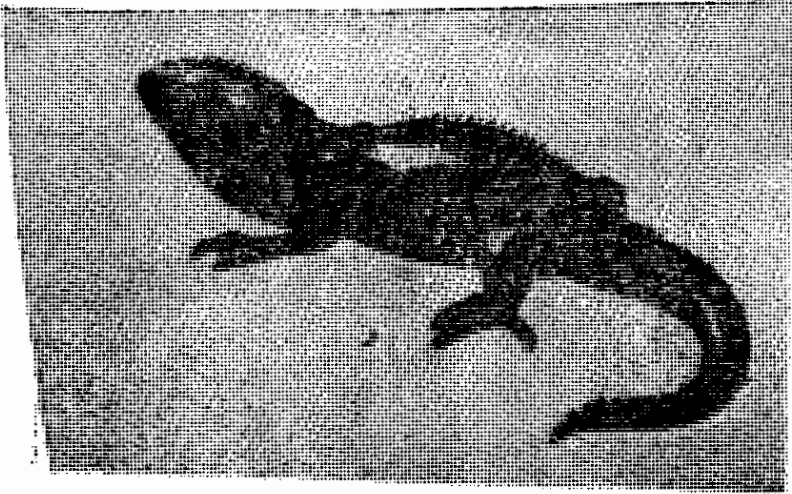
سکه

ماهی

سکه

شکل ۵۹ - و

نمونه هائی از فسیل های زنده .

الف - نئوپلینا (Neoplina) :

۱ - نمونه عصر حاضر اولین بار در سال ۵۲ - ۱۹۵۱ از عمق ۳۵۰۰ متر در اقیانوس آرام کشف گردیده .

۲ - نمونه فسیل شده از جنس پلینا (Plina) در دوره سیلورین (۴۵۰ میلیون سال قبل) . جنس نئوپلینا امروزه تنها نماینده رده مونو پلاکوفورا (Monoplacophora) در بین حلزونها میباشد .

ب - دوکفه ای زبانی (Lingula anatina) :

۱ - نمونه عصر حاضر در آبهای سطحی دریاها تا عمق ۳۰ متر بصورت ثابت زندگی مینماید .
 ۲ - از نمونه های فسیل شده پوسته جنس ها Lingula و Crania در واقع جزء دوکفه ایها نبوده ، بلکه متعلق به بازو پایان (Brachiopoda) میباشد که در دورانهای گذشته تنوع زیادی داشته اند ، بطوریکه بیش از ۱۰۰۰ نوع فسیل از آنها بدست آمده ، اما امروزه فقط ۲۸۰ نوع از آنها باقی مانده اند .

ج - ناتیلوس (Nautilus) :

۱ - نمونه های عصر حاضر فقط ۳ نوع اند ، که در جنوب غربی اقیانوس آرام دیده میشوند .
 تنها نمونه پابرسران عصر حاضر با صدف بزرگ (شبیه به آمونیت های منقرض شده) یک رده بخصوص (Tetrabrachiata) از نرم تنان مرکب از تتری براتیات تشکیل میدهند .
 ۲ - فسیل آنها تا دوره ژوراسیک و نمونه های مبتدی تر آنها تا پرمین (۲۰۰ - ۱۵۰ میلیون سال قبل) بدست آمده است .

د - لاتیمر یا کالومنه (*Latimeria calumnae*) :

- ۱ - نمونه عصر حاضر ابتدا در سال ۱۹۳۸ کشف شد. تنها نمونه زنده از کروسوپتریگیا (*Crossosypterygia*) که در دونین چهار پایان خشکی زی از آنها مشتق گردیده‌اند.
- ۲ - نمونه‌های فسیل شده آنها از دوره تریاس (۲۰۰ - ۱۸۰ میلیون سال قبل) شناخته شده‌اند. مدت مدیدی چنین تصور میشد، که کروسوپتریگیا در حدود ۸ میلیون سال قبل بکلی از بین رفته‌اند، زیرا در طبقات جدید فسیلی از آنها بدست نیامده بود.

ه - خرچنگ نعل اسبی (*xiphosura*) :

- ۱ - نمونه‌های عصر حاضر متعلق به سه جنس میباشد، که هر کدام محدود به قسمتهای بخصوصی از دریاها هستند، مثلاً لیمولوس (*Limulus*).
- ۲ - فسیل آنها از دوره ژوراسیک (۱۷۵ میلیون سال قبل) بدست آمده است. خرچنگ نعل اسبی امروزی رده بخصوصی را در بین عنکبوتیان تشکیل میدهد.
- و - اسفنودون پونکتاتوس (*Sphenodon punctatus*) :

- ۱ - نمونه عصر حاضر منحصر بهمین گونه است، که در بعضی از جزایر کوچک نیوزیلند یافت میشود. این جانور تنها نمونه باقی مانده از راسته *Rhynchocephala* میباشد، که از خزندگان اولیه محسوب میگردند.
- ۲ - فسیل نمونه‌های مشابه متعلق به جنس *Homoeosaurus* از دوران ژوراسیک (۱۷۵ میلیون سال قبل) شناخته شده است، این جانوران در دورانهای گذشته بحد و فور یافت میشده‌اند.

بسیاری از آنها در اعماق دریاها، جنگلهای طبیعی دست نخورده یا جزایر یافت میشوند. بنابراین غالباً در محل‌هایی دیده میشوند، که میلیونها سال تقریباً دست نخورده باقی مانده و یار قبی برای آنها وجود نداشته است.

فصل دهم

انقراض نسل :

در طول دورانهای تکاملی موجودات زنده بسیاری از گونه ها ویا حتی گروههای بزرگتری از آنها مثلا اوستراکودرم ها (Ostracodermi) یعنی ماهیهای سپردار فاقد آرواره ، که در دوران سیلورین زندهگی میکرده اند و تریلوبیت های دوران پالئوزوئیک و یا خزندگان ماهی مانند (Ichthiosauria) بکلی منقرض گردیده اند . بعضی از انواع موجود در عصر حاضر بقایای ناچیزی از انواع مختلف و متنوع اعصار گذشته میباشند . مثلا از ۲ راسته شناخته شده خزندگان در عصر حاضر فقط ۲ راسته باقی مانده است . حتی جنس های پستانداران نیز در گذشته بیش از دو برابر تعداد کنونی بوده است ، که فسیل های آنها بدست آمده . در مقابل ۷۳۰۰ نوع از نرم تنان مرکب زنده عصر حاضر (پابرسران Cephalopoda) ، ۱۰۰۰۰ نوع فسیل از آنها شناخته شده است .

قطعاً عوامل زیادی در انقراض نسل موجودات زنده مؤثر بوده اند . یکی از مهمترین علل آن تغییر تدریجی یک گونه در طول تاساریخ است ، که تحت تأثیر عوامل مختلف انجام گرفته و گونه های جدیدی با صفات برتر بوجود آمده اند . در این صورت گونه های اجدادی از بین رفته اند . در چنین مواردی بهتر است صحبت از ناپدید شدن یک گونه گردد ، اما اگر نوعی بکلی از بین برود ، بدون اینکه گونه دیگری از آن

بوجود آمده باشد، که بتواند جای آنرا بگیرد، در این صورت میتوان صحبت از انقراض یک گونه نمود. یکی دیگر از عوامل منقرض کننده نسل تغییرات فاحش شرایط محیط است. مثلا تغییرات آب وهوائی (در عصر یخبندان) و تغییراتی که همراه با آن در عالم گیاهان بوجود آمده منجر به انقراض بعضی گونه های جانوری گشته است.

بعضی از دانشمندان از بین رفتن تعداد زیادی از خزندگان در دوره کرتاسه را در نتیجه تغییرات فاحش درجه حرارت میدانند، که برای جانوران خونسردی از قبیل خزندگان اهمیت حیاتی داشته است. اثبات این امر که از بین رفتن خزندگان تا چه حد تحت تأثیر بیماریهای واگیر و غیره بود بسیار مشکل است. اما مسلما چنین بیماریهایی برای موجوداتی که در مقابل آنها مصونیت نداشته اند اهمیت حیاتی داشته، چنانکه بیماری میکسوماتوز (Myxomatose) در آمریکای جنوبی و کالیفرنیا برای نوعی از خرگوش ها (*Oryctolagus cuniculus*) بدون ضرر بوده، در حالیکه همین بیماری باعث مرگ و میر زیاد در بین همان نوع خرگوش در اروپا میگردد. به همین ترتیب نوعی قارچ (*Aphanomyces astasi*) در بعضی از نقاط اروپا باعث از بین رفتن خرچنگ های درازرودخانه ای (*Astacus astacus*) گردیده جای آنها را خرچنگ های نوع آمریکائی (*Cambarus affinis*) که در مقابل این بیماری مصونیت دارند گرفته اند. بالاخره نمونه هائیکه از لحاظ قدرت رقابتی بر سایرین برتری داشته اند نقش مهمی را در ناپدید شدن گونه ها ایفا نموده اند. مثلا نمونه هایی از موجودات زنده که به جزایر منتقل شده و باعث از بین رفتن انواع بومی مشابه خود در آن نقاط گردیده اند. چنانکه دینگو پس از اینکه در استرالیا بصورت وحشی در آمد، توانست جای کیسه داران گرگ مانند را بگیرد. سیمونهای حقیقی (*Siminae*) با تکامل خود از اوائل دوران سوم زمین شناسی

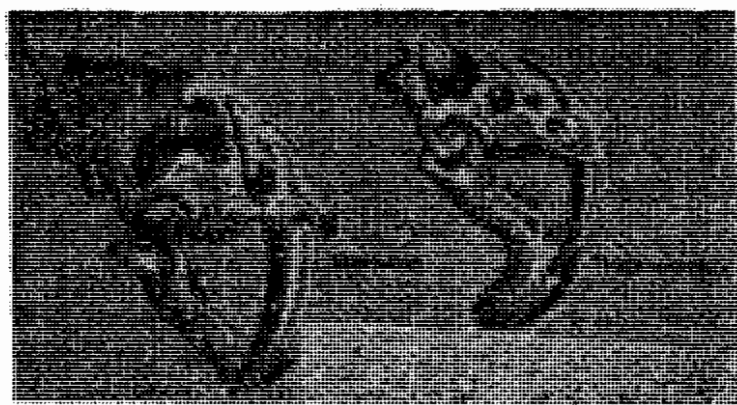
ببعد کم کم میمون نماها (*Prosiminae*) را، که در اکثر نقاط دنیا یافت میشدند به نابوی کشانده‌اند. اما در ماداگاسکار، که میمونهای حقیقی هرگز بدانجا راه نیافته‌اند انواع مختلفی از میمون نماها هنوز وجود دارند. در آسیا و افریقا عده‌ای از میمون نماها باقی مانده‌اند، زیرا در شب فعالیت دارند درحالی‌که میمونهای حقیقی در روز فعال‌اند.

آمریکای جنوبی در تمام دوران سوم زمین شناسی (در حدود ۷ میلیون سال) بصورت قاره‌ای جزیره مانند بوده، بطوریکه رابطه خشکی، که امروزه بین آمریکای شمالی و جنوبی وجود دارد در آن زمان وجود نداشته است. در این قاره جزیره مانند فون بزرگی از انواع مختلف پستانداران تکامل یافته بود، که بیشتر آنها شامل سم‌داران اولیه (*Protungulata*)، کیسه‌داران (از جمله کیسه‌داران شکارچی)، پستانداران بی دندان (*Edentata*) و سورچه خوارها بوده‌است. پس از اینکه در اواخر دوران سوم رابطه خشکی بوسیله آمریکای مرکزی بصورت پلی بین آنها بوجود آمد تعداد زیادی از پستانداران آمریکای شمالی، که صفات برتری دارا بودند وارد آمریکای جنوبی شده و نسل عده زیادی از انواع بومی آنجا را منقرض نمودند. مثلا گروه بزرگ سم‌داران اولیه بکلی از بین رفتند و از کیسه‌داران تنها کیسه‌داران رات مانند و از پستانداران بی دندان، که شامل ۱۲ جنس بوده‌اند (فسیل آنها بدست آمده) تنها ۳ جنس باقی ماندند.

در بسیاری از موارد نموبیش از حد بعضی از اندامها، که ممکنست بی‌فایده و یازیان آور باشند می‌توانند، منجر به از بین رفتن گونه‌ها گردیده باشند. مثلا میبایست رشد تدریجی شاخهای گوزن غول پیکر

(*Megajoceros giganteus*) در طول تکامل باعث از بین رفتن آن شده باشد و یا بزرگ شدن بیش از حد دندانهای نیش فوقانی ببردندان شمشیری (*Smilidon*) باعث نابودی آن گردیده باشد. شاید بنظر غیر منطقی باشد که بعضی از اندامها در خلاف جهت فشار انتخاب طبیعی تکامل یابند. محتملا این قبیل اندامها نیز زمانی بطرزی مورد استفاده بوده اند، مثلا در مورد ببر دندان شمشیری شاید اولین جانوری باشد، که چنین دندانهایی در آن پدیدار شده و در حدود ۴ میلیون سال از دوران سوم زمین شناسی زندگی مینموده (فسیل های بدست آمده شاهد این ادعا است). سپس دندانهایی مشابه آن در کیسه داران شکارچی (*Thylacosmilus*) و گربه دندان شمشیری (*Dinictis*) بوجود آمده است. شاخهای بزرگ گوزن غول پیکر نیز ممکن است عامل تحریک کننده ای برای جنس مخالف بوده و در رقابتهای بین گونه ای امتیازی برای آن محسوب میشده است.

شکل ۶. الف

شکل ۶. ب

تکامل بیش از حد اندامها -

تکامل دندانهای نیش فوقانی در طول تکامل بکرارت در پستانداران انجام گرفته مثلا در کیسه دار شکارچی (*Thylacosmilus*) از دوره میوزن در آمریکای جنوبی در گربه دندان شمشیری (*Dinictis*) از دوره میوزن و پلیوزن و در ببر دندان شمشیری (*Smilodon*)، که نسل آن در دوران یخ بندان انقراض حاصل نموده است. در گربه دندان شمشیری و کیسه دار

شکارچی زائده‌ای در فک بالائی به منظور محافظت از دندانهای شمشیری تشکیل گردیده که نوعی هم‌گرائی در آنها محسوب میشود.

گوزن غول پیکر در دوره یخ بندان در اروپا زندگی سیکرده و در اواخر این دوره از بین رفته است. شاخهای این گوزن تا ۳/۵ متر میرسیده و تعدادی از اسکلت های آن در باطلاحهای ایرلند پیدا شده است.

شکل ۶ - ب

فصل یازدهم

برگشت ناپذیری (Irreversibility) :

انجام تکامل بستگی به عوامل فوق العاده زیاد و موثری دارد ، که ممکنست بسیار پیچیده نیز باشند (کافیت به تعداد کثیر ژنهاییکه یک ژنوتیپ را بوجود میآورند توجه شود). ترکیب مختلف عواملی که در هر یک از موارد تکاملی وجود دارد، بخاطر کثرت آنها یک واقعه تاریخی حقیقی را نشان میدهند ، که طبق قوانین احتمالات بهمان شکل بخصوص نمیتوانند مجدداً تکرار گردند .

بهمین دلیل پاسخ باین سؤال که آیا در شرایط مشابهی مثلاً در یکی از کرات دیگر امکان بوجود آمدن فرم های موجود امروزی در روی کره زمین هست یا خیر مسلماً منفی خواهد بود . البته شرایط - انتخاب طبیعی مشابه باعث ایجاد سازش های همانند و همگرایهای (Convergence) برابر میشود ، همانطوریکه میتوانیم تعداد زیادی از آنها را در نمونه های باقیمانده عصر حاضر مشاهده کنیم، اما هیچگاه صد درصد بایکدیگر برابر نیستند . عمل تکامل بر روی کره خاکی بصورت یک پدیده تاریخی بوده و بطوریکه باثبات رسیده برگشت - ناپذیر میباشد (قانون Dollosch یا قانون برگشت ناپذیری تکامل) . مثلاً هنگامیکه گروهی از پستانداران مجدداً از خشکی به آب رفته و با زندگی در آن سازش نمودند (نهنگ ها) بدون آبشش باقی ماندند (درحالیکه اجداد آنها یعنی ماهی ها دارای آبشش -

هستند و حتی درخودشان نیز در مرحله بخصوصی از تکامل جنینی چنین اندامهائی ظاهر میشود) و بزنگی با تنفس هوائی بوسیله ریه ادامه دادند. برگشت ناپذیری فقط در موارد بسیار پیچیده تکاملی مصداق دارد، درحالیکه در موارد ساده‌ای ممکنست برگشت پذیری امکان داشته باشد.

موتاسیونهای برگشت پذیر و کسب مجدد صفات اجدادی، که در مورد آنها صحبت بمیان آمده است هر دو یک تکامل برگشت پذیر زانسان میدهند، اما در بوجود آمدن انواع نقشی نداشته اند و تا آنجائیکه مطالعات نشان میدهد در هیچ مورد بازگشت به فرم اولیه صد درصد نبوده است. بدین ترتیب میتوان گفت، بوجود آمدن هر یک از گونه های جانوری پدیده ایست تاریخی با صفات مخصوص بخود، که قبلا وجود نداشته و من بعد نیز بوجود نخواهد آمد.

از اینرو هر یک از گونه های جانوران، که بدست انسان و تا حدود زیادی از روی سهل انگاری نابود شود غیر قابل جبران بوده و از آن پس هرگز بوجود نخواهد آمد.

فصل دوازدهم

تکامل فرهنگی و موقعیت خاص انسان :

انسان نیز از فراورده های تکامل طبیعی است و تکامل تدریجی آن از میمونهای آدم نما بوسیله فسیل های بدست آمده بخوبی مشهود است . در بین میمونهای آدم نما شامپانزه ها و گوریل ها دارای صفات هومولوگ زیادی با انسان میباشند و مجموعه صفات ارتسی اجداد آنها را تشکیل میدهند ، که از دوره سوم زمین شناسی میزیسته اند .

در تکامل طبیعی انسان نیز همان عواملی مؤثر بوده اند ، که در تکامل جانوران و گیاهان ذکر گردیده است . قدمهای اساسی که در بوجود آمدن انسان از پریمات ها مؤثر بوده است عبارتند از:

تغییر زندگی آربوریکول ها (Arboricoles) از اقامت و زندگی بر روی درختان به زندگی در جلگه های وسیع (استپ ها) ، که همراه با راه رفتن سریع با بدنی بحالت ایستاده ، با استفاده از ضمامم حرکتی عقبی و بالانگاهداشتن سر بوده است و این عمل باعث گردیده که از ضمامم حرکتی قدامی برای راه رفتن استفاده نشود و باین ترتیب دست در میمونها برای گرفتن اشیاء تخصص یافته است و این قدم اساسی تکاملی باعث گردیده ، که انسان امروزی بتواند از ضمامم حرکتی قدامی خود برای کار کردن استفاده نماید . این موضوع و احتیاج باعث گردیده ، که انسان از ابزارهای مخلف مانند شاخه های

درختان یا سنگ ها استفاده نماید و بعد ها ابزارهای مختلف برای انجام کارهای مختلف بسازد . این قدرت در انسان های اولیه (Australopithecinae) از ابتدای دوران یخبندان (در حدود ۱/۵ الی ۲ میلیون سال قبل) وجود داشته است .

بدین ترتیب تکامل تکنیک شروع شده، که در آن بجای اندام ها از ابزارها استفاده می گردیده و بتدریج تکامل همه جانبه ای یافته است . بالاخره انسان های اولیه برای شکار گردهم جمع شده و دست جمعی شکار واحدی را تعقیب می نمودند و از اینجا زندگی اجتماعی آن ها شروع شده است . این موضوع سیستم بسیارپیش - رفته تفهیم و تفهم را بوجود آورد و انسان توانست با صداها و علامات بخصوص مقصود خود را اظهار داشته و زبان علامتی ساده ای را ، که مادرزادی نبود (ولی قدرت تولید آن صداها ارثی هستند، صداها ی نوزاد) ابداع نماید . با کسب قدرت ساختن ابزار ها و استعداد یادگیری زیاد و توسعه قوه ناطقه مقدمات ایجاد فرهنگ در انسان فراهم گردید، که تکامل زیادی حاصل کرده و باعث گردیده که او موفقترین پستاندار روی زمین گردد. انسان قادر است هم در جنگل های گرم و مرطوب ، هم در بیابان های خشک و لم یزرع و همچنین در سرزمین های قطبی زندگی کند. تکنیک پیش رفته اونیش های اکولوژیکی جدیدی فراهم کرده که بدون آن دسترسی بآنها برایش غیرممکن میبود (نیروی بدنی انسان و ساختمان مخصوص آن برای بدست آوردن چنین نیش های اکولوژیکی جدید کفایت نمیکرد) و بدین ترتیب مقتدرترین موجود زنده برای رقبا ی خود گردید. او قادر گردیده

است محیط زندگی خود را تا حد و دزیادی به نفع خویش تغییر دهد و در نتیجه باعث نابودی عده زیادی از گونه های جانوری و گیاهی گردد. با این توصیف انسان موجودی است تاریخی که همراه با تکامل خود، تکامل فرهنگی نیز داشته است. تکامل فرهنگی و تکامل زیستی (طبیعی) در بسیاری از موارد هموازات یکدیگر پیش رفته ولی در بعضی از اصول اساسی با آن مغایرت دارد. با مقایسه چند مورد مهم در این زمینه میتوانیم موضوع را روشنتر نماییم.

۱ - در تکامل زیستی، قابل توارث بودن صفات اکتسابی دیده نشده، موتاسیونهای جدید مناسب با ترکیبات ژنی جدید میبایست بطور انتخابی از جمعیتی به جمعیت دیگر بطور تدریجی انتقال یابد، زیرا این صفات فقط از یک نسل به نسل بعد منتقل میگرددند اما در تکامل فرهنگی انتقال صفات اکتسابی از نسلی به نسل دیگر انجام میگردد. بوسیله زبان و بعدها خط و سایر وسائل ارتباط جمعی کشفیات یکنفر میتواند بسرعت در اختیار اکثریت مردم دنیا قرار گیرد. تکامل فرهنگی خیلی سریعتر از تکامل زیستی پیش میرود و بهدین دلیل است، که ما امروزه از طرفی اقوام بدوی را میشناسیم، که هنوز در سطح انسانهای عهد حجر زندگی میکنند و از طرف دیگر ملل متمدنی را، که با تکنیک پیش رفته خود موفق به تسخیر فضا شده اند.

۲ - تکامل زیستی باعث سازش صفات مختلف با شرایط محیط زیست میگردد، در حالیکه در تکامل فرهنگی بعکس انسانها شرایط محیط را با صفات خویش متناسب میسازند (احتیاج).

۳ - در تکامل زیستی از امکانات محیط بطرق مختلف استفاده میشود و منجر به ایجاد گونه های جدید با نیش های اکولوژیکی

مخصوص بهر کدام از آنها می‌گردد، در صورتیکه در تکامل فرهنگی تشکیل نیش‌های اکولوژیکی جدید (شغل‌های مختلف) با وجود آمدن دستگاه‌های متنوع زیاد، بدون ایجاد گونه‌های جدید، انجام گرفته است. چنانکه مثلاً برای انسان امکان تشکیل نیش‌های اکولوژیکی فراوانی وجود دارد مع الوصف تنها یک گونه آدم (*Homo sapiens*) وجود دارد.

ع- تکامل زیستی با استفاده از بهترین امکانات همیشه با موفقیت توأم بوده و در صورت عدم موفقیت، متوقف نشده است. البته موتاسیون‌های نامناسب و ترکیبات جدید ژنی گاهگاهی باعث پدیدار گشتن صفات بخصوص نامناسبی در افراد یک جمعیت شده، که در حین تغییرات فاحش شرایط محیط از بین رفته‌اند.

در تکامل فرهنگی افراد مختلف برای کارهای مختلف تخصص می‌یابند، اما گونه انسان من حیث المجموع بدون تغییر باقی می‌ماند و می‌تواند از اشتباهات خود تجربه‌آمخته و از تکرار آنها در آینده جلوگیری بعمل آورد.

سرنوشت آینده انسان که خود بوسیله تکامل فرهنگی، منطقه اکولوژیکی جدید منحصر بفردی را (*Ecologic zone*) بوجود آورده است و هر روز در مقابل مسائل بغرنج تری قرار می‌گیرد، و آینده او نیز بدان مربوط است، بستگی بدان دارد، که تا چه حد بتواند اشتباهات خود را شناخته و آنها را جبران نموده از تکرارشان خودداری نماید.

الف - فهرست منابع مشهور

- Barnett, L . : Wunder des Lebens. Droemerknaur, Muenchen 1962, 216 S .
- Hemleben, J. : Charles Darwin in Selbstzeugnissen und Bilddokumenten. Rowohlt, Reinbek bei Hamburg 1968 , 183 S .
- Hoelder, H . : Naturgeschichte des Lebens von seinen Anfaengen bis zum Menschen . Springer , Heidelberg 1968 , 136 S .
- Dobzhansky, Th. : Die Entwicklung zum Menschen . Evolution, Abstammung und Vererbung . Ein Abriss . Parey, Hamburg 1958, 406 S .
- Lorenz, K. : Darwin hat recht gesehen. opuscula 20. G . Neske, Pfullingen 1965, 74 S.
- Querner, H., H. Holder , A. Egelhaaf. J. Jacobs und G. Heberer : Vom Ursprung der Arten. Neue Erkenntnisse und Perspektiven der Abstammungslehre . rororo tele , Rowohlt 1969 , 154 S .
- Simpson , G. G. : Auf den Spuren des Lebens, die Bedeutung der Evolution . Colloquium Verlag , Berlin 1957 , 224 S .
- Thenius, E. : Versteinerte Urkunden. Die Palaeontologie als Wissenschaft vom Leben in der Vorzeit. Springer, Heidelberg 1963, 174 S.

ب - فهرست کتابهای درسی راهنمای مختصر

- Savage, J.M. : Evolution. Bayerischer Landwirtschaftsverlag, Muenchen

1966 . 113 S .

Stebbins, G. L. : Evolutionsprozesse. G. Fischer, Stuttgart 1969, 187 S.

Wallace, B. und A. M. Srb : Leben und Ueberleben; die Anpassung der Organismen. Kosmos Studienbuecher. . Franckh, Stuttgart 1966, 113 S.

ج - فهرست منابع برای راهنمایی و تعمق بیشتر ، با فهرست منابعی که بسوی مقالات تخصصی هدایت میکنند

Darwin , Ch. : Die Entstehung der Arten durch natuerliche Zuchtwahl. 6. Aufl. 1872. Reclam Jun, Stuttgart 1963 , 693 S .

Heberer , G. (Herausgeber) : Die Evolution der Organismen . Ergebnisse , and probleme der Abstammungslehre 3 Baende. 3 **a**ufl.

ab. 1967. G. Fischer , Stuttgart ab 1967 .

Klopfer, P.H. : Oekologie und Verhalten. G. Fischer, Stuttgart 1968, 98S.

Mac Arthur, R. H. und J. H. Connell : Biologie der Population . Bayerischer Landwirtschaftsverlag, Muenchen 1970 , 200 S .

Mayr , F . : Artbegriff und Evolution. Parey, Hamburg 1967, 617 S .

Osche, G : Grundzuege der allgemeinen Phylogenetik. Handbuch der Biologie , Band III/2 Akademische Verlagsgesellschaft, Frankfurt 1966 , 90 S .

Remane , A . : Die Grundlagen des natuerlichen Systems. der Vergleichenden , Anatomie und der Phylogenetik. Akademische Verlagsgesellschaft Geest und Portig , Leipzig 1952 , 400 S .

Rensch , B. Neuere Probleme der Abstammungslehre . Enke, Stuttgart ' 1954, 436 S .

Simpson ' G. G . : Zeitmasse und Ablaufformen der Evolution Muster-schmidt , Goettingen, , 331 S .

د - مجلاتی که مخصوصا مسائل تکاملی را بررسی مینمایند

Zeitschrift fuer zoologische Systematik und Evolutionsforschung. Paul

Parey , Hamburg und Berlin. Seit 1963 Jaehrlich 1 Band ..

Evolution . Englischsprachige Zeitschrift . Herausgegeben von der

Society for the study of evolution. Lawrence, Kansas , USA Seit

1947 Jaehrlich 1 Band .

Zoologische Jahrbuecher , Abteilung Systematik Oekologie und Geogr-
aphie der Tiere, Seit 1886 Jaehrlich 1 Band .

Acrania	۱۰۴	Apus apus	۸۰
Adalia	۶۹	Araucaria	۱۰۷
Adaptive radiation	۱۳۹، ۱۴۶	Arboricoles	۱۶۹
Adaptive typogenesis	۱۳۰	Arbutus	۱۱۸
A. formosa	۱۲۹	Archeoptrix	۲۲
Additive Typogenesis	۱۳۰	Arrbonatherum elatius	۹۸
Aquilegia pubescens	۱۲۹	Artemia	۱۳۴
Allen	۱۱۱	Artemisia	۱۱۹
Allochrone	۱۰۷	Astacus astacus	۱۶۳
Allopatric	۹۴	A. formosa	۱۲۹
Allopatric distribution	۱۰۹	Atavismus	۴۰
Alopecurus pratensis	۹۸	Atavus	۴۰
Allopatric separation	۱۰۹	Australopthecinae	۱۷۰
Allopolyploidy	۱۳۲	Autpolyploidy	۱۳۱
Amnion	۱۴۷، ۱۵۲	B	
Anagenesis	۳	Biogenesis	۳۶
Analogy	۷۴	Bison bonasus	۱۱۰
Anas acuta	۱۲۰	Biston betularia	۸۰
Anas platynchos	۱۲۰	Brachiopoda	۱۶۰
Anatina	۱۰۰	Buteo	۱۴۶
Angraecum sesquipedale	۱۲۹	C	
Annelida	۸۲	Caetospiza pallida	۱۴۳
Anoplura	۹۶	C. heliobaes	۱۴۳
Anthropoidea	۲۴	Callima	۴۶
Antirrhinum orontium	۳۰	Cambarus effinis	۱۶۳
Apedemus sylvaticus	۹۰	Canis familiaris dingo	۱۴۹
Aphanomyces astasi	۱۶۳	Carabidae	۳۱
Apodiformes	۷۹	Causal evolution 3	۴۲

Centurus	۱۰۲	Corvus crone corvix	۱۱۳
Cephalopoda	۷۶۱ ۶۲	Crania	۱۶۰
Ceratophytidae	۱۳۴	Crone crone	۱۱۰
Ceratophrys dorsata	۱۳۴	Crossopterygia	۱۳۸ ۱۴۰ ۱۵۰ ۱۶۱
Cercopitecus	۱۲۲ ۱۲۳	Cuvier	۱۹
Certhia brachydactyla	۱۲۱	Cyanophyceae	۱
Certhia familiaris	۱۲۱	Cycloptera	۴۶
Certiidae	۸۹	Cygnus bewickii	۱۰۷
Cervidae	۱۰	Cygnus cygnus	۱۰۷
Cervus elaphi	۱۱۰	Cygnus olor	۱۰۷
Chalcides guentheri	۳۱ ۳۴	D	
Chalcididae	۳۲ ۳۴	Darwinismus	۴۶
Chalicotheriidae	۲۸	Degeneration	۶۹
Chameleon	۴۶ ۵۱	Deme	۶۰
Chelamidemonas	۵۳	Dendrobium	۱۲۶
Chironomidae	۸۲	Descendence theory	۱
Circus aeroginosus	۹۰	Didiereacea	۹۴
C. pygargus	۹۰	Diencephalon	۷۶
Clethrionomys glareolus	۹۰	Dinictis	۱۶۰
Clines	۱۱۱	Dinotherium	۱۳۷
Cnemidophorus	۱۳۴		
Colchicin	۵۱	Dollosch	۱۶۷
Competitive exclusion principle	۸۸	Dominant	۵۲
Compositae	۲۸ ۳۱ ۴۶	Drepanididae	۹۴ ۱۴۷
Conifera	۱۳۱ ۱۵۰ ۵۵ ۵۶	Drosophila	۱۰۵ ۱۱۷
Convergence	۷۹ ۱۴۸ ۱۶۷	Dynamic selection	۶۹
Correlation	۲۰	E	
Corvus crone crone	۱۱۳	Echerchia coli	۸۴

Echinodermata	۱۴۰	G	
Ecologic zone	۱۳۸، ۱۷۲	Gasterosteidae	۱۴۲
Ecology	۴	Genpool	۵۴
Endemic	۳۰	Gendrift	۶۰
Entomostraca	۸۲	Genetic of population	۵۶
Ephestia	۱۱۸	Genetics	۴
Epigenotypus	۵۳	Genommutation	۱۳۰
E. innotata	۱۱۹	Geospizinae	۱۴۰، ۱۴۲
E. unedontata	۱۱۸	Ginkgiaceae	۱۵۷
Equidae	۲۷	Ginkgoites	۱۵۷
Equus	۲۵	Glacial refugium	۱۰۹
Equus grevyi	رنگی *	Gorytes mystaceus	۱۲۸
Equus quagga bohmi	رنگی	Gossypium	۱۳۲
E. burchelli	رنگی	Gryllidae	۱۴
E. quagga chapnani	رنگی	Gymnosperma	۱۰۵، ۱۵۷
Ernst Haeckel	۲۵	H	
Ethology	۴	Hardy-Weinberg	۵۷
Eukaryonta	۱	Helix	۷۷
Euphorbia helioscopia	۴۶	Helleborus	۹
Euphorbia nammullaris	۴۶	Hemichordata	۱۵۴
Euphorbiacea	۹۴	Heterosis effect	۶۷
Evolution	۲	Heterolochia acutirostris	۱۰۲
F		Heteromorphe	۱۳
Flagellata	۲	Heterotop	۶
Fringilidae	۹۰	Hirundo rustica	۸۰
Fringilla coelebs	۹۸، ۱۱۶	Hologenesis spirale	۲
Fringilla coelebs canariensis	۱۱۶	Homoeosaurus	۱۶۱
Fringilla teycleo	۱۱۶		

* مربوط به صفحات رنگی است.

Homomorphe	۱۱۹۱۳	Lagopus mutus	۹۵
Homonome	۱۳	Lamarkismus	۴۲
Homo sapiens	۱۷۲	Lanugo	۴۰
Homotop	۶	Latimeria chalumnae	۱۳۸ ۱۶۱
Homologus	۵	Lepus timidus	۹۵
Hybride	۱۱۱	Limulus	۱۶۱
Hyracotherium eohippus	۲۵	Linaria vulgaris	۳۷
I		Lingula anatina	۱۶۰
Ichthiosauria	۱۰۲۹۱۶۲	Loxia curvirostra	۹۵
Ichthyostega	۲۱۹۲۳	Loxia pytiopsittacus	۹۵
Ichthyostegalia	۱۵۱	Luscinia luscinia	۱۱۵
Infraspecific evolution	۱۳۵	Luscinia megarhynchos	۱۱۵
Intraspecific	۶۵	Lycopersicum	۷۱
Iris	۱۲۳	Lycophytina	۱۵۴
Irreversibility	۱۶۷	M	
K		Macromutation	۱۳۵
Kaenogenesis	۳۶	Mallophaga	۹۶
Karl von Linne	۱	Marsupialia	۱۴۵۹۱۴۷
Kiwis	۳۱	Megaleia rufa	۳۷
Kolibris	۲۳	Megaloceros giganteus	۱۶۵
L		Meiosis	۵۵
Lacerta sicula	۱۱۶	Melliphagidae	۹۴
Lacerta sicula caerulea	۱۱۶	Metagame	۱۱۸
Lacerta sicula sicula	۱۱۶	Metamorphosis	۱۳
Lagopus lagopus	۹۵	Microevolution	۱۳۵

Modifier genes	۵۲	Oryctolagus cuniculus	۱۳۳
Monard	۸۸	Ostracodermi	۶۶۲
Monoplacophora	۱۶۰	Otiorhynchus	۱۳۴
Monocirrhous	۴۶		
Morphology	۴	P	
Multiple allele	۴۹	Paleontology	۲۰
Muscicapidae	۸۹	Palingenesis	۳۶
Mutagen	۵۱	Panmixy	۵۷۶۰
Mutator genes	۵۲	Paradisea rubra	۷۳
Mysticeti	۳۷	Parthenogenesis	۵۵۱۳۳
Myxomatose	۱۶۳	Parus major	۱۱۲
N		Parus major minor	۱۱۲
Nautilus	۱۶۰	Passeriformes	۷۹
Neoplina	۱۶۰	Permotypula	۱۱
Nymphaea alba	۹	Petrosauria	۱۵۲
O		Phenotypus	۴۳
Odontophrynus	۱۳۴	Pheromone	۱۲۰
O. americanus	۱۳۴	Phyllocladium	۶۷۶
O. cultripis	۱۳۴	Phylogenesis	۳
on togenesis	۳۵	Phylogeny	۲
Ontogeny	۳۹	Physiology	۴
Opossum	۱۴۸	Placentalia	۲۴۸۰۱۴۷
Ophrys	۲۸۱۳۰	Planaria alpina	۹۷
Opportunismus	۶۶	Planaria gonocephala	۹۷
Ordovisium	۱۵۴	Plavial	۱۰۹
Orthoselection	۱۳۶	Planorbis	۸۲

Pterophytina	۱۰۴	R	
Pleuronectes	۳۷، ۳۹		
Plina	۱۶۰	Rana arvalis	۹۰
Polycellus cornuta	۹۷	Recessive	۵۲
Polygeny	۵۲	Regulus ignicapillus	۱۲۱
Polypheny	۵۵	Regulus regulus	۱۲۱
Polyphenoy of genes	۱۱۲	Regulidae	۹۰
Polyploidy	۱۳۰	Rhinocerotidae	۲۸
Polytypus	۱۱۱	Rhyncephala	۱۶۱
Pomoxis annularis	۹۶	Rosa	۱۳۱
Pomoxis nigromaculatus	۹۶	Rotatoria	۵۵
Prosiminae	۱۶۴	S	
Preadaptation	۱۵۱	Sambucus nigra	۱۲۶
Prekambrien	۱	Sambucus racemosa	۱۲۶
Proboscidia	۱۳۷	Sauria	۱۵۲
Progame	۱۱۸	Scalesia	۱۴۶
Procarionta	۱	Scaphiopus holbrooki	۹۹
Protinii	۲۴	S. couchi	۹۹
Protheria	۱۴۷	Scincidae	۳۱
Prunus cerasifera	۱۳۲	Scrophularia nodosa	۳۵
Prunus domestica	۱۳۲	Scrophulariaceae	۳۴
Prunus spinosa	۱۳۲	Separation	۱۰۸
Psycholamarkismus	۴۳	Sequoia gigantea	۱۵۷
Phlophyta	۱۵۴	Sewall wright effect	۶۰
Pteridophyta	۱۰۰	Sexual dimorphismus	۱۰۲
Pterophytina	۱۰۴	Siminae	۱۶۳

<i>Sitta tephronota</i>	۹۹۶۱۲۵	<i>Thuja orientalis</i>	۴۰
Sittidae	۹۹۶۱۲۵	<i>Thylocosmilus</i>	۱۶۵
Smilidon	۱۶۵	Toxotes	۱۰۴
Solnhofen	۲۱	Transformation	۲
Spalacidae	۳۱	Transspecific evolution	۱۳۵
<i>Sphenodon punctatus</i>	۱۶۱	<i>Trichoniscus elisabetha coelebs</i>	۱۳۴
Sphenophytina	۱۵۴	Turdidae	۹۱۶۱۴۶
Sphingidae	۱۵۶۱۲۹	Typogenesis	۱۳۵۶۱۳۸
Stable	۵۱	U	
Struggle for life	۴۷	Unicum	۶۱
Subspecies	۱۱۰	Unstable	۵۱
Succulence	۹۴	V	
Sylviidae	۱۵	<i>Verbascum thapsus</i>	۳۵
Sympatric	۹۱۶۱۱۳	Vestigium	۳۰
Synchrone	۱۵۷	Viviparus	۱۰۸
<i>Systema nature</i>	۱	W	
T		Wallace	۴۶
Taperidae	۲۸	Wapiti	۱۱۵
Teiidae	۱۳۴	X	
Teneriffa	۹۸	<i>Xanthopan morhani praedicta</i>	۲۹
Tetrabrachiata	۱۶۰	Xiphosura	۱۶۱
Tetraptera	۱۰	Z	
<i>Tetrastes bonesus</i>	۹۵	Zimmermann	۲
		Zoogam	۱۲۶

Ferdowsi University

Evolution

by

Prof. Dr. Osche

Translated

by

Dr. M. Farhat and Dr. R. Sobhian

